

حیات وافر

نویسنده: آنتونیو گیلبرتو دا سیلوا

مترجم: آریان رشدی

ویراستار: آرمان رشدی

انتشارات ایلام - انگلستان ۲۰۰۶

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ می‌باشد

شابک: ۹۰۴۹۹۲-۴۰-۴-۱

این کتاب ترجمه‌ای است از کتاب

Abundant Living

Antonio Gilberto da Silva

GLOBAL UNIVERSITY
1211 South Glenstone Ave.
Springfield, MO 65804
U.S.A.

Published by
ELAM PUBLICATIONS
P.O. BOX 75
GODALMING
GU8 6YP
ENGLAND

Persian Translation Copyright © Elam Ministries 2006

ISBN 1-904992-40-4

حیات وافر، دوره خدمات مسیحی CSB 636

کلیه آیات نقل شده، از کتاب مقدس ترجمه قدیمی می‌باشد. در صورتی که این ترجمه برای تان دشوار است، می‌توانید آیه‌ها را از ترجمه «هزاره نو»، «مژده برای عصر جدید» یا ترجمه «تفسیری» بیابید و بخوانید.

فهرست مطالب

۵	مقدمه
	بخش اول: ثمره روح، نتیجه رابطه ما با خدا
۱۳	درس اول: سیرت مسیحی: ثمره روح
۴۱	درس دوم: محبت: ثمره منتخب
۷۱	درس سوم: خوشی: ثمره فیض
۹۵	درس چهارم: سلامتی (آرامش): ثمره اعتماد به خدا
	بخش دوم: ثمره روح، و روابطمان با دیگران
۱۲۳	درس پنجم: حلم و بردباری: ثمره پایداری
۱۵۱	درس ششم: مهربانی و نیکویی: ثمره توأم
	بخش سوم: ثمره روح و شخص ایماندار
۱۸۱	درس هفتم: ایمان و امانت: ثمره اعتقاد و باور
۲۱۱	درس هشتم: تواضع: ثمره اطاعت
۲۳۳	درس نهم: پرهیزکاری: ثمره انضباط
۲۵۷	درس دهم: ثمره دهی: قانونی علیه آن وجود ندارد
۲۷۵	پاسخ خودآزمایی‌ها
۲۸۳	آزمون‌های میانی

توجه

مطالعه و کسب دانش در زمینه کتاب مقدس و الهیات به تنهایی هیچ کس را خادم نمی‌سازد. فقط کسانی افتخار خدمت به خداوند را دریافت می‌دارند که حاضر باشند «خدمت» کنند، نه «ریاست»؛ حاضر باشند، آخر باشند، نه اول؛ حاضر باشند افتخار را به دیگران بدهند و از حق خود بگذرند!

آنچه که يك مسیحی را شایسته خدمت به خداوند می‌سازد، روحیه خدمتگذاری است. اگر چنین روحیه‌ای در وجود مسیحی شکل گرفته باشد، آنگاه دانش الهیات و کتاب مقدس می‌توانند او را برای خدمت مؤثرتر مجهز سازند.

دعای ما این است که چنین روحیه‌ای در همه ما شکل بگیرد. آمین!

مقدمه

روح القدس و سیرت مسیحی

یک دانشمند مشهور انگلیسی که مسیحی بود، دوست نزدیکی داشت که شک و شبهه خود را در مورد مسیحیت ابراز داشته، عقایدش را در مورد طبیعت بشری بیان می‌کرد. وی بر این باور بود که تمامی انسان‌ها در درون‌شان قدرتی برای اعتلای اخلاقی خود دارا می‌باشند، طوری که مآلاً می‌توانند به تکامل معنوی نائل آیند. اما دوست دانشمندش شدیداً مخالف بود و می‌گفت که انسان‌های بیشماری طی قرون متمادی سعی کرده‌اند که خود را به کمال معنوی برسانند، اما نتوانستند.

آن دانشمند برای اثبات نقطه نظر خود، تصمیم گرفت که یک بخش از باغ خود را که گل‌های زیبایی داشت، بدون مراقبت رها کند و به بقیه باغ مانند گذشته رسیدگی کند. به زودی گل‌های رها شده به دلیل فقدان آب و توجه، پلاسید و خشکید. هنگامی که دوستش این بخش از باغ را دید، از وی سؤال کرد که چرا آن قطعه از باغ را مورد غفلت قرار داده است؟ مرد دانشمند پاسخ داد: «من آن را مورد غفلت قرار ندادم، فقط اصل مورد نظر شما را پیاده کردم، همان که گفتید که انسان در درون خود قدرت اعتلا و تکامل خود را دارد!»

درسی که این مرد دانشمند داد، در زمینه امور روحانی نیز بسیار آموزنده است. سیرت و اخلاق پسندیده، همچون گلی زیبا، به‌طور تصادفی پدید نمی‌آید. سیرت مسیحی هنگامی شکوفا می‌شود که روح القدس ثمره خود را در ایماندار به بار آورد. ثمره روح که در غلاطیان ۵: ۲۲ و ۲۳ توصیف شده است، نتیجه حضور و سکونت روح القدس در زندگی ما می‌باشد. کاربرد شکل مفرد ثمره در غلاطیان ۵: ۲۲ به وحدت و یکدستی در خصائل و سجایای خداوند ما عیسی مسیح اشاره می‌کند که در نه بُعد از ثمره روح القدس پدیدار می‌شود.

شخص مسیحی به‌هنگام تولد تازه، با مسیح متحد می‌گردد همانطور که او برای گناهان ما مرد و بعد پیروزمند و پر جلال برخاست، ما نیز با او می‌میریم و چیزهای پلید و طبیعت کهنه را در پای صلیب دفن می‌کنیم. حیات نوین ما که پویا و مقدس است، خصلت و طبیعت نجات‌دهنده‌مان را آشکار می‌سازد.

در غلاطیان باب ۵، توصیف روشنی از طبیعت پلید کهنه ("کارهای جسم"، غلاطیان ۱۹:۵-۲۱) و از حیات نوین در مسیح ("ثمره روح"، غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳) عرضه شده است. این است حیات شکوفا و پرثمری که خدا برای فرزندانیش در نظر گرفته است، یعنی حیات وافر.

این دوره درسی به سه بخش تقسیم شده است. در فصل اول، به بررسی سه خصوصیت، یعنی محبت، شادی و سلامتی خواهیم پرداخت که نتیجه مستقیم رابطه ما با خدا می‌باشند. در فصل دوم، بر روی خصوصیات حلم، مهربانی، و نیکویی متمرکز خواهیم شد که در اثر روابطمان با دیگران رشد می‌یابد. در فصل سوم، خصوصیات امانت (ایمان)، تواضع، و پرهیزکاری را بررسی خواهیم کرد؛ این سه خصوصیت مربوط به حالات درونی ایماندار می‌شود و برای شکوفایی آنها، او باید به روح‌القدس اجازه دهد که درونش را کاوش کند و آنها را در درون او پدید آورد.

تمام این کیفیت‌ها مربوط به سیرت مسیحی هنگامی در ایماندار پدید می‌آید که وی خود را تسلیم هدایت روح‌القدس که در درون او ساکن است، بنماید.

در این دوره درسی، اصطلاح «ثمره روح» را برای اشاره به نُه بُعد از سیرت مسیحی به‌کار خواهیم برد که در غلاطیان ۲۲:۵ و ۲۳ مطرح شده است. با این حال، گاه برای روشن‌تر شدن مطلب، هر یک از این ابعاد نُه‌گانه را با عنوان «ثمره ...» خواهیم نامید، مثلاً «ثمره خوشی» یا «ثمره پرهیزکاری». به‌خاطر داشته باشید که هر خصوصیت یا بُعد، صرفاً یک جنبه از ثمره روح است.

این کتاب، یک دوره درسی عملی بر اساس باب پنجم رساله به غلاطیان می‌باشد که رشد خصوصیات و خصلت‌های مسیحی را در زندگی ایماندار بررسی می‌کند، و تجلی‌های آنها را در روابط و خدمت فرد مسیحی مورد تأکید قرار می‌دهد. برای

تشریح این نُه بُعدِ ثمرهٔ روح، از تعاریف و نمونه‌های کتاب مقدسی استفاده خواهیم کرد و کاربردهای عملی آنها در زندگی ایماندار مورد اشاره قرار خواهد گرفت. این دورهٔ درسی به دانشجو کمک خواهد کرد تا اصول ثمردهی و بارآوری مسیحی را درک کند و بداند که برای برخورداری از حیات وافر در روح و خدمت مؤثر به مسیح، باید به روح القدس اجازه دهد تا سیرت مسیح‌گونه را به تدریج در او شکوفا سازد و رشد دهد. دانشجو ترغیب خواهد شد تا نسبت به شکوفاسازی سیرت مسیح‌گونه در زندگی‌اش متعهد گشته، این کیفیت‌ها را در تجارب روزمره‌اش متجلی سازد.

اهداف دورهٔ درسی

پس از مطالعه این کتاب درسی، باید بتوانید:

- نُه خصوصیت ثمرهٔ روح را نام ببرید، و برای هر یک تعریفی بر اساس کتاب مقدس ارائه دهید
- مفاهیم ثمردهی، مسیح‌گونگی، رشد تدریجی سیرت مسیحی، و آزادی مسیحی را بر اساس کتاب مقدس توضیح دهید.
- توصیف کنید که ظاهر ساختن سیرت مسیح‌گونه در روابط و تجربیات روزمره به چه معنی است.
- با تسلیم کنترل زندگی‌تان به روح القدس، اصول ثمردهی مسیحی را در زندگی روزمره‌تان پیاده کنید.

نویسندهٔ این کتاب درسی

آنتونیو گیلبرتو دا سیلوا (Antonio Gilberto da Silva) یک خادم دستگذاری شده در برزیل است که در آنجا به‌عنوان دبیر کل، هماهنگ‌کنندهٔ کانون‌شادی‌های کشور، و دبیر کمیتهٔ ملی تعلیم، خدمت کرده است. وی در حال حاضر مدیر

«آموزشگاه‌های مکاتبه‌ای الهیات برزیل» و عضو هیأت علمی «مؤسسه کتاب مقدس پنطیکاستی ریودوژانیرو» خدمت می‌کند.

از میان کتاب‌هایی که تألیف کرده است، باید به رشد در مسیح و راهنمای معلمین کانون شادی اشاره کرد. وی همچنین به نوشتن مقالات و مطالب مربوط به کانون شادی برای کلیسایش ادامه می‌دهد.

این خادم، لیسانس خود را از کالج هنرهای آزاد SUAM، ریودوژانیرو، در برزیل اخذ کرده است. وی به‌طور منظم طی خدمت تعلیمی خود، به سراسر کشورش سفر می‌کند. تجربه او به‌عنوان خادم، معلم و مؤلف، زمینه غنی را فراهم کرده است که وی را قادر ساخته تا این دوره درسی مربوط به ثمره روح را بنویسد.

نحوه مطالعه این کتاب

کتاب حاضر به شیوه‌ای ویژه نگارش یافته است که خواننده بتواند از آن به‌صورت خودآموز استفاده کند.

در مقدمه درس، کلیات و اهداف درس ارائه شده است. ابتدا قسمت‌های مختلف درس را به ترتیب مطالعه نمایید و سپس به سؤالات مطرح شده پاسخ دهید. این سؤالات در لابلای دروس گنجانده شده‌اند. پاسخ‌های صحیح سؤالات را در آخر هر درس خواهید یافت. جواب‌های خود را با آنها مقایسه کنید برای کمک به خودتان، بهتر است تا زمانی که به سؤالات جواب نداده‌اید، به پاسخ‌ها نگاه نکنید.

در پایان هر درس نیز یک خودآزمایی وجود دارد این خودآزمایی شما را در به‌خاطر سپردن مطالب درس و یادگیری نکاتی که احیاناً توجه نکرده‌اید، یاری می‌دهد. پاسخ صحیح به سؤالات خودآزمایی در پایان کتاب آمده است.

ارزش دانشگاهی این دوره

هر کتاب از دوره «خدمت مسیحی» معادل یک واحد دانشگاهی ارزش دارد (لیسانس الهیات معادل ۱۲۸ واحد می باشد). دانشجویان می توانند کتاب های دوره «خدمت مسیحی» را به سه شیوه مطالعه کنند:

نخست، این کتاب ها را می توانند فقط برای اطلاعات عمومی و مطالعه شخصی بخوانند؛

دوم، می توانند آن را مطالعه کرده، و در پایان فقط آزمون های میانی را به شرح زیر بگذارند؛

سوم، می توانند پس از گذراندن آزمون های میانی، آزمون رسمی و نهایی را طبق توضیحات زیر بگذارند و یک واحد دانشگاهی اخذ کنند

آزمون های میانی

در پایان کتاب، سؤالات مربوط به آزمون های میانی را خواهید یافت. در بخش انتهایی این آزمون، پاسخنامه ای وجود دارد. نام و نشانی خود را بر روی پاسخنامه بنویسید، و سپس بدون مراجعه به کتاب به سؤالات پاسخ دهید. پس از آن، پاسخنامه را برای ما ارسال دارید تا آن را اصلاح کرده، به شما عودت دهیم.

پس از اتمام هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» یک گواهینامه تقدیم دانشجو خواهد شد.

آزمون رسمی (نهایی)

دانشجویانی که مایل باشند، می توانند پس از گذراندن آزمون های میانی، برای دریافت آزمون رسمی هر کتاب، یک فرم ثبت نام رسمی گلوبال تکمیل نمایند و با پرداخت هزینه مربوطه، آزمون رسمی را بگذارند. این آزمون از آنجا که ارزش دانشگاهی دارد، باید نزد یک شبان یا خادم رسمی کلیسا گذرانده شود. در صورت

موفقیت در این آزمون (امتیاز ۸۰٪ و بالاتر)، دانشجو یک واحد کسب خواهد کرد و گواهی مربوط به آن درس را از دفتر بین‌المللی گلوبال دریافت خواهد داشت. در صورت تکمیل هجده کتاب دوره «خدمت مسیحی» دانشجو هجده واحد رسمی از ۱۲۸ واحد لازم برای اخذ لیسانس الهیات را کسب می‌کند. در این صورت، دانشجو می‌تواند با ورود به دوره‌های پیشرفته‌تر دانشگاهی، تحصیل الهیات را تا حد فوق دیپلم (۶۴ واحد) یا لیسانس (۱۲۸ واحد) ادامه دهد. قابل ذکر است که واحدهای این دوره برای سطح لیسانس دوم قابل استفاده نخواهد بود.

برای تان آرزوی موفقیت می‌کنیم

فصل اول

ثمره روح، نتیجه رابطه ما با خدا

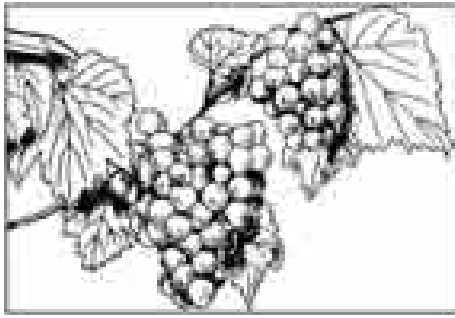
سیرت مسیحی: ثمره روح

عیسی در یکی از آخرین گفتگوهایش با شاگردان، در مورد اهمیت ثمر آوردن و بارآوری سخن گفت و فرمود: «من تاک حقیقی هستم و پدر من باغبان ... من تاک هستم و شما شاخه‌ها، آنکه در من می‌ماند و من در او، ثمره بسیار می‌آورد» (یوحنا ۱۵: ۵).

عیسی مثال تاک را به‌کار برد تا در مورد ضرورت رابطه‌ای که باید میان روح‌القدس و ایماندار وجود داشته باشد تعلیم دهد، رابطه‌ای که باعث شباهت او به مسیح می‌گردد. این روح‌القدس است که وقتی تسلیمش می‌شویم، ثمره روحانی را در ما پدید می‌آورد. ثمره روح سیرت مسیح‌گونه است که در ما به‌وجود می‌آید تا بتوانیم به جهان نشان دهیم که مسیح چگونه است.

شاخه‌های تاک برای ادامه حیات خود، باید به تنه تاک متصل باشند؛ تاک نیز به شاخه‌ها نیاز دارد تا ثمر آورد. عیسی به شاگردانش فرمود که آمده است تا «پدر» را به جهان بنمایاند. وی گفت که وقتی برود، روح‌القدس را خواهد فرستاد تا با ایشان باشد و به آنان کمک کند. روح‌القدس عیسی را بر ایشان آشکار خواهد کرد. عیسی انسان شد تا پدر را به جهان بنمایاند؛ به‌همان صورت، روح‌القدس نیز در درون ایمانداران ساکن است تا مسیح را بر جهان آشکار سازد. پولس رسول به قرن‌تین نوشت: «آیا نمی‌دانید که بدن شما هیكل روح‌القدس است که در شما است که از خدا یافته‌اید و از آن خود نیستید؟ زیرا که به قیمتی خریده شده‌اید پس خدا را به بدن خود تمجید نمایید» (اول قرن‌تین ۱۹:۶ و ۲۰).

در این درس، تعلیم کتاب‌مقدس در مورد ثمره روح، یعنی سیرت مسیحی را مطالعه خواهیم کرد و خواهیم دید که روح‌القدس چگونه این ثمره را برای تمجید خدا در زندگی شخص ایماندار پدید می‌آورد.

رئوس مطالب

- بررسی ثمره روح در کتاب مقدس
- تصویری از ثمره روح
- نیاز به ثمره روح
- پدید آمدن ثمره روح

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- یک مثال عملی و روحانی از اصل بارآوری ارائه دهید.
- ثمره روح را نام ببرید و رابطه آن را با سیرت مسیح توضیح دهید.
- شرایط ثمردهی و نتایج ثمره ندادن را توصیف کنید.
- اهمیت ثمردهی روحانی و اشتیاق به ثمره روح را در زندگی تان تشخیص دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- پیش از آغاز این درس، حتماً مقدمه کتاب را به دقت خوانده، اهداف دوره درسی را مطالعه کنید.
- ۲- مقدمه این درس را به دقت بخوانید.

۳- به عنوان زمینه این درس، یوحنا ۱۵ و غلاطیان ۵ را بخوانید و متن درس را مطالعه کنید. تمام آیه‌های مشخص شده از کتاب مقدس را یافته، آنها را بخوانید. به تمرین‌های درس پاسخ دهید و پاسخ‌های خود را با جواب‌های درست در انتهای درس مقایسه کنید. برای پاسخ‌های طولانی از دفتر یادداشت جداگانه‌ای استفاده کنید.

۴- بعد از اتمام درس، به سؤالات خودآزمایی پاسخ دهید پاسخ‌های خود را با پاسخ‌های عرضه شده در انتهای این کتاب مقایسه کنید

متن درس

بررسی ثمره روح در کتاب مقدس

سیرت مسیح گونه

اصل بارآوری در اولین باب پیدایش مکشوف می‌شود: «و خدا گفت: زمین نباتات برویاند، علفی که تخم بیاورد و درخت میوه‌ای که موافق جنس خود میوه آورد که تخمش در آن باشد بر روی زمین» (پیدایش ۱: ۱۱). توجه داشته باشید که هر گیاه و درختی می‌بایست موافق جنس خود میوه آورد.

ثمردهی و بارآوری روحانی نیز از همان اصل پیروی می‌کند. یحیای تعمیددهنده، منادی مسیح، از نوایمانان خود خواست که «ثمره شایسته توبه بیاورند» (متی ۸: ۳). در یوحنا ۱۵: ۱-۱۶ عیسی این اصل را مورد تأکید قرار داد و به صراحت به پیروانش گفت که برای رشد و حفظ حیات روحانی، باید ثمره وافری برای خدا به بار آورند.

عیسی در مورد چه نوع ثمره‌ای صحبت می‌کرد؟ پاسخ در غلاطیان ۲۲: ۵ داده شده است: «لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است.»

به عبارت دیگر، ثمره روح القدس سیرت مسیح‌گونه است: سیرتی که آشکار می‌کند که مسیح چگونه است؛ و آن عبارت است از تجلی بیرونی ماهیتِ قدوس خدا در ایماندار. یعنی در واقع رشد حیات مسیح در فرد مسیحی.

۱- کدام یک از موارد زیر نمونه اصل بارآوری می‌باشد؟

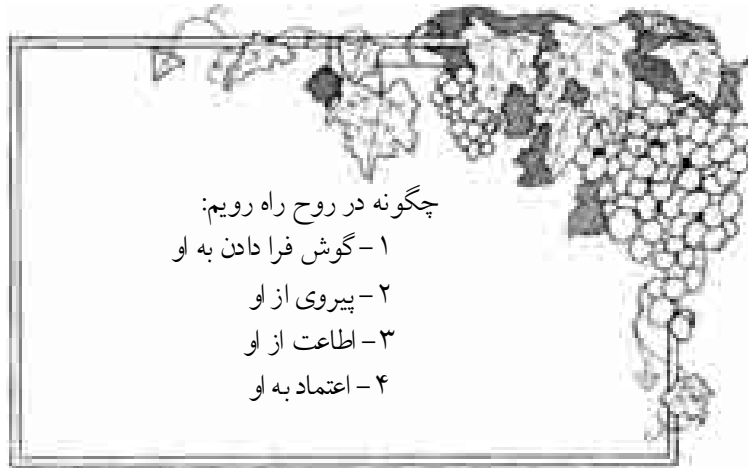
- (a) درخت انجیری که برگ به بار می‌آورد.
 (b) شخص پر شده از روح القدس که خشم به بار می‌آورد.
 (c) درخت پرتغالی که پرتقال به بار می‌آورد.

طبیعت تازه

در غلاطیان ۵:۱۶-۲۶، تضاد روحانی میان طبیعت گناهکار و طبیعت الهی توصیف شده است. تضاد از این قرار است: «زیرا خواهش جسم به خلاف روح است و خواهش روح به خلاف جسم؛ و این دو با یکدیگر منازعه می‌کنند به طوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید» (آیه ۱۷). واژه به‌خلاف به معنی «متضاد به لحاظ خصلت» می‌باشد.

هنگامی که ایماندار تسلیم روح القدس نباشد، نمی‌تواند در برابر خواهش‌های طبیعت گناهکار مقاومت ورزد. لیکن هنگامی که روح القدس کنترل را در دست می‌گیرد، وجود ایماندار شبیه به زمین مساعدی می‌شود که روح القدس می‌تواند در آن ثمره خود را پدید آورد او به واسطه قدرت روح القدس می‌تواند بر خواهش‌های جسم فائق آمده، حیات وافر و پرثمری داشته باشد.

راز پیروز شدن در این منازعه روحانی، رفتار کردن به روح است. «آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوس‌ها و شهواتش مصلوب ساخته‌اند. اگر به روح زیست کنیم به روح هم رفتار بکنیم» (غلاطیان ۵:۲۴ و ۲۵). چگونه این کار را بکنیم؟ با گوش فرا دادن به آواز روح القدس، پیروی از راهنمایی‌اش، اطاعت از فرامینش و اعتماد کردن و وابسته بودن به او.

نویسنده غلاطیان برای نشان دادن شدت تضاد میان اعمال طبیعت گناهکار و ثمره روح، آنها را در همان باب فهرست وار مطرح کرده است (غلاطیان ۵). روح القدس مادامی که کنترل را در دست داشته باشد و در ایماندار ساکن بوده، به وی قدرت ببخشد، طبیعتاً ثمره خود را در ایماندار ظاهر خواهد ساخت (رومیان ۵:۸-۱۰ مشاهده شود). به همان طریق، طبیعت گناهکار شخص بی ایمان، اعمالش را در وی پدید می آورد. آیا اصل ثمردهی را در اینجا مشاهده می کنید؟ هر یک موافق جنس خود میوه می دهد. در یوحنا ۱۴:۱۶، سخنان عیسی را به شاگردانش می خوانیم: «و من از پدر سؤال می کنم و تسلی دهنده ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه با شما بماند، یعنی روح راستی». کلمه دیگر در این متن از کلمه ای یونانی گرفته شده که به معنی «شخصی دیگر از همان نوع یا همان ماهیت» می باشد. روح القدس از همان نوع یا ماهیت عیسی است. ماهیت روح القدس سیرتی مسیح گونه را در ایماندار ایجاد می کند، و ماهیت طبیعت گناهکار نیز سیرتی شرارت بار.

۲- در دفتر یادداشت‌تان دو عنوان به شکلی که در زیر نشان داده شده است ترسیم کنید و فهرست اعمال جسم و ثمره روح را بر پایه غلاطیان ۱۹:۵-۲۳ در دو ستون بنویسید:

طبیعت نو (ثمره روح)	طبیعت کهنه (اعمال جسم)

۳- پانزده عمل جسم فهرست‌وار در غلاطیان ۵ قید شده است. فهرست‌های مشابهی نیز در رومیان ۱:۲۹-۳۱، رومیان ۳:۱۲-۱۸، مرقس ۷:۲۲ و ۲۳ و افسسیان ۴:۱۷-۳۲ یافت می‌شود. در لیست خود دیگر اعمال جسم را که در متن به آنها اشاره شده وارد کنید.

کلام خدا در این زمینه که «کنندگان چنین کارها وارث ملکوت خدا نمی‌شوند» (غلاطیان ۲:۱۵)، کاملاً قطعی است. این اعمال جسم ویژگی‌های گناه هستند. «پس چون آنچه را نمی‌خواهم می‌کنم، من دیگر فاعل آن نیستم بلکه گناه که در من ساکن است» (رومیان ۷:۲۰).

۴- اول قرن‌تین ۱۳:۴-۷ و دوم پطرس ۱:۵-۷ را بخوانید. این بخش‌ها خصوصیات بیشتری از طبیعت جدید را که به واسطه روح القدس در ایماندار ایجاد می‌شوند، ارائه می‌دهند. هر ویژگی را که در این بخش‌ها قید شده‌اند لیکن قبلاً مطرح نشده‌اند، به فهرست مربوط به ثمره روح اضافه کنید.

کلام خدا به روشنی بیان کرده است که اگر به روح القدس اجازه بدهیم که خصائل مسیح را در ما پدید بیاورد، چه پاداشی دریافت می‌داریم. پطرس رسول در رساله دوم خود، نیاز به رشد ابعاد روحانی زندگی شخص را بازگو می‌کند. به همراه این رشد، بلوغ و ثبات می‌آید که شخص را قادر می‌سازد تا وراء طبیعت کهنه گناهکار

زیست نماید وی سپس در آیه ۱۰ می‌فرماید: «زیرا اگر چنین کنی، هرگز لغزش نخواهید خورد؛ و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح به شما به دولت‌مندی داده خواهد شد» (دوم پطرس ۱: ۱۰ و ۱۱).

- ۵- بر پایه اصل ثمردهی، فضاها را پر کنید
- (a) شخصی که توسط خواهش‌های طبیعت کهنه‌اش هدایت می‌شود، خصوصیات را تولید خواهد کرد که ... مربوط به ... می‌باشند.
- (b) شخصی که توسط روح کنترل می‌شود، خصوصیات را خواهد داشت که ... می‌باشند زیرا که توسط روح ... شده است.
- (c) ثمره روح، رشد ... مسیح‌گونه است.

ثمره و میوه چیزی است زنده. اگر کنترل زندگی خود را به روح‌القدس تسلیم کرده باشید، وی قطعاً ثمره خود را به‌طور دائمی و فراوان در شما ایجاد خواهد کرد تمامی خصوصیات و خصائل زیبا و راستین و پایداری که زینت‌بخش زندگی روحانی شماست، یعنی شباهت باطنی و ظاهری به مسیح، کار روح‌القدس است «تا صورت مسیح در شما بسته شود» (غلاطیان ۴: ۱۹).

تصویری از ثمره روح

تاک و شاخه‌هایش

عیسی، در یوحنا ۱۵: ۱-۱۷ از مثال تاک و شاخه‌هایش استفاده کرد تا کیفیت رابطه‌ای را که باید میان او و ایماندار وجود داشته باشد، به‌تصویر بکشد، رابطه‌ای که باعث می‌شود ایماندار ثمر بیاورد. لزومی ندارد که شخص متخصص باغبانی باشد تا درک کند که مهم‌ترین چیز در درخت انگور، کیفیت ثمره‌ای است که به بار می‌آورد. این امر در نحوه‌ی تعلیم عیسی در مورد شاخه‌های تاک مشهود است:

۱- شاخه‌هایی که ثمره نمی‌آورند بریده می‌شوند! (یوحنا ۱۵:۲). فطرت شاخه این است که ثمر بیاورد. اگر شاخه‌ای ثمر نیاورد، ارزشی برای باغبان ندارد؛ به همین جهت بریده می‌شود. یک مثال غم‌انگیز از این نوع داوری، در تاریخ قوم اسرائیل یافت می‌شود. مقرر شده بود که قوم اسرائیل تاکستان خدا باشد و محبت، رحمت، نیکویی و جلال خدا را در بین امت‌ها منعکس سازد. اما قوم اسرائیل موفق به این کار نشد، لذا داوری بر او نازل گشت. در آیات زیر کلام خدا در مورد قصور اسرائیل به‌عنوان تاکستان خدا آمده است:

«برای تاکستان من دیگر چه توان کرد که در آن نکردم؟ پس چون منتظر بودم که انگور بیاورد، چرا انگور بد آورد؟ لهذا الان شما را اعلام می‌نمایم که من به تاکستان خود چه خواهم کرد: حصارش را برمی‌دارم و چراگاه خواهد شد، و دیوارش را منهدم می‌سازم و پایمل خواهد گردید» (اشعیا ۴۵ و ۵؛ همچنین رومیان ۱:۲۱ مشاهده شود).

۶- منظور این آیات کتاب مقدس این است که قوم اسرائیل به‌جای اینکه ثمر مورد انتظار را بر طبق اصل ثمردهی به‌بار بیاورد، چه چیزی به‌بار می‌آورد؟

(a) ثمره‌ای با خصوصیتی مخالف آنچه که مورد انتظار بود

(b) هیچ ثمره‌ای به‌بار نمی‌آورد.

(c) عمدتاً ثمره خوب به‌بار آورد

۷- نتیجتاً قوم اسرائیل.....

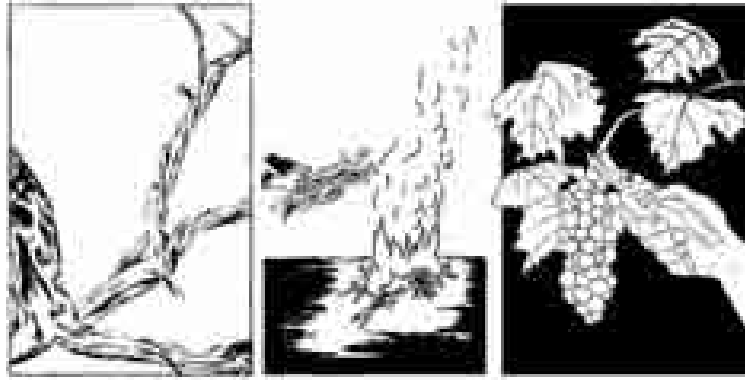
- (a) مورد محافظت خدا قرار گرفت.
- (b) دیگر از سوی خدا محافظت نشد.
- (c) توانست سایر امت‌ها را به‌سوی خدا هدایت کند.

۲- شاخه‌هایی وجود دارند که متصل به تاک باقی نمی‌مانند؛ این‌ها به‌درون آتش افکنده، و سوخته می‌شوند. «شاخه از خود نمی‌تواند میوه آورد، اگر در تاک نماند» (یوحنا ۱۵:۴). غیرممکن است که این شاخه‌ها ثمر آورند زیرا که جزو تاک نمی‌باشند

توجه کرده‌اید که چگونه یک شاخه شکسته خیلی زود زرد می‌شود و می‌میرد؟ از آنجا که شکسته شده، رابطه حیاتی‌اش با تاک قطع شده است؛ منابع حیات‌بخش دیگر در شاخه جریان نمی‌یابد، و بدون این جریان، شاخه خیلی زود می‌میرد. اینگونه شاخه‌ها را جمع کرده، می‌سوزانند

نجات تجربه‌ای است واقعی که طی آن، شخص با ایمان خود را به مسیح تسلیم می‌کند و تبدیل به خلقتی جدید می‌شود؛ او به منبع حیات واقعی یعنی عیسی مسیح پیوند می‌یابد. این تعهدی است شخصی به عیسی مسیح و رابطه‌ای مداوم با او. او تاک است و ما شاخه‌ها (یوحنا ۱۵:۵). در مسیح بودن صرفاً پیوستن به یک مذهب یا انجام تشریفات مذهبی یا فرا گرفتن آئین‌های مذهبی نمی‌باشد در مسیح بودن یعنی سپردن زندگی به او و اشتیاق به اینکه به‌واسطه قدرت روح‌القدس به‌شبهت او در آییم.

۳- شاخه‌هایی هستند که ثمر می‌آورند؛ آنها را هرس می‌کنند. «هر شاخه‌ای در من که ... میوه آرد، آن را پاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد» (یوحنا ۱۵:۲). باغبان ترجیح می‌دهد که منابع حیات‌بخش تاک به‌درون میوه جریان یابد تا به‌درون برگ‌ها و شاخه‌های بی‌مصرف. بنابراین، برای اینکه میوه بیشتر و بهتر تولید شود، هرس کردن شاخه روندی ضروری است.

می‌ثمر

ریشه‌کن کنید

خشک شده

در آتش بیاندازید

ثمر بسیار

هرس کنید

نقشه خدا برای ما این است که ثمره بیشتری به بار آوریم. وی روح القدس خود را می‌فرستد تا ما را عادل ساخته، در ما ساکن شود، و ما را در نام خداوند عیسی مسیح تقدیس نماید (اول قرنتیان ۱۱:۶ مشاهده شود). تقدیس شدن یعنی جدا شدن از گناه، وقف شدن به خدا، و شبیه شدن به مسیح (رومیان ۸:۲۹). «هر شاخه که میوه آرد، آن را پاک می‌کند»؛ این آیه به تقدیسی اشاره می‌کند که در دوم تسالونیکیان ۱۳:۲ مطرح شده است: «خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان به راستی.»

چرا هرس کردن ضروری است؟ هنگامی که شخصی ایمان حقیقی خود را به عیسی به‌عنوان نجات‌دهنده ابراز می‌کند و از نو از روح مولود می‌شود، این بدین معنی نیست که وی بلافاصله کامل می‌شود. این آغاز فرایند تبدیل ایماندار به مسیح‌گونگی است. این امر هنگامی به‌وقوع می‌پیوندد که روح القدس به‌واسطه کلام خدا شروع می‌کند به پاک کردن آن حالات و رفتارهایی که شبیه مسیح نمی‌باشند مسیحی تدریجاً نشانه‌های فزاینده‌ای از بارآوری را در زندگی روحانی‌اش نشان می‌دهد، همانطور که شاخه تدریجاً نشانه‌های ثمردهی را بروز می‌دهد، حتی پیش از

آنکه میوه به‌طور کامل برسد. هرس کردن یا پاک کردن روحانی علامت مهم فرایند شباهت به مسیح است، و شخص را بسوی بلوغ روحانی هدایت می‌کند.

- ۸- جملات ذیل کاربرد اصولی است که عیسی در تمثیل تاک و شاخه‌هایش تعلیم داد. جلو حرف مربوط به جملات صحیح علامت بزنیید
- (a) اگر به روح‌القدس اجازه بدهم که ثمره روحانی را در من پدید آورد، رفتار من شبیه عیسی خواهد شد
- (b) عیسی تعلیم داد که طبیعی است که تاک هم ثمره خوب و هم ثمره بد به‌بار آورد. به‌عبارت دیگر، برخی از رفتارهای من شبیه به رفتارهای عیسی خواهد بود و بقیه رفتارهایم اعمال جسم خواهد بود
- (c) اگر بخواهم شاخه‌ای باشم که ثمره خوب بیشتری آورد، باید بخواهم که به‌واسطه روح‌القدس هرس شوم، یعنی تقدیس شوم.
- (d) می‌توانم به‌واسطه تلاش‌های خودم، آن نوع ثمره‌ای را به‌بار آورم که عیسی خواهان آن است.
- (e) اگر نتوانم ثمره روحانی به‌بار آورم، نشانه آن است که با تاک پیوند ندارم.
- (f) کیفیت و کمیت ثمره روحانی که به‌بار می‌آورم، بستگی به میزان کنترلی دارد که اجازه می‌دهم روح‌القدس بر زندگی من داشته باشد.
- (g) مقدس بودن یعنی دیده شدن سیرت مسیح در من.

شرایط ثمردهی

هنگامی که به تعلیم مسیح در یوحنا ۱۵ توجه می‌کنیم، مشاهده می‌نماییم که دست کم سه شرط برای تولید ثمری پربار وجود دارد: (۱) پاک شدن توسط پدر؛ (۲) ماندن ما در مسیح؛ و (۳) ماندن مسیح در ما.

۱- پاک شدن توسط پدر. چنانکه قبلاً دیدیم، پاک شدن یا هرس شدن برای تولید ثمره روح ضروری است. روح القدس حتی پیش از آنکه نجات بیابیم، در ما کار می‌کند تا ما را به گناه ملزم سازد، یعنی ما را متوجه گناهانمان بنماید او ما را به گناه ملزم می‌سازد و ما را به سوی ترک آن رهنمون می‌گردد و در ما اندوهی الهی و توبه منتهی به نجات را پدید می‌آورد (اعمال ۲: ۳۷ را به عنوان مثال این مورد مشاهده کنید). وقتی نجات یافتیم، روح ما را در مورد آن بخش‌هایی از زندگی مان که شبیه به مسیح نیست ملزم ساخته، ما را پاک و قدوس می‌نماید (اول تسالونیکیان ۵: ۲۳؛ عبرانیان ۱۰: ۱۲-۱۴). خدای پدر زندگی یک مسیحی را به واسطه شرایط و اتفاقات دشوار زندگی پاک و هرس می‌کند تا او را به بلوغ روحانی و اتکایی بیشتر به خود سوق دهد. عبرانیان ۵: ۱۲ و ۶ آشکار می‌سازد که انضباط و تأدیب و تنبیه خداوند دلیلی است بر تعلق ما به او: «ای پسر من تأدیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته خاطر مشو، زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند.»

۹- رومیان ۳: ۴ و ۴ را بخوانید. سه نتیجه مثبت رنج‌های زندگی چیست؟

نیاز به پاک شدن یا هرس شدن در یعقوب ۲: ۱ چنین آمده است: «ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند. لکن صبر را عمل تام خود باشد تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.»

۱۰- اول پطرس ۱: ۶-۸ را بخوانید طبق این آیه‌ها، هدف و منظور از رنجی که

در تجربه‌های مختلف متحمل می‌شویم، چیست؟

۲- **ماندن ما در مسیح.** عیسی هنگامی که رابطه میان خود و پیروانش را توصیف می‌کرد، عبارت «ماندن در» را به کار برد. او فرمود: «در من بمانید و من در شما» (یوحنا ۱۵:۴).

اولین بخش جمله یعنی «در من بمانید» مربوط به موقعیت ما در مسیح است. دوم قرتیان ۱۷:۵ در ترجمه تفسیری عهدجدید چنین می‌گوید: «کسی که از آن مسیح می‌گردد، تبدیل به شخص جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ او زندگی کاملاً تازه‌ای را آغاز کرده است.» عبارت از آن مسیح می‌گردد به معنی متصل شدن و بخشی از چیزی شدن می‌باشد. بدینسان چنانکه در افسسیان ۲:۶ توصیف شده است، در مسیح بودن صحبت از وحدت ما و مشارکت ما با او می‌کند: «خدا ما را با او برخیزانید و در جای‌های آسمانی در مسیح عیسی نشانید.» این بدین معنی است که مسیح اینک در آسمان است و کسانی که نجات یافته‌اند، در او در آن جایگاه و موقعیت هستند با تعمق بر روی کلمه مهم «در» به این نتیجه می‌رسیم که مهم‌ترین سؤال این است که در کجا هستیم. ما باید همانند شاخه که باید در تاک باشد، در مسیح باشیم. این اتصال زندگی ایماندار به مسیح پایه‌ای است که به واسطه آن زندگی ایماندار پر ثمر می‌گردد.

پولس، آن رسول و معلم و واعظ بزرگ، مردی که بسیار اندیشمند و فرهیخته بود، موقعیت خود را در مسیح به‌عنوان مهم‌ترین چیز زندگی‌اش تلقی می‌کرد. بالاتر از همه اینکه وی می‌خواست که «در مسیح» یافت شود (فیلیپیان ۸:۳ و ۹ مشاهده شود). پولس نمونه عالی از زندگی متبدل شده‌ای است که ثمره طبیعت مسیح‌گونه را به بار می‌آورد. گواه وحدت پر بار او با مسیح، از خدمت و نوشته‌هایش مشهود است. زندگی پولس حتی امروز نیز همچنان بر زندگی و باورهای مسیحیان سراسر جهان اثر می‌گذارد.

۳- **ماندن مسیح در ما.** بخش دوم جمله، یعنی «من در شما خواهم ماند» مربوط به بارآوری یا مسیح‌گونگی بر روی زمین است، یعنی مربوط می‌شود به

زندگی روزمره ما که در آن به واسطه قدرت روح القدس تکامل سیرت مسیح را متجلی می‌سازیم. این قدوسیت مسیح است که به واسطه زندگی من در جهان می‌درخشد.

باغبانان می‌دانند که چقدر مهم است که منبع حیاتی تاک به درون شاخه‌ها و میوه‌های آنها جریان بیابد. وقتی که منبع حیاتی یا شیره تاک به خوبی جریان می‌یابد، کیفیت و اندازه میوه بالاتر می‌رود. اگر حیات مسیح در ما بماند و منبع حیاتی او در ما جریان یابد، طبیعت ما متبدل می‌شود.

توجه داشته باشید که در اول قرن‌تین ۲:۱ و فیلیپیان ۱:۱، مقدسین نه تنها در مسیح هستند بلکه در قرنتس و در فیلیپی نیز می‌باشند. زندگی مسیحی همواره بدین طریق بوده است: شخص مسیحی در مسیح است، اما در ضمن، در جهان نیز زندگی می‌کند. وی از وراء زندگی روزمره‌اش، مسیح را بر جهان آشکار می‌سازد. این بدین معنی است که مسیح باید در مسیحی زیست نماید. در اول یوحنا ۶:۲ می‌خوانیم که «هر که گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک می‌نمود، او نیز باید سلوک نماید.» سلوک نمودن مانند عیسی تنها به واسطه قدرت روح القدس میسر است.

این شیره حیات بخش تاک است که شاخه‌ها را زنده نگاه می‌دارد و باعث می‌شود میوه فراوان بیاورند. به همان طریق، فقط نجات‌دهنده قیام کرده است که به واسطه حضور خود، ما را تقویت می‌نماید و از طریق روح القدس باعث می‌شود که زندگی پایدار و پرثمر مسیحی داشته باشیم.

آیا آخرین تقاضای عیسی را از پدر در دعایش که در یوحنا ۱۷ آمده است، به‌خاطر دارید؟ دعای او این بود که وی خود در ما باشد (یوحنا ۱۷:۲۶). اگر به واسطه تلاش‌های خود سعی کنیم که از زندگی مسیح تقلید نماییم، با شکست مواجه خواهیم شد. زندگی پرثمر تنها به واسطه این رابطه مستحکم میسر است: یعنی مسیحی در مسیح، و مسیح در مسیحی.

۱۱ - شرایط ثمردهی زیر را با مثال یا توصیف آنها منطبق کنید:

..... (a) ما در آسمان در جایگاه وحدت با مسیح هستیم.

..... (b) روح از طریق تأدیب طرز فکر و رفتار

خطا را می‌زداید. (۱) پاک شدن توسط پدر

..... (c) ما زندگی مسیح را بر روی زمین

(۲) ماندن در مسیح

نمایان می‌سازیم. (۳) مسیح در ما

..... (d) از طریق تجربه‌ها، اصلاح خداوند را

تجربه می‌کنیم.

..... (e) ما منبع حیات بخشی را می‌یابیم که رشد

و بلوغ را میسر می‌سازد.

نیاز به ثمره روح

ضرورت تولید ثمره روح

در متی ۱۵:۷-۲۳ گفتار تکان‌دهنده نجات‌دهنده‌مان در مورد ضرورت برخوردار شدن از سیرت مسیحی را مشاهده می‌کنیم. او فرمود که هر کس را از سیرتش می‌توان شناخت. مسیحی واقعی کسی است که سیرت مسیح‌گونه را با قدرت روح‌القدس در خود پرورش می‌دهد. این است ضرورت و اهمیت تولید ثمره روح. او فرمود: «آیا انگور را از خار و انجیر را از خس می‌چینند؟ همچنین هر درخت نیکو ثمره نیکو می‌آورد و درخت بد ثمره بد می‌آورد. نمی‌تواند درخت خوب ثمره بد آورد و نه درخت بد ثمره نیکو آورد. هر درختی که ثمره نیکو نیاورد بریده و در آتش افکنده شود» (آیه‌های ۱۷-۱۹).

ادعای مسیحی بودن، یا حتی انجام کارهای خارق‌العاده برای مسیح، نشانه مسیحی بودن نیست. ممکن است عیسی حتی به کسانی که دیوها را در نام او بیرون

رانده‌اند، بگویند که هرگز ایشان را نشناخته است (آیه‌های ۲۲ و ۲۳). چطور چنین چیزی امکان دارد؟ کتاب مقدس می‌گوید که شیطان می‌تواند معجزات و عطایای روح القدس را تقلید کند (رجوع شود به دوم تسالونیکیان ۲:۹). انجام معجزات به‌تنهایی نشانه مسیحی بودن نیست. ثمره روحانی یعنی سیرت مسیح‌گونه است که حاکی از رابطه حقیقی انسان با مسیح می‌باشد (متی ۱۷:۷ و ۱۸؛ اول یوحنا ۴:۸؛ مشاهده شود). سیرت مسیحی قابل تقلید نیست. سیرت مسیح‌گونه نتیجه طبیعی اتحاد و زندگی ما با مسیح است؛ اوست که سیرت قدوسش را در ما و به‌واسطه ما آشکار می‌سازد

۱۲ - چگونه امکان دارد کسی که در اتحاد با مسیح زندگی نمی‌کند، دیوها را اخراج کند؟

۱۳ - به چه طریق می‌توانید بدانید که شخصی در مسیح است؟

هدف ثمردهی روحانی

ثمردهی و بارآوری روحانی اهداف گوناگونی دارد که ذیلاً به شرح چهار مورد از آنها می‌پردازیم.

۱ - **ثمردهی تجلی زندگی مسیح است.** هر میوه‌ای که از گیاه تولید می‌شود، جلوه‌ای است از حیات آن. به‌همان طریق، به‌عنوان اعضای بدن مسیح، طبیعی است که زیبایی کامل سیرت مسیح از ما متجلی شود
هدف شما از زندگی چیست؟ آیا خدا شما را نجات داده است فقط به‌خاطر اینکه در هفته چند ساعت در ساختمان کلیسا بنشینید؟ خیر! هدف خدا برای زندگی شما این است که تعلیمی را که دریافت کرده‌اید، به گمشدگان منتقل سازید و نور مسیح را بر آنان بتابانید و ایشان را به سیرتی مسیح‌گونه هدایت نمایید. لازم است که مردم

مسیح را از طریق زندگی مسیحیان مشاهده کند. شاید زندگی ما یگانه «کتاب مقدسی» باشد که ایشان در تمام طول عمرشان فرصت خواندنش را می‌یابند. زندگی وقف شده به مسیح، همان نوع محبتی را متجلی می‌سازد که او نسبت به مردم داشت. اگر زندگی من تجلی زندگی مسیح باشد، گوش‌هایم گریه‌های ایشان را خواهد شنید، و چشمانم نیازهای ایشان را خواهد دید، و پل‌هایم مرا به سمت کمک به ایشان خواهد برد، و دست‌هایم از آنان مراقبت خواهد کرد. بدین طریق تبدیل به مجرایی از حیات مسیح خواهم شد و او از طریق من به ایشان خدمت خواهد کرد آیا شما نیز مجرای انتقال حیات مسیح به مردم هستید؟ آیا او به واسطه شما به دیگران خدمت می‌کند؟

۲- ثمردهی گواهی است بر شاگردی. عیسی فرمود که ما باید «میوه بسیار» به بار آوریم تا نشان دهیم که شاگردان وی می‌باشیم (یوحنا ۸:۱۵). وی خاطر نشان ساخت که هر شاگردی که کاملاً تعلیم یافته باشد، شبیه به معلمش خواهد شد (لوقا ۴۰:۶)؛ یعنی صرفاً کافی نیست که او را بپذیریم و بگوییم: «نگاه کنید، من یک مسیحی هستم!» او می‌خواهد که ما میوه بسیار آوریم. در این صورت، این امر گواه بر این خواهد بود که حقیقتاً از او تعلیم یافته‌اید و شاگرد او می‌باشید؛ و نیز نشانگر این خواهد بود که گام‌هایی فراتر از تولد تازه برداشته‌اید. این ثابت می‌کند که مسیح حقیقتاً خداوند زندگی شماست.

۳- ثمردهی باعث برکت دیگران می‌باشد. این امر هم باعث هدایت بی‌ایمانان به سوی نور مسیح می‌گردد، و هم باعث برکت سایر ایمانداران.

۴- ثمردهی خدا را جلال می‌دهد. عیسی فرمود: «جلال پدر من آشکار می‌شود به اینکه میوه بسیار آورید» (یوحنا ۸:۱۵). ثمردهی روحانی نتیجه حیات وافر است. وقتی اجازه می‌دهید که حیات مسیح به واسطه شما متجلی شود، مردم اثرات آن را مشاهده کرده، خدا را خواهند ستود (متی ۱۶:۵).

- ۱۴ - موارد صحیح را علامت بزنید. بارآوری ضروری است تا.....
- (a) گواه بر شاگردی باشد
- (b) مردم عیسی را به‌عنوان نجات‌دهنده بپذیرند
- (c) دیوها بیرون رانده شوند.
- (d) خدا جلال یابد
- (e) مردم عضو کلیسا شوند
- (f) ایمانداران محبت مسیح را به دیگران ابراز کنند.
- (g) رابطه شما را با عیسی مسیح به اثبات رساند
- (h) برکتی برای دیگران باشد

پدید آمدن ثمره

حصادی کامل

اگر بخواهید درخت محصول خوبی به‌بار آورد، باید از آن به‌خوبی مراقبت کنید. همین اصل در زندگی روحانی نیز صادق است. در اینجا برخی از راه‌هایی را بررسی خواهیم کرد که به کمک آنها می‌توانید حصادی کامل از ثمره روحانی در زندگی‌تان به‌بار آورید. بعد از آنکه روح‌القدس را به‌عنوان یاور دائمی خود پذیرفتید، باید با او همکاری کنید تا در شما ثمر به‌بار آورد. این کار را به چند طریق می‌توانید انجام دهید:

۱ - **مشارکت با خدا را پرورش دهید.** پرورش به معنی ترغیب و آماده کردن زمینه رشد می‌باشد. ملت‌ها پیش از آنکه شکوفه یا نشانه‌ای از میوه دیده شود، کارهای زیادی صورت می‌گیرد تا درخت برای میوه دادن آماده شود. باغبان تلاش زیادی برای مراقبت از آن به‌کار برده است. این فرایند پرمهر و توجه، همان پرورش

است. از طریق رابطه یا مشارکت دائمی ما با اوست که زندگی مان تحول می‌یابد و در راستای ثمردهی رشد می‌کند.

شما در مقام فرزند خدا، می‌توانید از مشارکت مبارک با خدای پدر، و پسرش عیسی مسیح، و روح‌القدس بهره‌مند شوید (اول قرن‌تیاں ۹:۱؛ دوم قرن‌تیاں ۱۴:۱۳؛ اول یوحنا ۳:۱). می‌توانید این مشارکت را از طریق صرف وقت با خدا در دعا پرورش دهید. همچنین می‌توانید آن را از طریق اطاعت از کلامش پرورش دهید. هنگامی که عیسی در مورد ثمره روحانی به شاگردانش تعلیم می‌داد، به ایشان گفت که اجازه دهند تا کلامش در آنان باقی بماند (یوحنا ۱۵:۷). وی همچنین گفت که مادامی که از احکام او پیروی کنند، به‌ویژه حکم مربوط به دوست داشتن یکدیگر، در محبت او خواهند ماند (یوحنا ۱۵:۹ و ۱۰). اطاعت شما از کلام خدا نیز همان نتایج را به بار خواهد آورد. در این صورت مشارکت و محبت خدا را تجربه خواهید کرد و زندگی شما به دلیل رابطه‌تان با او پربارتر خواهد شد.

۲- بکوشید تا با سایر مسیحیان مشارکت برقرار سازید. باغبان معمولاً

خواهان این است که درخت‌هایی که یک نوع میوه تولید می‌کنند، در یک نقطه از باغ در کنار یکدیگر قرار بگیرند، درختان پرتقال در یک جا، ذرت در نقطه‌ای دیگر، و غیره. این امر به پرورش و برداشت محصول کمک می‌کند. شما نیز از طریق مشارکت با دیگر مسیحیان، تشویق خواهید شد که زندگی روحانی‌تان را تحکیم بخشید؛ در این صورت می‌توانید باعث تحکیم و استواری دیگران شوید. مسیحیان اولیه هر روز با یکدیگر مشارکت داشتند (اعمال ۴۶:۲). جای شگفتی نیست که زندگی ایشان شاهد قدرتمندی برانجیل بود و اطرافیان‌شان را تشنه نجات می‌گرداند هر روز تعدادی از جان‌های گمشده نجات می‌یافت و خداوند بر شمار ناجیان می‌افزود (اعمال ۴۶:۲ و ۴۷).

۳- خدمت رهبران خداترس را بپذیرید. خدا رهبران را به کار می برد تا قومش را تغذیه نماید. افسسیان ۴:۱۱-۱۳ تأکید می کند که هدف رسولان، انبیا، مبشرین، شبانان و معلمین در کلیسا بنای قوم خداست تا به کمال روحانی برسند. همان حقیقت در اول قرنیتیان ۳:۶ بازگو شده است، آنجا که پولس رسول در مورد نقش های متفاوت او و اپلس در کمک به قرنیتیان سخن می گوید: «من کاشتم و اپلس آبیاری کرد، لکن خدا نمو می بخشید.» وقتی تعالیمی را که خدا به واسطه رهبران می دهد، می پذیرید و پیاده می کنید، به درجه بالاتری از ثمردهی می رسید.

۴- مراقب سلامت روحانی خود باشید. همواره خطراتی درخت را تهدید می کند. یک مسیحی باید مراقب چیزهایی باشد که می توانند حیات روحانی اش را نابود سازند. عادات بد، رفتارهای نادرست، دوستی های نامناسب، اندیشه های ویرانگر، و خواهش های خطا باید همگی به عنوان تهدیدی برای رشد روحانی تلقی شوند.

هنگامی که قوم اسرائیل وارد سرزمین موعود شد، می بایست اقوام شریری را که در آنجا زندگی می کردند از بین ببرند این نقشه خدا بود؛ لیکن قوم اسرائیل این کار را نکرد. نتیجتاً اسرائیلیان به طریق شریرانه آن اقوام کشیده شدند (مزمور ۱۰۶:۳۴-۳۶). تجربه ایشان هشدار است برای ما. ما باید مراقب باشیم و اجازه ندهیم که عادات و رفتارهای نادرست در زندگی ما باقی بمانند یا شکل گیرند. عبرانیان ۱۲:۱۵ به ما هشدار می دهد که اجازه ندهیم که تلخی رشد کند همانند خارهایی که عیسی در تمثیل برزگر توصیف کرده است (لوقا ۸:۱۴)، عادات و رفتارهای بد نیز می توانند مانع از این شوند که بدل به شخصی شویم که خدا خواهان آن است.

همچنین لازم است مراقب شیطان باشید زیرا خواهد کوشید شما را از مسیر منحرف ساخته، از تسلیم شدن به روح القدس باز دارد او نمی خواهد که شما مسیح را یگانه سرور زندگی تان بسازید.

۱۵ - اول پطرس ۵:۸ و ۹ چه توصیه‌ای به شما می‌کند؟

۱۶ - اگر در برابر شریر مقاومت کنید، چه خواهد شد (یعقوب ۷:۴)؟

۱۷ - در دفتر یادداشت‌تان، چهار طریق برای پیشرفت در ثمردهی و بارآوری روحانی را که هم اینک مطالعه کردید، فهرست‌وار بنویسید. در کنار هر یک، چیز خاصی را که می‌توانید انجام دهید نام ببرید تا آن را در زندگی‌تان پیاده کنید. به‌عنوان مثال، در کنار مشارکت با خدا می‌توانید چیزی شبیه به این بنویسید: «صرف وقت بیشتر در هر روز برای دعا، پرستش و قرائت کتاب مقدس.»

طریق افضل

گاهی اوقات مشکل است که میوه واقعی را از میوه مصنوعی (برای تزئین) تشخیص داد. میوه واقعی اگر در ظرف زیبایی روی میز گذاشته شود، می‌تواند واقعی جلوه کند، اما وقتی آن را به دهان بردید، بلافاصله خواهید دانست که واقعی نیست. همان تشبیه را می‌توان در مورد مسیحیان به‌کار برد. در ظاهر ممکن است مشکل باشد که شخصی را که حقیقتاً سیرتی مسیح‌گونه دارد، از شخصی که صرفاً در ظاهر مسیحی است، تشخیص داد. هر دو ممکن است رفتاری مشابه داشته باشند، نظیر ظاهر ساختن عطایای روحانی. لیکن امتحان حقیقی هنگامی است که خصلت باطنی و سیرت فرد را در زندگی روزمره مشاهده می‌کنیم. عیسی گفت که شاگردان حقیقی او را از کیفیت محبتی که نسبت به یکدیگر نشان می‌دهند، می‌توان شناخت. ملاحظه می‌کنید که ثمره روح در زندگی ما چقدر مهم است! نوشته شده است که مسیحیانی که در ایام عهدجدید در قرن‌تس می‌زیستند، نه عطیه روح را دارا بودند؛ آنها به زبان‌ها تکلم می‌کردند، نبوت می‌کردند، و معجزات به‌عمل می‌آوردند. با این حال فاقد ثمره روح بودند؛ آنها در کلیسای محلی‌شان با یکدیگر اختلاف داشتند (اول قرن‌تس ۱۱:۱۷ و ۱۸)؛ یکدیگر را نزد بی‌ایمانان به محاکمه می‌کشاندند (اول قرن‌تس ۱۶-۸)؛ برخی در بی‌عفتی زندگی می‌کردند (اول قرن‌تس ۵:۱ و ۲)؛ و حتی

بعضی‌ها در حالت مستی، در مراسم عشاء ربانی شرکت می‌کردند (اول قرن‌تین ۲۰:۱۱ و ۲۱). پولس رسول با صبر و محبت بسیار به ایشان نامه نوشت. وی می‌خواست که ایشان روح‌القدس را بشناسند، روح‌القدسی که به ایشان عطایایی برای بنای کلیسا داده بود. لیکن او خواهان چیزی بیش از این بود؛ وی می‌خواست که ایشان روح‌القدس تقدیس‌کننده را بشناسند که می‌توانست خصائل و سیرت ایشان را متبدل سازد و آنان را به شباهت عیسی در آورد.

پولس قرن‌تین را ترغیب می‌نمود که مشتاقانه خواهان عطایای روح باشند؛ لیکن گفته خود را چنین پایان بخشید: «اکنون طریق افضل را به شما نشان می‌دهم» (اول قرن‌تین ۳۱:۱۲). «طریق افضل» محبت است - یعنی محبت خدا آنگونه که در اول قرن‌تین ۱۳ بیان و توصیف شده است. در آنجا می‌خوانیم که عطایا روزی انتها خواهند پذیرفت، لیکن محبت همچنان باقی خواهد ماند (آیه‌های ۸-۱۰ و ۱۳).

نور از ترکیب هفت رنگِ رنگین‌کمان تشکیل یافته است؛ لیکن یک نور است. به همان طریق، ثمره روح از چندین خصلت تشکیل شده است، اما همواره یک ثمره است. این امر در تضاد با عطایای روح قرار می‌گیرد. ما شاهد چندین عطای روحانی هستیم، و روح‌القدس آنها را بر طبق اراده متعالش به افراد می‌بخشد. شخصی یک عطیه را دریافت می‌دارد و شخص دیگر عطیه دیگری را (اول قرن‌تین ۷:۱۲-۱۱). اما ثمره روح را نمی‌توان مجزا ساخت، زیرا که یک محصول و یک چیز می‌باشد می‌توان آن را در کلمه محبت خلاصه کرد. همانطور که پرتقال توسط پوست بیرونی محافظت می‌شود، محبت نیز بُعد وحدت‌بخش ثمره روحانی است.

- ۱۸ - دور حرف مربوط به جملات صحیح از تعلیم پولس که بیانگر رابطه مطلوب میان ثمره روحانی و عطایای روحانی است، دایره‌ای بکشید.
- (a) عطایای روحانی مهم‌تر از ثمره روحانی می‌باشند.
 - (b) برای هر عطای روحانی، باید یک ثمره روحانی وجود داشته باشد.
 - (c) ظهور عطایای روحانی زمانی مؤثرتر است که با تجلی سیرت مسیح‌گونه در زندگی روزمره همراه باشد.
 - (d) نشان دادن محبت بسیار مهم‌تر از کاربرد عطایای روحانی می‌باشد.
 - (e) ثمره انتها خواهد پذیرفت، لیکن اثرات عطایا باقی خواهند ماند.
 - (f) قدرت‌بخشی روح‌القدس باید مقدم بر کار او در تقدیس ایماندار باشد.
 - (g) عطایا جلوه‌ای بیرونی می‌باشند، اما ثمره روح خصوصیت درونی سیرت مسیحی است.

در درس بعدی، معنی روحانی کلمه محبت را بررسی خواهیم کرد؛ و در درس‌های بعدی، به هشت کیفیت دیگر خصلت مسیحی نظری خواهیم افکند که به اتفاق محبت، ثمره زیبای روح را تشکیل می‌دهند. خداوند شما را به‌هنگام ادامه مطالعه‌تان برکت دهد.

خودآزمایی

درس را یک بار مرور کنید و بعد، به سؤالات این خودآزمایی پاسخ دهید. سپس پاسخ‌های خود را با پاسخ‌هایی که در انتهای این کتاب ارائه شده، مقایسه کنید مطالب مربوط به پاسخ‌های غلط خود را مجدداً مرور نمایید

سؤالات درست و غلط. جملات درست را با حرف T و جملات غلط را با

حرف F مشخص کنید.

- ۱- اصل بارآوری این است که هر بذری، میوه‌ای متفاوت را پدید می‌آورد.
- ۲- درخت بد می‌تواند ثمره خوب به بار آورد
- ۳- کتاب مقدس سیرت مسیحی را همان عطایای روح می‌داند
- ۴- با وجود اینکه ثمره روحانی را روح القدس در ایماندار پدید می‌آورد، اما او نمی‌تواند این کار را بدون همکاری ایماندار انجام دهد
- ۵- راز پیروز شدن در جنگ با طبیعت گناهکار، سلوک در روح است.
- ۶- عیسی فرمود که انبیای کذب از ثمره‌شان شناخته خواهند شد.
- ۷- با وجود اینکه ثمره روح جنبه‌های مختلفی دارد، در واقع تنها یک ثمره وجود دارد
- ۸- پولس رسول از مسیحیان قرتس خشنود بود زیرا که ایشان هم عطایای روح را ظاهر می‌ساختند و هم ثمره روح را
- ۹- در مسیح ماندن مربوط می‌شود به موضع ما در او.
- ۱۰- یکی از اقدامات مراقبتی ایماندار برای پرورش سیرت مسیحی، مقاومت در برابر شریر می‌باشد.
- ۱۱- دو فهرست قید شده در غلاطیان ۵ از این اصل دفاع می‌کند که بذر موافق نوع خود میوه تولید می‌کند.

۱۲- عیسی رابطه‌ای را که باید میان او و ایماندار وجود داشته باشد، به رابطه بین جسم و روح تشبیه کرده است.

۱۳- **سؤالات انطباقی.** عناوین زیر را با جملات ذیل که توصیف‌کننده آنها می‌باشند، منطبق کنید.

۱- راه‌های پدید آوردن ثمردهی روحانی

۲- هدف ثمردهی

۳- شرایط ثمردهی

(a) ثمردهی روحانی تجلی زندگی مسیح است در ما که نشان می‌دهد که ما واقعاً بدل به شاگردان او شده‌ایم و او خداوند زندگی ماست. این امر همچنین خدا را جلال می‌دهد.

(b) ثمردهی روحانی تنها هنگامی تحقق می‌یابد که رابطه متقابل میان مسیح در شخص مسیحی، و شخص مسیحی در مسیح وجود داشته باشد. مسیحی همچنین باید تأدیب پدر یا هرس و پاک گردانی او را بپذیرد

(c) لازم است که مسیحی با خدا و با دیگر مسیحیان مشارکت داشته باشد همچنین لازم است که وی تعالیمی را که توسط خدمت رهبران خداترس دریافت می‌کند، بپذیرد و اعمال نماید.

پاسخ‌های کوتاه. سؤالات ذیل را به مختصرترین شکل ممکن پاسخ دهید.

۱۴- اصطلاح دیگر برای ثمره روح کدام است؟

۱۵- ثمره نه‌گانه روح را آنگونه که در غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳ آمده است، نام ببرید.

۱۶- چگونه می‌توانیم نشان دهیم که شاگردان عیسی هستیم؟

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۱۰- طوری که نشان دهد ایمان ما واقعی است و عیسی مسیح را جلال دهد.

۱- (c) درخت پرتغالی که پرتقال به بار می‌آورد.

۱۱- (a) ۲- ماندن در مسیح

(b) ۱- پاک شدن توسط پدر

(c) ۳- مسیح در ما

(d) ۱- پاک شدن توسط پدر

(e) ۳- مسیح در ما

-۲

ثمره روح	اعمال جسم
محبت، خوشی، سلامتی، حلم، مهربانی، نیکویی، ایمان، تواضع، پرهیزگاری و نظایر این	زنا، فسق، ناپاکی، و فجور، بت‌پرستی و جادوگری، دشمنی، نزاع، کینه، خشم، تعصب، شقاق، تفرقه‌جویی، حسادت، مشروب‌خواری، عیش و عشرت، و نظایر این

۱۲- می‌توان از معجزات و عطایای روح تقلید کرد

۳- اعمال جسم: شرارت، طمع، فساد، رشک، قتل، نزاع، فریب، حيله، بدگویی،

تهمت، نفرت از خدا، گستاخی، غرور، کبر، نافرمانی از والدین، بی‌احساسی،

بی‌ایمانی، سنگدلی، ظلم، نفرین، تلخی، اندیشه‌های شیرانه، دزدی، زنا، هرزگی،

حماقت، کذب، صحبت ناسالم، جدال، بدجنسی.

۱۳- اگر سیرت مسیحی یعنی ثمره روح را داشته باشد، خواهید دانست که در مسیح است. (شواهد دیگر: اعمال، سخنان و کردار او و روحی که در آن این رفتارها متجلی می‌شود.)

۴- ثمره روح: فقدان رشک و تکبر و غرور و خشونت؛ فقدان خودخواهی و خشم سریع. برخورداری از راستی، اعتماد، امیدواری، پایداری، ایمان، معرفت، و تقوی.

۱۴- (a) گواه بر شاگردی است

(d) خدا جلال یابد

(f) ایمانداران محبت مسیح را به دیگران ابراز کنند

(g) رابطه شما را با عیسی مسیح به اثبات رساند

(h) برکتی برای دیگران باشد

۵- (a) کارها (یا اعمال)؛ جسم (طبیعت گناهکار)

(b) ثمره روح، هدایت

(c) سیرت

۱۵- خویشنداری، هشیاری، مقاومت

۶- (a) ثمره‌ای با خصوصیتی مخالف آنچه که مورد انتظار بود

۱۶- از شما خواهد گریخت (شما را تنها خواهد گذاشت)

۷- (b) دیگر از سوی خدا محافظت نشد

۱۷- پاسخ خودتان

۸- a) صحیح

b) غلط

c) صحیح

d) غلط

e) صحیح

f) صحیح

g) صحیح

۱۸- a) غلط

b) غلط (تنها یک ثمره وجود دارد)

c) صحیح

d) صحیح

e) غلط

f) غلط

g) صحیح

۹- پایداری (یعنی ایمان، استوار بودن، پایدار بودن)؛ شخصیت؛ امید.

محبت: ثمره منتخب

«ثمره روح محبت ... است» (غلاطیان ۵: ۲۲). نویسنده الهام یافته، معرفی ثمره روح را با محبت آغاز می‌کند. محبت باید جایگاه اول را داشته باشد زیرا که هیچ یک از ثمرات دیگر بدون محبت امکان‌پذیر نمی‌گردد.

محبت اعلاترین مفهومی است که در خدا مجسم می‌شود. کوتاه‌ترین و بهترین تعریف محبت خدا است زیرا که خدا محبت است. محبت خدا توسط پسرش عیسی مسیح بر بشریت آشکار شد: «لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد» (رومیان ۸: ۳)؛ و نیز «خاصان خود را که در این جهان محبت می‌نمود، ایشان را تا به آخر محبت نمود» (یوحنا ۱: ۱۳).

عیسی چه کسانی را تا این حد محبت می‌نمود که آگاهانه جان خود را برای ایشان داد؟ آیا برای مردمان کامل؟ خیر! هیچ یک از شاگردان و پیروانش کامل نبود یکی از آنها او را انکار کرد؛ دیگری به وی شک نمود؛ سه تن از نزدیکترین شاگردان، خفتند در حالیکه عیسی در باغ در رنجی جانکاه به سر می‌برد؛ دو تن از ایشان خواهان جایگاه رفیعی در ملکوت او بودند؛ یکی از ایشان خیانت کرد؛ و هنگامی که عیسی از مردگان برخاست، برخی آن را باور نکردند. با اینحال عیسی ایشان را تا به آخر محبت نمود. او را رها کردند، مورد خیانت قرار گرفت، و طرد شد، با این حال محبت نمود!

عیسی از ما می‌خواهد که دیگران را محبت نماییم، چگونه که او ما را محبت نمود. «این است حکم من که یکدیگر را محبت نمایید، همچنان که شما را محبت نمودم» (یوحنا ۱۵: ۱۲). این امر هرگز توسط محبت محلود انسانی میسر نمی‌بود. اما

هنگامی که روح القدس سیرت مسیح گونه را در ما می‌پرورد، می‌آموزیم که همانند او دوست بداریم.

در این درس، معنی محبت را به‌عنوان ثمره روح، و چگونگی تجلی آن را در زندگی ایماندار مطالعه خواهیم کرد. وقتی ثمره محبت در شما رشد کند، می‌توانید محبتی همچون محبت مسیح داشته باشید!

رئوس مطالب

بررسی محبت در کتاب مقدس

تشریح محبت

محبت در عمل

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

● سه نوع محبت و سه بُعد *agape* (آگاه-محبت خداگونه) را توصیف

کنید.

● بر پایه اول قرن‌تین ۱۳، ویژگی‌های محبت آگاه را بیان کنید.

● توضیح دهید چرا تعادل میان عطایای روحانی و ثمره روحانی مهم است.

● در زندگی خودتان، اصول ناشی از نمونه‌های محبت عملی را درک کنید و

به کار ببرید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- هر بخش از متن درس را آنگونه که در درس اول بازگو شده است، به دقت مطالعه کنید. هر آیه کتاب مقدس را که قید شده است، بیابید و آن را بخوانید.
- ۲- به سؤال‌های تمرین‌ها پاسخ بدهید. سپس پاسخ خود را با پاسخی که در انتهای درس ارائه داده‌ایم، مقایسه کنید. اگر پاسخ شما غلط باشد، بعد از مرور بخش مورد نظر، آن را تصحیح کنید. سپس مطالعه خود را ادامه دهید.
- ۳- درس را مرور کرده، به سؤالات خودآزمایی پاسخ دهید. پاسخ‌های خود را با پاسخ‌هایی که در انتهای کتاب آمده، مقایسه کنید.

متن درس

بررسی محبت در کتاب مقدس

انواع محبت

محبت، ثمره منتخب روح است! عیسی در این مورد شکی باقی نگذاشت، چرا که به شاگردانش فرمود: «به شما حکمی تازه می‌دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را محبت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبت نمایید به همین همه خواهند فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را داشته باشید» (یوحنا ۳۴:۱۳ و ۳۵).

عیسی در مورد چه نوع محبتی صحبت می‌کرد؟ دست کم سه نوع محبت وجود دارد که به اختصار آنها را مورد ملاحظه قرار خواهیم داد:

۱ - **محبت آگاپه (Agape)**. آگاپه واژه‌ای یونانی است به معنی «محبت عاری از خودخواهی، محبتی عمیق و دائمی»، شبیه به محبت خدا نسبت به نوع بشر. در یوحنا ۱۶:۳ به این محبت الهی اشاره می‌شود: «زیرا خدا جهان را آنقدر محبت نمود که پسر

یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.» این محبت کامل و بی‌همتا، ذهن، هیجانات، احساسات، اندیشه‌ها - و کل هستی ما را در بر می‌گیرد. این همان نوع محبتی است که روح القدس می‌خواهد در زندگی ما متجلی سازد، به این شرط که خود را تماماً در اختیار خدا قرار دهیم. این محبتی است که باعث می‌شود او را دوست داشته باشیم و از کلامش اطاعت کنیم. این محبت مبارک از خدا به سوی ما جریان می‌یابد، و بعد از دل ما به صورت تسبیح، اطاعت، پرستش، و خدمت وفادارانه به سوی او باز می‌گردد. «ما او را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را محبت نمود» (اول یوحنا ۴:۱۹). این آن نوع محبتی است که عیسی در هر مرحله از زندگی خود، از آخور تا صلیب، ظاهر ساخت. این همان محبت آگاپه است - محبتی که در اول قرن‌تین ۱۳ توصیف شده است.

۲- محبت برادرانه (Philia).

چنانکه از دوم پطرس ۷:۱ مشخص است، نوع دوم محبت، محبت برادرانه (philia) نامیده می‌شود. این نوع محبت، همان دوستی است؛ این محبتی است محدود. اگر کسی ما را دوست بدارد، ما نیز او را دوست خواهیم داشت. «زیرا اگر محبان خود را محبت نمایید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محبان خود را محبت می‌نمایند.» محبت برادرانه یا دوستی امری است اساسی در روابط انسانی، لیکن از محبت آگاپه پایین‌تر است، زیرا که بستگی به رابطه متقابل دارد، یعنی ما فقط کسانی را محبت می‌نماییم و دوست می‌شماریم که با ما دوست باشند و ما را دوست بدارند.

۳- محبت جسمانی (Eros).

جلوه دیگری از محبت انسانی که در کتاب مقدس قید نشده است، اما قویاً وجود دارد، eros یا عشق جسمانی است. این محبتی است جسمانی که از حواس، غرایز و شهوات طبیعی سرچشمه می‌گیرد. این یکی از جنبه‌های مهم محبتی است که میان زن و شوهر وجود دارد. اما از آنجا که بر پایه چیزی قرار دارد که شخص می‌تواند ببیند و احساس کند، لذا می‌تواند

خودخواهانه، دنیوی و سطحی باشد. این نوع محبت، در شکل منفی‌اش بدل به حرص و شهوت می‌شود؛ eros نوع پست محبت است زیرا که اغلب مورد سوءاستفاده قرار می‌گیرد

بزرگترین اینها آگاپه می‌باشد، یعنی محبت خدا که در زندگی عیسی متجلی شد
این محبت سه بُعد دارد:

۱- بُعد عمودی: محبت به خدا

۲- بُعد افقی: محبت به هم‌نوعان خود

۳- بُعد درونی: محبت به خودمان

لوقا ۱۰:۲۷ می‌فرماید: «خداوند خدای خود را به تمام دل و تمام نفس و تمام توانایی و تمام فکر خود محبت نما، و همسایه خود را مثل نفس خود.» این است محبت آگاپه!

۱- تعریف هر نوع محبت را با نوع محبتی که ذیلاً نام برده شده، منطبق کنید.

۱- محبت آگاپه

۲- محبت برادرانه

۳- محبت جسمانی

(a) Eros: محبتی است وابسته به آنچه که شخص می‌بیند یا احساس می‌کند.

(b) Agape: محبتی است عاری از خودخواهی که تمام وجود ما را کنترل می‌کند؛

محبتی است کامل.

(c) Philia: محبتی است که باعث می‌شود که کسانی را دوست بداریم که ما را

دوست می‌دارند

۲- توضیح دهید چرا محبت آگاپه بزرگتر از محبت برادرانه است.

بعد عمودی: محبت به خدا

دوست داشتن خدا بزرگترین وظیفه و امتیاز ماست. چگونه باید خدا را دوست بداریم؟ با تمام دل، جان، قوت و فکر! کلمه دل آنگونه که در کتاب مقدس به کار برده شده است، به عضو جسمانی که خون را در بدن ما تلمبه می‌زند اشاره نمی‌کند، بلکه به وجود یا انسانیت باطنی ما اشاره دارد که روح و جان ما را در بر می‌گیرد. ما باید خدا را تا بالاترین حد فکر، تعقل، اراده، قوت و عواطف‌مان دوست بداریم.

هنگامی که خدا را با محبت آگاہ که یک جنبه از ثمره روح است دوست می‌داریم، هر آنچه را نیز که متعلق به اوست دوست می‌داریم، و هر آنچه را که او دوست می‌دارد دوست می‌داریم. ما کلام او، فرزندان او، کار او، کلیسای او را دوست می‌داریم. گوسفندان گمشده را دوست می‌داریم و مایل هستیم که به خاطر آنها دچار زحمت شویم. «زیرا که به شما عطا شد به خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او بلکه زحمت کشیدن هم برای او» (فیلیپیان ۱: ۲۹). هنگامی که برای مسیح دچار زحمت می‌شویم، آگاهانه شکنجه و آزار را می‌پذیریم تا او را جلال بدهیم و محبت او را بر انسان گناهکار آشکار سازیم. هنگامی که با مسیح متحمل زحمت می‌شویم، نسبت به گناه و گناهکار همان احساس او را خواهیم داشت، چنانکه در متی ۳۶:۹ توصیف شده است که «چون جمعی کثیر دید، دلش بر ایشان بسوخت زیرا که مانند گوسفندان بی‌شبان، پریشان حال و پراکنده بودند».

محبت آگاہ را از زندگی عیسی می‌آموزیم. او این نوع محبت را تعلیم داد و مطابق آن زیست. او فرمود: «آنکه مرا محبت می‌نماید، پدر من او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود را به او ظاهر خواهم ساخت» (یوحنا ۱۴: ۲۱). درک محبت عیسی نسبت به ما دشوار است. پولس رسول در افسسیان ۱۷:۳-۱۹ در این مورد چنین می‌نویسد:

«و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی (محبت مسیح) چیست، و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شوید تا تمامی پری خدا.»

این است دعای پولس برای مسیحیان افسس. این مقدسین قبلاً اصول مهم مسیحیت را از پولس فرا گرفته بودند، اما می‌بایست به واسطه محبت چیزهای بیشتری فراگیرند. در اینجا مشاهده می‌کنیم که محبت منتهی به محبت می‌شود: ریشه داشتن در محبت، ادراک محبت، عارف شدن به (شناختن) محبت!

آیا نسبت به خدا محبت آگاپه دارید؟ آزمون این محبت، اطاعت است. عیسی فرمود: «اگر مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه دارید» (یوحنا ۱۴:۱۵). «هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، آن است که مرا محبت می‌نماید» (یوحنا ۱۴:۲۱). «اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت ... و آنکه مرا محبت ننماید، کلام مرا حفظ نمی‌کند» (یوحنا ۱۴:۲۳ و ۲۴). در همین بخش از انجیل یوحنا، عیسی فرمود که روح القدس را خواهد فرستاد تا همه چیز را به ما آموزش دهد و هر چه را که عیسی تعلیم داده، به یاد ما آورد روح القدس محبت خدا را بر ما آشکار می‌سازد تا او را بهتر بشناسیم. شناخت بهتر خدا به معنای محبت نمودن بیشتر به اوست. به واسطه روح القدس، در محبت ریشه دوانده، بنیاد می‌نهیم و قدرت می‌یابیم تا به طور کامل تر تسلیم او شویم، تسلیم کسی که تصویر مسیح را در ما پدید می‌آورد. حساسیت ما نسبت به هدایت روح القدس، به منزله اطاعت ما از اوست، و این باعث خشنودی خداست.

۳- کدام یک از جملات زیر در مورد محبت ما نسبت به خدا صحت دارد؟

- (a) درک و توضیح میزان محبت خدا به ما راحت است.
 (b) خدا از ما می‌خواهد که او را با تمامی دل، با تمام جان، قوت و ذهن محبت نماییم.
 (c) ما محبت خود را به خدا از طریق اطاعت از احکامش به اثبات می‌رسانیم.
 (d) محبت نمودن مانند مسیح یعنی آمادگی برای رنج و زحمت کشیدن برای او.
 (e) محبت به خدا باعث می‌شود که از کسانی که به او ایمان ندارند، متنفر شویم.
 (f) محبت مسیح‌گونه یعنی محبت کردن به کسانی که ما را دوست دارند.
 (g) بزرگترین گواه بر اینکه خدا را دوست می‌داریم، این است که او را بستاییم و بپرستیم.
 (h) اگر می‌خواهیم پر شویم تا تمامی پری خدا، باید حقایق کلام خدا را از طریق محبت بشناسیم و درک کنیم.

بُعد افقی: محبت به هم‌نوعان خود

نمی‌توانیم همسایه خود را با محبت آگاپه دوست بداریم مگر آنکه ابتدا خدا را دوست داشته باشیم. این روح‌القدس است که ثمره روح را در ما ایجاد می‌کند و ما را قادر می‌سازد تا دومین حکم از بزرگترین احکام تورات را به‌جا آوریم، یعنی این حکم را که «همسایه خود را مثل خویشتن محبت نما» (لاویان ۱۹:۱۸). یوحنا‌ی رسول اهمیت محبت آگاپه را نسبت به دیگران مورد تأکید قرار می‌دهد و می‌فرماید: «ای حبیبان، یکدیگر را محبت بنماییم زیرا که محبت از خداست و هر که محبت می‌نماید از خدا مولود شده است و خدا را می‌شناسد؛ و کسی که محبت نمی‌نماید، خدا را نمی‌شناسد، زیرا که خدا محبت است... اگر یکدیگر را محبت نماییم، خدا در ما ساکن است و محبت او در ما کامل شده است... اگر کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از برادر خود نفرت کند، دروغ‌گوست، زیرا کسی که برادری را که دیده

است محبت ننماید، چگونه ممکن است خدایی را که ندیده است محبت نماید؟»
(اول یوحنا ۴: ۸، ۷، ۱۲، ۲۰).

عیسی به یکی از فقها حکم کرد که خدا و همسایه‌اش را دوست بدارد؛ سپس چنین ادامه داد، فرمود: «چنین بکن و خواهی زیست!» فقیه از عیسی سؤال کرد: «همسایه من کیست؟» می‌توانید پاسخ عیسی را در لوقا ۱۰: ۳۰-۳۷ بخوانید

۴- لوقا ۱۰: ۳۰-۳۷ را بخوانید کدام یک از افراد مذکور در این آیه‌ها، کسی بود که محبت برادرانه از خود نشان داد؟

(a) کاهن

(b) لاوی

(c) سامری

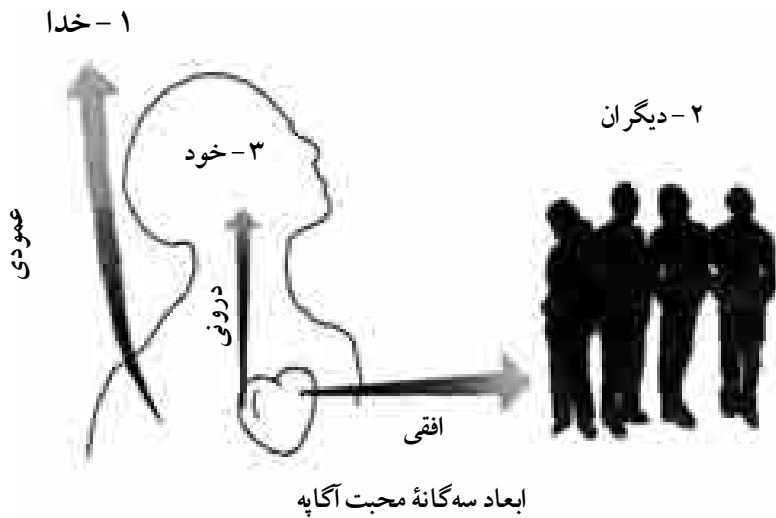
۵- بر طبق این روایت، همسایه شما کیست؟

۶- محبت آگاپه ما را قادر می‌سازد که حتی دشمنان خود را نیز دوست بداریم. لوقا ۲۷: ۲۶-۳۶ را بخوانید. عیسی در اینجا چه تعلیمی را می‌آموزد که در حکایت سامری نیکو نیز آموزش داده است؟ پاسخ‌های خود را علامت بزنید.
(a) نیکویی کردن به کسانی که متقابلاً خواهند توانست به شما نیکویی کنند.
(b) رحیم بودن نسبت به همگان به همان میزانی که خدا نسبت به شما رحیم است.

(c) نشان دادن محبت به دیگران حتی اگر بدانید که متقابلاً به شما محبت نخواهند کرد.

(d) نیازهای دیگران را مهم‌تر از نیازهای خود تلقی کردن.

(e) اشکالی ندارد که از کنار یک غریبه حتی اگر نیازمند باشد بگذریم. شخص دیگری نیاز او را برآورده خواهد ساخت.

بعد درونی: محبت به خودمان

شاید غریب به نظر آید که اشاره کنیم به اینکه محبت آگاپه شامل محبت نسبت به خودمان نیز می‌باشد. اما اجازه بدهید بار دیگر یادآوری کنیم که محبت آگاپه آن نوع محبتی است که عیسی داشت. شما باید خود را آنگونه ببینید که او می‌بیند - یعنی گناهکاری که به‌واسطه فیض نجات یافته است، انسانی که شبیه به او آفریده و خلق شده است تا او را جلال دهد. این نوع محبت نه خودخواهانه است و نه طالب منافع خویش، بلکه محبتی است ایثارگر. کسی که چنین محبتی دارد، می‌پذیرد که بزرگترین موهبت در اطاعت و سرسپردگی به عیسی مسیح نهفته است.

هنگامی که عیسی گفت که باید همسایه خود را همچون خود دوست بداریم، تصدیق می‌کرد که رسیدگی به نیازهای شخصی، نظیر خوراک، سرپناه، رفاقت، آسودگی از درد، و سایر نیازها، امری است طبیعی. اگر انگشتم زخم شود، واکنش طبیعی من این است که مراقب باشم تا خونریزی بند آید. محبت آگاپه باعث می‌شود که نگران خویشتن روحانی خود باشیم و ابتدا ملکوت خدا و راستی او را بطلبیم زیرا که تصدیق می‌کنیم که حیات ابدی ما بسیار مهم‌تر از زندگی ما بر روی زمین است.

مسیحی که خود را مطابق محبت آگاپه دوست می‌دارد، نه تنها مراقب نیازهای شخصی‌اش برای سلامتی جسمانی، تعلیم و تربیت، شغل، دوستان و از این قبیل چیزها خواهد بود، بلکه همچنین به روح‌القدس اجازه خواهد داد تا طبیعت روحانی‌اش را نیز به وسیله مطالعه کلام خدا، دعا، و مشارکت با دیگر ایمانداران رشد دهد. چنین کسی خواهان این خواهد بود که ثمره روح در زندگی‌اش متجلی شود و او را هر روز بیش از پیش شبیه مسیح گرداند.

برخی افراد به دلیل اشتباهات گذشته، به سختی می‌توانند خود را دوست بدانند ایشان دچار احساس گناه بوده، خود را محکوم می‌کنند. اما محبت آگاپه که از مسیح جاری می‌شود، آموزش کامل را برای هر نوع گناهی که مرتکب شده‌ایم فراهم می‌آورد. «پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند. زیرا که شریعت روح حیات در مسیح عیسی مرا از شریعت گناه و موت آزاد گردانید» (رومیان ۸:۱). چه اطمینان پر جلالی! می‌توانیم خود را آنگونه ببینیم که عیسی می‌بیند، ظاهر از تمامی گناهان، و پاک شده توسط خون پربهای او، با طبیعتی جدید که توسط روح او عطا شده است. می‌توانیم آن چیزی را که به واسطه فیضش بکُل به آن شده‌ایم دوست بدانیم و آن محبت را به دیگران نیز منتقل سازیم.

هر یک از این سه بُعد محبت، به یکدیگر وابسته‌اند. ما اگر خدا را دوست نداشته باشیم، نمی‌توانیم همسایه خود را دوست بدانیم. اگر همسایه خود را حقیر بشماریم، یعنی اینکه خدا را دوست نداریم. اگر از خودمان متنفر باشیم، نمی‌توانیم به نیازهای هموعان خود توجه بکنیم، زیرا که به نیازهای خودمان توجهی نداریم.

اگر محبت آگاپه را از روح‌القدس نیاموزیم، ممکن است که چیزهای نادرستی را دوست بدانیم. افسسیان ۱۰:۵ می‌فرماید: «تحقیق نمایید که پسندیده خداوند چیست.» این کار را چگونه انجام می‌دهیم؟ به واسطه روح‌القدس! بدون او، شخص ممکن است تحسین دیگران را بیش از تحسین خدا دوست بدارد (یوحنا ۱۲:۴۳)، صدر مجالس را دوست می‌داریم (لوقا ۱۱:۴۳)، تاریکی را بیش از روشنائی (یوحنا ۱۹:۳)، و خانواده را بیش از عیسی (متی ۱۰:۳۷). شخصی که عیسی را در بالاترین

مرتب در زندگی خود قرار می‌دهد، متوجه خواهد شد که به‌جهت محبت آگایه، محبتش نسبت به خانواده‌اش بیشتر شده است.

۷- کدام یک از اینها به بهترین وجه طریقی را که باید خود را دوست بداریم، توصیف می‌کند؟

(a) بزرگترین دغدغه‌ام باید این باشد که نیازهای شخصی و امیال خود را برآورده سازم، زیرا تا زمانی که خودم نیکبخت نباشم، نخواهم توانست نسبت به دیگران محبت نشان دهم.

(b) باید خود را با چشم عیسی ببینم و تشخیص دهم که به صورت او آفریده شده‌ام و شایسته این هستم که به‌واسطه فیض او، جزئی از خانواده او باشم. با خشنود ساختن او، نیازهای خودم نیز برطرف می‌شود.

۸- برای فراگرفتن و نشان دادن محبت آگایه، کدام یک از ابعاد زیر باید نخست ظاهر شود تا سایر ابعاد نیز به دنبال آن پدید آیند؟

(a) عمودی (محبت به خدا)

(b) افقی (محبت به هم‌نوعان خود)

(c) درونی (محبت به خودمان)

تشریح محبت

محبت و عطایای روحانی

باب ۱۳ از رساله اول قرن‌تین مطالب بیشتری را در مورد محبت به‌عنوان ثمره روح بیان می‌کند. نکات مذکور در این باب در خصوص محبت، بی‌نظیر است. در آن تشریح شده که محبت چه هست و چه نیست.

محل قرارگیری این باب بین دو باب مهم مربوط به عطایای روح (اول قرن‌تین باب‌های ۱۲ و ۱۴) بسیار به‌جاست. پولس رسول می‌خواست تأکید کند که میان خدمت مسیحی ما (عطایا) و زندگی مسیحی ما (ثمره) باید تعادلی برقرار باشد. پولس در اول قرن‌تین ۱:۱۴ ما را ترغیب می‌کند که عطایای روح را بطلبیم بدون آنکه اولویت ثمره روح را نادیده انگاریم: «در پی محبت بکوشید و عطایای روحانی را به غیرت بطلبید.» از آنجا که عطایا مربوط به خدمت می‌شوند و ثمره مربوط به زندگی روحانی، روشن است که هیچ یک نمی‌تواند جایگزین دیگری شود. بعضی از ایمانداران ممکن است عطایای حیرت‌انگیزی را ظاهر کنند، بدون اینکه ثمره روح را متجلی سازند. به این ترتیب، به‌خاطر نداشتن سیرت مسیح‌گونه، عملکرد عطایای روح را بی‌اعتبار می‌سازند.

بعضی نیز به افراطی دیگر کشیده می‌شوند: ایشان سعی می‌کنند که یک زندگی بی‌نقص و سیرتی مسیح‌گونه داشته باشند، اما از طلبیدن عطایای روح غافل می‌شوند. باید به یاد داشت که عطایای روح پدیده‌ای ماوراء طبیعی هستند و توسط روح‌القدس به کلیسا عطا می‌شوند تا باعث بنای آن و جلال خدا گردند. بدون عملکرد عطایا، مسیحی فاقد قدرتی می‌شود که برای بنای کلیسا و به‌دست دادن رشد روحانی لازم است. عطایای روح و ثمره روح باید در زندگی ایمانداران به‌طور متعادل دیده شوند. وقتی ثمره روح در ایماندار پدید آمد، باید منتهی به عطایای روحانی شود.

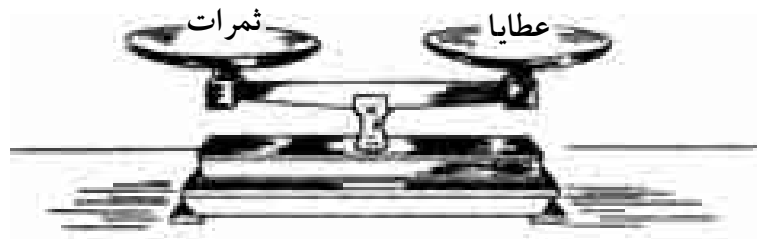
با مطالعه فهرست نه عطیه روح در اول قرن‌تین ۸:۱۲-۱۱ و نه ثمره روح در غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳، می‌توان در جهت ایجاد این تعادل گام برداشت. همچنین قرارگیری باب مهم مربوط به محبت بین دو باب مربوط به عطایای روح نیز به ایجاد این تعادل کمک می‌کند.

۹- میان عطایای روح و ثمره روح چه رابطه‌ای باید باشد؟

۱۰ - هنگامی که یک مسیحی عطیه روح را آشکار می‌سازد بدون اینکه ثمره روح را در زندگی‌اش نشان دهد، احتمالاً چه نتیجه‌ای به بار می‌آید؟ بهترین پاسخ را انتخاب کنید.

- (a) از آنجا که عطایای روح ماورا طبیعی هستند، نتایج منفی به بار نخواهد آمد، و آن شخص باعث برکت کلیسا خواهد بود
- (b) فقدان سیرت مسیح‌گونه ممکن است اثر عطیه روح را بی‌اعتبار سازد یا کم‌ارزش جلوه دهد

- ۱۱ - اگر کسی ثمره روح را داشته باشد ولی عطایای روح را ظاهر نکند، کدام مورد زیر نتیجه خواهد شد؟ بهترین پاسخ را برگزینید.
- (a) مسیحی فاقد قدرت لازم برای بنا یا تقویت کلیسا می‌گردد.
- (b) ثمره روح بدون عطایا ارزشی برای کلیسا ندارد

تعادل بین ثمرات روح و عطایا حیاتی است!

در دوم تیموتاؤس ۷:۱ رابطه میان محبت، قدرت و انضباط شخصی بیان شده است. ما نباید در خدمت کم‌رو باشیم بلکه باید وابسته به قدرت روح‌القدس باشیم تا خدمت خود را مؤثر سازیم. همچنین باید در محبت خدمت کنیم. هنگامی که قدرت خدا به‌واسطه ما به اثبات می‌رسد، ممکن است دچار وسوسه تکبر شویم. محبت راستین به خدا و دیگران، ما را آگاه می‌سازد که این قدرت خدا تنها برای جلال اوست و ما را خادمین قابلی برای دیگران می‌سازد.

ماهیت محبت آگاپه

اینک نظری اجمالی خواهیم افکند به توصیف پولس رسول از محبت. شخصی که محبت آگاپه دارد، این خصوصیات را از خود بروز خواهد داد:

۱- شخصی که محبت دارد، حلیم و بردبار است. محبت در آرامش انتظار می‌کشد و تحمل می‌کند. محبت بردبارانه هرگز امید را از دست نمی‌دهد. چنین محبتی باعث می‌شود که شخص، با ملاحظت از فرد بیمار یا سالمند ماه‌ها یا سال‌ها مراقبت کند؛ باعث می‌شود که فرد به همسر بی‌ایمانش خدمت کرده، برای نجات او بی‌وقفه دعا کند؛ محبت آن پدری است که پسرش را به‌هنگام بازگشتش نیز دوست داشت، حتی بعد از هدر دادن ثروتش (لوقا ۱۵: ۲۰). محبت آگاپه بردبار است.

۲- شخصی که محبت دارد، مهربان است. یکی از نویسندگان، مهربانی را محبت فعال تعریف کرده است. بخش عمده زندگی مسیح در نشان دادن مهربانی سپری شد کسی گفته است: «بزرگترین چیزی که یک انسان می‌تواند برای پدر آسمانی‌اش انجام دهد، مهربانی به سایر فرزندان پدر می‌باشد.» اگر کسی را دوست داشته باشید، طبیعتاً می‌خواهید مورد پسند او واقع شوید و این کار را از طریق مهربانی انجام می‌دهید. پست‌ترین و نامطبوع‌ترین کارها بدل به تجربه‌ای شادمانه می‌گردد اگر از روی محبت انجام شده باشد. ماهیت محبت آگاپه این است که مهربان باشد.

۳- شخصی که محبت دارد، به دیگران حسد نمی‌ورزد. کسی که محبت دارد، از موفقیت دیگری دچار حسد نمی‌گردد؛ و وقتی اتفاقات خوبی برای همکاران، دیگر مسیحیان، یا حتی دشمنانش می‌افتد شادی می‌کند. وی نسبت به مایملک همسایه‌اش طمع نمی‌ورزد (خروج ۲۰: ۱۷).

۴- شخصی که محبت آگاپه دارد، متکبر و مغرور نمی‌باشد. هنری دراموند (Henry Drummond) می‌گوید: «فروتنی این است که مَه‌ری بر دهان بزیند و کاری را که کرده‌اید، فراموش کنید. وقتی کار خوبی انجام دادید، به گوشه‌ای بروید و خاموش باشید.»

۵- شخصی که محبت مسیح‌گونه دارد، خشن و گستاخ نمی‌باشد. ترجمه قدیمی کتاب مقدس فارسی، این اصطلاح را چنین ترجمه کرده است: «اطوار ناپسندیده ندارد» (اول قرن‌تین ۱۳:۵). برای شخص پرمحبت طبیعی است که مؤدب بوده، نسبت به دیگران ملاحظه‌کار باشد. او نمی‌کوشد توجه دیگران را به خود جلب کند.

۶- شخصی که محبت دارد، نفع خود را طالب نمی‌باشد. چنین شخصی خودخواه نیست و شادمانه از حقوق خود می‌گذرد. عیسی فرمود: «دادن از گرفتن فرخنده‌تر است» (اعمال ۲۰:۳۵). عیسی به شاگردانش چنین تعلیم داد: «هر که می‌خواهد مقدم باشد، مؤخر و غلام همه بود» (مرقس ۹:۳۵).

۷- شخصی که محبت دارد، زود به خشم نمی‌آید. دراموند اشاره می‌کند که خشم برادر بزرگتر در حکایت پسر گمشده (لوقا ۱۵) ناشی از حسد، تکبر، بی‌محبتی، بی‌رحمی، عادل پنداشتن خود، زودرنجی، و قصد لجوجانه در برانگیختن پدر علیه برادر کوچکترش بود. اینها خصوصیات طبیعت مسیح‌گونه نمی‌باشند.

۸- شخصی که محبت دارد، به خطاها توجه نمی‌کند. وی به جستجوی خطاهای دیگران نمی‌پردازد، و هنگامی که دیگری نسبت به او عمل خطایی انجام می‌دهد، رنجش خاطر به خود راه نمی‌دهد. وی نسبت به انگیزه‌های دیگران سوءظن ندارد و نکات خوب و مثبت دیگران را در نظر می‌آورد.

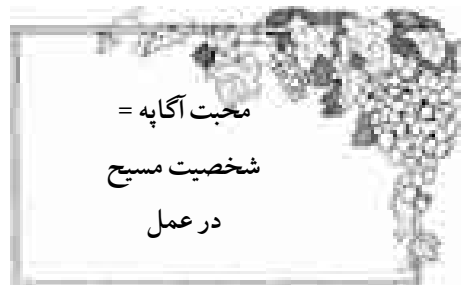
۹- شخصی که محبت واقعی دارد، از ناراستی خوشوقت نمی‌گردد، بلکه با راستی شادی می‌کند. محبت آگاپه قابل احترام و درستکار است، و از هرگونه بدی می‌پرهیزد.

پولس رسول توصیف خود را از خصوصیات محبت چنین خاتمه می‌دهد: محبت «همواره صبور است و همه را باور می‌نماید؛ در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیز را متحمل می‌باشد» (اول قرنتیان ۱۳:۷).

یوحنا رسول، در اواخر زندگی چنین نوشت: (اول یوحنا ۱۶۳-۱۸):
«از این امر محبت را دانسته‌ایم که او جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم. لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند و رحمت خود را از او باز دارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است؟ ای فرزندان، محبت را به‌جا آریم نه در کلام و زبان، بلکه در عمل و راستی.»

- ۱۲ - جملاتی را که ماهیت محبت آگاپه را منعکس می‌سازد، مشخص کنید
- (a) «میل داشتم به شما کمک کنم، اما بسیار گرفتار برنامه‌های خود هستم.»
 - (b) «حتی اگر او نتواند راه برود، مادرم همواره مهربان است و براحتم از او مراقبت می‌کند.»
 - (c) «ما همواره به او بهترین جایگاه را می‌دهیم، زیرا که ثروتمند است.»
 - (d) «والدینم سل‌ها پیش از آنکه مسیحی شوم، برای من دعا می‌کردند.»
 - (e) «قسمت عمده کار را من انجام می‌دهم، اما رئیس آن را به حساب خود می‌گذارد.»
 - (f) «حتی اگر سعی کند به من صدمه بزند، او را می‌بخشم.»

۱۳ - گرچه ثمره روح را روح‌القدس در ما پدید می‌آورد، اما برای این کار ما باید با او همکاری کنیم؛ باید به او اجازه بدهیم که ما را به صورت مسیح در آورد

در جدول زیر، با علامت زدن در ستون‌ها، مشخص کنید که خصوصیات محبت آگایه تا چه حد در شما مشاهده می‌شود؛ و به این ترتیب، پیشرفت خود را در این محبت مشخص کنید.

خصوصیت	همواره	معمولاً	گاهی اوقات	ندرتاً	هرگز
حلم					
مهربانی					
دوری از حسد					
فروتنی					
تواضع و ادب					
فقدان خودخواهی					
خلق نیکو					
نرنجیدن					
مظنون نبودن					
محترم بودن					
درستکاری					
اجتناب از بدی					

اولویت محبت

«اکنون این سه چیز باقی است: ایمان، امید و محبت؛ اما بزرگترین اینها محبت است» (اول قرنیتان ۱۳:۱۳). محبت جاودانی است - «محبت هرگز ساقط نمی‌شود» (۸:۱۳). نقش ایمان هنگامی که در جلال خدا صورت واقعیت به خود پیوسته، پایان خواهد پذیرفت (عبرانیان ۱:۱۱). امید نیز هنگامی که تحقق یافت و به آن دست یافتیم، رسالتش به پایان خواهد رسید.

بر طبق اول تسالونیکیان ۳:۱، ایمان ما را به سوی عمل می‌کشاند، محبت ما را در تلاش چالاک می‌سازد، و امید ما را به سمت تحمل هدایت می‌کند. در آیه‌های ۹ و

۱۰ نتیجه را مشاهده می‌کنیم: «ایمان» نجات را به بار می‌آورد، «محبت» منتهی به خدمت می‌شود، و «امید» چشم به بازگشت عیسی می‌دوزد. هنگامی که آن روز فرا رسد، محبت باقی خواهد ماند و با ما وارد ابدیت خواهد شد.

۱۴ - بر پایه اول قرن‌تین ۱۳، عقیده خود را در مورد اینکه چرا محبت باید بزرگتر از ایمان و امید تلقی شود، بیان کنید.

محبت در عمل

محبت گروهی

مسیحیان کولسی. کولسیان ثمره روح را داشتند؛ این ثمره در میان ایشان رشد می‌کرد، همانطور که در میان تمامی مسیحیان به‌خاطر ماهیت زندگی و رابطه مسیحی رشد می‌کرد. پولس هنگامی که در روم زندانی بود، از طریق اِپفراس یک خادم مسیحی کولسی، مطالبی در مورد محبت ایشان شنیده بود. پولس دو بار محبت آنان را قید می‌کند (کولسیان ۱: ۳، ۷ و ۸).

«خدا و پدر خداوند خود عیسی مسیح را شکر می‌کنیم و پیوسته برای شما دعا می‌نماییم، چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و محبتی را که با جمیع مقدسان می‌نمایید شنیدیم، به سبب امیدی که به جهت شما در آسمان گذاشته شده است ... اِپفراس که همخدمت عزیز ما و خادم امین مسیح برای شما است و او ما را نیز از محبت شما که در روح است خبر داد.»

از آنجا که ایشان محبت روح‌القدس را داشتند، پولس می‌دانست که ایشان مستعدند تا بیشتر ثمر آورند: «تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل بار آورید» (کولسیان ۱: ۱۰). این است محبت فعال. با وجود آنکه کولسیان محبت آگاپه را ظاهر می‌ساختند، پولس به ایشان اهمیت محبت را در تمامی اعمال‌شان خاطر نشان ساخت: «پس مانند برگزیدگان مقدس و

محبوب خدا احشای رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را بپوشید و متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آمرزید، شما نیز چنین کنید. و بر این همه محبت را که کمر بند کمال است بپوشید» (کولسیان ۱۲:۳-۱۴).

۱۵ - نقش محبت در رابطه با دیگر صفات ثمره روح چیست؟

کلیسای افسس. به احتمال زیاد هیچ جماعت عهدجدیدی به اندازه افسس از تعالیم پولس برخوردار نشد. پولس رسول به مدت سه سال حقایق عظیم انجیل را به ایشان تعلیم داد (اعمال ۲۰:۲۰، ۲۷، ۳۱ مشاهده شود). پولس در رساله‌های خود سایر کلیساها را سرزنش می‌کند، اما نه افسسیان را - وی به ایشان فقط هشدار داد اما به مرور زمان، افسسیان اشتیاق خود را از دست دادند و وقف خود را به خداوند نادیده انگاشتند. در مکاشفه ۴:۲، صدای مهربان عیسی را می‌شنویم که ایشان را شمامت می‌کرد:

«لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. پس به خاطر آر که از کجا افتاده‌ای و توبه کن و اعمال نخست را به عمل آور» (آیه‌های ۴ و ۵).

خداوند عیسی خطاب به ایمانداران این کلیسا، ابتدا ایشان را به خاطر سخت‌کوشی، استوار بودن در تعلیم، و پشتکارشان مورد تأیید قرار داد. اما سرسپردگی عمیق ایشان به خداوندشان کاهش یافته بود و محبت اولیه خود را از دست داده بودند. بدون محبت، کار سخت ایشان، تعلیم و استواری‌شان، بی‌محتوا بود. محبت آگاپه مهم‌ترین چیزی است که یک کلیسا می‌تواند به اعضای خود و به گمشدگان عرضه دارد. این مهم‌ترین چیزی است که کلیسا می‌تواند به خدا تقدیم کند. مذهب بدون محبت، چیزی نخواهد بود جز انجام آداب تکراری و ظاهری، تعصب، و بی‌توجهی به نیازهای انسانی.

۱۶- چه درسی می‌توانیم از سخنان عیسی به افسسیان در ارتباط با فقدان محبت‌شان بیاموزیم؟

محبت فردی

مریم بیت‌عنیا. این زن مقدس محبت کاملی نسبت به نجات‌دهنده‌اش داشت. او شاید احساس کرده بود که عیسی برای آخرین بار پیش از صلیب به خانه ایشان رفته است؛ و به همین جهت، او را به طریق خاصی پرستش نمود. حکایت او در یوحنا ۱:۱۲-۸ بازگو شده است.

هنگامی که وی در آن موقعیت به‌یاد ماندنی، پل‌های عیسی را تدهین کرد، توجهی به ارزش عطرها نداشت. محبت پر شور، قدرشناس و ایثارگر است. یهودا، آن مرد سخت‌دل، مریم را به‌خاطر کاری که انجام داده بود، مورد انتقاد قرار داد. لیکن فداکاری عمیق او برای ما به‌صورت یک سرمشق باقی مانده است. مریم برای نشان دادن محبتش نسبت به نجات‌دهنده خود، هر چه را که داشت تقدیم کرد.

یوحنا رسول. یوحنا حقیقتاً عیسی را دوست می‌داشت. وی همواره در کار استادش بود: در آخرین فصیح وی در کنار عیسی نشسته بود؛ او تنها شاگردی بود که به‌همراه چند زن در پای صلیب حضور داشت (یوحنا ۱۹:۲۵ و ۲۶). وی اغلب به خود به‌عنوان شاگردی که عیسی دوستش می‌داشت، اشاره می‌کند (یوحنا ۱۳:۲۳؛ ۱۹:۲۶). در اینجا درسی می‌آموزیم: محبت باعث می‌شود که شخص به محبوب خود نزدیک شود. رساله‌های یوحنا پیام محبت هستند. به‌عنوان مثال، اول یوحنا ۳:۱۱-۱۸؛ ۴:۷-۱۹؛ دوم یوحنا آیه‌های ۱-۶؛ سوم یوحنا آیه‌های ۱-۶ را بخوانید. آیا می‌خواهید که همانند یوحنا دوست بدارید؟ به نجات‌دهنده‌تان نزدیک بمانید و او را همانقدر دوست بدارید که شما را دوست دارد؛ و کارهایی را انجام دهید که مورد پسند اوست.

پطرس رسول. در یوحنا ۱۵:۲۱-۱۷، ماجرای گفتگوی مهم عیسی و پطرس بازگو شده است. عیسی از شمعون پطرس سؤال کرد: «ای شمعون، آیا مرا بیشتر از اینها محبت می‌نمایی؟» او پطرس را واداشت تا عمق محبتش به استاد را سه بار مورد ملاحظه قرار دهد. بر طبق یکی از ترجمه‌های انگلیسی که حالتی تفسیری دارد (Amplified New Testament)، در دو بار نخست، سؤال عیسی از پطرس چنین بود: «شمعون، آیا بیشتر از بقیه، به من محبت آگاه داری، محبت با وقفی منطقی، ارادی، و روحانی، آنگونه که شخص باید خدای پدر را دوست بدارد؟»

پاسخ پطرس از این قرار بود: «بلی خداوندا، تو می‌دانی که نسبت به تو محبتی برادرانه و دوستانه (philia) دارم؛ نسبت به تو محبتی عمیق، غریزی، و شخصی دارم، همچون یک دوست نزدیک.»

بار سوم عیسی پاسخ پطرس را گرفته، آن را به صورت سؤالی مطرح کرد: «مرا دوست می‌داری - با محبتی عمیق، غریزی، و شخصی، همچون یک دوست نزدیک؟»

با وجود اینکه پطرس رنجیده‌خاطر گشت، اما فرا گرفت که اگر قرار باشد که حکم نجات‌دهنده را به‌جا آورد و «گوسفندانش را خوراک دهد»، محبتش نسبت به نجات‌دهنده باید وقفی کامل باشد (آیه ۱۷). عیسی می‌خواست پطرس درک کند که در وهله اول محبت است و سپس خدمت. تمام مسائل دیگر در زندگی روحانی، انشعابات محبت می‌باشند: یعنی دعا، مطالعه کتاب مقدس، خدمت روحانی، مشارکت، و پرستش. وقف و سرسپردگی شما به نجات‌دهنده‌تان چقدر عمیق است؟ آیا او را بیش از هر چیز دیگری دوست دارید؟ آیا می‌توانید بگویید: «بلی خداوندا، تو را بیش از هر چیز دیگری، با وقفی منطقی، ارادی، و روحانی دوست می‌دارم، آنگونه که شخص خدای پدر را باید دوست بدارد» چنین است خواسته او برای شما.

پطرس و یوحنا هر دو وقف عمیق خود را نسبت به خداوند بعداً در خدمت‌شان، هنگامی که شجاعانه از ایمان خود در برابر شورا دفاع کردند، به اثبات رساندند. در اعمال ۱۳:۴ چنین آمده: «پس چون دلیری پطرس و یوحنا را دیدند و دانستند که

مردم بی‌علم و اُمی هستند، تعجب کردند و ایشان را شناختند که از همراهان عیسی بودند.» شناختن او همانا دوست داشتن اوست، و دوست داشتن او همانا خدمت به او!

۱۷ - دو اصلی را که می‌توانیم از تجربه یوحنا رسول و پطرس رسول بیاموزیم، بیان کنید.

محبت عیسی. نمی‌توانیم این درس را به پایان برسانیم بی‌آنکه برخی از نمونه‌های کامل محبت آگاپه را از زندگی خداوندان عیسی قید کنیم.

۱۸ - آیه‌های ذیل را خوانده، بیان کنید که عیسی در هر یک، کدام خصوصیت آگاپه را آشکار می‌سازد:

(a) یوحنا ۱۳:۱۵ و اول یوحنا ۱۶:۳

(b) متی ۲۱:۱۸ و ۲۲؛ ۱۱:۲۷-۱۴

(c) یوحنا ۸:۱۱؛ لوقا ۱۱:۷-۱۵

(d) اشعیا ۸۵:۳ و ۹

(e) یوحنا ۵:۳۰؛ لوقا ۲۲:۴۲

(f) لوقا ۲۳:۳۲-۳۴

باشد که از محبت عیسی الهام گرفته، بکوشیم که شبیه او گردیم. و باشد که این سطرهای پایانی، شما را در این زمینه برانگیزانند: «در محبت مسیح تعمق کنید و محبت خواهید نمود. در مقابل آینه بایستید، سیرت مسیح را منعکس سازید، و مطابق همان تصویر، از شفقت به شفقت متبدل خواهید شد. طریق دیگری وجود ندارد. نمی‌توانید به‌خاطر ریاست دوست بدارید. فقط می‌توانید به موضوع محبوب بنگرید و عاشق آن شوید و در شباهت به آن رشد کنید. به همین ترتیب، به این سیرت و زندگی کامل بنگرید. به فداکاری عظیم بنگرید هنگامی که وی در سراسر زندگی‌اش

خود را فروتن کرد و مصلوب گردید. باید او را دوست بدارید. و با دوست داشتن او باید شبیه به او شوید» (دراموند).

چنانکه قبلاً گفتیم، محبت آگایه شامل تمامی ثمره روح است که فهرست آن در غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳ آمده است. در دروس باقیمانده این کتاب، هشت جنبه دیگر ثمره روحانی را بررسی خواهیم کرد و خواهیم دید که چگونه آنها در زندگی ما می‌توانند پیاده شوند.

خودآزمایی

سؤالات چندگزینه‌ای - بهترین پاسخ به هر سؤال را انتخاب کنید.

- ۱- کدام نوع محبت بستگی به رابطه متقابل دارد؛ یعنی اگر کسی به ما محبتی کند، ما نیز به او محبت خواهیم کرد؟
- (a) محبت آگاهانه
 - (b) محبت برادرانه
 - (c) محبت جسمانی
- ۲- کدام محبت در اینجا توصیف شده است: «با محبتی منطقی، ارادی، و روحانی، آنگونه که شخص باید خدای پدر را دوست بدارد»؟
- (a) محبت آگاهانه
 - (b) محبت برادرانه
 - (c) محبت جسمانی
- ۳- محبت جسمانی محبتی است که بر این پایه قرار دارد:
- (a) مهربانی
 - (b) اطاعت
 - (c) رابطه روحانی
 - (d) رابطه جسمانی
- ۴- کدام جمله به بهترین وجه اهمیت هر یک از ابعاد محبت آگاهانه را توصیف می‌کند؟
- (a) بُعد عمودی تنها بعد ضروری است
 - (b) بعد افقی بیشترین اهمیت را دارد
 - (c) بعد درونی باید در وهله اول بیاید، سپس بقیه به دنبال آن می‌آیند.

(d) هر سه بعد اساسی است؛ هیچ یک نمی‌تواند بدون بقیه وجود داشته باشد.

۵- کدام آیه ابعاد محبت آگاپه را توصیف می‌کند؟

(a) «همه خواهند دانست که شاگردان من هستید اگر یکدیگر را دوست بدارید.»

(b) «خداوند، خدای خود را با تمامی دل و جان و قوت و فکر دوست بدار و

همسایهات را همچون خود دوست بدار.»

(c) «و اینک این سه چیز باقی است: ایمان، امید و محبت.»

۶- کدام دو عمل، محبت شما را نسبت به خدا آشکار می‌سازد؟

(a) اطاعت، محبت نسبت به یکدیگر

(b) محبت نسبت به یکدیگر، خدمت

(c) خدمت و اطاعت

(d) ایمان و امید

۷- دوست داشتن همسایه چگونه که عیسی تعلیم داد، به چه معنی است؟

(a) مهربان بودن نسبت به کسانی که با شما مهربانند

(b) کمک به کسانی که در همسایگی شما زندگی می‌کنند

(c) مراقبت از افراد کلیسای تان که نیازمندند

(d) کمک به کسی که خداوند وارد زندگی تان می‌کند، چه دوست، چه دشمن، چه

بیگانه

۸- محبت آگاپه نسبت به خویشان بدین معنی است که باید.....

(a) نیازهای خود را مقدم بر نیازهای دیگران بشمارم.

(b) خود را آنگونه ببینم که عیسی مرا می‌بیند، آفریده شده به صورت او.

(c) با کمک به دیگران، سعی در جبران خطاهای گذشته‌ام بکنم.

(d) جستجوی نیکبختی از طریق به‌جا آوردن اعمال نیکو.

۹- در اول قرتیان ۱۲-۱۴ پولس رسول تعلیم می دهد که.....

- (a) ثمره روحانی مهم تر از عطایای روحانی است.
- (b) عطایای روحانی مهم تر از ثمره روح می باشند
- (c) برای خدمت مؤثر باید تعادلی میان ثمره و عطایا وجود داشته باشد.
- (d) اگر شخصی محبت داشته باشد، نیاز به چیز دیگری ندارد.

۱۰- در گفتگوی عیسی با پطرس (یوحنا ۱۵:۲۱-۱۷) پیام عیسی به پطرس این

بود که.....

- (a) محبت ناشی از خدمت است.
- (b) محبت مقدم بر خدمت است.
- (c) محبت شخص را به محبوب نزدیک می کند.
- (d) محبت اولیة اش را رها کرده است.

۱۱- کدام کلیسا پایدارترین نمونه محبت آگاپه است؟

- (a) کلیسای کولسی
- (b) کلیسای قرتس
- (c) کلیسای افسس

۱۲- مثال مریم بیت عنیا به ما نشان می دهد که.....

- (a) محبت پر شور، قدرشناس و ایثارگر است.
- (b) بزرگترین محبت، کمک به فقرا است.
- (c) برخی افراد محبت خود را به طرق احمقانه ای ابراز می کنند.
- (d) به هر کسی محبت آگاپه داده شده است.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۱۰- b) فقدان سیرت مسیح‌گونه ممکن است اثر عطیه روح را بی‌اعتبار سازد یا کم ارزش جلوه دهد.

۱- a) ۳- محبت جسمانی

b) ۱- محبت آگاپه

c) ۲- محبت برادرانه

۱۱- a) مسیحی فاقد قدرت لازم برای بنا یا تقویت کلیسا می‌گردد

۲- محبت آگاپه آنگونه که توسط عیسی نشان داده شده است، باعث می‌شود که حتی دشمنان خود را نیز دوست بداریم. این نوع محبت بستگی به محبت از طرف شخص مقابل ندارد

۱۲- اظهارات b) ، d) و f) نمونه‌های محبت آگاپه در عمل می‌باشند.

۳- a) غلط

b) صحیح

c) صحیح

d) صحیح

e) غلط

f) غلط

g) غلط

h) صحیح

۱۳- پاسخ خودتان. این تمرین باید بر شما آشکار کند که در چه زمینه‌هایی نیاز دارید دعا کنید تا بتوانید محبت مسیح را به دیگران نشان دهید

۴- c) سامری (احتمالاً تنها کسی از آن سه نفر که در آن ناحیه زندگی نمی کرد؛ بدینسان وی یک غریبه بود).

۱۴- پاسخ خودتان. شاید یکی از اینها را پیشنهاد کرده باشید: محبت تنها مورد از سه مورد است که ابدی است. محبت مشتمل بر بسیاری از جنبه های سیرت مسیح گونه است. محبت منتهی به خدمت به دیگران می شود.

۵- هر که را که خداوند وارد زندگی تان می کند که نیاز به محبت و توجه شما دارد

۱۵- محبت همه آنها را در وحدتی کامل به هم متصل می سازد

۶- پاسخ های b، c، و d) تعلیم عیسی را بیان می کنند.

۱۶- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی ما: تا زمانی که کارهای انسان در محبت انجام نگیرد، پوچ است و مورد پسند خدا قرار نمی گیرد.

۷- b) باید خود را از دریچه چشمان عیسی ببینیم.

۱۷- هنگامی که دوست می داریم، مایلیم که به شخص محبوب نزدیک شویم. پیش از آنکه بتوانیم به طرز مناسبی خدمت نماییم، باید دوست بداریم.

۸- a) عمودی (محبت به خدا)

۱۸- پاسخ های خودتان. در اینجا پاسخ هایی پیشنهاد شده است:

a) محبت عظیم

b) صبر عظیم

c) مهربانی عظیم

d) طهارت کامل، نیکویی

e) عدم خودخواهی، اطاعت

f) بخشش

۹- هر دو باید در زندگی یک مسیحی دیده شوند - سیرت مسیح گونه از بیشترین اهمیت برخوردار است، اما باید متتهی به عطایای روحانی شود

خوشی: ثمره فیض

یک استاد فلسفه گفته است که بهترین طریق برای بدبخت بودن، جستجوی خوشبختی است. دويدن به دنبال خوشبختی و تجربه‌های لذت‌بخش، در بین تمامی مردم رایج است. خواهان خوشبختی بودن چیز غلطی نیست. مخارج هنگفتی هر ساله برای جستجوی خوشبختی صرف می‌شود - با این حال جهان مملو از درد و رنج است. بسیاری افراد خودکشی را تنها طریق برای پایان بخشیدن به فلاکت می‌یابند. بر آنان مکشوف نشده است که شادی واقعی و ابدی تنها در عیسی مسیح امکان‌پذیر است، در کسی که از طریق روح‌القدس وجود ما را پر کرده، این ثمر را در ما به بار می‌آورد.

خدا جهانی آکنده از شادی و خوشی آفرید، بدون گناه، درد، اندوه و زحمت. اینها همه بعداً حادث گشت. مسیحی میرا از زحمات، بیماری و اندوه نمی‌باشد. در واقع کلام خدا می‌گوید: «همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند زحمت خواهند کشید» (دوم تیموتائوس ۱۲:۳). بنابراین، فرزند خدا در کجا باید سرچشمه شادی‌اش را بیابد؟ ثمره شادی روحانی چگونه می‌تواند در زندگی‌اش تولید شود؟

در این درس، خواهیم آموخت که ثمره خوشی را روح‌القدس در ما پدید می‌آورد؛ سهم ما در این امر این است که موقعیت والایی را که مسیح به ما بخشیده درک کنیم، کار معجزه‌آسای خدا را در خود و در اطراف‌مان مشاهده کنیم، و به آینده پر جلال خود با او در ابدیت چشم بدوزیم. خواهیم دید که در زندگی یک ایماندار، رابطه نزدیکی میان رنج و شادی وجود دارد. همچنین خواهیم آموخت که خوشی فقط یک محصول روح‌القدس نیست، بلکه جزئی از ماهیت واقعی اوست، طوری که

پر شدن از روح القدس به مثابه پر شدن از شادی است! شادی خداوند می تواند نقطه قوت شما باشد!

در ترجمه قدیمی فارسی و نیز در ترجمه «مژده برای عصر جدید»، برای واژه «شادی» کلمه «خوشی» به کار رفته است. ما در متن این درس، از هر دو واژه استفاده خواهیم کرد، اما منظور ما همان دومین مورد از ثمره روح القدس مذکور در غلاطیان ۲۲:۵ می باشد.

رئوس مطالب

تعریف شادی

منابع شادی

رنج و شادی

موانع شادی

نتایج شادی

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- تعریف کتاب مقدس از خوشی و شادی روحانی را بیان کنید.
 - منابع شادی روحانی را فهرست‌وار بیان کرده، آیه‌های مربوطه را از کتاب مقدس نقل کنید.
 - اصولی را که می‌توان برای فائق آمدن بر موانع شادی به‌کار برد و نتایج شادی را متحقق ساخت، بیان کنید.
 - از طریق تبعیت از روح القدس و اطاعت از خداوند، ثمره خوشی روحانی را رشد دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- محتوای درس را به‌دقت مطالعه کرده، تمام آیه‌های تعیین‌شده را یافته، بخوانید و به تمام سؤالات درس پاسخ دهید.
- ۲- به سؤالات خودآزمایی جواب دهید؛ سپس پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

متن درس

تعریف شادی

تعریف کتاب مقدس

«ثمره روح: محبت، خوشی... است» (غلاطیان ۲۲:۵).

کلمه خوشی در این آیه، ترجمه واژه یونانی *chara* می‌باشد یکی از دانشمندان کتاب مقدس آن را این‌گونه تعریف کرده، می‌گوید که این نوع خوشی ریشه در مذهب دارد، خوشی‌ای که شالوده‌اش خداست. *Chara* شادی‌ای نیست که ناشی از امور زمینی باشد، بلکه بر پایه رابطه با خدا قرار دارد.

یکی دیگر از علمای الهی، خوشی (chara) را حالت خرمی، شادی توأم با آرامش، و خوشی عظیمی تعریف می‌کند که ویژگی طبیعت مسیحی است. معنی آن فراتر از شادی زودگذر است. شادی به‌عنوان ثمرهٔ روح، حالت نشاط، فرح، و خوشی است که بستگی به شرایط ندارد، بلکه کیفیتی است دائمی در هر موقعیتی، چه بد و چه خوب، زیرا که شالودهٔ آن خداست.

پولس رسول رسالهٔ زیبای خود را به فیلیپیان هنگامی نوشت که در زندان بود. این رساله اغلب «رسالهٔ شادی» نامیده می‌شود. در باب چهارم، پولس دو بار بیان کرده است: «آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم» (آیه‌های ۱۱ و ۱۲). پولس در آن هنگام در زندان منتظر محاکمهٔ خود بود. منشأ رضایت او چه بود؟ پاسخ آن، روح‌القدس که ثمرهٔ شادی را در پولس ایجاد کرده بود. شالودهٔ شادی پولس، رابطهٔ او با عیسی مسیح بود.

۱- آیه‌های زیر را بخوانید و بیان کنید که به چه دلایل پولس ابراز شادی می‌کرد.

(a) فیلیپیان ۳:۱

(b) ۱۸:۱

(c) ۲۵:۱

(d) ۲:۲

دقت کنید که شادی پولس ناشی از جایگاه و موقعیتش در مسیح بود، نه از شرایط و رفاه مادی یا جسمانی‌اش. واژهٔ یونانی chara همچنین بر فیض الهی دلالت می‌کند. لذا سرچشمهٔ شادی پولس در هیچ کجای این جهان یافت نمی‌شد؛ جایگاه آن تنها در خدا بود.

- ۲- کدام یک از جملات زیر، مفهوم خوشی را طبق کتاب مقدس بیان می‌دارد؟
- (a) باعث حظ و لذت حس‌های جسمانی ما می‌شود
 - (b) خوشی عظیم بر پایه رابطه با خدا
 - (c) فیض الهی
 - (d) مربوط به موقعیت ما در مسیح است و نه شرایط زندگی
 - (e) هنگامی که همه چیز خوب پیش می‌رود، احساس رضایت شخصی به انسان دست می‌دهد
 - (f) احساس شادی گذرا

چیزی متفاوت با شادی دنیوی

آن شادی که ثمره روح القدس است، وابسته به شرایط بیرونی ما نمی‌باشد. شادی روحانی حتی سختی را نیز متحمل است زیرا که از درون به واسطه روح القدس می‌جوشد. پولس رسول هنگامی که رساله خود را به تسالونیکیان می‌نوشت، این امر را تصدیق کرد و گفت: «کلام را در زحمت شدید، با خوشی روح القدس پذیرفتید» (اول تسالونیکیان ۱:۶).

پطرس رسول آن را این چنین تعریف می‌کند: «خرمی‌ای که نمی‌توان بیان کرد و پر از جلال است» (اول پطرس ۱:۸) اما توصیف این شادی ساده نیست. این خیلی بالاتر از آن شادی است که جهان می‌تواند بدهد. یقیناً لذات مشروعی در جهان وجود دارد که هنگامی که شخص شادی روح را دارا باشد، می‌تواند به طرز کامل‌تری از آنها برخوردار شود. اما شادی روح از تمام سطوح شادی‌های انسانی متمایز است. آن نتیجه ایمان به خداست: «الان خدای امید، شما را از کمال خوشی و سلامتی در ایمان پر سازد تا به قوت روح القدس در امید افزوده گردید» (رومیان ۱۵:۱۳).

پیروان عیسی باید مردمان شادی باشند. هیچ کس بعد از آنکه تمام وجود خود را به عیسی تسلیم کرد و او را به‌عنوان نجات‌دهنده شخصی و استاد خود پذیرفت، دیگر همان شخص قبلی نخواهد بود. لوقا ۱۰:۲۱ به ما می‌گوید که عیسی پر از شادی

روح القدس شد. در مزمو ۷:۴۵ نبوتی در مورد شادی مسیح شده است: «بنابراین، خدا خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.»

شادی مسیح در لوقا ۱۰:۲۱ مشهود است هنگامی که پدر خود را به خاطر شیوه الهی نجات تسبیح می‌کند. وی را می‌بینیم که از پیدا شدن یک گوسفند گمشده شادمانی می‌کند (لوقا ۱۵:۵). او از شادی‌اش در یوحنا ۱۱:۱۵ و ۱۳:۱۷ صحبت می‌کند که طی آن شادی‌اش را بر ایماندارانش ارزانی می‌دارد. شادی عظیم او، سبب شد که او تا به صلیب نیز استوار بماند: «و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که به جهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، متحمل صلیب گردید» (عبرانیان ۲:۱۲).

۳- شادی مسیح حاکی از این است که شالوده شادی مسیحی.....

(a) بر چیزهای نیکوی زندگی استوار است.

(b) بر رابطه شخصی با خدا استوار است.

۴- شادی روحانی مربوط به کدام موارد زیر می‌شود؟

(a) شرایط بیرونی

(b) سکونت روح القدس در درون فرد

(c) موقعیت و جایگاه ما در مسیح

(d) بودن با دوستان

(e) مناسبت‌های شاد

(f) ایمان به خدا

منابع شادی

تمامی شادی انسانی از عشق انسانی جاری می‌شود: عشق به زندگی، به مردم، به کار. وقتی عشق روح‌القدس در جان ما جریان می‌یابد، همان نکته در مورد ما نیز صدق می‌کند. نتیجه آن، شادی آسمانی است. بدون عشق، شادی مفهومی ندارد. هر چه که عشق را نابود سازد، شادی را نیز نابود می‌سازد. شادی انسانی گذرا، سطحی و محدود است زیرا که در قلمرو انسانی همه چیز تغییر می‌یابد. اما قلمرو آسمانی دستخوش تغییر نمی‌گردد. اگر خدا سرچشمه شادی ما باشد، هیچ چیز نمی‌تواند جریان آن را کاهش دهد! آن شادی دائمی است زیرا که با او آغاز می‌شود.

منابع چندی برای شادی روحانی وجود دارد که مورد ملاحظه قرار خواهیم داد هنگامی که در مورد هر یک می‌اندیشید، آن را به تجربه شخصی‌تان ارتباط دهید. آیا این منابع شادی واقعی را کشف کرده‌اید؟

نجات

سیمپسون (A. B. Simpson) بر این عقیده است که شادی خداوند در اطمینان به نجات و جاری شدن روح یافت می‌شود. هنگامی که شخص آموزش تمامی گناهانش را دریافت می‌دارد، مثل این است که بار کل جهان از شانه‌هایش می‌افتد. وقتی عیسی متولد شد، خوشی عظیمی را به‌ارمغان آورد (لوقا ۲:۱۰ و ۱۱). به‌همین شکل، وقتی عیسی وارد زندگی کسی می‌شود، همان خوشی عظیم را به زندگی او داخل می‌سازد. به‌همین دلیل، مریم از اینکه وسیله منتخب خدا برای به دنیا آوردن مسیح موعود گردید، شادی کرد (لوقا ۱:۴۶-۴۹). داود در بسیاری از مزامیرش، برای نجات خود ابراز شادی می‌کند. «و اما من به رحمت تو توکل می‌دارم؛ دل من در نجات تو شادی خواهد کرد» (مزمور ۵:۱۳؛ همچنین ۷:۳۱، ۱۱:۳۲، ۹:۳۵ مشاهده شود). از مضمون این آیه‌ها مشخص است که برخی از آنها در دوره‌های فشار و یأس

عظیم زندگی داود نوشته شده‌اند - با این حال وی می‌توانست در نجات خداوند شادی کند

شادی نجات در اشعیا ۱۰:۶۱ نیز بیان شده است: «در خداوند شادی بسیار می‌کنم و جان من در خدای خود وجد می‌نماید زیرا که مرا به جامهٔ نجات ملبس ساخته، ردای عدالت را به من پوشانید».

اعمال نیرومند خدا

کتاب مقدس مکاشفهٔ خدایی است که در جهت بازگرداندن انسان به مشارکت با خویش عمل می‌کند. در سراسر عهدعتیق مشاهده می‌کنیم که خدا در زندگی اشخاصی که او را دوست داشته، خدمتش می‌کرده‌اند، کار می‌کند. خدا هنگامی که از قوم اسرائیل محافظت می‌کرد، به نفع ما عمل می‌نمود، زیرا که مسیحا می‌بایست از بین ایشان برخیزد. وقتی پسر یگانهٔ خود را به‌عنوان کفارهٔ گناهان ما داد، به نفع ما عمل نمود. وی در کلیسای اولیه به‌واسطهٔ روح‌القدس، مردم را به گناه ملزم کرد، بسیاری را به توبه کشانید، موعظهٔ کلامش را جلال داد، و مؤمنین را در روح تعمید داد گزارش لوقا از این وقایع «اعمال رسولان» نامیده می‌شود. اما در واقع گزارش اعمال متعالی خدا در زندگی اشخاص پر از روح‌القدس است که از سوی او به‌کار گرفته شده بودند.

امروزه نیز مشاهده می‌کنیم که خدا در بین ما، در زندگی کسانی که به‌سوی او آورده‌ایم، و در زندگی خودمان کار می‌کند؛ ما شاهد بخشایش گناه، شفای بیماران، رهایی انسان‌ها از عادات اسارت‌بار، و برآورده ساختن تمامی نیازهای مان می‌باشیم. همهٔ اینها باعث شادی عظیمی در دل ما می‌شود.

۵- اعمال ۸:۵-۸ را بخوانید. چرا در سامره شادی عظیمی وجود داشت؟

روح القدس

شادی، ویژگی هر روزه ایمانداران کلیسای اولیه بود. چرا؟ زیرا که پر از روح القدس بودند. شادی محصول روح القدس است که در درون ایماندار ساکن است. تاریخ کلیسای اولیه که در کتاب اعمال ثبت شده، آشکار می‌کند که ایمانداران شادی عظیمی را در روح القدس تجربه می‌کردند. این بدین معنی نیست که هرگز مأیوس نمی‌شدند، یا نمی‌ترسیدند، یا تنها نبودند. اما فرا گرفته بودند که در تمامی موقعیت‌ها، شادی ناشی از سکونت روح در ایشان، بدل به منبع قوتی شود که به ایشان کمک کند تا بر شرایط مأیوس‌کننده فائق آیند. شادی جزئی از تجربه ایماندارانی است که می‌دانند روح القدس در وجودشان ساکن است.

۶- اعمال ۲:۴۶؛ ۱۳:۵۲ و رومیان ۱۴:۱۷ را بخوانید. کدام یک از موارد ذیل به بهترین وجهی در این آیه‌ها منعکس شده‌اند؟
a) شادی تجربه عادی کسی است که پر از روح می‌باشد.
b) مشکل بتوان شادی خداوند را حفظ کرد حتی برای یک ایماندار پر از روح.

حضور خدا

خدا خود منبع تمام شادی‌هاست. «جان من خداوند را تمجید می‌کند و روح من به رهاننده من خدا به وجد آمد» (لوقا ۱:۴۷). «در خداوند دائماً شاد باشید» (فیلیپیان ۴:۴). حضور خداوند شادی آور است (مزمور ۱۱۶:۱۱). در یوحنا ۲۰:۲۰ می‌خوانیم که شاگردان وقتی خداوند را دیدند، بیش از حد به وجد آمدند. بودن در خانه خداوند برای عبادت‌کننده شادی به همراه می‌آورد: «شادمان می‌شدم چون به من می‌گفتند: به خانه خداوند برویم» (مزمور ۱۲۲:۱).
همچنین اگر کلام خدا را بخوانیم، به آن گوش فرا دهیم، بر روی آن تعمق کنیم، مطابق آن زندگی کنیم، از آن اطاعت نماییم، و آن را دوست بداریم، شاد خواهیم شد

«سخنان تو یافت شد و آنها را خوردم و کلام تو شادی و ابتهاج دل من گردید، زیرا که به نام تو ای یهوه خدای صباوت نامیده شده‌ام» (ارمیا ۱۵:۱۶). بسیاری از آیه‌های کتاب مقدس شادی و دعا را به هم مرتبط می‌سازند (افسسیان ۱۹:۵ و ۲۰؛ کولسیان ۱۱:۱ و ۱۲؛ اول تسالونیکیان ۵:۱۶ و ۱۸؛ یوحنا ۱۶:۲۴؛ اول تواریخ ۱۶:۱۰؛ اشعیا ۷:۵۶؛ مزمور ۱۶:۴۰؛ مزمور ۳:۱۰۵ مشاهده شود). وقتی تصدیق می‌کنیم که او شایسته تسبیح است و به تمجید و پرستش او می‌پردازیم، خوشی او در درون ما جاری می‌شود.

برکت خدا

برکت خدا بر ما منبع دیگری برای شادی است. «خداوند برای ما کارهای عظیم کرده است که از آنها شادمان هستیم» (مزمور ۱۲۶:۳). وقتی ایمان می‌آوریم که او قادر است تمام نیازهای مان را برآورده سازد و به او اعتماد می‌کنیم، وجودمان غرق خوشی می‌شود (رومیان ۱۵:۱۳). وی همچنین ما را به واسطه دیگران برکت می‌دهد: «زیرا چه شکرگزاری به خدا توانیم نمود به سبب این همه خوشی که به حضور خدا درباره شما داریم؟» (اول تسالونیکیان ۳:۹).

امید مبارک ما

رومیان ۱۲:۱۲ ما را دعوت می‌کند که «در امید مسرور و در مصیبت صابر و در دعا مواظب باشید» این امید چیست؟ این آیه‌ها پاسخ این سؤال را به ما می‌دهند:

۱- اعمال ۱۵:۲۴ - «و به خدا امیدوارم ... که قیامت مردگان از عادلان و ظالمان نیز خواهد شد.»

۲- تیطس ۱۳:۲ - «و آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم و نجات‌دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم.»

۳- عبرانیان ۱۹:۶ و ۲۰ - «و آن را مثل لنگری برای جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است، جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد.»

۴- رومیان ۵:۲-۵ - «و به امید جلال خدا فخر می‌نماییم ... و نه تنها این بلکه در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم، چونکه می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند، و صبر امتحان را، و امتحان امید را، و امید باعث شرمساری نمی‌شود زیرا که محبت خدا در دل‌های ما به روح‌القدس که به ما عطا شد ریخته شده است.»

امید ما به جلال آتی با عیسی مسیح بر پایه قیامش از مردگان بنا شده است (اول پطرس ۳:۱). می‌توانیم در هر شرایطی که قرار می‌گیریم، شادی نماییم به‌خاطر این امید که از زندگی فانی به زندگی ابدی در حضور خدا خواهیم رفت. یکی از دانشمندان کتاب‌مقدس در تفسیر رومیان ۵:۲-۵ چنین بیان می‌دارد: «امید، عامل مهمی در شادی مسیحی می‌باشد. امید ایمانداران را قادر می‌سازد که حتی در مصیبت نیز شادی نمایند، و بردباری، امید را تقویت می‌کند.»

شادی در کمک به دیگران

شادی را در کمک به دیگران و بخشیدن می‌یابیم. «خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد.» و نیز «ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد» (دوم قرنتیان ۷:۹ و ۱۰). «کلام خداوند عیسی را به‌خاطر دارید که او گفت دادن از گرفتن فرخنده‌تر است» (اعمال ۳۵:۲۰). آیا این را تجربه کرده‌اید؟ عیسی فرمود: «بدهید تا به شما داده شود، زیرا پیمانۀ نیکوی افشردۀ و جنبانیده و لبریز شده را در دامن شما خواهند گذارد» (لوقا ۳۸:۶). لذا نه تنها از عمل دادن برکت خواهیم یافت، بلکه خدا ما را به‌عنوان نتیجه بخشیدن‌مان نیز برکت می‌دهد.

فرشتگان

فرشتگان شادی مسیحی را تقویت می‌کنند. بله، فرشتگان! ایشان هر جا که خدا هدایت‌شان کند، مقدسین را خدمت می‌کنند. مزمو ۷:۳۴ می‌فرماید که فرشته‌ خداوند کسانی را که از خداوند می‌ترسند، رهایی می‌بخشد. در اعمال ۱۱:۱۲ می‌بینیم که خداوند فرشته‌ خود را فرستاد تا پطرس را از زندان آزاد کند. پادشاه شری، نبوکدنصر تصدیق کرد که خدا فرشته‌ خود را فرستاد تا سه مرد عبرانی را از کوره‌ آتش نجات دهد (دانیال ۲۸:۳). در مزمو ۹۱:۹-۱۱ این وعده را داریم: «حضرت اعلی‌ را مأوای خویش گردانیده‌ای ... هیچ بدی بر تو واقع نخواهد شد، زیرا که فرشتگان خود را درباره‌ تو امر خواهد فرمود تا در تمامی راه‌هایت تو را حفظ نمایند.»

وقتی که گناهکاران توبه می‌کنند، فرشتگان به وجد می‌آیند (لوقا ۱۵:۱۰) و دائماً خدا را تسبیح گفته، پرستش می‌کنند. این عملی است شادمانه (مزمو ۲:۱۴۸؛ مکاشفه ۱۱۵).

۷- جملاتی را که در مورد منابع شادی روحانی درست هستند، مشخص کنید.

- (a) شادی روحانی، برخلاف شادی انسانی، در معرض تغییر است.
- (b) شادی انسانی و شادی روحانی هر دو از محبت ناشی می‌شوند.
- (c) شالوده‌ شادی روحانی خداست.
- (d) شادی مریم ناشی از میل او به دریافت تحسین و اکرام بود.
- (e) شادی عظیم به دنبال درک این مطلب می‌آید که خدا به نفع ما عمل کرده است.
- (f) شادی بخشیدن در وهله‌ اول از این ناشی می‌شود که در عوض آنچه داده‌ایم، چیزی دریافت می‌کنیم.

(g) شادی باید تجربه‌ عادی ایماندار پر شده از روح باشد.

(h) هر جنبه‌ زندگی در روح باید منبع شادی برای ایماندار گردد.

i) شادی ایماندار بر پایه این امید قرار دارد که یک بار که مسیح را پذیرفت، زندگی روزمره‌اش عاری از مشکل خواهد بود

۸- برای غنای شخصی، همه منابع شادی را فهرست‌وار در دفتر یادداشت‌تان بنویسید. آیه‌های کتاب مقدس مربوط به هر یک را ملاحظه کرده، آن آیه‌ای را برای هر یک برگزینید که بیشتر با قلب‌تان سخن می‌گوید و آن را در کنار منبع مربوطه بنویسید. سپس یک نمونه شادی را که در مسیح تجربه کرده‌اید، با شخص دیگری در میان گذارید.

رنج و شادی

در زندگی یک مسیحی پیوند محکمی میان رنج و شادی وجود دارد پیام عیسی در موعظه بالای کوه این بود که خدا روزی کسانی را که به‌خاطر او متحمل تمامی بی‌عدالتی‌های جهان می‌شوند، پاداش خواهد داد (متی ۳۵-۱۱). در بسیاری از آیات کتاب مقدس، رنج به شادی مرتبط شده است. در زیر، آیه‌هایی را به‌عنوان نمونه قید می‌کنیم:

«ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند» (یعقوب ۲:۱).

«کلام را در زحمت شدید، با خوشی روح‌القدس پذیرفتید» (اول تسالونیکیان ۶:۱).

«زیرا که با اسیران نیز همدرد می‌بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال نیکوتر و باقی است» (عبرانیان ۱۰:۳۴).

«اینک صابران را خوشحال می‌گوییم» (یعقوب ۱۱:۱).

«بلکه به قدری که شریک زحمات مسیح هستید، خشنود شوید تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجد نمایید» (اول پطرس ۴:۱۳).

حتی در آسمان نیز در بحبوحه وقایع دهشتناکی که در مکاشفه توصیف شده است، شادی وجود دارد (مکاشفه ۱۱:۱۲ و ۱۲؛ ۲۰:۱۸؛ ۱۹:۶ و ۷). مادامی که در جهان هستیم، می‌توانیم شادی نماییم که «دزدهای زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ است» (رومیان ۸:۱۸).

شاید دقت کردید که در این آیه‌ها، شادی یک مسیحی به امید او ارتباط دارد؛ امید او جلالی است که در آینده در آسمان خواهد یافت، جلالی که پس از فائق آمدن بر آزمایش‌ها و تجربه‌های این زندگی به دست خواهد آمد.

مسیحیان اولیه به دلیل موعظه انجیل متحمل شکنجه و آزار بسیار شدند اما این امر مانع از شادی ایشان نبود! در اعمال باب ۱۳ می‌بینیم که رسولان مسیح مورد آزار واقع شدند و اجباراً شهری را که در آن انجیل را موعظه کرده بودند، ترک کردند. با اینحال، آیه ۵۲ به ما می‌گوید که: «و شاگردان پر از خوشی و روح‌القدس گردیدند.» در اعمال ۵:۴۱ نیز چنین می‌خوانیم: «و ایشان از حضور اهل شورا شاد خاطر رفتند، از آن رو که شایسته آن شمرده شدند که به جهت اسم او رسوایی کشند.» و در اعمال ۱۶:۲۵ آمده که پولس و سیلاس بعد از آنکه تازیانه خوردند و به زندان افتادند، دعا می‌کردند و برای خدا سرود می‌خواندند. زندگی پولس گواه است بر شادی دائمی روح‌القدس در دل او. وی سختی‌های بسیار را با خوشی تحمل کرد زیرا که می‌بایست پیام انجیل را به مردم موعظه کند. وی از زندان خود در روم چنین نوشت: «در خداوند دائماً شاد باشید و باز می‌گویم شاد باشید» (فیلیپیان ۴:۴).

به‌هنگام شام آخر، عیسی رویدادهای هولناک جتسیمانی و جلجتا را پیش روی خود می‌دید، رویدادهایی که به معنی رنج و رسوایی و مرگ بود. اما در همان لحظات تاریک نیز بعد از صرف شام، با شاگردانش سرود خواند (متی ۲۶:۳۰). او چگونه می‌توانست در این موقعیت سرود بخواند؟ این به دلیل قوتی بود که داشت زیرا او پر از روح‌القدس بود. هرگاه که مأیوس می‌شویم، کافی است که به‌خاطر آوریم که

عیسی «به جهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرد، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشست است. پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبادا در جان‌های خود ضعف کرده، خسته شوید» (عبرانیان ۲:۱۲ و ۳).

هنگامی که زنی کودکی را به دنیا می‌آورد، اغلب دچار درد و رنج بسیار می‌گردد. با اینحال دلش مملو از شادی است زیرا که می‌داند که رنج‌ها به زودی برطرف خواهد شد چون فرزندش را خواهد دید. این شادی انسانی نمونه بسیار ناقصی است از آن شادی که به‌هنگام مکشوف شدن جلال خداوندمان تجربه خواهیم کرد، به شرطی که در زحمات صبور و پایدار باشیم. پس می‌توانیم از هم‌اینک شادی کنیم، زیرا می‌دانیم چه جلالی در پیش رو داریم.

۹- بر پایه آیه‌هایی که از کتاب مقدس عرضه شد، شرح دهید که چرا مسیحیان می‌توانند شادی دائمی روح القدس را حتی در ایام زحمت تجربه کنند. پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید

موانع شادی

مردم مأیوس و فاقد شادی، شور خود را برای زندگی از دست می‌دهند. نمونه این امر را در مزمور ۱۳۷ می‌بینیم. اسرائیلیان به بابل تبعید شده بودند و آنقدر مأیوس بودند که حوصله نداشتند سرود بخوانند - فقط می‌نشستند و می‌گریستند! هنگامی که در سرزمین خود بودند، خیلی فعال بودند، لیکن اکنون تحت فشار افسردگی به کلی غیر فعال شده بودند. آنچه که می‌توانستند ببینند، موقعیت کنونی‌شان بود - ایشان تمام آن موافعی را که خدا در گذشته آنان را رهانیده بود، فراموش کرده بودند. یأس و شک واکنش‌هایی هستند که مانع شادی روحانی می‌شود. لوقا ۱۷:۲۴ در مورد دو شاگرد عیسی سخن می‌گوید که فاقد شادی بودند. چهره‌های‌شان گرفته بود

هنگامی که عیسی به ایشان نزدیک شد، آنقدر مملو از اندوه بودند که حتی او را نشناختند (آیه ۱۶). اندوه و یأس همچنین در صبح قیام بر مریم مجدلیه چیره شده بود. وی هنگامی که عیسی نزدیک آمد و با او سخن گفت، می‌گریست (یوحنا ۱۵:۲۰). وی خداوند خود را نشناخت!

قبلاً متذکر شدیم که شالوده شادی روحانی خود خداست. هر چه که مانع رابطه ما با خدا شود، ما را از شادی محروم می‌سازد. تلخی، کینه، فقدان محبت، خواسته‌های نادرست، و سایر افکار و رفتارهای جسمانی، شادی خداوند را از ما می‌گیرند. اما اگر رابطه درستی را با خداوند حفظ کنیم، روح او که در ماست، منبع دائمی شادی ما خواهد بود.

۱۰ - کدام منبع شادی می‌توانست اسرائیلیان را در دوره اسارت‌شان در بابل، از یأس نجات دهد؟

- (a) امید جلال آتی
- (b) به‌خاطر آوردن اعمال متعالی خدا
- (c) رهایی توسط فرشتگان

۱۱ - درست در لحظاتی که شاگردان و مریم مجدلیه نتوانستند عیسی قیام کرده را بشناسند، کدام منبع شادی در اختیارشان بود؟

- (a) بودن در حضور خداوند
- (b) پر شدن از قدرت روح القدس
- (c) محبت انسانی‌شان نسبت به یکدیگر

۱۲ - بر اساس مطالبی که تا اینجا مطالعه کردیم، چه اصولی را باید رعایت کنیم تا در اثر افکار و کارهای نادرست شادی خود را از دست ندهیم.

نتایج شادی

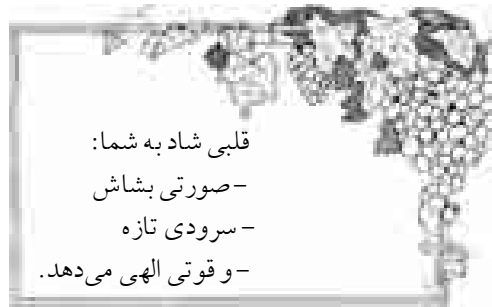
هنگامی که شادی روحانی را از روح القدس دریافت می‌داریم، نتایج بسیار مثبتی در زندگی‌مان پدید خواهد آمد. تغییراتی که روح القدس در شخصیت‌مان به وجود می‌آورد، به روشنی در واکنش‌های‌مان به شرایط زندگی و در روابط‌مان با دیگران مشهود خواهد بود.

اولاً چهره شادی خواهیم داشت. آیا مسیحیانی را ملاقات کرده‌اید که چهره‌شان با شادی خداوند می‌درخشد؟ شما از بودن در کنار ایشان احساس شادی می‌کنید؛ این طور نیست؟ امثال ۱۳:۱۵ می‌فرماید: «دل شادمان چهره را زینت می‌دهد؛ اما از تلخی دل، روح منکسر می‌شود.» شخص شاد، دلی شاد خواهد داشت. احساسات درونی شخص غالباً در چهره و حالات و رفتارهایش منعکس می‌شود. احساسی که در عمق دل او هست، خود را در ظاهر و رفتارش نشان می‌دهد. مسیحی پر از شادی خداوند، آن شادی را در ظاهر نیز آشکار کرده، به دیگران منتقل می‌سازد.

یکی از دشمنان معاصر مسیحیت، قضاوت خود را در مورد عیسی با این کلمات بیان کرده است: «رستگاری باید بیشتر در چهره شاگردان عیسی به چشم بخورد!» هنگامی که یک دختر عاشق می‌شود، تالو خاصی از او ساطع می‌شود زیرا که در مورد محبوب خود فکر می‌کند. اگر مسیح را دوست داشته باشیم، زیبایی او در ما منعکس می‌شود و ظاهر درخشانی خواهیم داشت، زیرا که «از جلال تا به جلال به همان صورت متبدل می‌شویم» (دوم قورنتیان ۳:۱۸).

دوم، سرودی شادمانه خواهیم داشت. از دلی شکرگزار و شادمان، اغلب سرود و تسبیح خداوند جاری می‌شود. مزمو ۱۴۹ نمونه این امر است: «خداوند را سرود تازه بسرایید... زیرا خداوند از قوم خویش رضامندی دارد. مسکینان را به نجات جمیل می‌سازد. مقدسان از جلال فخر بنمایند و بر بسترهای خود ترنم بکنند» (آیه‌های ۱، ۴، ۵). مثال دیگر، گفته تشویق‌آمیز پولس به کلیسای اولیه است که

می‌فرماید: «با یکدیگر به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی گفتگو کنید و در دل‌های خود به خداوند بسرایید و ترنم نمایید، و پیوسته به جهت هر چیز خدا و پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید» (افسیان ۱۹۵ و ۲۰). در یعقوب ۱۳۵ نیز چنین آمده است: «اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند.» تسبیح و ستایش خداوند با سرودهای روحانی، یکی از ثروت‌های زندگی مسیحی است و واکنش طبیعی دلی شادمان است.

سوم، از قوت الهی برخوردار خواهیم شد. «شادی خداوند قوت شماست» (نحمیا ۸: ۱۰). این امر هنگامی بر نحمیا روشن شد که در مورد بازسازی اورشلیم سوءتفاهم وحشتناکی پیش آمده بود؛ این شادی خداوند بود که به وی کمک کرد تا برنامه‌ریزی کند و با جرأت به پیش برود. امروزه جهان به‌خاطر فقدان انرژی در زحمت است. اما لزومی ندارد که مسیحی از فقدان انرژی روحانی به‌راسد. شادی روح‌القدس می‌تواند قوم خدا را در این جهان و در ابدیت به پیش ببرد. شادی روحانی منتهی به قوت الهی می‌گردد.

۱۳ - توضیح دهید که شادی چگونه بر ظاهر ما اثر می‌گذارد

۱۴ - طبق کتاب مقدس، چگونه باید شادی خود را ابراز داریم؟

۱۵ - با کلمات خاص خود توضیح دهید که منظور نحمیا از این جمله چه بود:

«شادی خداوند قوت شماست» (نحمیا ۸: ۱۰).

آیا نتایج شادی را تجربه کرده‌اید؟ آیا چهره‌های درخشان، سرود تسبیح، و قوت الهی را دارید؟ شما می‌توانید کمال شادی را که در این درس توصیف کردیم، به واسطه روح القدس که در شما ساکن است، در زندگی خود تجربه کنید. می‌توانید ثمره فیض او را به فراوانی داشته باشید و می‌توانید با شادی وافر با هر موقعیت زندگی‌تان مواجه شوید! این ثمره را شکوفا سازید و دیگران را در آن سهیم گردانید.

خودآزمایی

سؤالات انطباقی:

- ۱- در زیر سه نوع شادی نام برده شده است. آنها را با جملات زیرین انطباق دهید
- (a) بر اساس شرایط تغییر می کنند
 (b) شالوده‌اش رابطه فرد با خداست
 (c) فیض الهی است
 (d) بسته به این دارد که شخص احساس لذت کند
 (e) مشخصه‌اش حالت خرمی و خوشی عظیم
 به‌عنوان بخشی از طبیعت مسیحی است
 (f) توسط رنج و آزمایش‌ها تقویت می شود
 (g) از محبت سرچشمه می گیرد
- ۱- شادی انسانی
 ۲- شادی روحانی
 ۳- شادی انسانی و شادی روحانی هر دو

سؤالات درست یا غلط: جملات درست را با حرف T و جملات غلط را با

حرف F مشخص کنید.

- ۲- شادی انسانی تجربه دائمی اکثر افراد است.
 ۳- شادی روحانی در ایام رنج امکان‌پذیر است زیرا که بر پایه اعمال قدرتمند خدا به نفع ما و بر امید به جلال آتی ما با او قرار دارد.
 ۴- یک مسیحی حتی هنگامی که مطلقاً بی‌نوا و محروم است می‌تواند از روح‌القدس پر شود و آن را جاری سازد
 ۵- کتاب مقدس می‌فرماید که عیسی از کمال شادی برخوردار بود
 ۶- کلام خدا، برکت خدا بر ما و بر دیگران، و هدیه دادن برای کار خدا، همگی منابع شادی روحانی می‌باشند.

۷- اصل قوت الهی و شادی این است که کسانی که قوی هستند به نسبت قوتشان شادی خواهند داشت.

۸- چهره درخشان یکی از نتایج مثبت شادی است.

۹- برای برطرف کردن موانع شادی، باید با خدا رابطه‌ای درست داشت.

۱۰- یک مسیحی با اعلام پیام انجیل به دیگران، شاد می‌شود.

۱۱- مثال اسرائیلیان اسیر شده در بابل این اصل را مورد تأکید قرار می‌دهد که شادی روحانی بستگی به این دارد که تشخیص دهیم قدرت خدا به نفع ما در کار است.

۱۲- از آنجایی که شادی روحانی توسط روح القدس در ما ایجاد می‌شود، ما نمی‌توانیم سهمی در شکوفایی آن داشته باشیم. او هنگامی که ما را برگزید، سهم ما را از شادی تعیین کرد.

۱۳- تلخی می‌تواند مانعی برای شادی روحانی باشد.

۱۴- ارزیابی خویش: پاراگراف زیر، موقعیت شما را در رابطه با موضوع خوشی روح القدس ارزیابی می‌کند. در هر جمله، فعل در حالت مثبت و منفی به کار رفته است. بر حسب موقعیت خود، حالت مثبت یا منفی فعل را علامت بزنید.

«من شادی روحانی را در زندگی‌ام آنگونه که در این درس توصیف شده است (دارم/ ندارم). من نیاز (دارم/ ندارم) که از طریق (دعای بیشتر، خواندن کلام، پذیرش اعمال قدرتمند خدا به نفع خود) شادی روح القدس را در زندگی خود شکوفا سازم. می‌توانم مشاهده کنم که (امیل غلط، شک، ترس، یأس، تلخی) موانع شادی روحانی در زندگی‌ام می‌باشند. پری روح القدس را تجربه (کرده‌ام/ نکرده‌ام). شادی روح القدس در من توسط (چهره‌ای درخشان، تسبیح و سرودخوانی، قوت الهی در تجربه‌ها) منعکس (می‌شود/ نمی‌شود). جاری شدن روح و پری شادی‌اش را (خواهانم/ دارم).»

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸- پاسخ خودتان.

۱-ا) به‌خاطر همکارانش در خدمت انجیل

ب) زیرا که پیام مسیح موعظه می‌شد

ج) شادی در ایمان

د) شادی به‌خاطر وحدت در محبت، روح، و هدف

۹- هر یک از این‌ها: زیرا که شایسته شمرده شده‌ایم که به‌خاطر او در زحمت باشیم (به‌هنگام آزار)؛ زیرا که رنج، استقامت را به ما تعلیم می‌دهد (محکم و پا بر جا بودن)؛ زیرا خدا وعده داده است به کسانی که برای او رنج می‌برند، پاداش دهد؛ به‌خاطر معرفت ما به اینکه رنج ما پایان خواهد پذیرفت و در جلال آتی با عیسی سهیم خواهیم بود. این امید مبارک ماست.

۲-ب) خوشی عظیم بر پایه‌ی رابطه با خدا

ج) فیض الهی

د) مربوط است به موقعیت ما در مسیح، نه به شرایط

۱۰-ب) به‌خاطر آوردن اعمال متعالی خدا

۳-ب) بر رابطه شخصی با خدا استوار است

۱۱-ا) بودن در حضور خداوند

۴-ب) روح‌القدس ساکن در درون فرد

ج) موقعیت و جایگاه ما در مسیح

ف) ایمان به خدا

۱۲- پاسخ خودتان. باید شامل این مفهوم باشد که اگر کسی رابطهٔ درستی را با خداوند حفظ کند و تصدیق کند که خدا شالودهٔ شادی روحانی است، قادر خواهد شد که از حالاتی که مانع شادی می‌شوند احتراز کند.

۵- به خاطر اعمال معجزه‌آسای خدا هنگامی که فیلیپس پیام مسیح را در آن شهر بشارت داد.

۱۳- شخص شادمان، چهره و ظاهری درخشان خواهد داشت.

۶-a) شادی تجربهٔ عادی کسی است که پر از روح می‌باشد

۱۴- از طریق سرود خواندن و تسبیح خداوند

۷-a) غلط

b) صحیح

c) صحیح

d) غلط

e) صحیح

f) غلط

g) صحیح

h) صحیح

i) غلط

۱۵- پاسخ خودتان. از آنجا که شالودهٔ شادی خداست، شاید نحمیا به اسرائیلیان یادآور شده بود که اگر به خدا نزدیک شده، ایمان خود را بر او نهند، وی دل‌هایشان را از شادی پر خواهد کرد و بدین ترتیب در تجربه‌ها قوت خواهند یافت.

سلامتی (آرامش): ثمرهٔ اعتماد به خدا

بخش اعظم تاریخ جهان را شرح جنگ‌ها تشکیل می‌دهد در قرن بیستم، شاهد دو جنگ جهانی و بسیاری جنگ‌های کوچکتر بودیم. در حال حاضر، جنگ‌های سرد و گرم، جنگ‌های لفظی، جنگ‌های تسلیحاتی، شایعهٔ جنگ‌ها، سیستم‌های تدافعی عظیم، و تهدید به جنگ جهانی وجود دارد. خداوند به ما هشدار داد که در روزهای آخر صلح و آرامشی نخواهد بود، بلکه جنگ‌ها و زمزمهٔ جنگ‌ها وجود خواهد داشت (متی ۲۴). این نشانهٔ آن است که وی به زودی خواهد آمد تا کلیسایش را بر بارید، امت‌ها را داوری کند، و ملکوت پر جلال و پر از صلح و عدالت خود را برقرار سازد.

گزارش‌های پزشکی نیز تأیید می‌کند که در دنیای ما صلح و آرامشی وجود ندارد؛ به‌موجب این گزارش‌ها، بیش از ۷۵٪ بیماری‌ها، ناشی از اختلالات روانی، پریشانی روحی، کینه، ترس، اضطراب، و فشارهای عصبی می‌باشد. ما در جهان آرامی زندگی نمی‌کنیم؛ اما برای ایماندار پر از روح، امکان این هست که آرامش را تجربه کند، زیرا که اعتمادش به این جهان نیست، بلکه به عیسی است. در یوحنا ۱۴:۲۷، عیسی به شاگردانش فرمود: «سلامتی برای شما می‌گذارم، سلامتی خود را به شما می‌دهم، نه چنانکه جهان می‌دهد، من به شما می‌دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد.» در این درس، منشأ آرامش و سلامتی‌مان را که روح‌القدس می‌باشد، مورد ملاحظه قرار خواهیم داد. خواهیم دید که در شدیدترین طوفان‌های زندگی، می‌توان صلح و آرامش را تجربه کرد. محبت خدا آرامشی کامل را برای کسانی که اعتماد خود را بر او می‌نهند، به ارمغان می‌آورد. شما می‌توانید این صلح را که یکی دیگر از نه بُعد ثمرهٔ روحانی است، تجربه کنید.

یادآور می‌شویم که ثمره‌ای که در ترجمه قدیمی فارسی، «سلامتی» ترجمه شده، به معنی آرامش است. در ترجمه «مژده برای عصر جدید» و ترجمه «تفسیری» این کلمه همان «آرامش» ترجمه شده است. پس هر جا در این درس به کلمه «سلامتی» برخوردید، بدانید که مقصود همان «آرامش» و صلح و صفاست.

رئوس مطالب

بررسی سلامتی در کتاب مقدس

تعریف سلامتی

تصاویری از سلامتی

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- جنبه‌های مختلف سلامتی روحانی را تعریف کرده، توضیح دهید.
- رابطه سلامتی را با دیگر فعالیت‌های روح القدس در رشد ثمره روحانی مورد بحث قرار دهید.
- تفاوت‌های میان صلح با خدا، صلح خدا، و صلح با انسان‌ها را توضیح

دهید.

● اصول مربوط به سلامتی یا صلح را از مثال‌های کتاب مقدس تشخیص

دهید

● به روح القدس اجازه دهید که ثمره سلامتی را در شما پدید آورد.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را به شیوه‌ای که دروس قبلی را مطالعه کرده‌اید، مطالعه کنید. لطفاً تمامی آیات قید شده را به‌عنوان بخش مهمی از محتوای درس بخوانید. به تمام سؤالات درس پاسخ داده، جواب‌های خود را با پاسخ‌های انتهای درس، مقایسه کنید
- ۲- به سؤالات خودآزمایی پاسخ بدهید، و جواب‌های خود را کنترل کنید.
- ۳- دروس ۱ تا ۴ را مرور کرده، سپس به سؤالات آزمون میانی ۱ پاسخ دهید.

متن درس

بررسی سلامتی در کتاب مقدس

تعریف کتاب مقدس

«لکن ثمره روح محبت، خوشی، سلامتی ... است» (غلاطیان ۵: ۲۲).

هنگامی که در مورد سلامتی به‌عنوان ثمره روح صحبت می‌کنیم، منظورمان آسودگی موقتی و ساعاتی آرام در کنار دریاچه‌ای کوهستانی، یا ساحل دریا یا مکان آرام دیگری نیست؛ ما در مورد سرگرمی‌هایی صحبت نمی‌کنیم که موقتاً ذهن‌مان را از مشکلات مان منحرف می‌سازند؛ همچنین، در مورد آن سلامتی صحبت نمی‌کنیم که در اتاق مشاوره روانپزشک یا در داروهای آرام‌بخش یافت می‌شود. ما در مورد آن آرامش و سلامتی صحبت می‌کنیم که به‌هنگام ساکن شدن روح القدس در ما، به‌وجود می‌آید. این سلامتی را می‌توانیم در آشپزخانه خانه‌مان، یا در بیمارستان، در یک اداره

شلوغ یا در بین هیاهوی ماشین‌های یک کارخانه تجربه کنیم! سلامتی روح‌القدس از درون ما رشد می‌کند و بستگی به شرایط اطراف‌مان ندارد.

سلامتی روح‌القدس به حالتی از آسودگی و آرامش اشاره می‌کند؛ حالتی مبتنی بر اتحاد و هماهنگی؛ حالتی ناشی از احساس امنیت یا اعتماد. خدا حافظ و پناهگاه ما است و ما را از تمامی حملات شریر محافظت می‌نماید؛ در او می‌توانیم سلامتی و راحتی کامل را بیابیم. این است پیام مزمو ۹۱. تمام این حالات به‌واسطه روح‌القدس امکان‌پذیر است. سلامتی به‌عنوان ثمره روح، سلامتی وافر است که آزادانه از منبع لایزال روح‌القدس جاری می‌شود، هنگامی که کل وجود خود را تسلیم کنترل او کنیم. استانلی هورتون (Stanley Horton) چنین می‌گوید: «سلامتی واقعی تنها ناشی از روح‌القدس است. سلامتی یعنی آرامش روح؛ اما چیزی بیش از این نیز هست. آگاهی از این که دارای رابطه درستی با خدا هستیم؛ احساس سلامت روحانی است؛ احساس اطمینان به این است که می‌توانیم به خدا اعتماد کنیم تا نیازهای‌مان را برآورده سازد (فیلیپیان ۴:۱۹). سلامتی همراه با محبت و شادی، بَلک می‌شود به کمک روح‌القدس برای رشد در سایر جنبه‌های ثمره روح.»

ملکوت خدا ملکوت سلامتی است که با زور و قدرت برقرار نمی‌شود، بلکه باید با ایمان و محبت پذیرفته شود. هنگامی که پطرس در جتسیمانی برای دفاع از عیسی شمشیر به‌کار برد، خداوند او را سرزنش کرده، گفت: «شمشیر خود را غلاف کن، زیرا هر که شمشیر گیرد، به شمشیر هلاک گردد» (متی ۲۶:۵۲).

یکبار کسی از عیسی سؤال کرد که چه هنگام ملکوت خود را برقرار خواهد کرد؛ وی پاسخ فرمود که «ملکوت خدا در درون شماست» (لوقا ۱۷:۲۱). این اندیشه بعداً توسط پولس رسول در رومیان ۱۴:۱۷ به این صورت عنوان شد: «زیرا ملکوت خدا آکل و شُرب نیست، بلکه عدالت و سلامتی و خوشی در روح‌القدس.»

به‌زعم استانلی هورتون، مقصود پولس در اینجا این است که مسائل مربوط به خوراک‌های حلال و حرام نشان‌دهنده این نیست که ما در ملکوت و فرمانروایی خدا

قرار داریم. اموری که نشان می‌دهند ما به‌راستی در ملکوت خدا به‌سر می‌بریم، عبارتند از عدالت، سلامتی، و خوشی در روح‌القدس.

ملکوت خدا در جلوه آتی و کامل خود، حکومت او بر زمین خواهد بود بعد از آنکه دشمنانش مغلوب شدند. از آنجا که شر دیگر نفوذی نخواهد داشت، ملکوت او ملکوت صلح و سلامتی خواهد بود (دانیال ۲: ۴۴؛ ۷: ۱۴؛ اول قرنتیان ۱۵: ۲۴ و ۲۵؛ زکریا ۹: ۱۰).

پولس نکات مذکور در باب ۵ رساله غلاطیان را از این جهت نوشت که مسیحیان غلاطیه در مورد برخی تعالیم با یکدیگر در نزاع بودند. ایشان به‌جای اینکه ثمره روح را ظاهر سازند، اعمال جسم را به‌جا می‌آوردند یعنی: نفرت، اختلاف، حسد، خشم، خودخواهی، مخالفت و از این قبیل. بدون شک مسیحیان غلاطیه فاقد ثمره محبت و سلامتی بودند که اتحاد، هماهنگی، آسودگی، و بالاتر از همه، روحی آرام را به‌بار می‌آورد.

۱- پولس به غلاطیان در مورد شیوه زندگی‌شان چه هشدار داد؟ (غلاطیان ۱۹: ۵-۲۱ مشاهده شود) (برای پاسخگویی می‌توانید از دفتر یادداشت‌تان استفاده کنید)

۲- بر طبق فرمایش عیسی، ملکوت خدا در حال حاضر در کجاست؟ (لوقا ۲۱: ۱۷ مشاهده شود)

۳- چه عواملی نشان می‌دهند که شخص در ملکوت خدا به‌سر می‌برد؟ (رومیان ۱۷: ۱۴ مشاهده شود)

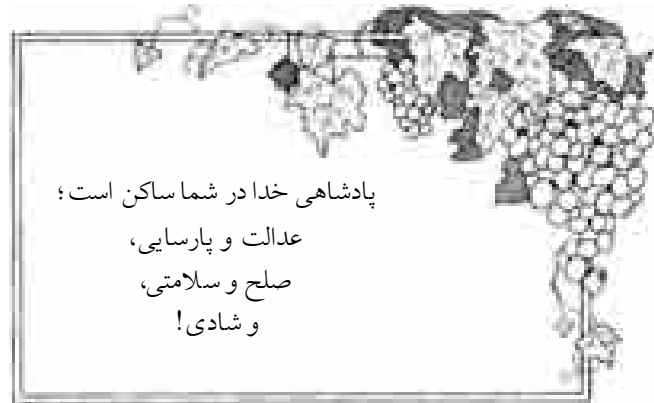
۴- آیه‌های زیر را خوانده، هر یک را با جنبه‌ای از سلامتی روحانی که قید شده است (سمت چپ) منطبق کنید.

۱- آسودگی و آرامش	(a) مزمو ۸: ۴
۲- اتحاد یا هماهنگی	(b) اشعیا ۳: ۲۶
۳- امنیت یا اعتماد	(c) اول قرنتیان ۳۳: ۱۴

(d) رومیان ۱۵

(e) یوحنا ۱۹:۲۰ و ۲۱

(f) اول تسالونیکیان ۱۳:۵

ارتباط سلامتی با سایر برکات روح القدس

کار روح القدس در شکوفاسازی ثمره روحانی در زندگی ایماندار، با آرامش و سلامتی به گونه‌ای تنگاتنگ گره خورده است. به موارد زیر توجه کنید:

فیض و سلامتی. «فیض و سلامتی بر شما باد از او که هست و بود و می‌آید» (مکاشفه ۴:۱). فیض یعنی التفات و توجه خیر و بی‌شائبه خدا نسبت به ما انسان‌ها. هنگامی که به واسطه ایمان، تسلیم و مطیع او می‌شویم، او ما را قادر می‌سازد تا اراده‌اش را به‌جا آوریم. سلامتی، نشانه و اطمینان از این امر است که مشمول فیض خدا قرار گرفته‌ایم. به واسطه عمل فیض خدا در زندگی‌مان، اموری که ما را از خدا جدا کرده بود، برطرف می‌شود. در رابطه جدیدمان با او که به واسطه تبدیل طبیعت‌مان به وجود آمده، آرامش و سلامتی الهی را تجربه می‌کنیم. فیض خدا ما را به سوی آرامش و سلامتی هدایت می‌کند؛ بدون فیض، سلامتی وجود ندارد.

محبت و سلامتی. «یک رأی و با سلامتی بوده باشید و خدای محبت و سلامتی با شما خواهد بود» (دوم قرنتیان ۱۳:۱۱). خدا به خاطر محبتش، خدای سلامتی نیز می‌باشد. وی بانی سلامتی است و یک رأی یا صلح‌طلبی را دوست دارد. وی حکم می‌کند که او را دوست داشته باشیم، با او آشتی نماییم؛ اما همچنین حکم می‌کند که یکدیگر را نیز دوست بداریم و با یکدیگر در صلح باشیم. از باب ۵ رساله غلاطیان آشکار است که مسیحیان غلطیه نسبت به یکدیگر فاقد محبت بودند، زیرا که بین ایشان سلامتی وجود نداشت. خدا با کسانی است که در محبت و سلامتی زیست می‌کنند؛ وی در این زندگی زمینی با ایشان ساکن خواهد بود و آنان نیز تا ابد با او ساکن خواهند بود.

قدوسیت و سلامتی. «اما خود خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس گرداناد و روح و نفس و بدن شما تماماً بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح» (اول تسالونیکیان ۲۳:۵). این رابطه میان قدوسیت و سلامتی در عبرانیان ۱۴:۱۲ دوباره مطرح شده است. «در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که به غیر از آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید».

خدا بانی سلامتی و صلح است و صلح‌طلبی را دوست دارد. به واسطه سلامتی و اتحاد است که ایماندار می‌تواند به بهترین وجهی قدوسیت را به دست آورد و برای آمدن خداوند محفوظ بماند. یکی از مفسرین کتاب مقدس می‌گوید که ما نیز باید دعا کنیم تا خدا کارش را در ما کامل گرداند و ما را بی‌عیب و عاری از گناه حفظ کند تا در حضور تختش بدون خطا حاضر شویم. قابل توجه است که کلمه عبری "شالوم" (shalom) که به معنی «سلامتی» است، به کامل بودن و کمال نیز اشاره دارد. هنگامی که در سلامتی زندگی می‌کنیم، خدای سلامتی در ما کار می‌کند و ما را به سوی کاملیت هدایت می‌نماید که تماماً در جلال متحقق خواهد شد. قدوسیت بدینسان نتیجه رابطه دائمی ما با خداست.

عدالت و سلامتی. «ثمرهٔ عدالت در سلامتی کاشته می‌شود برای آنانی که سلامتی را به‌عمل می‌آورند» (یعقوب ۱۸:۳). این آیه مشخص می‌کند که ثمرهٔ عدالت (یا قدوسیت) در سلامتی کاشته می‌شود. زمینی که روح‌القدس در آن کار می‌کند تا ثمره تولید نماید، زمینی است که سلامتی را دوست دارد. در مثل‌های مذکور در متی ۱۳:۸-۱۳، چهار نوع زمین قید شده است؛ اما تنها یکی از آنها برای تولید ثمره مناسب بود. بذر از بهترین نوع بود، و مهر استاندارد الهی را داشت؛ لیکن زمین از نوع بدی بود. انجیل ما انجیل سلامتی است. کسانی که آن را بشارت می‌دهند، باید سلامتی را در دل خود داشته باشند؛ سخنان ایشان باید از سلامتی حرف بزنند و اعمالشان باید سلامتی را ترغیب کند.

عدالت، شادی، و سلامتی. «زیرا ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوشی در روح‌القدس» (رومیان ۱۴:۱۷). قبلاً در طی درس به این آیه اشاره کردیم. قدوسیت، شادی، و سلامتی همگی نشانه‌های ایمانداران پر از روح است، ایماندارانی که بخشی از ملکوت خدا می‌باشند. یک نویسندهٔ مسیحی اظهار داشته که اینها ماهیت مسیحیت واقعی هستند؛ به این ترتیب که در رابطه‌مان با خدا، مشتاق عدالت هستیم، یعنی آرزو داریم که در پیشگاه او حاضر شویم در شرایطی که به‌واسطهٔ مرگ مسیح عادل شمرده شده‌ایم و در اثر کار روح‌القدس تقدیس گشته‌ایم؛ در رابطه‌مان با دیگر ایمانداران نیز مشتاق سلامتی می‌باشیم، یعنی زندگی کردن در سلامتی و محبت با تمامی انسان‌ها؛ و در رابطه‌مان با خودمان نیز شادی در روح‌القدس را طالبیم. این همان شادی است که توسط روح در دل ایمانداران پدید می‌آید، طوری که می‌توانیم از خداوند تمتع و لذت ببریم. در این چیزهاست که مسیح را خدمت می‌کنیم. هنگامی که شالودهٔ زندگی‌مان بر عدالت بنا شده باشد، می‌توانیم انتظار داشته باشیم که سلامتی و شادی به‌دنبال آن بیاید.

اعتماد و سلامتی. «دل ثابت را در سلامتی کامل نگاه خواهی داشت، زیرا که بر تو توکل دارد» (اشعیا ۳:۲۶). درست همانگونه که یک نوزاد در کمال آرامش و با

اعتماد کامل در آغوش مادرش به خواب می‌رود، به همان طریق ما نیز می‌توانیم آرامش و سلامتی را تجربه کنیم که ناشی از اعتمادمان به خداست. این سلامتی الهی به شخصی داده می‌شود که دل و فکر خود را با اعتماد کامل به خدا تسلیم می‌کند و خود را تحت هدایت او قرار می‌دهد. طبق آیه‌ای که خواندیم، به نفع ما است که در اعتماد کامل فکر خود را بر خدا متمرکز سازیم زیرا که نتیجه این کار، آرامش و سلامتی دائمی است که ما را در تمام اوقات در امنیت نگاه می‌دارد.

حیات و سلامتی. «تفکر جسم موت است، لکن تفکر روح حیات و سلامتی است» (رومیان ۸:۶). شخصی که از اطاعت از شریعت خدا امتناع می‌ورزد، هیچ چیز جز موت پیش روی ندارد؛ و تعجبی ندارد اگر در دلش سلامتی نداشته باشد. اما کسی که عنان زندگی خود را به روح می‌سپارد، می‌تواند آسودگی داشته باشد؛ می‌تواند سلامتی دائمی را در خود تجربه کند، زیرا که سرور سلامتی کنترل زندگی‌اش را در دست دارد، و می‌تواند چشم‌انتظار حیات ابدی همراه با نجات‌دهنده‌اش باشد.

۵- با توجه به ماهیت ملکوت خدا، گفتیم که عدالت مربوط می‌شود به رابطه ما با ...، و سلامتی مربوط می‌شود به رابطه ما با ...، و ... در مورد تجربه ما با روح القدس سخن می‌گوید.

۶- در دفتر یادداشتتان، برای هر یک از هفت مورد پیشین عنوانی بنویسید، و در کنار هر عنوان، یک جمله با کلمات خود بنویسید که رابطه میان سلامتی و آن عامل ذکر شده را توضیح دهد

تعریف سلامتی

صلح و سلامتی با خدا

سلامتی با خدا، در معنای صلح و آشتی با او، به هنگام توبه ما حادث می‌شود. شخص گناهکار در حال دشمنی با خداست، زیرا که چنانکه در شریعت خدا بیان شده است، گناه، نقض اراده خداست. هنگامی که یک گناهکار با ایمان زندگی‌اش را تسلیم عیسی مسیح می‌کند و او را به‌عنوان خداوند و تنها نجات‌دهنده شخصی‌اش می‌پذیرد، جدایی از خدا پایان می‌پذیرد و صلح و آشتی و سلامتی برقرار می‌شود. رومیان ۵: ۱ و ۲ می‌فرماید: «پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم به‌وساطت خداوند ما عیسی مسیح که به وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به‌وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم.» این مطلب در دوم قرتیان ۱۸۵-۲۰ بیشتر مورد بحث قرار گرفته است، جایی که پولس رسول، خدمت مصالحه و بازگشت به سوی او را توضیح می‌دهد.

«و همه چیز از خدا که ما را به‌واسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است. یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند.»

ما خوانده شده‌ایم که به‌واسطه عیسی مسیح نه فقط با خدا مصالحه کنیم، بلکه همچنین به‌عمل آورنده سلامتی باشیم و دیگران را با خدا آشتی دهیم تا آنان نیز با خدا سلامتی داشته باشند.

عیسی مُرد تا این سلامتی را برای ما بیاورد: «و حال آنکه به سبب تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید و تأدیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخم‌های او ما شفا یافتیم» (اشعیا ۵۳: ۵). بدینسان وی صلح و سلامتی را میان انسان و خدا به ارمغان آورد.

«لیکن الحال در مسیح عیسی شما که در آن وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده‌اید. زیرا که او سلامتی ما است که هر دو را یک گردانید و دیوار جدایی را که در میان بود منهدم ساخت و عداوت یعنی شریعت احکام را که در فریض بود، به جسم خود نابود ساخت تا که مصالحه کرده، از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند. و تا هر دو را در یک جسد با خدا مصالحه دهد، به وساطت صلیب خود که بر آن عداوت را کشت، و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند» (افسیان ۲: ۱۳-۱۷).

آرامش و سلامتی خدا

«و سلامتی خدا در دل‌های شما مسلط باشد که به آن هم در یک بدن خوانده شده‌اید و شاکر باشید» (کولسیان ۳: ۱۵). این همان آرامش و سلامتی درونی است که عیسی به واسطه روح القدس به ما داده است (یوحنا ۱۴: ۲۶ و ۲۷). آرامش درون جایگزین خشم، تقصیر، و نگرانی می‌شود. بدون صلح و سلامتی با خدا، آرامش الهی را نمی‌توانیم تجربه کنیم.

آرامش الهی می‌تواند شاخصی باشد از درستی تصمیم‌مان در موقعیتی خاص. پولس می‌فرماید: «و سلامتی خدا که فوق از تمامی عقل است، دل‌ها و ذهن‌های شما را در مسیح عیسی نگاه خواهد داشت» (فیلیپیان ۴: ۷). موقعی وجود دارد که برای در پیش گرفتن یک مسیر دچار سردرگمی می‌شویم. اندیشه‌های ما شبیه به آب دریاچه‌ای متلاطم می‌باشد که به ما اجازه نمی‌دهد که کف دریاچه را ببینیم. اما زمانی می‌رسد که سطح و ته آب در آرامش کامل است و همه چیز را می‌توان به روشنی دید. به همین ترتیب، آرامش و سلامتی روح القدس در ما عمل می‌کند، و به ما اطمینان می‌بخشد که تصمیمات درستی اتخاذ کرده‌ایم. این سلامتی که اینقدر با شکوه است که حتی نمی‌توانیم عمق‌های آن را درک کنیم، در هر گامی ما را محافظت می‌کند. هنگامی که اندیشه‌های خود را بر روی او که خدای سلامتی است متمرکز می‌کنیم،

سلامتی و آرامش او را خواهیم چشید. «دل ثابت را در سلامتی کامل نگاه خواهی داشت، زیرا که بر تو توکل دارد» (اشعیا ۲۶:۳).

صلح با انسان‌ها

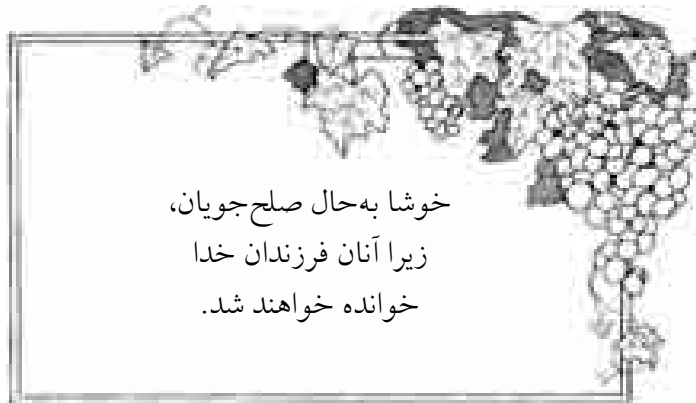
«اگر ممکن است، به قدر قوه خود با جمیع خلق به صلح بکوشید» (رومیان ۱۲:۱۸). صلح و سلامتی که روح القدس می‌دهد، در وهله اول متوجه بالا یعنی خداست؛ سپس متوجه درون می‌شود، یعنی خودمان؛ و سرانجام به بیرون معطوف می‌شود، یعنی به سمت هموعانمان. لازم است که «سلامتی را بطلبیم و آن را تعاقب کنیم» (اول پطرس ۳:۱۱). دو فعل طلبیدن و تعاقب کردن، در این آیه به کار رفته است و یکی بر دیگری تأکید دارد. این امر مشخص می‌کند که ما در تعاقب تنگاتنگ سلامتی، سهمی داریم. بهتر است مانند اسحاق، به جای جنگ با مدعیان غاصب، چاه آب دیگری حفر کنیم (پیدایش ۲۶:۱۹-۲۲).

اگر شما انسان صلح‌جویی باشید، خواهید دید که آزاد نیستید هر کاری که دل‌تان می‌خواهد بکنید. حفظ صلح و سلامتی با دیگران به‌هنگام بروز اختلاف، ممکن است مستلزم این باشد که خودتان را تغییر دهید. اگر یکی از طرفین اصرار داشته باشد که موضع خود را حفظ کند، ممکن است حفظ صلح و آرامش در روابط دشوار گردد. مسیحیان بالغ فرا می‌گیرند که به شخصیت متفاوت دیگران احترام گذاشته، آنها را بپذیرند، مخصوصاً کسانی که جزو بدن مسیح هستند. افسسیان ۴:۳ و ۴ این امر را مورد تأکید قرار می‌دهد و می‌فرماید: «سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه دارید، یک جسد هست و یک روح.»

پیوند یعنی گره، زنجیر، در آمیختن. ما نمی‌توانیم بدون توجه به دیگر اعضای بدن مسیح، هر چه می‌خواهیم انجام دهیم. «هر یک از شما ملاحظه کارهای خود را نکند، بلکه هر کدام کارهای دیگران را نیز» (فیلیپیان ۲:۴). «هر کس نفع خود را نجوید، بلکه نفع دیگری را» (اول قرنتیان ۱۰:۲۴). یک مسیحی که هر چه می‌خواهد می‌گوید، هر جا که می‌خواهد می‌رود، هر طور که می‌خواهد رفتار می‌کند، بی‌آنکه

دعوت رفیع خود را و حال و روز اعضای بدن مسیح را در نظر بگیرد، هرگز آرامش و سلامتی نخواهد یافت، زیرا که وحدت بدن مسیح را مختل کرده است. «زیرا بدن یک عضو نیست بلکه بسیار است» (اول قرنتیان ۱۲:۱۴). گاهی اوقات سلامتی اقتضا می‌کند که به خاطر نفع دیگران به خود بگویید نه.

صلح با انسان‌ها همچنین مستلزم این است که گاهی اوقات برقرارکننده صلح باشید. عیسی در موعظه بالای کوه فرمود: «خوشابه‌حال صلح‌کنندگان زیرا که ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد.» عموماً می‌شنویم که فلان کس اخلاص‌گر است، اما کمتر می‌شنویم که عضوی از بدن مسیح برقرارکننده صلح باشد. مسیحی بودن به معنی این نیست که هیچگاه دچار اختلاف نخواهیم شد. اما وقتی اختلاف بروز کرد، باید صلح‌کننده باشیم و راه حلی منطقی بیابیم تا به صلح و یکدلی برسیم.

۷- جملات زیر را که مربوط به سلامتی با خداست، تکمیل کنید:

- (a) صلح با خدا به هنگام حادث می‌شود.
- (b) مصالحه به معنی می‌باشد.
- (c) خدا به واسطه ما را با خود آشتی داد.
- (d) صلح با خدا به معنی این است که با خدا

۸- عباراتی را که توصیف‌کننده سلامتی خداست، مشخص کنید

(a) آرامش ظاهری

(b) آرامش درونی

(c) ضامن هدایت درست ما

(d) برحسب نیاز می‌آید و می‌رود

(e) نتیجه صلح با خداست

(f) ما را از خطا محافظت می‌کند

(g) نمی‌توان آن را به‌طور کامل درک کرد

(h) هنگامی که به خدا اعتماد می‌کنیم، کامل می‌شود

۹- جملات مربوط به صلح با انسان‌ها را تکمیل کنید.

(a) شخص صلح‌جو توجه بیشتری برای ... قائل خواهد شد تا برای ...

(b) شخصی را که طالب اتحاد است، می‌توان یک ... نامید.

تصاویری از سلامتی

نمونه‌هایی از عهدعتیق

ابراهیم مردی صلح‌دوست بود. پیدایش باب ۱۳ بیان می‌دارد که میان چوپانان ابراهیم و چوپانان لوط نزاعی درگرفت زیرا که زمین کافی برای تمامی رمه و گله و چادرهای‌شان نبود. ابراهیم برای احتراز از نزاع، از حقوق خود به‌عنوان ناپدری و عمو گذشت و به لوط گفت که هر ملکی را که می‌خواهد، انتخاب کند. بعدها معلوم شد که انتخاب لوط به‌ضرر خودش و به‌نفع ابراهیم تمام شد؛ لوط متحمل ناملایمات بسیاری گردید. کسانی که به‌خاطر صلح‌طلبی از حقوق خود می‌گذرند، از اصلی پیروی می‌کنند که ابراهیم سرمشق آن بود و این کار برکت به ارمغان می‌آورد.

اسحاق نمونه دیگری است از شخصی که طالب صلح است. باب ۲۶ پیدایش بیان می‌دارد که اسحاق بعد از وفات پدرش ابراهیم، چاه‌های آبی را که ابراهیم حفر کرده بود، بازگشود، چون دشمنانش آنها را با ریختن کتافات بسته بودند. خادمین اسحاق یکی از آن چاه‌ها را گشودند، اما دشمنان با ادعای اینکه آب از آن آنان است، مانع ایشان شدند. خادمین، چاه دومی را باز کردند و دشمنان بار دیگر مخالفت کردند. تنها اقدامی که اسحاق کرد، این بود که از آنجا روانه شد و چاه دیگری را گشود. این بار دشمنانش مانع نشدند، بلکه او را به حال خود گذاشتند. چندی از این واقعیت نگذشت که خدا بر اسحاق ظاهر گشت و وعده‌هایش را با او تجدید نمود اسحاق آموخت که داشتن صلح و آرامش مهم‌تر از اقدامات انسانی است.

دانیال نبی را در چاه شیران افکندند، با اینحال توانست تمام شب را در آرامش و بدون ترس بخوابد زیرا که به خدا اعتماد کرده بود. دانیال فراگرفته بود که اگر در هر شرایطی به خدا اعتماد کند، آرامش خواهد داشت. مزمو ۱۵:۹۱ ما را به‌هنگام تنگی‌ها اطمینان می‌بخشد: «من در تنگی با او خواهم بود و او را نجات داده، مُعَزِّز خواهم ساخت». اگر این وعده را مطالبه کنیم، می‌توانیم آرامشی را داشته باشیم که دانیال حتی در ایام زحمت و مشکلات عظیم نیز داشته است.

سبط‌های اسرائیل با دعایی برای سلامتی برکت می‌یافتند (اعداد ۲۴۶-۲۷). با اینحال هنگامی که سرزمین موعود را تصرف کردند، کینه و نفاق در بین ایشان سر بر آورد. هرگاه که اسرائیل از آرامش و صلح داخلی برخوردار بود، پیشرفت می‌کرد. اما هرگاه دچار نفاق می‌شدند، چیزی جز نابودی خودشان نصیب‌شان نمی‌شد. اصل مهمی که از این امر می‌آموزیم، این است که اگر بین مردم کینه و نفاق وجود داشته باشد، پیشرفت‌شان متوقف می‌شود.

۱۰ - در دفتر یادداشت‌تان اصلی را بنویسید که مربوط به سلامتی مذکور در هر یک از نمونه‌های عهدعتیق شود. سپس پاسخ‌های خود را با پاسخ‌های داده شده در انتهای درس مقایسه کنید.

نمونه‌هایی از عهدجدید

خداوندمان عیسی در نبوت‌ها «سرور سلامتی» نامیده شده است (اشعیا ۹:۶). بره‌
 خدا نیز خوانده شده است (یوحنا ۱:۲۹). بره تصویری از سلامتی، یعنی آرامش و
 صلح و صفاست. به‌راستی که عیسی بره‌ای است که از بنای عالم ذبح شده بود
 (مکاشفه ۱۳:۸). اولین پیامی که بعد از به‌دنیا آمدن عیسی اعلام شد، پیام سلامتی بود
 (لوقا ۲:۱۴). هنگامی که عیسی برای نخستین بار شاگردان خود را برای موعظه
 فرستاد، امر فرمود که پیام صلح و سلامتی را موعظه کنند (لوقا ۱۰:۵). عیسی خود
 سلامتی ما است و سلامتی را موعظه کرد (افسیسیان ۲:۱۴ و ۱۷). عیسی بر روی
 صلیب میان خدا و انسان میانجی شد تا سلامتی را برقرار کند (اول تیموتاؤس ۲:۵).
 سلامتی میراث شاهانه عیسی برای خویشان خود بود (یوحنا ۱۴:۲۷). وی در این
 جهان مایملکی نداشت، لیکن سلامتی داشت که آن را به ما بخشید. شاگردان عیسی
 در روز پنطیکاست روح‌القدس را دریافت کردند زیرا که در سلامتی، اتحاد، اطاعت
 از حاکمیت متعالی روح با یکدیگر متحد شده بودند (اعمال ۱:۱۴).

کلیسای اولیه نشان می‌دهد که رشد غالباً یکی از نتایج مبارک سلامتی می‌باشد
 درست است که گاهی اوقات جفا باعث انتشار کلیسا می‌شود، اما ایام آرامش این
 فرصت را به آن می‌دهد که قوت خود را باز یابد و با آسودگی بشارت دهد. کلیسای
 اولیه از ایام آسودگی و آرامش استفاده خوبی کرد: «آنگاه کلیسا در تمامی یهودیه و
 جلیل و سامره آرامی یافتند و بنا می‌شدند و در ترس خداوند و به تسلی روح‌القدس
 رفتار کرده، همی افزودند» (اعمال ۹:۳۱). آرامش باعث اتحاد و تقویت کلیساست و
 پیوند نیرومندی را در بین ایمانداران ایجاد می‌کند که غیر قابل شکست است. جامعه
 ۱۲:۴ می‌فرماید: «ریسمان سه لا به‌زودی گسیخته نمی‌شود». اما این سه لایه باید
 به‌صورت یک ریسمان در آید. سلامتی روح چنین می‌کند و قوت روحانی را به‌همراه
 می‌آورد. اشعیا ۳۰:۱۵ می‌فرماید: «قوت شما از راحت و اعتماد می‌بود».

هفت کلیسای ایالت آسیا پیامی را از عیسی دریافت کرد که با برکت فیض و سلامتی او بر تمامی مؤمنین در این کلیساها آغاز می‌شد (مکاشفه ۴:۱). فیض و سلامتی برای کلیسا امری اساسی است و چنانکه قبلاً گفتیم: فیض یعنی التفات و توجه خیر و بی‌شائبه خدا نسبت به ما انسان‌ها؛ سلامتی، نشانه و اطمینان از این امر است که مشمول فیض خدا قرار گرفته‌ایم. بدون فیض خدا سلامتی حقیقی وجود ندارد؛ و جایی که فیض باشد، سلامتی نیز به دنبال آن می‌آید.

۱۱ - به آیه‌های زیر توجه کنید. در آنها عباراتی را که حاکی از سلام و تحیت به هفت کلیسا و چهار فرد می‌باشد، بیابید: رومیان ۷:۱؛ اول قرنتیان ۳:۱؛ دوم قرنتیان ۲:۱؛ غلاطیان ۳:۱؛ افسسیان ۲:۱؛ فیلیپیان ۲:۱؛ کولسیان ۲:۱؛ اول تسالونیکیان ۱:۱؛ دوم تسالونیکیان ۲:۱؛ اول تیموتاؤس ۲:۱؛ دوم تیموتاؤس ۲:۱؛ تیطس ۴:۱؛ فلیمون آیه ۳؛ دوم یوحنا آیه ۳؛ سوم یوحنا آیه ۱۴. در هر یک از این نمونه‌ها، چه نوع تحیتی بیان شده است؟

۱۲ - عبارات صحیح مربوط به نمونه‌های عهدجدید در مورد سلامتی را مشخص کنید.

- (a) الگویی که عیسی بر جای گذاشت، حاکی از ارزشی است که او برای سلامتی در زندگی یک ایماندار قائل بود.
- (b) پیش از آنکه شخص بتواند فیض خدا را تجربه کند، برخورداری از سلامتی اساسی است.
- (c) فیض به التفات بی‌شائبه خدا اشاره می‌کند و سلامتی به این اطمینان اشاره می‌کند که فیض دریافت شده است.
- (d) کلیسای اولیه در تمام اوقات سلامتی داشت.
- (e) عیسی نه تنها سلامتی را موعظه کرد، بلکه به شاگردانش نیز توصیه کرد که همان را موعظه کنند.
- (f) سلامتی به رشد کمک می‌کند زیرا که باعث اتحاد و تقویت است.

(g) کلیسا نمی‌تواند در ایام سختی یا زحمت رشد کند.
 (h) یک دلیل در مورد اهمیت فیض و سلامتی، تحیت‌هایی است که در بسیاری از رسالات عهدجدید به کار رفته که شامل این برکت می‌شود.

نهر سلامتی خدا

در کتاب اشعیا عبارت سلامتی دو بار به شکل نهر تصویر شده است:
 «کاش که به اوامر من گوش می‌دادی، آنگاه سلامتی تو مثل نهر می‌بود» (اشعیا ۱۸:۴۸).

«اینک من سلامتی را مثل نهر به او خواهم رسانید» (اشعیا ۱۲:۶۶).
 در هر دو این متون، خداوند خودش سلامتی خود را به نهر یا رودخانه‌ای تشبیه می‌کند که می‌تواند قومش و سرزمین‌شان را برکت دهد. از این مقایسه می‌توانیم چند درس بیاموزیم:

- ۱- رودخانه تصویری است از گسترش و انتشار. این هدف خداست که سلامتی‌اش در همه جا یافت شود.
- ۲- رودخانه تصویری است از قدرت. کارخانه‌های عظیمی بنا شده‌اند تا انرژی معتنابه رودخانه‌ها را برای مصارف بسیار به کار برند. در نهر سلامتی خدا نیز قدرت عظیمی نهفته است.
- ۳- رودخانه تصویری است از پُری. رودخانه ذخیره فراوانی از آب دارد. نهر سلامتی خدا نیز یقیناً متضمن فراوانی و پری است.
- ۴- رودخانه تصویری است از حیات. شهرها در کنار رودخانه‌ها به وجود می‌آیند، زیرا آب رودخانه متضمن تأمین خوراک، کشاورزی، آبیاری و کشتیرانی است. در درون خود رودخانه نیز حیات وجود دارد.
- ۵- رودخانه تصویری است از پیشرفت. آبهای آن همواره به جلو می‌روند و تمامی موانع را از سر راه بر می‌دارند.

عیسی فرمود که روح القدس در درون ایماندار همانند نهرهای آب زنده‌ای خواهد بود که «از درون او می‌جوشد» (یوحنا ۷:۳۸ و ۳۹). روح القدس ثمره سلامتی را در ما رشد می‌دهد و پُری، حیات، قدرت، قوت، و پیروزی را به ارمغان می‌آورد!

۱۳ - در دفتر یادداشت‌تان چهار طریق برای تشبیه رودخانه به سلامتی بیان کنید، آن سلامتی که از طریق روح القدس، در درون خود تجربه می‌کنیم.

آیا این ثمره روح یعنی سلامتی را در زندگی‌تان دارا هستید؟ این آیه‌ها به شما می‌گویند که چگونه می‌توانید آن را داشته باشید.

۱- مسیح را در زندگی‌تان بپذیرید. «زیرا که او خود سلامتی ماست» (افسیان ۱۴:۲).

۲- خدا را بشناسید و تحت کنترل او در آید. «پس حال با او انس بگیر و سالم باش» (ایوب ۲۱:۲۲).

۳- با تمامی دل به خدا اعتماد کنید. «دل ثابت را در سلامتی کامل نگاه خواهی داشت زیرا که بر تو توکل دارد» (اشعیا ۳:۲۶).

۴- کلام خدا را دوست بدارید. «آنانی را که شریعت تو را دوست می‌دارند، سلامتی عظیم است و هیچ چیز باعث لغزش ایشان نخواهد شد» (مزمور ۱۱۹:۱۶۵).

۵- در عدالت زیست نمایید. «ثمره عدالت سلامتی است» (اشعیا ۳۲:۱۷).

در این بخش از کتاب، سه جنبه از ثمره روح را مورد بررسی قرار دادیم، یعنی محبت، شادی و سلامتی. این جنبه‌های ثمره روح به رابطه ما با خدا مربوط می‌باشند در بخش بعدی، به سه جنبه دیگر از این ثمره، یعنی صبر و مهربانی و نیکویی نظر خواهیم افکند؛ این سه جنبه متوجه بیرون یعنی هموعان ما می‌شود. باشد که به‌هنگام ادامه مطالعه‌تان، خداوند شما را برکت داده، درک شما را افزایش دهد.

خودآزمایی

سوالات چندگزینه‌ای: بهترین پاسخ یا پاسخ‌ها را انتخاب کنید.

۱- کدام یک از موارد زیر، جنبه‌هایی از آرامش و سلامتی روحانی است؟

(a) آرامش درونی

(b) آسودگی

(c) استراحت در یک فرصت آرامش بخش

(d) داروهای آرام بخش

(e) امنیت یا اعتماد

(f) روحی آرام

(g) یک تفریح آرامش بخش

(h) احساس سلامت روحانی

(i) اتحاد یا هماهنگی

(j) ضامن و محافظ

(k) کمک یک روانپزشک

۲- به‌زعم هورتون، کدام دو ویژگی به‌همراه سلامتی لازم است تا رشد بقیه‌ثمره

روح را به‌ارمغان آورد؟

(a) مهربانی و نیکویی

(b) محبت و خویشتنداری

(c) محبت و خوشی

(d) وفاداری و شادی

۳- کدام یک از این موارد را عیسی دلیلی می‌دانست بر اینکه شخص جزئی از ملکوت خداست؟

- (a) سلامتی، قدوسیت و خویشتنداری
- (b) عدالت، سلامتی و خوشی
- (c) خوردن و نوشیدن در آرامش
- (d) رهبری، نیرو و قدرت

۴- واژه عبرانی Shalom به معنی «سلامتی» به کدام موارد زیر نیز اشاره می‌کند؟

- (a) عدالت
- (b) فیض
- (c) کامل بودن یا کمال
- (d) ملکوت خدا

۵- در مثل متی ۱۳: ۸-۱۰ در ارتباط با بذر کاشته شده در چهار نوع زمین، کدام یک از موارد زیر دچار نقصان بود؟

- (a) زمین
- (b) بذر
- (c) برزگر
- (d) باد

۶- اصل مهمی که می‌توانیم از مثل فوق بیاموزیم این است که.....

- (a) کسانی که انجیل مسیح را اعلام می‌کنند، باید سلامتی را نشان دهند.
- (b) کسی که فاقد تحصیلات است، انجیل را درک نخواهد کرد.
- (c) ما نباید در اثر بادهای عقاید غلط منحرف شویم.
- (d) حتی وقتی سلامتی وجود ندارد، انجیل نتایج خوبی به بار می‌آورد.

۷- سلامتی خدا به کدام مورد زیر اشاره می‌کند؟

- (a) مصالحه با خدا به واسطه عیسی مسیح
- (b) صلح طلب بودن
- (c) داشتن سلامتی درونی به عنوان محافظ
- (d) سلامتی که نمی‌توانیم کاملاً بشناسیم مگر زمانی که مسیح ملکوتش را برقرار سازد.

۸- صلح و سلامتی با خدا به کدام امر اشاره می‌کند؟

- (a) آزادی با ترس
- (b) مصالحه با خدا به واسطه عیسی مسیح
- (c) صلح طلب بودن
- (d) داشتن سلامتی درونی به عنوان محافظ

۹- مثال ابراهیم و اسحاق به ما یادآور می‌شود که اگر بخشی از ملکوت خدا

باشیم، سلامتی را مهم‌تر از کدام مورد زیر تلقی خواهیم کرد؟

- (a) حقیقت
- (b) حقوق دیگران
- (c) حقوق خودمان
- (d) زحمت

۱۰- از آنجا که سلامتی خدا در درون ما، پری، حیات و قدرت می‌بخشد، خداوند آن را در اشعیا به کدام مورد زیر تشبیه کرده است؟

(a) نهر یا رودخانه

(b) باد

(c) خانه‌ای محکم

(d) آب‌های ساکن

این آخرین درس از بخش اول این کتاب درسی می‌باشد. بعد از اتمام این خودآزمایی، دروس ۱ تا ۴ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی ۱ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

(a-۷) توبه یا نجات

(b) ازگردانده شدن

(c) مسیح (مرگ او)

(d) بازگردانده شده، آشتی کرده شده

۱- کسانی که چنین زندگی می‌کنند، وارث ملکوت خدا نخواهند شد

(b-۸) آرامش درونی

(c) ضامن هدایت درست ما

(e) نتیجه صلح با خداست

(f) ما را از خطا محافظت می‌کند

(g) نمی‌توان آن را بطور کامل درک کرد

(h) هنگامی که به خدا اعتماد می‌کنیم، کامل می‌شود

۲- در درون ایماندار است

(a-۹) دیگران، خودش

(b) برقرار کننده صلح

۳- در روح‌القدس، عدالت، سلامتی و خوشی دارد

۱۰- پیشنهاد‌های ما اینها هستند:

ابراهیم: اگر برای حفظ صلح و سلامتی، از حقوق خود بگذریم، هرگز ضرر

نخواهیم کرد

اسحاق: حتی اگر حق با شما باشد، بهتر است که سلامتی داشته باشید تا از حق

خود دفاع کنید

دانیل: اگر بدون ترس به خدا اعتماد کنیم، شرایط هر چه که باشد، سلامتی خواهیم داشت.

سبب‌های اسرائیل: اگر تفرقه و نفاق بین مردم وجود داشته باشد، به احتمال زیاد، پیشرفت متوقف می‌شود.

۴-۳ (a) - امنیت یا اعتماد

۳ (b) - امنیت یا اعتماد

۲ (c) - اتحاد یا هماهنگی

۱ (d) - آسودگی و آرامش

۱ (e) - آسودگی و آرامش

۲ (f) - اتحاد یا هماهنگی

۱۱ - فیض و سلامتی

۵- خدا، دیگر ایمانداران، خوشی

۱۲-۱ (a) صحیح

(b) غلط (فیض اولویت دارد)

(c) صحیح

(d) غلط

(e) صحیح

(f) صحیح

(g) غلط

(h) صحیح

۶- پاسخ شما باید شبیه به این باشد:

(a) **فیض و سلامتی**: فیض التفات خدا در قبل ما می‌باشد و سلامتی، اطمینان به

این است که فیض خدا دریافت شده است.

(b) **محبت و سلامتی:** جایی که محبت است باید سلامتی نیز باشد؛ ابتدا باید خدا را دوست داشته، با او سلامتی برقرار کنیم و سپس می‌توانیم یکدیگر را دوست داشته باشیم و در سلامتی زندگی کنیم.

(c) **قدوسیت و سلامتی:** به واسطه سلامتی و وحدت می‌توانیم به بهترین وجهی قدوسیت را بیابیم و برای آمدن خداوند محفوظ بمانیم.

(d) **عدالت و سلامتی:** در شخص صلح طلب است که روح القدس برای به بار آوردن عدالت کار می‌کند.

(e) **عدالت، شادی و سلامتی:** اینها تمامی عوامل ملکوت خدا در ما می‌باشند - عدالت به رابطه ما با خدا اشاره می‌کند؛ شادی نسبت به خودمان است و شادی ما در روح القدس نیز می‌باشد؛ سلامتی به رابطه مان با دیگران اشاره می‌کند.

(f) **اعتماد و سلامتی:** خدا وعده داده است که شخصی را که به او اعتماد می‌کند و ذهنش متمرکز بر اوست، در سلامتی کامل نگاه دارد.

(g) **حیات و سلامتی:** کسی که توسط روح کنترل می‌شود، می‌تواند از سلامتی برخوردار شود زیرا که به حیات ابدی اطمینان دارد.

۱۳- هر یک از اینها: نهر منتشر می‌شود؛ سلامتی نیز باید در همه جا یافت شود رودخانه نیرو ایجاد می‌کند؛ سلامتی نیز به ما قدرت روحانی می‌دهد. رودخانه ذخیره فراوانی از آب دارد؛ ما نیز می‌توانیم به واسطه روح القدس سلامتی فراوان داشته باشیم. رودخانه حیات می‌بخشد؛ وعده حیات ابدی نیز به ما سلامتی می‌دهد رودخانه به جلو می‌رود؛ سلامتی به ما کمک می‌کند تا در قوت و پیروزی در خدمت مسیحی مان به جلو برویم.

بخش دوم

ثمره روح، و روابطمان با دیگران

حلم و بردباری: ثمره پایداری

هیچ چیز راحت و فوری به دست نمی‌آید. برای دستیابی به رؤیایا یا آرزوها یا اهدافمان، گویا چاره‌ای جز صبر و شکیبایی نیست.

اما صبر کار ساده‌ای نیست. ما می‌خواهیم آرزوهایمان هم‌اینک تحقق یابند، نه در جایی در آینده‌ای دور. زمان هرگز به اندازه‌ی وقتی که منتظر کسی یا اتفاقی هستیم، آهسته سپری نمی‌شود. اما رسیدن به بهترین‌ها گویا مستلزم صبر زیاد است. یک دانشجوی پزشکی پیش از آنکه بتواند به طبابت پردازد، باید هفت تا ده سال تحصیل کند. پدر و مادر باید به کودک خود بارها و بارها یک درس را تکرار کنند تا آن را فرا گیرد. اکثر ما سخت کار می‌کنیم و مدت طولانی پول خود را پس انداز می‌کنیم تا بتوانیم چیزی را که برایمان مهم است، تهیه کنیم. مسیحی پر از روح نیز باید راز صبر را فرا گیرد تا سیرت مسیح‌گونه در او رشد یابد.

مردم اغلب از «صبر ایوب» صحبت می‌کنند. ایوب مدتی طولانی در زحمت بود و صبورانه انتظار خداوند را کشید تا سرانجام شفا یافت و صاحب فرزند شد و مایملک خود را باز یافت. موسی ۴۰ سال را در مدرسه صبر سپری کرد تا به امکان بالقوه‌اش برای خدمت خدا پی ببرد. کلام خدا به ما می‌فرماید که: «دل‌های خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است» (یعقوب ۸:۵). رشد صبر در ما بخش مهمی از فرایند شبیه شدن به مسیح است (دوم پطرس ۱: ۵-۸).

این درس به شما کمک خواهد کرد تا اهمیت صبر را مشاهده کنید، و طرقتی را به شما نشان خواهد داد که بتوانید با روح‌القدس برای شکوفاسازی این ثمره همکاری کنید. صبر ثمره استقامت است؛ صبر یعنی استواری در ایمان، پایدار بودن، زمانی که هیچ کاری از شما ساخته نیست؛ صبر یعنی انتظار کشیدن برای خداوند!

کلمه صبر در ترجمه قدیمی فارسی، «حلم» ترجمه شده است و در ترجمه «مژده برای عصر جدید»، «بردباری». در این درس، کلمات حلم و صبر و بردباری به طور یکسان و هم معنی به کار رفته است.

رئوس مطالب

بررسی صبر در کتاب مقدس

تشریح صبر

تصاویری از صبر

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- دو جنبه از کلمه صبر را به عنوان ثمره روح توصیف کرده، برای هر جنبه مثال‌هایی از کتاب مقدس بیاورید.
- مثال‌هایی از صبر خدا در قبال انسان بیاورید و دلیل صبر عظیم او را توضیح دهید
- بر اساس تجربه روحانی خودتان، رابطه میان صبر و دیگر ویژگی‌های روحانی را تجزیه و تحلیل کنید

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را مانند دروس قبلی مطالعه کنید. متن درس را خوانده، به تمامی سؤالات پاسخ دهید و تمام آیه‌های ذکر شده را بخوانید.
- ۲- به سؤالات خودآزمایی پاسخ دهید و آنها را کنترل کنید.

متن درس

بررسی صبر در کتاب مقدس

تعاریف صبر در کتاب مقدس

«لکن ثمره روح، محبت، خوشی، سلامتی، حلم ... است» (غلاطیان ۵: ۲۲).

سه کیفیت اول ثمره روحانی - محبت، خوشی، و سلامتی - عناصر اساسی زندگی روحانی درونی ما، یعنی رابطه شخصی ما با خدا می‌باشد؛ این رابطه هنگامی به وجود می‌آید که روح القدس در درون ما ساکن شود. سه جنبه بعدی ثمره روح که با حلم (بردباری) آغاز می‌شود، جلوه‌های بیرونی محبت و شادی و سلامتی است که در روابط ما با دیگران تجلی می‌یابد.

واژه اصلی یونانی که حلم یا صبر ترجمه شده، *makrothumia* می‌باشد (*makros* به معنی «طولانی»، «بلند» و *thumia* به معنی «خلق و خو، طبیعت، حالت»). واژه اصلی، مفاهیم تحمل طولانی و تعادل را در ابعاد الهی تلفیق می‌کند. به عبارت دیگر، شخصی که روح القدس در او میوه حلم یا صبر را پدید می‌آورد، فرا می‌گیرد که برای خداوند انتظار بکشد بدون اینکه امیدش را از دست بدهد، یا خود را شکست خورده بیندازد، یا تسلیم خشم شود.

حلم و صبر به عنوان ثمره روح القدس، ایماندار را قادر می‌سازد تا در مقابل تجربیات بر خود مسلط باشد. شخص حلیم و صبور عجله‌ای ندارد که دست به

تلافی بزند یا شخص خاطی را تنبیه کند. در عین حال، در مقابل شرایط سخت تسلیم نمی‌شود و در اثر تجربه‌های مداوم متزلزل نمی‌گردد. چنانکه بعداً خواهیم دید، صبر در این شرایط به طرز تنگاتنگی به رنج و زحمت مربوط می‌شود. صبر عبارتست از استقامت یا تحمل. بدون چنین صبری دچار ضعف می‌شویم. در سختی‌هاست که صبر روح‌القدس در ما ایجاد می‌شود. همه این جنبه‌های صبر بخشی از فرایند رشدی است که ما را به صورت مسیح در می‌آورد. این فرایند، موضوع دوم پطرس ۱: ۵-۸ می‌باشد:

«و به همین جهت کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید و در فضیلت علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری و در دینداری، محبت برادران و در محبت برادران، محبت را. زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید، شما را نمی‌گذارد که در معرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یا بی‌ثمر بوده باشید.»

۱- بر پایه آنچه که در اینجا گفتیم، با کلمات خاص خود این جلوه‌های صبر را تعریف کنید:
 (a) تحمل
 (b) تعادل

ارتباط صبر با سایر جنبه‌های زندگی مسیحی

رابطه مستحکمی میان صبر و دیگر جنبه‌های زندگی مسیحی وجود دارد. در اینجا در پرتو آنچه که کتاب مقدس در این مورد می‌گوید، برخی از آنها را مورد ملاحظه قرار خواهیم داد.

۱- **صبر و زحمت.** کسی نیست که در زندگی متحمل نوعی زحمت و رنجی نشده باشد. این بخشی از «آموزش» ماست. مزبورنگار چنین فرموده است: «مرا

نیکوست که مصیبت را دیدم تا فرایض تو را بیاموزم» (مزمور ۱۱۹: ۷۱). تجربه و سختی همچون چکش مجسمه‌ساز است که از سنگی زمخت، تندیس زیبا می‌سازد. اگر سنگ به‌زبان می‌آمد، بی‌گمان از ضربات بی‌رحمانه چکش فریاد بر می‌آورد. اما برای او لازم است که آنها را تحمل کند تا به آن شکل در آید که تحسین سازنده و بیننده را برانگیزد. تجربه‌ها تأدیبی است که پدر آسمانی و مهربان‌مان به‌عمل می‌آورد تا در قدوسیت او سهیم گردیم. عبرانیان ۱۲: ۷-۱۱ چنین می‌فرماید:

«اگر متحمل تأدیب شوی، خدا با شما مثل پسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟ لکن اگر بی‌تأدیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافتند، پس شما حرام زادگانید نه پسران. و دیگر، پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تأدیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدر روح‌ها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صوابدید خود ما را تأدیب کردند، لکن او به جهت فایده تا شریک قدوسیت او گردیم. لکن هر تأدیب در حال نه از خوشی‌ها، بلکه از دردها می‌نماید، اما در آخر میوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از او ریاضت یافته‌اند، بار می‌آورد.»

نهالی که در اثر وزش باد به این سو و آن سو خم می‌شود، از ریشه‌های محکم‌تر و عمیق‌تری برخوردار خواهد شد. بادهای مخالف زندگی، به مسیحی کمک می‌کند تا در مسیح ریشه‌های محکم و عمیقی بزند و روح مطبوعی داشته باشد. بسیاری از بخش‌های کتاب مقدس بر ما آشکار می‌کنند که پیروی از مسیح شامل صلیب نیز می‌شود. در اول پطرس ۲: ۲۱ چنین آمده: «زیرا که برای همین خوانده شده‌اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه‌ای گذاشت تا در اثر قدم‌های وی رفتار نمایید.»

۲- متی ۱۰: ۳۸؛ ۱۶: ۲۴؛ مرقس ۸: ۳۴؛ لوقا ۹: ۲۳؛ ۱۴: ۲۷ را بخوانید پیام عیسی

در این آیه‌ها چیست؟

از آنجا که در دنیایی خصومت‌بار زندگی می‌کنیم، همواره دشمنانی وجود دارند که باید مغلوب‌شان کرد. عیسی از سوی بیگانگان، یعنی پیلاطس بت‌پرست و جمعیت خشمگین متحمل زحمات شد. اما از سوی دوستان نیز رنج کشید، یعنی در نتیجه خیانت یهودای بی‌ایمان. هرگاه به‌خاطر جفاهای دنیای گناهکار یا مشکلات ناشی از روابط مسیحی‌مان دچار زحمت شدیم، باید از صبر عیسی سرمشق بگیریم. او وقتی از سوی شیطان مورد آزمایش قرار گرفت تا بدون گذر از جلجتا به پادشاهی برسد، این وسوسه را نپذیرفت و با صبر به‌سوی صلیب راه پیمود (متی ۴:۱-۱۱). در موقعیتی دیگر، وقتی باز در همین وسوسه قرار گرفت، آن را رد کرد و رنج صلیب را پذیرفت (یوحنا ۱۷:۱۶-۳۳).

۳- آیه‌های زیر را خوانده، بیان کنید که هر یک در مورد صبر و زحمت، و پاداشی که از آنها حاصل می‌شود، چه می‌گویند.

(a) رومیان ۳:۵ و ۴

(b) یعقوب ۳:۱ و ۴

(c) یعقوب ۵:۱۰ و ۱۱

(d) اول پطرس ۲:۲۰

تیرزای قدیس، اهل آویلا، یک مسیحی اسپانیایی بود که در قرن شانزدهم زندگی می‌کرد. زندگی این زن مثال برجسته‌ای است از صبر در رنج‌ها. او در جوانی، دچار بیماری شد که او را تا به آستانه مرگ برد؛ در اثر آن، او فلج شد و قلب او دچار مشکل جدی گشت. مدت سه سال فلج بود؛ سپس تدریجاً توانست دست‌ها و پاهایش را به‌کار انداخته، سینه‌خیز حرکت کند. وی می‌گفت: «من تسلیم اراده خدا هستم، حتی اگر مرا تا ابد در این حال نگاه دارد.» در آخرین نامه‌اش پیش از مرگ چنین نوشت: «کاش می‌توانستم به‌روشنی بگویم که جان من چه سکون و آرامشی یافته است! همه چیز در من به‌سمت جلال خدا هدایت شده است ... گاه خدا مرا در

رنجی قرار داده که هیچ تسلائی برای آن متصور نبود، اما اراده من هرگز از اراده خدا منحرف نشد.» وی نامه‌اش را نه با آن نامی که اکنون از او در تاریخ یاد می‌شود، بلکه به نام «ترزای عیسی» امضا کرد

۲- صبر و استقامت. بسیاری از مترجمین کتاب مقدس کلمات صبر و استقامت را به طور هم‌معنی به کار می‌برند. استقامت حاکی از تحمل مشکلات است، یعنی نگاه داشتن ایمان و اعتقاد با وجود تمام سختی‌ها. کسی گفته است که *makrothumia* عبارتست از محبت صبورانه و انتظار کشیدن حتی در زحمت. کولسیان ۹:۱-۱۱ می‌فرماید که چگونه باید صبورانه همه چیز را تحمل کنیم:

«و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسألت نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر شوید، تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زورآور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید.»

۳- صبر، شادی، و امید. در رومیان ۳:۵ و ۴ می‌بینیم که مصیبت، شادی، صبر، و امید در کنار یکدیگر به کار رفته‌اند: «نه تنها این، بلکه در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم چونکه می‌دانیم که مصیبت صبر را پیدا می‌کند و صبر امتحان را و امتحان امید را.» این آیه‌ها بیانگر این هستند که رشد و بلوغ روحانی از طریق مصیبت و صبر میسر است که منتهی به امید می‌گردد. هنگامی که همه چیز ظاهراً خوب پیش می‌رود، انتظار کشیدن و امید داشتن چندان دشوار نیست؛ اما وقتی در ظاهر چیزی روی نمی‌دهد که ما را از رنج‌های مان تسکین و رهایی دهد، واکنش طبیعی انسان این است که مأیوس شود و امید خود را از دست بدهد. صبر به‌عنوان ثمره روح، پذیرش عبوسانه و کورکورانه این نوع موقعیت‌های دشوار نمی‌باشد، بلکه درست عکس آن است، یعنی اینکه شخص مملو از شادی است و با اعتماد به اینکه خداوند در

زندگی‌اش کار خواهد کرد، خود را صبورانه مطیع اراده‌ی خدا می‌سازد. چنین شخصی می‌تواند همراه با مزمورنگار بگوید: «خدای من تو هستی؛ وقت‌های من در دست تو می‌باشد» (مزمور ۱۴:۳۱ و ۱۵).

۴- صبر و حکمت. امثال ۲۹:۱۴ چنین می‌فرماید: «کسی که دیرغضب باشد، کثیرالفهم است؛ و کج خلق حماقت را به نصیب خود می‌برد.» یک شخص صبور سعی می‌کند پیش از نتیجه‌گیری و قضاوت دیگران، تمامی جوانب موضوع را درک کند. این خصلت به والدین کمک می‌کند تا فرزندان خود را خردمندانه تربیت نمایند؛ و همچنین سلامتی را در درون بدن مسیح ایجاد می‌کند؛ و هر یک از ما را در روابط روزمره‌مان با دیگران کمک می‌کند.

۵- صبر و سلامتی. صبر به‌عنوان ثمره‌ی روحانی، منبع نیرومندی برای آرام کردن شرایط خصمانه می‌باشد. امثال ۱۸:۱۵ این نکته را چنین توصیف می‌کند: «مرد تندخو نزاع را برمی‌انگیزد، اما شخص دیر غضب خصومت را ساکن می‌گرداند.» این امر به همان صلح‌طلبی اشاره دارد که در درس قبل مطالعه کردیم. مرد صبور تحت تسلط خشم خود قرار نمی‌گیرد، بلکه آرامش و سلامتی خدا را در کارها، گفتار، و افکار خود متجلی می‌سازد.

۶- صبر و قوت. امثال ۳۲:۱۶ می‌فرماید: «کسی که دیر غضب باشد، از جبار بهتر است؛ و هر که بر روح خود مالک باشد، از تسخیرکننده‌ی شهر افضل است.» در مفهوم روحانی، شخص قوی کسی است که صبور می‌باشد.

۷- صبر و بخشایش. برای اینکه یکدیگر را با محبت تحمل کنیم و ببخشیم، احتیاج به ثمره‌ی صبر داریم. در کولسیان ۱۲:۳ و ۱۳ پولس رسول چنین توصیه‌ای به کلیسا می‌کند:

«پس مانند برگزیدگان مقدس و محبوب خدا، احشای رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را بیوشید و متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آمرزید، شما نیز چنین کنید.»
عیسی حکایت مرد خشن و ناسپاسی را بازگو کرد که بعد از آنکه خودش بخشوده شد، همکار خود را نبخشید (متی ۱۸: ۲۱-۳۵). عیسی گفت که ارباب آن مرد او را به زندانبانان سپرد تا قرض خود را به او بازگرداند. سپس افزود: «به همینطور پدر آسمانی من نیز با شما عمل خواهد نمود، اگر هر یکی از شما برادر خود را از دل نبخشند» (آیه ۳۵).

برای شخص خشمگین بخشایش کاری است دشوار. صبر به عنوان ثمره روح، اساس بخشایش است. لذا صبر و تحمل زحمات، شامل روحیه بخشایش نیز می شود. در اول قرنیتان ۴:۱۳ و ۵ می خوانیم که محبت صبور است، خشم نمی گیرد، خطاهای دیگران را در بایگانی ذهن خود نگاه نمی دارد، و همواره بردبار است. تمامی جنبه های صبر روحانی در اینجا یافت می شود.

۸- ایمان به اضافه صبر. ایمان برای یک مسیحی حیاتی است زیرا که شخص عادل به واسطه ایمان زیست می نماید. اما گاهی اوقات ایمان باید در معرض تجربه قرار گیرد تا تصفیه شود؛ و تجربه را باید با صبر تحمل کنیم. ایمان، صبر، و وعده های خدا همگی در متن زیبای عبرانیان ۱۱:۶ و ۱۲ مستتر است: «لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جد و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید و کاهل مشوید، بلکه اقتلا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده ها می باشند.»

- ۴- عبارات صحیح را در باره ویژگی های صبر به عنوان میوه روح، مشخص کنید.
- (a) کتاب مقدس تعلیم می دهد که رنج و تجربه می تواند به نفع مسیحی تمام شود
- (b) صبر سیرت مسیحی را رشد می دهد
- (c) خدا از ما می خواهد که با دیگر مسیحیان بردبار باشیم لیکن هنگامی که با مردم دنیا سر و کار داریم این امر ضروری نیست.
- (d) صبور بودن مستلزم دیر غضب بودن است.
- (e) شخصی که صبر را اعمال می کند، پاداش روحانی دریافت خواهد کرد
- (f) هر چه کمتر صبور باشیم، بیشتر در رنج خواهیم بود.
- (g) دو واژه دیگر برای صبر عبارتست از استقامت و تحمل.
- (h) مرد صبور اغلب نزاع برمی انگیزد

تشریح صبر

صبر خدا

شاید اگر صبر به عنوان ثمره روح را ابتدا از نقطه نظر صبر خدا مورد ملاحظه قرار دهیم، اهمیت آن را بهتر درک کنیم. آنچه در غلاطیان ۲:۲۵ آمده، ماهیت و خصلت خود خداست. بدین طریق است که خدا خود را برای موسی توصیف می کند (خروج ۶:۳۴):

«یهوه، یهوه خدای رحیم و رؤوف و دیر خشم و کثیر احسان و وفا، نگاه دارنده رحمت برای هزاران، و آمرزنده خطا و عصیان و گناه.»

هر توصیف این آیه، صحبت از صبر الهی در رابطه خدا با انسان می کند.

صبر خدا موضوعی است که در کتاب مقدس مکرراً به چشم می خورد. این مثال ها را مورد ملاحظه قرار دهید:

۱- مردم روزگار نوح بیش از حد گناهکار بودند (پیدایش ۱:۶-۱۲ مشاهده شود). «حلم خدا در ایام نوح انتظار می کشید وقتی که کشتی بنا می شد» (اول پطرس ۳:۲۰). صبر خدا آنقدر عظیم بود که هفت روز انتظار کشید تا نوح و خانواده اش وارد کشتی شوند و آنگاه باران را فرستاد (پیدایش ۹:۷ و ۱۰). حتی در آن هنگام نیز قوم شریر از فرصت استفاده نکردند تا از نابودی جان به سلامت ببرند.

۲- صبر خدا بارها و بارها در ارتباط با اسرائیلیان آشکار شده است. هنگامی که ایشان در صحرا عصیان کرده، می خواستند که به مصر بازگردند، موسی نزد خدا شفاعت کرد و به خداوند یادآور شد که خودش گفته بود: «یهوه دیر خشم و بسیار رحیم و آمرزنده گناه و عصیان است» (اعداد ۱۴:۱۸). در لایوان باب ۲۶، سخنان خدا را می یابیم که به اسرائیلیان فرمود که اگر از او اطاعت کنند پاداش خواهند یافت، و اگر نامطیع باشند تنبیه خواهند شد. لیکن در آیه های ۴۰-۴۲ صبر او توسط این کلمات آشکار می شود: «پس به گناهان خود و به گناهان پدران خود در خیانتی که به من ورزیده و سلوکی که به خلاف من نموده اند، اعتراف خواهند کرد ... آنگاه عهد خود را با یعقوب به یاد خواهیم آورد.»

۳- داود پادشاه گناهان و حشمتناکی مرتکب شده بود. وی تصدیق کرد که مستحق مرگ است و گفت: «به خداوند گناه کرده ام» (دوم سموئیل ۱۲:۱۳). لیکن خدا را خوانده، رحمت و صبر او را طلب کرد و بخشوده شد. بسیاری از مزامیر او، صبر خداوند و آمرزش او را تصدیق می کنند.

«خدایا مانند تو کیست؟ ای که تنگی های بسیار و سخت را به ما نشان داده ای، رجوع کرده، باز ما را زنده خواهی ساخت و برگشته، ما را از عمق های زمین برخواهی آورد. بزرگی مرا مزید خواهی کرد و برگشته مرا تسلی خواهی بخشید. پس من نیز تو را با بربط خواهم ستود، یعنی راستی تو را ای خدای من» (مزمور ۱۹:۷۱-۷۲).

این مزمور مشخص می کند که خداوند بارها و بارها صبورانه داود را مورد تفقد قرار داده و وی را از سختی هایش رها کرده است.

۴- هنگامی که نحما گناهان وحشتناک قومش را پذیرفت، دعای شفاعتی برای ایشان کرد. وی اعتمادش را به خدا با این کلمات بیان کرد: «اما تو خدای غفار و کریم و رحیم و دیرغضب و کثیر احسان بوده‌ای... برحسب رحمت عظیم خود، ایشان را در بیابان ترک نمودی... من خویش را از دهان ایشان باز نداشتی... و ایشان را در بیابان چهل سال پرورش دادی» (نحما ۱۷:۹، ۱۹-۲۱).

کافی است که فقط حکایت بنی اسرائیل و آوارگی ایشان را بخوانید تا ببینید که صبر خدا نسبت به آنها چقدر عظیم بوده است.

۵- پطرس رسول در دومین رساله خود در مورد صبر خداوند صحبت می‌کند و می‌فرماید: «خداوند در وعده خود تأخیر نمی‌نماید چون نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرایند» (دوم پطرس ۹:۳). «و تحمل خداوند ما را نجات بداند» (دوم پطرس ۱۵:۳).

۵- در پرتو آنچه که پطرس رسول نوشته است (دوم پطرس ۹:۳ و ۱۵)، توضیح دهید چرا خدا چنین صبر عظیمی را در قبال مردم روزگار نوح، قوم اسرائیل، و داود پادشاه نشان داد.

۶- طبق توصیفی که از صبر خدا به دست دادیم، خود را تجزیه و تحلیل نمایید در ستونی که میزان خصائل شما را مشخص می‌کند، علامت X بگذارید.

من چنین هستم	هرگز	ندرتاً	گاهی اوقات	معمولاً	همواره
(a) دلسوز					
(b) رئوف					
(c) دیرغضب					
(d) کثیر احسان					
(e) وفادار					
(f) غفل					
(g) صبور					

مسیحی و صبر

تجلی بیرونی صبر، این ثمره روح القدس، بر روابطمان با همنوعانمان اثر می‌گذارد، و تجلی درونی آن، بر وجود خودمان، خصوصاً وقتی در تجربیات هستیم. عبرانیان ۷:۱۲-۱۱ می‌فرماید که باید با استواری و استقامت با تجربه‌ها مواجه شویم و آنها را به‌عنوان تأدیب و انضباط الهی بپذیریم، زیرا خدا آنها را به‌کار می‌برد تا اطاعت از او را فرا گیریم. بدینسان تحمل تجربه‌ها بخشی از فرایندی است که به‌واسطه آن طبیعت مسیح‌گونه در ما رشد می‌یابد.

صبر در روابط خانوادگی اساسی است. خانواده حساس‌ترین و سخت‌ترین مرحله برای آزمایش ثمره صبر می‌باشد. صبر عظیمی برای تربیت فرزندان با محبت و انضباط صحیح لازم است. زن و شوهر برای حفظ رابطه خوب و محبت‌آمیز نیاز به اعمال صبر در قبال یکدیگر دارند.

تمام جنبه‌های صبر که قید کردیم، یعنی متحمل بودن، متعادل بودن، دیر غضب بودن، تسلط بر نفس، شکیبا بودن، استقامت، و برخورداری از روحی بخشنده، باید در زندگی روزانه، در روابطمان با دیگران ظاهر شود؛ برای این مقصود، باید به روح القدس اجازه دهیم که آنها را در وجودمان ریشه‌دار و عمیق بسازد. نکته مهم این است که وقتی با موقعیتی مواجه می‌شویم که مستلزم صبر کردن است، باید از روح القدس کمک بطلبیم.

اول تسالونیکیان ۵:۱۴ می‌فرماید: «با جمیع مردم تحمل کنید!» یعنی باید با همه اعضای خانواده‌مان، با خانواده کلیسایی‌مان، و با هر شخصی که هر روزه در زندگی‌مان مواجه می‌شویم، صبور و متحمل باشیم. برای طبیعت انسانی‌مان این کار غیر ممکن می‌باشد. اما وقتی طبیعت خدا در ما توسط روح القدس رو به کمال می‌رود، می‌توانیم با همه کس صبور باشیم.

۷- بر اساس مطالبی که تا این مرحله آموختیم، بنویسید که فرد مورد نظر در هر مثال زیر، به کدام جنبه‌ها از خصلت صبر نیاز دارد

(a) شوهر مریم معتاد به الکل است. مریم سال‌ها برای نجات او دعا کرد، اما ظاهراً وی حاضر نیست تغییر کند. وی تقریباً به مرحله‌ی یأس رسیده است. نیاز او عبارتست از ..

(b) اتومبیل جمشید مدل پنج سال پیش است، و همسایه‌اش اخیراً اتومبیل جدیدی خریده است. اکنون جمشید نیز اتومبیل جدیدی می‌خواهد؛ اما اگر آن را بخرد، نخواهد توانست ماشین رختشویی و یخچالی که مورد نیاز خانواده است، بخرد. نیاز جمشید عبارتست از...

(c) سوزان در اداره‌ای کار می‌کند که در آن چند منشی دیگر نیز مشغول به کار هستند. یکی از آنها می‌داند که سوزان مسیحی است؛ برای همین، دائماً سعی می‌کند که سوزان را عصبانی کند. نیاز سوزان این است که

(d) رامین معمولاً شخص ملایمی است. اما موقع رانندگی، اگر کسی راه او را بگیرد، یا خیلی آهسته جلو او حرکت کند، بسیار عصبانی می‌شود. نیاز او این است که ...

(e) مسعود در طول سال‌های متمادی، گاه عضو کلیسا بود و گاه اصلاً به کلیسا نمی‌رفت. هر بار که وضعی را در شخصی می‌بیند یا متوجه مشکلی در کلیسا می‌شود، به‌طریقی آزرده می‌شود، و یا مدتی کلیسا را ترک می‌کند. نیاز او این است که ...

(f) مادر شوهر بیتا همیشه حالتی انتقادآمیز نسبت به او داشته است و اغلب در حضور خانواده به او توهین می‌کند. اخیراً وی به پسرش، یعنی شوهر بیتا گفت که هرگز بیتا را جزوی از خانواده به حساب نخواهد آورد. بیتا عمیقاً از این امر رنجید نیاز او این است که ...

(g) ساشا در یک کشور دیکتاتوری و غیر مسیحی زندگی می‌کند؛ در آنجا مسیحیان اجازه‌ی عبادت علنی یا شهادت دادن و یا جلب دیگران به سوی مسیح را

ندارند. او به‌طور خصوصی کتاب مقدس می‌خواند و برای خانواده‌اش دعا می‌کند، اما تحمل این آزار و اذیت را بسیار دشوار می‌یابد. نیاز او این است که ...

خدمت و صبر

صبر، به‌عنوان ثمره روح، در زندگی و کار خادم انجیل ارزش بسزایی دارد. صبر در آمادگی برای دعا، مطالعه کتاب مقدس، تعلیم و رشد مورد نیاز است؛ در امر رهبری و خدمت به دیگران نیز لازم است. این همان چیزی است که پولس رسول به تیموتاؤس در مورد نیاز به خدمت صبورانه توصیه کرد

«تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می‌دهم، و به ظهور و ملکوت او، که به کلام موعظه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی با کمال تحمل و تعلیم ... لیکن تو در همه چیز هشیار بوده، متحمل زحمات باش و عمل مبشر را به‌جا آور و خدمت خود را به کمال رسان» (دوم تیموتاؤس ۴:۱، ۲ و ۵).

به‌عبارت دیگر، کار خادم - یعنی موعظه، تعلیم، اصلاح، توبیخ، تشویق، و سایر وظایف - باید با صبوری عظیم به‌انجام رسد.

۸- در ذیل، آیاتی را آورده‌ایم که می‌توانند در مورد هر خادم خدا و نیز هر ایماندار پر از روح صدق کنند. بیان کنید که در هر آیه، کدام کلمات در مورد صبر صحبت می‌کنند:

(a) «اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت، کسانی می‌باشند که کلام را به دل راست و نیکو شنیده، آن را نگاه می‌دارند و با صبر ثمر می‌آورند.» (لوقا ۸:۱۵).

(b) «جان‌های خود را به صبر دریابید» (لوقا ۲۱:۱۹).

(c) «زیرا که شما را صبر لازم است تا اراده خدا را به‌جا آورده، وعده را بیابید» (عبرانیان ۱۰:۳۶).

(d) «ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بگیریید از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند. اینک صابران را خوشحال می‌گوییم و صبر ایوب را شنیده‌اید و انجام کار خداوند را دانسته‌اید زیرا که خداوند به‌غایت مهربان و کریم است» (یعقوب ۵:۱۰ و ۱۱).

۹- بیان کنید که در هر یک از آیات فوق، چه پاداشی نتیجه صبر است.

صبر چیزی نیست که بتوان آن را از شخصی به شخص دیگر منتقل ساخت یا از طریق دعا، تدهین با روغن یا دست‌گذاری یا چیزهایی از این قبیل، نصیب شخص کرد. وقتی اجازه می‌دهیم که روح‌القدس صورت مسیح را در ما ببندد، او صبر را در ما ایجاد می‌کند. هر تجربه، هر آزمایش، هر تأخیری در زندگی‌تان، می‌تواند فرصتی باشد برای روح‌القدس تا ثمره صبر را در شما پدید آورد.

تصاویری از صبر

نمونه‌های منفی

گاهی اوقات، اهمیت یک رفتار مسیح‌گونه را زمانی درک می‌کنیم که می‌بینیم به‌جهت فقدان آن رفتار، چه اتفاقی می‌افتد. این نمونه‌های منفی از کتاب مقدس نشان می‌دهند که در اثر فقدان صبر، چه مشکلاتی سر بر می‌آورند.

ابراهیم. خدا به ابراهیم وعده داد که از ذریت او امتی بزرگ پدید خواهد آمد (پیدایش ۱۵:۵). به دلیل فقدان صبر، ابراهیم برای تحقق وعده خدا انتظار نکشید و تصمیم گرفت که خود کنترل موقعیت را بدست گیرد نتیجتاً کنیز سارا را به پیشنهاد خود او، به همسری گرفت. در نتیجه این اقدام، خودش و سارا درگیر مشکلات متعدد گردیدند.

یعقوب. این مرد جوان صبر نکرد و منتظر نشد که وعده خداوند مبنی بر رهبر شدنش، در زمان مقرر تحقق یابد (پیدایش ۲۵:۲۳). پیدایش باب ۲۷ بازگو می‌کند که وی چگونه پدر خود را برای دریافت برکت فریب داد. او به‌خاطر بی‌صبری‌اش، متحمل تبعید و سختی‌های بسیار دیگری شد. مشکلات او در گفته‌اش در حضور فرعون خلاصه شده است: «ایام سال‌های عمر من اندک و بد بوده است» (پیدایش ۹:۴۷).

شاول. هنگامی که شاول به‌عنوان اولین پادشاه اسرائیل تدهین شد، فروتن بود و توسط روح‌القدس مسح شد. لیکن از حکم خداوند مبنی بر انتظار کشیدن برای آمدن سموئیل اطاعت نکرد. از آنجا که ناشکیبا بود، وظیفه کهنات را به‌جا آورد، خودش قربانی سوختنی گذراند و نتیجتاً سلطنت خود را از دست داد (اول سموئیل ۸:۱۰-۱۰:۱۲؛ ۱۱:۱-۱۴ مشاهده شود).

یونس. باور کردن آن مشکل است، اما یونس صبر خود را از دست داد و نسبت به خداوند خشمگین شد، زیرا که خداوند نسبت به شهر نینوا رحیم و صبور بود. یونس به خداوند گفت: «می‌دانستم که تو خدای کریم و رحیم و دیر غضب و کثیراحسان هستی و از بلا پشیمان می‌شوی» (یونس ۲:۴). بدیهی است که حالت یونس نسبت به شهر به اندازه حالت خدا رحیمانه و غفورانه نبود.

در تمرین‌های ذیل، بر اساس نمونه‌هایی که بررسی کردیم، پاسخی را انتخاب کنید که اصلی را که می‌توانیم در زندگی مان پیاده کنیم، به بهترین وجه بیان می‌دارد.

۱۰ - نمونه‌های ابراهیم و یعقوب بیانگر این امر است که

a) خداوند از ما انتظار دارد که بر طبق وعده‌هایی که به ما داده است عمل کنیم.
b) اگر خداوند وعده انجام کاری را به ما بدهد، بهتر است که به او اعتماد کرده،

به وی اجازه دهیم که آن را انجام دهد.

۱۱- نمونه شاول آشکار می کند که.....

- (a) صبر کردن گاهی اوقات بخشی از فرایند تعلیمی خدا برای ما می باشد
 (b) خدا معمولاً اراده می کند که با ما از طریق دیگران صحبت کند.

۱۲- نمونه یونس به ما یادآور می شود که:

- (a) خدا گاهی اوقات با مردمی که ظاهراً مصمم هستند که راه خود را بروند، ناشکیبا می شود.
 (b) خدا از ما نمی خواهد که مردم را ترک کنیم بلکه می خواهد که از سرمشق صبورانه او در برخورد با ایشان پیروی کنیم.

نمونه های مثبت

داود. مزمورنگار فرا گرفته بود که انتظار کشیدن برای خداوند چقدر اهمیت دارد وی در مزمور ۷:۳۷ چنین نگاشت: «نزد خداوند ساکت شو و منتظر او باش!» کمی بعد، چنین شهادت داد: «انتظار بسیار برای خداوند کشیده ام، و به من مایل شده، فریاد مرا شنید» (مزمور ۱:۴۰).

انبیای عهدعتیق. یعقوب ۱۰:۵ چنین می فرماید: «ای برادران نمونه زحمت و صبر را بگیرید از انبیا که به نام خداوند تکلم نمودند». به ایلیا، الیشع، ارمیا آن نبی گریان، و بسیاری دیگر در عهدعتیق بیندیشید که از جانب خدا صبورانه با قومی عاصی تکلم نمودند. آن مقدسین خدا صبری را دارا بودند که روح بدیشان عطا کرده بود.

ایوب. هیچ درسی از صبر و شکیبایی بدون ذکر نمونه ایوب کامل نخواهد بود، مردی با صبری عظیم که در یعقوب ۱۱:۵ صبر او به عنوان نمونه مطرح شده است. با وجود آنکه ایوب از هر لحاظ در زحمت بود - از لحاظ جسمی و عاطفی، در اثر از دست دادن مایملک و خانواده - صبر او تحمل تمام تجربه های غیر قابل تحمل را

برایش امکان پذیر ساخت. از این رو، توانست بگوید: «اگر چه مرا بکشد، برای او انتظار خواهم کشید» (ایوب ۱۳:۱۵).

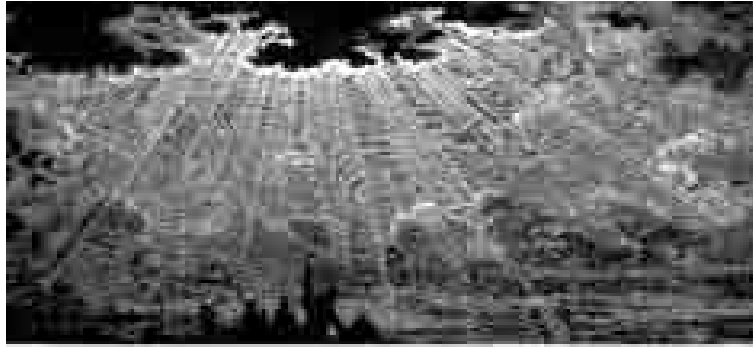
پولس. پولس در دوم قرن تیان ۴۶ تصدیق می کند که مرد صبوری است. در همان باب آیه های ۴ تا ۱۰، پولس ابرهای غلیظ طوفان های سخت را در زندگی اش توصیف می کند. صبور بودن در چنین شرایطی ساده نیست مگر آنکه ثمره روح در زندگی تان یک واقعیت باشد. پولس در دوم تیموتاؤس که آن را از زندان نوشت، بار دیگر به صبر، ایمان، محبت و تحمل خود اشاره می کند (باب ۳، آیه ۱۰). پولس حقیقتاً شاگردی بود که صبر را از استادش فرا گرفته بود. به همین دلیل است که توانست این کلمات را بنویسد:

«این سخن امین است و لایق قبول تام که مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشد که من بزرگترین آنها هستم. بلکه از این جهت بر من رحم شد تا اول در من، مسیح عیسی کمال حلم را ظاهر سازد تا آنانی را که به جهت حیات جاودانی به وی ایمان خواهند آورد، نمونه باشم» (اول تیموتاؤس ۱:۱۵ و ۱۶).

و نویسنده رساله به عبرانیان، با این کلمات ما را تشویق می کند:

«با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم، و به سوی پیشوا و کامل کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که به جهت آن خوشی که پیش او موضوع بود بی حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است» (عبرانیان ۱:۱۲ و ۲).

بازگشت مسیح. هنگامی که عیسی به آسمان صعود کرد، وعده داد که باز خواهد گشت. قرن ها گذشته است با اینحال کلیسا با امیدی روز افزون و زنده انتظار تحقق این وعده را می کشد! یعقوب نیاز به انتظار صبورانه را به ما یادآور می شود: «پس ای برادران، تا هنگام آمدن خداوند صبر کنید ... شما نیز صبر نمایید و دل های خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است» (یعقوب ۷:۵ و ۸). چنانکه قبلاً دیدیم، خداوند به وعده اش وفا خواهد کرد. یکی از دلایل تأخیر او این است که به مردم فرصت توبه و نجات بدهد (دوم پطرس ۹:۳ و ۱۵ مشاهده شود).

صبور و بردبار باشید آمدن خداوند نزدیک است!

- ۱۳ - بر اساس نمونه‌های مثبت صبر، عبارات درست در مورد صبر را مشخص کنید.
- (a) خدا بازگشت پسرش را به تأخیر انداخته است تا به مردم فرصتی برای توبه بدهد.
- (b) اگر پولس، یعنی بدترین گناهکاران توانست سرمشق صبر باشد، در این صورت ثمره صبر می‌تواند توسط روح القدس در هر شخص پر از روحی رشد یابد.
- (c) کسانی که صبورانه انتظار خداوند را می‌کشند، ممکن است مأیوس شوند.
- (d) صبر فقط زمانی قابل شکوفایی است که خدا وجود خود را بر انسان ثابت کند.
- (e) صبر و تحمل برای شاگرد فعال عیسی مسیح اساسی است.

کلمات پایانی عیسی به هفت کلیسا در مکاشفه ۲ و ۳ عبارتند از: «هر که غالب آید، به او این را خواهم بخشید که...» کسی غالب می‌آید که صبور باشد. چنانکه پولس رسول بیان می‌کند، پاداش ابدی صبر ارزش آن را دارد که صبور باشیم:

«زیرا که این زحمت سبک ما که برای لحظه‌ای است، بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده پیدا می‌کند. در حالی که ما نظر نمی‌کنیم به چیزهای دیدنی، بلکه به چیزهای نادیدنی، زیرا که آنچه دیدنی است، زمانی است و نادیدنی جاودانی» (دوم قرنتیان ۴:۱۷ و ۱۸).

خودآزمایی

سوالات چندگزینه‌ای - بهترین پاسخ یا پاسخ‌های به هر سؤال را انتخاب کنید.

۱- کدام یک از این‌ها تعاریف کتاب مقدسی برای کلمه صبر می‌باشند؟

(a) متحمل بودن

(b) تسلط بر خود

(c) زودخشم بودن

(d) فقدان امید

(e) پایداری

۲- استقامت به کدام معنی است؟

(a) رنج کشیدن

(b) امید

(c) تحمل

(d) پذیرش

۳- کدام یک از این‌ها در اثر استقامت پدید می‌آید؟

(a) شخصیت

(b) سلامتی

(c) بخشایش

(d) خرد

۴- آیه‌ای که از کتاب مقدس مطالعه کردیم، نشان می‌دهد که دلیل عمده صبر

عظیم خدا در قبال انسان گناهکار این است که وی:

(a) می‌خواهد به ما یاموزد که همان ویژگی را داشته باشیم.

(b) می‌خواهد به مردم فرصت زیادی برای توبه و نجات بدهد.

(c) می‌داند که اطاعت از احکامش غیر ممکن است.

(d) می‌داند که احکامش بسیار سخت می‌باشند

۵- کدام یک از این‌ها عباراتی هستند که خداوند برای توصیف خود به کار برد؟

(a) رحیم

(b) فیاض

(c) دیرغضب

(d) امین و محب

(e) بخشاینده

(f) همه موارد فوق

۶- بر طبق متی ۲۱:۱۸-۳۵، شرط لازم برای دریافت آموزش خداوند کدام است؟

(a) متأسف شدن از گناه

(b) تقاضای آن

(c) بخشنده بودن نسبت به دیگران

(d) صبر

سؤالات درست یا غلط - عبارات درست را با حرف T و عبارات غلط را با

حرف F مشخص کنید.

۷- خادم می‌تواند با صبر زیاد به اصلاح، سرزنش و تشویق ایمانداران بپردازد.

۸- بسیاری از بخش‌های کتاب مقدس به کسانی که صبور هستند، وعده پاداش

داده است.

۹- صبر خصلت خداست که هرگاه که به آن نیاز داشته باشیم، نصیتمان می‌شود.

۱۰- یونس نمونه شخصی است که در تحقق بخشیدن به نقشه خدا صبر عظیمی

نشان داد

۱۱- ایوب سرمشق خوبی برای صبر در برابر رنج‌ها می‌باشد

- ۱۲- بازگشت خداوند به تعویق افتاده است تا به مردم فرصت داده شود که پیام انجیل را بپذیرند.
- ۱۳- تنها طریق آموختن صبر از طریق رنج بسیار است.
- ۱۴- بخش عمده درس‌هایی که یک مسیحی در مورد صبر می‌آموزد، احتمالاً از روابط خارج از مشارکت مسیحی حاصل می‌شود.
- ۱۵- گام برداشتن در اثر گام‌های عیسی مستلزم حمل صلیب است.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸-ا) استقامت داشتن

b) محکم ایستادن

c) استقامت داشتن

d) صبر، استقامت

۱- پاسخ خودتان. پاسخ‌تان باید چیزی شبیه به این باشد:

a) به‌هنگام تجربه‌ها و زحمات مأیوس نمی‌شود؛ استقامت یا تحمل

b) خشم نمی‌گیرد و اگر اشتباهی کرد، سعی نمی‌کند کار خود را توجیه کند

۹- پادشاه‌ها از این قرارند: محصول به‌بار آوردن، نجات خود، دریافت آنچه که

خدا وعده داده است، برکت یافتن.

۲- پیروی از عیسی و شاگرد او بودن مستلزم این است که اراده کنیم که به‌خاطر

او صلیب را برداریم (متحمل زحمت شویم).

۱۰- b) اگر خداوند وعده انجام کاری را به ما بدهد، بهتر است که به او اعتماد

کرده، به وی اجازه دهیم که آن را انجام دهد.

۳- a) می‌توانیم در رنج‌های خود شادی کنیم زیرا که صبر را به ما می‌آموزد و

خصائل مسیحی را در ما رشد می‌دهد و به ما امید می‌بخشد.

b) در برابر تجربه‌های تان شاد باشید زیرا که صبر را در شما رشد می‌دهند و

به شما کمک می‌کنند که بالغ و کامل گردید

c) سرمشق ایوب نشان می‌دهد که اگر با صبر متحمل زحمت شویم، برکت

خواهیم یافت.

d) اگر خطای دیگران را صبورانه تحمل کنید، مورد تأیید خدا واقع خواهید

شد.

۱۱- a) صبر کردن گاهی اوقات بخشی از فرایند تعلیمی خدا برای ما می باشد.

۴- a) صحیح

b) صحیح

c) غلط

d) صحیح

e) صحیح

f) غلط

g) صحیح

h) غلط

۱۲- b) خدا از ما نمی خواهد که مردم را ترک کنیم بلکه می خواهد که از سرمشق صبورانه او در برخورد با ایشان پیروی کنیم.

۵- خدا نمی خواهد که هیچکس در حالت گناه آلود هلاک شود، بلکه می خواهد به هر کس فرصت آمرزش و مصالحه با او را بدهد.

۱۳- a) صحیح

b) صحیح

c) غلط

d) غلط

e) صحیح

۶- این تمرین به شما کمک می کند تا ببینید در کجا نیاز به کمک روح القدس برای تولید ثمره صبر در زندگی تان دارید.

۷- جواب‌های پیشنهادی ما به قرار زیر است:

(a) متحمل بودن، استقامت

(b) تسلط بر خود

(c) متعادل و متحمل بودن

(d) دیرخشم بودن

(e) تحمل، استقامت

(f) روح بخشنده

(g) تحمل، استقامت

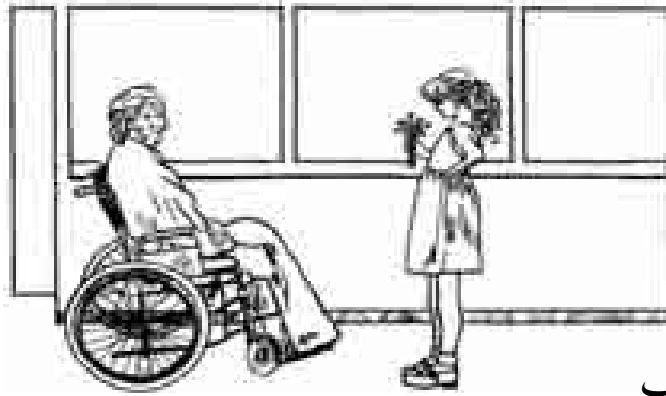
مهربانی و نیکویی: ثمره توأم

مهربانی و نیکویی آنقدر به هم نزدیک هستند که گاهی اوقات نمی‌توان به سادگی آنها را از یکدیگر متمایز کرد. یک شخص مهربان شخص نیکو نیز هست؛ و شخص نیکو در عمق طبیعتش مهربان نیز می‌باشد. هر دو این ویژگی‌ها از محبت ناشی می‌شوند. شخصی گفته که صبر یعنی محبت رنج‌دیده؛ مهربانی یعنی محبت رحیمانه؛ و نیکویی یعنی محبت خدمت‌کننده.

این ویژگی‌ها که توسط روح‌القدس در ما ایجاد می‌شود، به روابط ما با دیگران ارتباط می‌یابد. وقتی می‌گوییم «فلانی شخص نیکویی است»، هم مفهوم مهربانی در آن مستتر است و هم سخاوت نسبت به دیگران.

آنچه که قابل توجه است این است که والدین همیشه به فرزندان خود می‌گویند که «خوب باشند»، لیکن هرگز نیازی ندارند به اینکه خلاف آن را پیشنهاد کنند. «بد» بودن ظاهراً به‌طور طبیعی می‌آید. بدون روح مسیح در درون ما، طبیعت ما متمایل به شر و بدی است. اما روح‌القدس در ما مهربانی و نیکویی پدید آورده، به ما کمک می‌کند تا با محبت عیسی، به جهان خدمت کنیم. آنچه که جهان بدان نیاز دارد، عیسی است - و این به معنی محبت بیشتر، مهربانی بیشتر، نیکویی بیشتر، ملایمت بیشتر، و توجه بیشتر به نیازهای دیگران است.

در این درس مشاهده خواهید کرد که کاربرد کتاب مقدسی از این دو کلمه تا حدی با کاربرد امروزی آن تفاوت دارد و مهربانی و نیکویی مشتعل بر جنبه‌های متفاوتی از ابراز محبت می‌شود.

رئوس مطالب

بررسی مهربانی و نیکویی در کتاب مقدس
تشریح مهربانی و نیکویی
تصاویری از مهربانی و نیکویی

اهداف درس

- پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:
- تعاریف کتاب مقدسی از مهربانی (chrestotes) و نیکویی (agathousune) به عنوان ثمره روح را توضیح دهید
 - نمونه‌هایی برای مهربانی روحانی و نیکویی ذکر کنید
 - اصول کتاب مقدسی مربوط به خدمت، سخاوت، رحمت، و فیض را بیان کنید.
 - روابط میان نیکویی، عدالت، و راستی را توضیح دهید.
 - حوزه‌هایی از زندگی‌تان را که در آن ثمره مهربانی و نیکویی باید مشهودتر باشد، تشخیص دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- متن درس را بر طبق الگوی داده شده در درس اول مطالعه کنید. مهم است که تمام آیه‌های قید شده در درس را بیابید و بخوانید.
- ۲- به سؤالات خودآزمایی پاسخ دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.
- ۳- درس‌های ۵ و ۶ را مرور کرده، سپس به آزمون میانی ۲ پاسخ دهید.

متن درس

بررسی مهربانی و نیکویی در کتاب مقدس

تعاریف کتاب مقدسی

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی ... است» (غلاطیان ۲۲:۵).

مهربانی

مهربانی در غلاطیان ۲۲:۵ از واژه یونانی *chrestotes* می‌آید که نه تنها به معنی نیکویی است، بلکه همچنین به حالتی از شخصیت اشاره دارد که ملایم و دلسوز و شیرین می‌باشد.

در متی ۳۰:۱۱، کلمه *chrestotes* برای توصیف یوغ عیسی به کار رفته است. او فرمود: «زیرا یوغ من خفیف (*chrestos*) است و بار من سبک.» برداشتن یوغ مسیح یعنی برخورداری از یک زندگی منضبط که بر پایه اطاعت، فرمانبرداری، رفاقت، خدمت، و همکاری بنا شده است. این یوغ رابطه‌ای است پرمهر، شیرین، و پسندیده (پراز لطف) زیرا که بر پایه تعهد و محبت قرار دارد تا زور و بندگی. ما اربابی داریم که از روی محبت خدمتش می‌کنیم؛ همچنین به خاطر محبت به او یکدیگر را خدمت

می‌کنیم. خدمت بدون محبت غیر قابل تحمل است؛ اما خدمت با محبت رفیع‌ترین امتیاز است. در بخش‌های بعدی این درس، باز در این مورد بحث خواهیم کرد

کلمه *chrestos* در لوقا ۳۹:۵ نیز به کار رفته، اما این بار برای توصیف خصوصیت شراب کهنه، شرابی که رسیده یا شیرین است و تلخی در آن وجود ندارد. این امر به ما کمک می‌کند تا گفتهٔ پولس رسول را در افسسیان ۴:۳۱ و ۳۲ و ۱:۵ و ۲ بهتر درک کنیم:

«و هر قسم تلخی و غیظ و خشم و فریاد و بدگویی و خباثت را از خود دور کنید و با یکدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر را عفو نمایید چنانکه خدا در مسیح شما را هم آمرزیده است.»

«پس چون فرزندان عزیز به خدا اقتدا کنید و در محبت رفتار نمایید چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشان را برای ما به خدا هدیه و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید.»

مسیح الگوی ما است برای یک زندگی پرمهر، همچون یک قربانی خوشبو. قربانی‌های گناه در عهدعتیق هرگز با عناوین معطر و خوشبو توصیف نشده است. اما این امر در مورد عیسی یعنی قربانی گناه ما، گفته شده است که خود را با رأفت و دلسوزی در راه ما فدا کرد زیرا که ما را دوست می‌داشت. عیسی مهربانی و دلسوزی نسبت به یکدیگر را در رفیع‌ترین شکل ممکنه، ظاهر ساخت. به همین دلیل وی برای پولس رسول قربانی معطری بود که با محبت اهدا شده بود

کلمه *chrestotes* یا (*chrestos*)، هم به صورت «نیکو» ترجمه شده است و هم به صورت «مهربان». در اول پطرس ۳:۲ می‌خوانیم: «... اگر فی‌الواقع چشیده‌اید که خداوند مهربان است.» در مزمو ۸:۳۴ نیز می‌خوانیم: «بچشید و ببینید که خداوند نیکوست.» معنی این آیه در واقع این است که خداوند «شیرین» است. این آیه‌ها به چشیدن مهربانی خداوند به‌طور شخصی اشاره می‌کند.

- ۱- دو مورد زیر، مهربانی به عنوان ثمره روح را به درستی تعریف کرده است. این دو مورد کدام‌ها هستند؟
- (a) حالت شیرینی، دلسوزی، و ملایمت
- (b) یوغ بندگی
- (c) حالت نیکویی باطنی
- (d) کارهای ظاهری محبت‌آمیز نسبت به دیگران

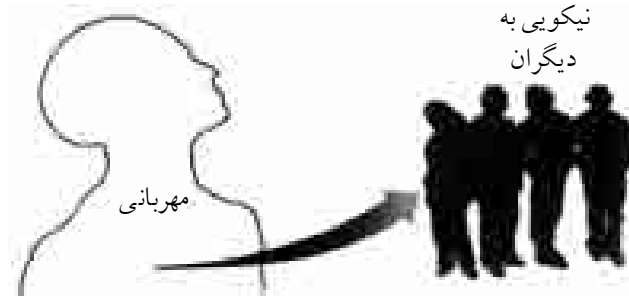
نیکویی

نیکویی، به عنوان ثمره روح، ترجمه‌ای است از یک واژه یونانی که فقط چهار بار در کتاب مقدس به کار رفته، و آن **agathousune** می‌باشد. وقتی این کلمه را با **chrestos** مقایسه می‌کنیم، می‌بینیم که نیکویی در واقع، بروز عملی مهربانی است، یعنی انجام آنچه که نیکوست. **Agathousune** تنها در نوشته‌های پولس در متون ذیل به کار رفته است:

- ۱- رومیان ۱۴:۱۵ - «ای برادران من خود نیز درباره شما یقین می‌دانم که خود از نیکویی مملو هستید (**agathousune**)...»
- ۲- غلاطیان ۲۲:۵ - «لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی است (**agathousune**)...»
- ۳- افسسیان ۹:۵ - «زیرا که میوه نور در کمال، نیکویی (**agathousune**) عدالت و راستی است...»
- ۴- دوم تسالونیکیان ۱:۱۱ - «و برای این هم پیوسته به جهت شما دعا می‌کنیم که خدای ما شما را مستحق این دعوت شمارد و تمام مسرت نیکویی (**agathousune**) و عمل ایمان را با قوت کامل گرداند.»
- در اولین آیه از بین این آیه‌ها یعنی رومیان ۱۴:۱۵، پولس تصدیق می‌کند که مسیحیان رومی آماده خدمت به یکدیگر می‌باشند. در آیه ۱۵ وی ایشان را به خدمت ترغیب می‌نماید و دعوت خاص خود را برای خدمت به عیسی مسیح یادآور

می‌شود. در آیه ۱۶، پولس خدمت خود را به کاهنی تشبیه می‌کند که امت‌های نجات‌یافته را به‌عنوان هدیه تقدیس شده توسط روح‌القدس، به خدا تقدیم می‌کند. در تمامی این آیه‌ها، تجلی نیکویی مشهود است.

به‌این ترتیب، نیکویی در مورد خدمت به یکدیگر، روح سخاوت در عمل، خدمت و بخشش صحبت می‌کند که نتیجه طبیعی مهربانی است، یعنی حالت باطنی ملایمت، دلسوزی، و شیرینی. همه این‌ها در کلمه محبت خلاصه شده است. محبت مهربان است یعنی در نقطه مقابل شر قرار می‌گیرد. محبت نیکوست و همواره در صدد رسیدگی به نیازهای دیگران است.

۲- ثمره روح را از سمت چپ با تعاریف آن از سمت راست انطباق دهید.

(a) خدمت به خدا

(b) شیرینی

(c) دلسوزی

(d) ملایمت

(e) خدمت به یکدیگر

(f) سخاوت

(g) یوغ مسیح

(h) انجام دادن

(i) بودن

۱- مهربانی (chrestotes)

۲- نیکویی (agathousune)

چند مقایسه در کتاب مقدس

ما در عیسی سرمشق کاملی از جنبه‌های مختلف مهربانی و نیکویی را داریم. مهربانی او بر پایه سیرت اخلاقی کاملی قرار داشت. به همین دلیل، وی خطاب به دشمنانش این پرسش را مطرح ساخت: «آیا کسی از شما می‌تواند مرا به گناه ملزم سازد؟» (یوحنا ۸: ۴۶).

قدوسیت اخلاقی خدا آنگونه که در کتاب مقدس آشکار شده است، هولناک و مهیب است. به عنوان مثال، ۷۰ نفر در «بیت شمس» به خاطر اینکه به تابوت خداوند نگریستند مردند (اول سموئیل ۱۹: ۶)؛ بنابراین، مردم پرسیدند: «کیست که به حضور این خدای قدوس یعنی یهوه می‌تواند بایستد؟» (آیه ۲۰). بخشی از پاسخ به این سؤال توسط مزورنگار یعنی داود در مزمور ۱۵: ۱-۵ داده شده است. دو شرط عمده لازم است:

۱- **زیستن در راستی** - «آنکه بی‌عیب سالک باشد و عدالت را به‌جا آورد و در دل خویش راست‌گو باشد که به زبان خود غیبت ننماید» (آیه‌های ۲ و ۳).

۲- **مهربان بودن** - «... و به همسایه خود بدی نکند و درباره اقارب خویش مذمت را قبول ننماید؛ که در نظر خود حقیر و خوار است و آنانی را که از خداوند می‌ترسند مکرم می‌دارد؛ و قسم به ضرر خود می‌خورد و تغییر نمی‌دهد. نقره خود را به سود نمی‌دهد و رشوه بر بی‌گناه نمی‌گیرد» (آیه‌های ۳-۵).

لذا مشاهده می‌کنیم که مهربانی، خلق و خو یا میل انجام کار درست یا خوب می‌باشد. و دقیقاً عکس حالت انجام بدی است که در امثال ۴: ۱۶ توصیف شده است: «زیرا که ایشان تا بدی نکرده باشند، نمی‌خواهند و اگر کسی را نلغزانیده باشند، خواب از ایشان منقطع می‌شود.»

یکی از طرقتی که عیسی مهربانی خود را آشکار می‌کرد، لمس کردن بود. وی بر کودکان خردسال دست می‌گذاشت، و بیماران و ماتمیان را لمس می‌کرد. همچنین کسانی که نیازمند شفای او بودند و نیز کسانی که آرزو داشتند محبت و فداکاری

خود را نسبت به او نشان دهند، او را لمس می‌کردند. هر که او را لمس می‌کرد، برکت می‌یافت. چقدر شیرین و تسلی‌بخش خواهد بود که لمس الهی از طریق ما به سوی نیازمندان جاری گردد!

نیکویی گامی فراتر از مهربانی می‌رود. ویلیام بارکلی (William Barclay) نیکویی را به این شکل تعریف می‌کند: «نیکویی فضیلتی است مجهز.» سپس به مقایسه مهربانی و نیکویی می‌پردازد و می‌نویسد: «تفاوت این دو خصلت در چیست؟ **agathousune** (نیکویی) می‌تواند و باید سرزنش و تأدیب کند؛ **chrestotes** (مهربانی) فقط می‌تواند کمک کند. با توجه به این تعریف از نیکویی، می‌توان گفت که عیسی با رفتن به هیکل و بیرون راندن صرافان، نیکویی نشان داد (لوقا ۱۹:۴۵ و ۴۶)؛ اما وقتی زنی را که در حین عمل زنا گرفته شده بود بخشید، مهربانی کرد (یوحنا ۸:۱۰ و ۱۱). به هنگام محاکمه خویش، وقتی خادمی را که بر صورتش سیلی زد توییح کرد، نیکویی نشان داد (یوحنا ۱۸:۲۳). پیش از آن، در باغ هنگامی که یکی از شاگردانش شمشیر کشیده، گوش خادم کاهن اعظم را برید، عیسی با لمس گوش مرد و شفای او مهربانی نشان داد (لوقا ۲۲:۵۱). بارکلی نتیجه می‌گیرد که «مسیحی نیاز به آن نیکویی دارد که در عین حال بتواند مهربان و قوی باشد.» این امر در اعمال خدا نسبت به ما جلوه‌گر می‌شود: او وقتی ما را توییح و تأدیب می‌کند (نیکویی او)، برای این است که ما را به توبه هدایت کند تا بتواند رحمت عظیم خود را به ما نشان دهد (مهربانی او) (رومیان ۱۱:۳۲ و مزمور ۸:۲۵ مشاهده شود).

۳- برای توضیح بیشتر این مقایسه، مزمور ۲۳ را مورد ملاحظه قرار دهید، که در آن خداوند به عنوان شبان ما معرفی شده است. کدام یک از این توصیف‌ها صحبت از مهربانی می‌کند و کدام یک از نیکویی؟

(a) روح یا طبیعت ملایم

(b) هدایت، ارشاد کردن

(c) اصلاح کردن

(d) دلسوزی کردن

۴- کدام یک از عبارات زیر، در مورد مفاهیم مهربانی و نیکویی در کتاب مقدس صحت دارد؟

(a) عدالت شرط ایستادن در حضور قدوس خداست؛ بر طبق مزمور ۱:۱۵-۵ این عدالت مشتمل بر مهربانی است.

(b) خداوند از ما استفاده می‌کند تا مهربانی‌اش را به دیگران نشان دهد.

(c) مهربانی (chrestotes) از لحاظ تجلی بیرونی، از نیکویی (agathousune) قوی‌تر است.

(d) توبیخ و تأدیب، در نیکویی خداوند مستتر است.

(e) معمولاً وقتی خدا انضباط و تأدیب می‌کند، هدف عمده‌اش تنبیه کردن است.

تشریح مهربانی و نیکویی

مهربانی و نیکویی خدا

مهربانی. برخی از مردم، به غلط خدا را داوری بی‌رحم و خشمگین تصور می‌کنند که آماده است تا گناهکار را محکوم کرده، به اعماق تاریکی بفرستد. اما کتاب مقدس خدا را پدری دلسوز و پرمحبت معرفی می‌کند که حاضر است فرزندان

خود را به هر طریق برکت دهد. مزموز ۱۳:۱۰۳ می‌فرماید: «چنانکه پدر بر فرزندان خود رؤوف است، همچنان خداوند بر ترسندگان خود رؤوف است.»

۵- مزموز ۱۱-۸:۱۰۳ را خوانده، تمامی صفات خدا را در این آیه‌ها که مهربانی او را آشکار می‌سازد، فهرست‌وار بیان کنید.

اشعیای نبی خدا را به صورت شبانی معرفی می‌کند که با گوسفندانش رؤوف و مهربان است: «او مثل شبان، گله خود را خواهد چرانید و به بازوی خود بره‌ها را جمع کرده، به آغوش خویش خواهد گرفت و شیردهندگان را به ملایمت رهبری خواهد کرد» (اشعیای ۱۱:۴۰). لوقا ۱۳:۱۱ نمونه دیگری است از اشتیاق خدا به نشان دادن مهربانی در حق ما: «پس اگر شما با آنکه شریر هستید می‌دانید باید چیزهای نیکو را به اولاد خود بدهید، چند مرتبه زیاده‌تر پدر آسمانی شما روح‌القدس را خواهد داد به هر که از او سؤال کند!»

مزمورنگار بارها و بارها به مهربانی خدا اشاره می‌کند و می‌فرماید: «خداوند نیکوست» (مزمیر ۱:۷۳، ۵:۸۶، ۵:۱۰۵، ۱۰:۱۰۶، ۱:۱۰۷، ۱:۱۳۶ مشاهده شود). در سراسر مزامیر، آوای این نوای دلپذیر به صدا در می‌آید و در آن مزمورنگار به مهربانی خدا در آمرزش گناهان انسان و مستجاب کردن دعاها و اشاره می‌کند. داوری‌های خدا رؤوفانه است. داود در مزمور ۳۹:۱۱۹ در مورد شرمساری خود از تقصیرهایش سخن می‌گوید و با این عبارت مطلب را به پایان می‌برد که احکام خدا نیکوست. داود در اینجا در مورد صفت مهربانی صحبت می‌کند که به گناهکار توبه‌کار، امید می‌بخشد.

مهربانی خدا شامل تمام انسان‌ها می‌شود: «او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است» (لوقا ۳:۳۵). اما هدف مهربانی خدا، هدایت ما به سوی توبه است (رومان ۲:۴). این مهربانی آسمانی نه تنها به منظور آمرزش گناهان و نجات ما می‌باشد، بلکه همچنین قدوس شدن ما را نیز تضمین می‌کند. بسیاری از انسان‌ها از مهربانی عظیم خدا

سوءاستفاده کرده، مکرراً گناه می‌کنند. این اشتباهی است وحشتناک و خطرناک. پولس رسول در رومیان ۱:۲۲ در این باره هشدار می‌دهد و می‌فرماید: «پس مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نما؛ اما سختی بر آنانی که افتادند، اما مهربانی بر تو اگر در مهربانی ثابت باشی و الا تو نیز بریده خواهی شد.»

نیکویی. هر کسی که در این دنیا زندگی می‌کند، باید به‌خاطر برکات فراوان و مداوم خدا مدیون او باشد. مزمور ۹:۱۴۵ چنین می‌گوید: «خداوند برای همگان نیکوست و رحمت‌های وی بر همه اعمال وی است.» در متی ۴۵:۵ نیز چنین می‌خوانیم: «زیرا آفتاب خود را بر بدان و نیکان طالع می‌سازد، و باران بر عادلان و ظالمان می‌باراند.» یقیناً شخص عاصی سزاوار چنین برکاتی نیست، لیکن نیکویی خدا به‌رایگان شامل حال همه می‌شود. در یوحنا ۱:۱۶ چنین آمده است: «و از پری او جمیع ما بهره یافتیم و فیض به عوض فیض.» همگان باید دائماً خدا را به‌خاطر برکاتی نظیر زندگی، سلامتی، باران، محصول، خانواده، توشه روزانه، محافظت، و سایر مواهبی که از او دریافت می‌داریم، شکر گویند. چنانکه یعقوب رسول نوشته است: «هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالاست و نازل می‌شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست» (یعقوب ۱:۱۷).

۶-**a**) توضیح دهید چرا مهربانی و نیکویی خدا شامل همگان می‌شود، چه افراد خوب و چه افراد بد

b) توضیح دهید که مهربانی و نیکویی خدا نسبت به افراد گناهکار چه محدودیتی دارد.

اصول مهربانی و نیکویی

خدمت به دیگران

خداترسی و نیکویی را نمی‌توان از یکدیگر مجزا ساخت. در اینجا دو اصل الهی مطرح می‌شود: (۱) نجات شخصی، و (۲) خدمت به دیگران. نیکویی از همان ابتدا نقشه خدا برای انسان بود. وضعیت روحانی انسان بر روی روابط اجتماعی‌اش اثر می‌گذارد. مشاهده می‌کنیم که این مطلب در دو حکم از بزرگترین احکام تجلی یافته است (مرقس ۱۲: ۲۹-۳۱ را بخوانید):

رابطه با خدا	رابطه با دیگران
۱- خداوند خدای خود را دوست بدار	۲- همسایه‌ات را همچون خود دوست بدار

این اصل را می‌توان توسط دو دسته از سؤالات کتاب مقدس بیشتر روشن ساخت:

رابطه با خدا	رابطه با دیگران
پیدایش ۹:۳ «کجا هستی؟»	پیدایش ۹:۴ «برادرت کجاست؟»
لوقا ۲۵:۱۰ «چه کنم تا وارث حیات جاودانی گردم؟»	لوقا ۲۹:۱۰ «همسایه من کیست؟»

در نمونه‌هایی که از کتاب پیدایش آوردیم، خدا اولین سؤال را از آدم و حوا بلافاصله بعد از آنکه مرتکب گناه نافرمانی شدند پرسید. سؤال او مربوط به وضعیت روحانی‌شان بود. وی دومین سؤال را از قائن بلافاصله بعد از آنکه برادرش هابیل را کشت پرسید. سؤال خدا مربوط به شرارتی بود که او نسبت به برادرش مرتکب شده بود.

در مثال‌های لوقا، این دو سؤال را یک فقیه از عیسی پرسید. اولین سؤال مربوط به وضعیت روحانی‌اش می‌شد و سؤال دوم به موقعیت اجتماعی‌اش. رابطه شخصی‌اش با خدا به این حکم الهی مربوط می‌شد: «خداوند خدای خود را با تمام دل، جان، قوت و ذهن دوست بدار.» سپس رابطه‌اش با دیگران به حکم دوم خدا مربوط می‌شد: «همسایه‌ات را همچون خود دوست بدار.»

از این امر، اهمیت مهربانی و نیکویی به‌عنوان ثمره روح را فرا می‌گیریم. وقتی این ثمره روحانی در ما شکوفا می‌شود، دیگران را آنگونه که خدا می‌بیند، خواهیم دید و با محبت خدا که در ما متجلی می‌شود با ایشان برخورد خواهیم کرد. خدمت ما این است که عیسی را به انسان‌ها بشناسانیم و به نیازهای‌شان برسیم. این امر شامل رفاقت، مهمان‌نوازی، کمک در مشکلات، قوت قلب دادن، و مهم‌تر از همه محبت می‌شود.

۷- رابطه میان دو اصل الهی نجات و خدمت به دیگران را بیان کنید

ما به‌خاطر نیکوکاری و پاکی‌مان نجات نیافته‌ایم، بلکه به‌خاطر اینکه عیسی کفاره گناهان‌مان شد. اما اکنون به‌عنوان مسیحی، به‌واسطه ثمره روح که در ما شکوفا شده است، محبت مسیح را در جهان منعکس می‌کنیم. ما این کار را نه به‌خاطر به‌دست آوردن نجات، بلکه به این خاطر که نجات یافته‌ایم انجام می‌دهیم. ما به‌خاطر کاری که انجام می‌دهیم، نجات نیافته‌ایم، بلکه به‌خاطر فیض و ایمان خدا به آنچه که عیسی برای ما به‌واسطه کفاره انجام داد، نجات یافته‌ایم.

سخاوت

یک انسان نیک که به دیگران خدمت می‌کند، حتی اگر ثروتمند نباشد، باز هم غنی است. یقیناً این امر در مورد مسیحیان کلیسای اسمیرنا که در مکاشفه ۹:۲ آمده است، صدق می‌کند: «اعمال و تنگی و مفلسی تو را می‌دانم، لکن دولت‌مند هستی!»

کلیساهای مقدونی نیز در همین رده بودند زیرا که پولس در دوم قرنتیان ۲:۸ و ۳ ایشان را ستایش کرده است: «زیرا در امتحان شدید زحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید؛ و از زیادتی فقر ایشان، دولت سخاوت ایشان افزوده شد. زیرا که شاهد هستم که به حسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام دادند.»

چنانکه در آیه‌های فوق ذکر شد، وجه ممیزه نیکویی مسیحی یا *agathousune*، سخاوت و گشاده‌دستی است. دادن عشر و هدایا طریقی است برای تصدیق اینکه ما همگی از خدا هستیم. بعد از آنکه اسرائیلیان هدایای خود را برای بنای هیکل آوردند، داود به خاطر هدایا خدا را تسبیح گفت: «لیکن من کیستم و قوم من کیستند که قابلیت داشته باشیم که به خوشی دل اینطور هدایا بیاوریم زیرا که همه این چیزها از آن توست و از دست تو به تو داده‌ایم» (اول تواریخ ۱۴:۲۹). داود تصدیق می‌کرد که تنها خدا منبع امنیت ایشان است. مردم اغلب سعی می‌کنند که از طریق ذخیره کردن دارایی خود، احساس امنیت کنند. لیکن اصل کتاب مقدسی این است که امنیت واقعی در بخشیدن سخاوتمندانه و گشاده‌دستی یافت می‌شود، زیرا که خدا شخص سخاوتمند را برکت می‌بخشد. این اصل در تثیبه ۱۰:۱۵ و ۱۱ بیان شده است:

«البته به او بدهی و دلت از دادنش آزرده نشود، زیرا که به عوض این کار، یهوه خدایت تو را در تمامی کارهایت و هر چه دست خود را بر آن دراز می‌کنی، برکت خواهد داد. چونکه فقیر از زمین معدوم نخواهد شد، بنابراین من تو را امر فرموده، می‌گویم البته دست خود را برای برادر مسکین و فقیر خود که در زمین تو باشند گشاده دار.»

در دادن است که شخص شروع می‌کند به درک اهمیت نچسبیدن به چیزهای فانی. عیسی گفت: «گنج‌ها برای خود بر زمین نیندوکید، جایی که بید و زنگ زیان می‌رساند و جایی که دزدان نقب می‌زنند و دزدی می‌نمایند. بلکه گنج‌ها به جهت خود در آسمان بیندوکید ... زیرا هر جا گنج توست دل تو نیز در آنجا خواهد بود» (متی ۱۹:۶-۲۱).

در بسیاری از نقاط جهان، کار خداوند به خاطر مسیحیان خسیس پیشرفت نمی‌کند. ایشان هیچ نمی‌دهند و هیچ چیز نیز دریافت نمی‌کنند. در زندگی یک ایماندار، نیکویی به‌عنوان ثمره روح، از روی سخاوتش قابل تشخیص خواهد بود، درست همانگونه که در کلیسای مقدونی بود.

۸- پادش شخصی که نسبت به برادران خود گشاده‌دست است و سخاوتمندانه در راه نیازهای کار خداوند می‌بخشد، چیست؟

نیکویی، عدالت، و راستی

میان نیکویی، عدالت، و راستی رابطه‌ای وجود دارد که برخی اصول مهم را بر ما آشکار می‌سازد افسسیان ۹:۵ چنین می‌گوید: «زیرا که میوه نور در کمال، نیکویی و عدالت و راستی است.» نیکویی با رحمت، و عدالت با انصاف، و راستی با معرفت و شناخت، ارتباط دارد. با تشریح این نکته در جدول ذیل، نیکویی شگفت‌انگیز خدا را در حق خود بهتر درک خواهیم کرد، و به مفهوم آن پی خواهیم برد.

راستی معرفت شریعت دارای حقیقت ولی فاقد فیض است.	عدالت انصاف به یک انسان آنچه را که حق اوست می‌دهد. به شریعت می‌چسبد.	نیکویی رحمت به انسان هر چه که به نفع اوست می‌دهد. بالاتر از شریعت است
در عیسی هم حقیقت را داریم هم فیض را	رحمت: مجازاتی را که سزوارش هستیم به ما نمی‌دهد. فیض: آنچه را که سزوارش نیستیم به ما می‌دهد.	آمیخته به فیض است

«زیرا شریعت به وسیله موسی عطا شد، اما فیض و راستی به وسیله عیسی مسیح رسید» (یوحنا ۱:۱۷). شریعت دارای حقیقت است ولی فاقد فیض می‌باشد. در عیسی هم حقیقت را دارا هستیم و هم فیض را. جلال بر خدا! به واسطه فیض خدا که توسط خداوند عیسی متجلی شد، آنچه را که واقعاً سزاوارش هستیم به دست نمی‌آوریم (یعنی مجازات ابدی)، بلکه آن چیزی را به دست می‌آوریم که محبت و فیض او آزادانه به ما می‌دهد.

نیکویی در قانون طلایی عیسی به اوج خود می‌رسد که می‌فرماید: «لهذا آنچه خواهید که مردم به شما کنند، شما نیز بدیشان همچنان کنید، زیرا این است تورات و صحف انبیا» (متی ۷:۱۲). به عبارت دیگر، با دیگران باید همان گونه رفتار کنیم که خدا با ما رفتار می‌کند - یعنی با رحمت و فیض.

هنگامی که پولس مسیحیان قرنس را به خاطر سخاوت‌شان مورد تشویق قرار داد (دوم قرنتیان ۸:۱-۱۵)، به ایشان یادآور شد که این فیض خدا است که ایشان را به آن عمل وا داشته است. در این بخش، شش بار کلمه charis یعنی «فیض» به کار رفته است: در آیه‌های ۱، ۴، ۶، ۷، ۹ و ۱۹. کلمه charis به طور تنگاتنگی به روح القدس مربوط می‌شود که در این مسیحیان ثمره نیکویی یا سخاوت را ایجاد کرده بود

۹- مفاهیم ستون سمت چپ را با عبارات یا توصیف‌های مربوط به آنها از ستون

سمت راست منطبق کنید

	(a) هم در شریعت هست و هم در عیسی
	(b) رحمت را با فیض می‌آمیزد
۱- نیکویی	(c) دقیقاً به شریعت می‌چسبد
۲- عدالت	(d) با معرفت مرتبط است
۳- راستی	(e) آنچه که سزاوارش هستیم، می‌دهد
	(f) آنچه سزاوارش نیستیم، می‌دهد

- ۱۰- برخی از اصول مطرح شده در اینجا صحیح هستند و برخی غلط. جملات درست را مشخص کنید.
- (a) رابطه میان خداترسی و نیکویی این است که وقتی عطیه نجات خدا را دریافت می‌کنیم، باید به همان میزانی که او در حق ما محبت نشان داد، ما نیز در حق دیگران نشان دهیم.
- (b) سخاوت بدین معنی است که اگر سفت و سخت به دارایی‌مان بچسبیم، امنیت خواهیم داشت.
- (c) اگر روابط متقابل اجتماعی یک فرد آنطور باشد که باید و شاید، هر چه که برای نجات لازم است انجام داده است.
- (d) اگر قرار باشد که آموزش گناهان‌مان را دریافت کنیم، عدالت خدا باید با رحمت وی توأم باشد.
- (e) آزمایش واقعی سخاوت این است که شخص از صمیم قلب به برادرش کمک کند، حتی اگر خودش نیز در نیاز باشد.
- (f) نیکویی شگفت‌انگیز خدا در حق ما این است که او هم رحیم است و هم فیاض، و انصافی را که مستحقش هستیم به ما نمی‌دهد، بلکه به جای آن رحمتی را می‌دهد که شایسته‌اش نیستیم.

تصاویری از مهربانی و نیکویی

نمونه‌هایی از کتاب مقدس

کتاب مقدس پر از نمونه‌های مهربانی و نیکویی مردان و زنان خدا در حق هموعان خود می‌باشد. به تعدادی از این نمونه‌ها نظری خواهیم افکند تا ببینیم چگونه می‌توانیم این ثمره روح را در زندگی خود شکوفا سازیم.

ایوب نه تنها مرد صبوری بود، بلکه همچنین سرمشق زندهٔ مهربانی و نیکویی بود در اینجا وی خود را چنین توصیف می‌کند:

«من به جهت کوران چشم بودم و به جهت لنگان پای. برای مسکینان پدر بودم و دعوائی را که نمی‌دانستم تفحص می‌کردم. دندان‌های آسیای شری را می‌شکستم و شکار را از دندان‌هایش می‌ربودم ... غریب در کوچه شب را به سر نمی‌برد و در خود را به روی مسافر می‌گشودم» (ایوب ۱۵:۲۹-۱۷؛ ۳۱:۳۲).

وقتی می‌بینیم که مهربانی داود حتی شامل حال خاندان دشمنش شاول می‌شد، متأثر می‌گردیم. داود این مهربانی بی‌طرفانه را «مهربانی خدا» نامید (دوم سموئیل ۱:۹-۳). این رفیع‌ترین درجهٔ مهربانی است. مهربانی بی‌طرفانه همچنین موضوع تعلیم پولس به تیموتاؤس بود: «اما بندهٔ خدا نباید نزاع کند، بلکه با همه کس ملایم... باشد» (دوم تیموتاؤس ۲:۲۴). مهربانی بی‌طرفانه به‌عنوان بُعدی از ثمرهٔ روح باید در زندگی مسیحی به‌ظهور برسد.

تصمیم داود در دوم سموئیل ۲۴ این بود که در دستان خداوند بیفتد «زیرا که رحمت‌های او عظیم است و به دست انسان نیفتم» (آیه ۱۴). داود پیش از این مهربانی خدا را بارها تجربه کرده بود و تصمیم گرفت که خود را به رحمت خدا بسپارد و نه به رحمت انسان.

پولس، پیش از توبه، چنانکه خود شهادت داد، نسبت به مسیحیان نامهربان بود اما به‌عنوان خلقت جدید در مسیح، می‌توانست چنین شهادت دهد: «بلکه در میان شما به ملایمت به‌سر می‌بردیم، مثل دایه‌ای که اطفال خود را می‌پرورد» (اول تسالونیکیان ۲:۷).

عیسی در آخرین اعمال خود پیش از مرگ نیز مهربانی نشان داد. وقتی بر صلیب آویخته بود، کسی را مأمور کرد تا از مادرش مراقبت کند (یوحنا ۱۹:۲۶ و ۲۷). وی همچنین برای کسانی که او را مصلوب کردند، طلب آمرزش کرد (لوقا ۲۳:۳۴).

استیفان نمونه برجسته دیگری است از کسی که از مهربانی استادش پیروی کرد به جای آنکه مرگ شکنجه‌گران خود را بطلبد، به هنگام سنگسار شدن برای ایشان دعا کرد (اعمال ۵۹:۷ و ۶۰).

- ۱۱ - آیه‌های زیر را بخوانید و بیان کنید که هر یک در مورد مهربانی یا نیکویی شخص مورد نظر چه می‌گویند:
- (a) یوسف، پسر یعقوب، که توسط برادرانش به بردگی فروخته شد (پیدایش ۲۱:۴۵-۲۳).
- (b) راحاب (یعقوب ۲:۲۵؛ همچنین یوشع ۲ مشاهده شود).
- (c) زن شونمیه (دوم پادشاهان ۸:۴-۱۰).
- (d) طابیتا (غزل) (اعمال ۳۶:۹).
- (e) مسیحیان اولیه در اورشلیم (اعمال ۴:۲ و ۴۵؛ ۳۲:۴-۳۵).

کاربرد شخصی: خدمت با محبت

ابعاد روحانی مهربانی و نیکویی، خدمت مسیحی را دربر می‌گیرد. پولس رسول اهمیت خدمت به یکدیگر را مورد تأکید قرار می‌دهد:

«زیرا که شما ای برادران، به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زنده آزاد خود را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت یکدیگر را خدمت کنید. زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویشتن محبت نما. اما اگر همدیگر را بگزید و بخورید، باحذر باشید که مبادا از یکدیگر هلاک شوید» (غلاطیان ۵:۱۳-۱۵).

کلمه خدمت در این متن، به خدمت یک غلام اشاره می‌کند؛ این امر ما را به عهدعتیق باز می‌گرداند. خدا پس از اعطای ده فرمان، در مورد بت‌پرستی و مذبح‌های بت‌پرستان دستورهایی داد. سپس قوانین مربوط به غلامان عبرانی را مطرح ساخت (خروج ۱:۲۱-۶). در بین عبرانیان برده‌ای وجود نداشت، مگر آنکه یکی از ایشان

دزدی می‌کرد یا مقروض می‌شد و نمی‌توانست قرضش را بپردازد. در این شرایط می‌توانستند او را بفروشند، اما فقط برای شش سال. طی آن ایام، با او به‌عنوان یک غلام استخدام شده رفتار می‌شد که تا سال هفتم قرضش پرداخته شود. سپس بلافاصله آزاد می‌گردید. اگر غلامی اربابش را دوست می‌داشت و مایل بود نزد او بماند، او را نزد داوران می‌بردند و گوشش را سوراخ می‌کردند. از آن روز به بعد، وی مطابق خواسته خودش برای تمامی عمر متعلق به آن ارباب می‌شد. چنین شخصی گاه «غلام محبت» خوانده می‌شد.

در مزمور ۶:۴۰-۸، مزمورنگار به‌هنگام نبوت در مورد مسیح‌های آینده، خود را «غلام محبت» معرفی می‌کند.

«در قربانی و هدیه رغبت نداشتی، اما گوش‌های مرا باز کردی (سوراخ کردی). قربانی سوختنی و قربانی گناه را نخواستی. آنگاه گفتم اینک می‌آیم! ... در به‌جا آوردن اراده تو ای خدای من، رغبت می‌دارم.»

خود عیسی مسیح به‌عنوان یک خادم «محبت» آمد. او در اشعیا ۴۲:۱ و ۱۳۵۲ خداوند، خادم خوانده شده است. این امر در متی ۲۸:۲۰ تأیید می‌شود: «چنانکه پسر انسان نیامد تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فلان سازد.»

پولس رسول به غلاطیان فرمود که یکدیگر را در محبت خدمت کنند. بعداً ایشان را ترغیب کرد تا بارهای سنگین یکدیگر را تحمل کنند (غلاطیان ۲:۶). در این آیه، برای کلمه «بار»، در یونانی کلمه *baros* به‌کار رفته به معنی «وزن». در غلاطیان ۵:۶ در جایی که می‌گوید که هر کس باید «بار» خود را متحمل شود، پولس در مورد «بخشی» از بار صحبت می‌کند. لذا ما باید در حمل بخشی از سنگینی بارها با یکدیگر شریک شویم.

خدمت با محبت یکی از جلوه‌های نیکویی است که باید از خانواده خودمان آغاز شود. خانه بهترین محل برای پیاده کردن ثمره روح است. برخی از مسیحیان با افراد خارج از خانه راحت‌تر می‌توانند مهربان باشند، اما این کار در خانه خودشان برایشان

دشوار است. خدمت با محبت نشانه ثمردهی روحانی است که می‌توانید در خانواده خودتان نشان دهید.

این آیه‌ها اهمیت خدمت با محبت را بیان می‌دارند:
«لیکن از نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد اگر ملول نشویم. خلاصه به قدری که فرصت داریم، با جمیع مردم احسان بنماییم، علی‌الخصوص با اهل بیت ایمان» (غلاطیان ۹:۶ و ۱۰).
«و اول همه با یکدیگر به شدت محبت نمایید زیرا که محبت کثرت گناهان را می‌پوشاند. و یکدیگر را بدون مهمه مهمانی کنید. و هر یک به حسب نعمتی که یافته باشد، یکدیگر را در آن خدمت نماید» (اول پطرس ۴:۸-۱۰).

۱۲ - با کلمات خودتان، اصل خدمت مسیحی را بر پایه رابطه‌ای که با عیسی مسیح داریم، بیان کنید

۱۳ - آیا می‌توانید با داود بگویید: «ای خدا، در انجام اراده تو رغبت دارم»؟ از خود این سؤالات را پرسید و پاسخ‌های خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید. این‌ها سؤالات مهمی هستند که باید آنها را در دعا مورد ملاحظه قرار دهید.

a) رفتار من در قبال خدمت به دیگران چیست؟ آیا مایل هستم که فروتنانه خدمت کنم؟ آیا برای من اهمیت دارد که دیگران به خاطر کاری که انجام داده‌ام، از من قدردانی کنند؟

b) آیا دیگران می‌توانند به خاطر مهربانی و نیکویی‌ام، پی ببرند که من مسیحی هستم؟

c) آیا روح واقعی سخاوت، شیرینی، و محبت را دارا هستم؟

d) بر پایه پاسخ‌هایم به سؤالات بالا، متوجه شدم که در برخی زمینه‌ها نیاز به کمک روح‌القدس دارم تا ثمره مهربانی و نیکویی در زندگی‌ام به‌طور کامل‌تری رشد یابد (پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید).

خودآزمایی

پاسخ‌های کوتاه - به هر سؤال به اختصار پاسخ داده یا جمله را تکمیل کنید.

- ۱- سه تعریف از کلمهٔ مهربانی (chrestotes) را بیان کنید.
- ۲- تعریف نیکویی (agathousune) را بنویسید.
- ۳- رابطهٔ میان مثال غلام محبت را در عهدعتیق و ثمرهٔ روح را به صورت مهربانی و نیکویی توضیح دهید

سؤالات چندگزینه‌ای - بهترین پاسخ را انتخاب کنید.

- ۴- کدام یک از این عبارات بیشترین رابطه را با نیکویی (agathousune) دارند؟
 - (a) یوغ
 - (b) بار
 - (c) خدمت
 - (d) ملایمت
- ۵- کدام یک از اینها پایهٔ مهربانی روحانی هستند؟
 - (a) ملایمت در خصوصیات اخلاقی
 - (b) سخاوت
 - (c) آمادگی برای توبیخ و تأدیب
 - (d) لمس
- ۶- کدام یک از این‌ها در مورد نیکویی (agathousune) صحت دارند؟
 - (a) محدود به حالتی باطنی می‌شود
 - (b) می‌تواند هم مهربان باشد و هم قوی
 - (c) هرگز توبیخ و تأدیب نخواهد کرد
 - (d) حالتی غیرفعال است

۷- از آنجا که خدا مهربان و نیکوست، عدالت او به واسطه کدام مورد زیر متعادل می شود؟

- (a) سختگیری
- (b) احکامش
- (c) رحمت و فیض

۸- دو اصل الهی خداترسی و نیکویی عبارتند از:

- (a) نجات و خدمت
- (b) خدمت و محبت
- (c) رحمت و فیض
- (d) عدالت و فیض

۹- مفهوم سخاوت به عنوان جزئی از نیکویی روحانی به کدام معنی است؟

- (a) هر چه که از من خواسته شود می دهم.
- (b) هرگاه که احساس کنم میل دارم بدهم، می دهم.
- (c) در دادن گشاده دست هستم، حتی اگر جنبه فداکاری داشته باشد
- (d) من یک دهم دارایی ام را به عنوان سهم خدا به دقت محاسبه می کنم.

۱۰- شریعت دارای حقیقت است لیکن فاقد..... است:

- (a) عدالت
- (b) راستی
- (c) نیکویی
- (d) فیض

۱۱- مهربانی داود نسبت به خاندان شاول درس مهمی است برای ما در جهت:

- (a) صبر
- (b) بی طرفی
- (c) عدالت
- (d) نجات

۱۲- نیکویی و مهربانی خدا شامل همه افراد می شود زیرا که او می خواهد که ما را به سوی کدام مورد زیر هدایت کند؟

- (a) عصیان
- (b) برکت
- (c) توبه
- (d) داوری

این آخرین درس از بخش دوم می باشد. بعد از انجام این خودآزمایی، درس ۴-۶ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۲ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۷- محبت نسبت به خدا در اولویت است، سپس محبت نسبت به دیگران می‌آید. خدا نیکویی خود را شامل ما کرده است، لذا ما باید به همان طریق محبت خود را شامل حال دیگران کنیم... اگر می‌خواهیم مطلوب خدا واقع شویم، هر دو اساسی هستند.

۱- (a) حالت شیرینی، دلسوزی و ملایمت

(c) حالت نیکویی باطنی

۸- خداوند او را در کارش و هر چه که انجام دهد، برکت خواهد داد

۲- (a) نیکویی (agathousune)

(b) ۱- مهربانی (chrestotes)

(c) ۱- مهربانی (chrestotes)

(d) ۱- مهربانی (chrestotes)

(e) ۲- نیکویی (agathousune)

(f) ۲- نیکویی (agathousune)

(g) ۱- مهربانی (chrestotes)

(h) ۲- نیکویی (agathousune)

(i) ۱- مهربانی (chrestotes)

۹- (a) ۳- راستی

(b) ۱- نیکویی

(c) ۲- عدالت

(d) ۳- راستی

(e) ۲- عدالت

(f) ۱- نیکویی

(a-۳) مهربانی

(b) نیکویی

(c) نیکویی

(d) مهربانی

(a-۱۰) صحیح

(b) غلط

(c) غلط

(d) صحیح

(e) صحیح

(f) صحیح

(a-۴) صحیح

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) غلط

(a-۱۱) وی به برادرانش تمام توشه‌ای که بدان نیاز داشتند داد و برای پدرش بهترین چیزهای مصر را فرستاد
(b) راحاب به جاسوسان بنی‌اسرائیل پناه داد و ایشان را به سمت متفاوتی فرستاد

(c) وی از الیشع مرد مقدس خدا استقبال کرده، به او خوراک و پناه داد
(d) طابیتا (غزال) همواره نیکویی کرده، به فقرا کمک می‌کرد.
(e) ایشان مایملک خود را فروخته با دیگران تقسیم کردند، لذا هیچکس به چیزی نیاز نداشت.

۵- وی دلسوز، فیاض، دیر غضب، مملو از محبت بوده، همیشه ما را محکوم نمی‌کند. (حتی هنگامی که مستحق آن هستیم)، با ما برحسب لیاقت‌مان رفتار نکرده، یا به‌خاطر گناهان‌مان عوض نمی‌دهد

۱۲- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی ما چنین است: از آنجا که تصمیم گرفته‌ام که خود را در محبت به عیسی مسیح بدهم، خادم او هستم و در نام او و با محبت او به دیگران خدمت خواهم کرد

۶- (a) خدا می‌خواهد که همگان را به سوی توبه بکشاند زیرا که همه ما را دوست می‌دارد. به‌خاطر ماهیتش، مهربانی خود را بر ما می‌گسترده.
(b) کسانی که هرگز توبه نکرده، آمرزش خدا را نمی‌پذیرند، مآلاً منقطع خواهند شد و خدا ایشان را برحسب عصیان‌شان داوری خواهد کرد.

۱۳- پاسخ‌های خودتان. به‌خاطر داشته باشید که نشان دادن مهربانی و نیکویی مستلزم تمرین است. تصمیم به مهربانی و نیکویی بیشتر بسیار خوب است؛ اما مهم این است که تصمیم‌تان را در عمل پیاده کنید و به روح‌القدس اجازه دهید که این ثمره را در شما شکوفا سازد و رشد دهد

بخش سوم

ثمره روح و شخص ایماندار

ایمان و امانت: ثمره اعتقاد و باور

امانت یعنی پر از ایمان بودن. ایمان مهم‌ترین موضوع کتاب مقدس است که ابتدا در پیدایش باب ۴ ظاهر می‌شود، هنگامی که قائن و هابیل هدایای خود را به خدا تقدیم کردند. خدا هدیه هابیل را پذیرفت و هدیه قائن را رد کرد. علت این امر در آن بخش از کتاب مقدس نیامده است، لیکن در عبرانیان باب ۱۱ مشاهده می‌کنیم که این ایمان هابیل بود که چنین تمایزی را ایجاد کرد.

ما نمی‌توانیم خدا را از ایمان مجزا کنیم. به‌عنوان مثال، خدا منشأ نجات ماست. فیض او منبع نجات است و ایمان ما مجرای است برای دریافت آن. رابطه ما با عیسی مسیح بر پایه ایمان قرار دارد: «که در آن عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود» (رومیان ۱: ۱۷). «زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم نه به دیدار» (دوم قرنتیان ۵: ۷). ایمان شالوده رابطه ما با خدا به‌واسطه پسرش می‌باشد. «لیکن بدون ایمان، تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد» (عبرانیان ۱۱: ۶).

در این درس، فرا خواهید گرفت که ایمان جنبه‌های گوناگونی دارد؛ یکی از آنها وفاداری یا امانت به‌عنوان ثمره روح است. ایمان شما به‌واسطه امانت شما به اثبات می‌رسد. این ایمان بر پایه اعتقاد و اعتماد عمیق به خدا استوار است، اعتمادی که شما را در تمام موقعیت‌های زندگی استوار نگاه می‌دارد. امانت و وفاداری شما از زندگی قابل اعتماد و با ثباتان دیده خواهد شد. آیا ثمره امانت در زندگی شما مشهود است؟ آیا شما شخص امین و قابل اعتماد و درستکاری هستید؟ این درس کمک خواهد کرد تا امانت و وفاداری‌تان را به ملکوت خدا مشاهده کنید و شما را ترغیب خواهد کرد که به روح القدس اجازه دهید که این ثمره را بیشتر در شما ایجاد کند.

رئوس مطالب

بررسی امانت در کتاب مقدس

تشریح امانت

تصاویری از امانت

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- کلمات ایمان و امانت را آنگونه که در کتاب مقدس به کار رفته‌اند تعریف کنید.
- تفاوت میان شش جنبه ایمان را توضیح دهید.
- نمونه‌هایی از امانت خدا و درس‌هایی را که می‌توانیم از آن فراگیریم، ارائه دهید.
- رابطه میان امانت و محبت، رنج، وفا به عهد، وفاداری، ثابت‌قدم بودن، و مباشرت را توصیف کنید.
- ارزش امانت به‌عنوان ثمره روح و میل به شکوفایی بیشتر این ثمره در خودتان را تشخیص دهید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- درس را به همان شیوه دروس قبل مطالعه کنید. لطفاً تمام آیه‌ها را خوانده، به تمام سؤالات درس پاسخ دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید
- ۲- خودآزمایی را انجام دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

متن درس

بررسی امانت در کتاب مقدس

شش نوع ایمان

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان ... است» (غلاطیان ۲:۲۵).

در غلاطیان ۲:۲۵، آن ثمره روح که در برخی از ترجمه‌های کتاب مقدس، از جمله ترجمه قدیمی فارسی، ایمان ترجمه شده، در برخی دیگر از ترجمه‌ها وفاداری یا امانت (یعنی امین بودن - faithfulness) ترجمه شده است (از جمله در ترجمه "مژده برای عصر جدید" و ترجمه "تفسیری"). اما چنانکه خواهیم دید، کلمه وفاداری (امانت یا امین بودن) ترجمه دقیق‌تری است.

[همانطور که در بخش بعدی همین درس توضیح داده خواهد شد، کلمه یونانی *pistis* به معنی ایمان و اعتقادات، گاه در معنای امانت یا امین بودن نیز به کار رفته است. در عربی نیز کلمات ایمان و امین و امانت هم‌ریشه می‌باشند. به همین دلیل است که در این درس، کلمات "ایمان" و "امین بودن" هر دو مورد بررسی قرار گرفته است / ویراستار.]

ایمان در وسیع‌ترین مفهومش، عبارتست از اعتقاد تزلزل‌ناپذیر ما به خدا و انجیل؛ لذا ایمان به «تنه آن» دلالت دارد نه به «میوه درخت». «میوه درخت» یعنی ثمره روح،

حالات یا صفات شخص است؛ به همین دلیل، امین بودن صفت کسی است که ایمان دارد

پیش از آنکه بتوانیم مفهوم امین بودن به عنوان ثمره روح را مطالعه کنیم، ابتدا لازم است که مفهوم کلمه ایمان را درک کنیم. برای این کار، به شش جنبه ایمان نظری خواهیم افکند. ایمان به چند طریق جلوه‌گر می‌شود:

۱ - **ایمان یا اعتماد طبیعی.** همه انسان‌ها با ایمان یا اعتمادی طبیعی متولد می‌شوند که به عقل و منطق مربوط می‌شود. این همان نوع ایمانی است که به هنگام سوار شدن هواپیما داریم. ما باید باور داشته باشیم که هواپیما از وضعیت مکانیکی خوبی برخوردار است و دارای تمام چیزهای ضروری برای پرواز می‌باشد. همچنین باید باور داشته باشیم که خلبان دارای تجربه و قابلیت لازم برای هدایت هواپیما و رساندن آن به مقصد می‌باشد هر روزه باید باور و ایمان طبیعی خود را به طرق چندی به کار ببریم: هنگامی که غذایی را می‌خوریم که دیگران تهیه کرده‌اند؛ وقتی کلید چراغ برق را می‌زنیم؛ وقتی روی صندلی می‌نشینیم؛ و ... ما چه در روابطمان با مردم و چه در کارهایی که انجام می‌دهیم، اکثراً متکی به باورهایی هستیم که قبلاً آنها را آزموده‌ایم و قابل اعتماد یافته‌ایم. در چنین مفهومی از باور است که شخص می‌تواند در ذهن خود به وجود خدا باور داشته باشد بدون اینکه با او ارتباطی شخصی داشته باشد

۲ - **ایمان نجات‌بخش.** این ایمان به واسطه کلام خدا که از سوی روح القدس مسح شده است در دل جای می‌گیرد: «زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید به وسیله ایمان؛ و این از شما نیست بلکه بخشش خداست؛ و نه از اعمال تا هیچکس فخر نکند» (افسیسیان ۲: ۸ و ۹). این ایمانی است که با شنیدن پیغام انجیل، خدا در دل ما ایجاد می‌کند. سهم ما این است که برطبق این ایمان عمل نماییم و گناهان خود را اقرار کرده، عطای نجات خدا را بپذیریم. هنگامی که زندانبان از پولس رسول پرسید

«چه کنم تا نجات یابم؟» پولس پاسخ داد: «به خداوند عیسی ایمان بیاور و نجات خواهی یافت» (اعمال ۱۶:۳۰ و ۳۱).

۳- ایمان زنده. بعد از آنکه مسیح را پذیرفتیم، ایمانی محکم و پایدار و اعتمادی خلل ناپذیر به خدا خواهیم داشت. این ایمان باعث می شود که به خدا اعتماد کنیم ولو هر اتفاقی که بیفتد، زیرا که در او ایمن هستیم. ایمان زنده باعث می شود که مغلوب آزمایش ها نشویم. این ایمانی است که توسط پولس در دوم قرنتیان ۱۳:۴ توصیف شده است: «به حسب آنچه مکتوب است، ایمان آوردم پس سخن گفتم؛ ما نیز چون ایمان داریم، از این رو سخن می گوئیم.»

۴- عطای ایمان. این ایمان عطای مافوق طبیعی روح القدس است که مطابق اراده او به کلیسا عطا می شود: «یکی را ایمان به همان روح (داده شده است)» (اول قرنتیان ۹:۱۲). این ایمان در کلیسا به واسطه معجزات، شفاه و دیگر تجلی های روح خدا ظاهر می شود. این ایمان خداست که به واسطه انسان عمل می کند.

۵- ثمره ایمان (امین بودن). برخلاف عطای ایمان، ایمان به عنوان ثمره روح، در درون ما رشد می یابد (دوم قرنتیان ۱۵:۱۰؛ دوم تسالونیکیان ۳:۱). عیسی در مرقس ۲۲:۱۱ به این ایمان اشاره فرمود: «به خدا ایمان آورید.» معنی تحت اللفظی این گفته چنین است: «ایمانی داشته باشد که خدا داراست.» این ایمان به واسطه خصوصیت یا حالت قابل اعتماد بودن آشکار می شود.

۶- ایمان به عنوان اعتقادات. آنچه که مورد باور است، یعنی اعتقادات شخص، ایمان نامیده می شود؛ چنانکه در اعمال ۷:۶ آمده است: «عدد شاگردان در اورشلیم به غایت می افزود و گروهی عظیم از کهنه مطیع ایمان شدند.» به عبارت دیگر، این کاهنان تعالیم انجیل را پذیرفتند و قدرت حقایق مسیح وجودشان را فرا گرفت. این تعالیم یا حقایق بدل به ایمان آنان گردید.

- ۱- شش جنبه ایمان را با تعریف هر یک منطبق کنید
- (a) عطای روح القدس به کلیسا که منتهی به تجلیات مافوق طبیعی می شود.
- ۱- ایمان طبیعی
- (b) اعتماد عملی وقتی بر روی یک صندلی می نشینید.
- ۲- ایمان نجات بخش
- (c) آنچه که مورد باورم است.
- ۳- ایمان زنده
- (d) ایمان رو به رشد که توسط روح القدس تولید شده، منتهی به امین بودن می شود.
- ۴- عطای ایمان
- ۵- ثمره ایمان
- (e) اعتماد دائمی به خدا در همه شرایط.
- ۶- ایمان به عنوان اعتقاد
- (f) ایمانی که منتهی به اقرار گناه و پذیرش مسیح می گردد.

تعریف امانت

مطالعه کلمه امانت (امین بودن) آنگونه که در کتاب مقدس به کار رفته است، بسیار روشنگر است. ریشه این کلمه در عبری، آن طور که در اعداد ۷:۱۲ آمده است، aman می باشد و معنی آن می تواند از این قرار باشد «بنا کردن، حمایت کردن، مستحکم کردن، استوار شدن دائمی، اعتماد کردن، حقیقت داشتن، مطمئن بودن از چیزی.»

۲- اعداد ۷:۱۲ را بخوانید. کدام یک از این تعاریف به نظر شما مناسب توصیفی است که در اینجا از موسی به عنوان شخصی امین شده است؟

واژه emun (ایمان) از لغت aman مشتق شده است و در تنیه ۲۰:۳۲ در مفهوم منفی به کار رفته است و به اسرائیلیان خائن اشاره می کند؛ و کلمه omenah (اعتماد) از آن مشتق شده، همانطور که در خروج ۲۱:۱۸، سخن از انتصاب مردان قابل اعتماد می راند. کلمه «آمین» (amen) نیز از aman می آید، مانند اعداد ۲۲:۵، به معنی «چنین

باشد. "لذا از این نمونه‌ها می‌توانیم دریابیم که اندیشه عمده امین بودن در عهدعتیق به اعتماد، ثبات و یقین مربوط می‌شود.

در عهدجدید کلمه یونانی *pistis*، ایمان ترجمه شده است و اندیشه مرکزی آن عبارتست از اعتقادی کامل بر پایه آنچه که شنیده می‌شود، چنانکه در رومیان ۱۰:۱۷ آمده است: «لهذا ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا». در متی ۲۳:۲۳ *pistis* به اعتماد یا امانت مربوط می‌شود.

جالب توجه است که عیسی برای تأکید بر اینکه "راستی" است و باید به او اعتماد کرد، اصطلاح «آمین، آمین» را ۲۵ بار در انجیل یوحنا به کار می‌برد. در ترجمه King James این اصطلاح به صورت «در حقیقت، در حقیقت» ترجمه شده است. در ترجمه مژده برای عصر جدید، این اصطلاح به شکل صورت «یقین بدانید» برگردانده شده است. اولین مورد این امر، در یوحنا ۵:۱ به چشم می‌خورد.

کلمه ایمان در عهدعتیق خیلی کم به کار رفته است، لیکن در زندگی مقدسین عهدعتیق در حال عمل بود. عبرانیان ۲:۱۱ می‌فرماید که «به این (یعنی به ایمان) برای قدما شهادت داده شد». باب ۱۱ عبرانیان به توصیف ایمان مقدسین عهدعتیق اختصاص داده شده است. ایشان همانند ما به واسطه ایمان نجات یافتند، اما آنان به واسطه ایمان به بره‌ای که قرار بود بیاید، و ما به واسطه بره‌ای که ذبح شد. ایشان در سایه آمدن او زندگی کردند؛ ما در واقعیت آن زندگی می‌کنیم (کولسیان ۲:۱۷ مشاهده شود). تنها تفاوت این است که در سایه، واقعیت را نمی‌توان زیاد روشن دید، ولی وجود دارد!

به‌عنوان مثال، کتاب استر حکایت حیرت‌آور رهایی مافوق طبیعی یهودیان به دست خدا می‌باشد، با اینکه نام او یک بار هم در این کتاب قید نشده است. «سایه» او آنجاست، حتی اگر خود او دیده نشود. این حقیقتی تسلی‌بخش است: حتی وقتی او را در رویدادهای کنونی زندگی‌مان نمی‌بینیم، او آنجا است تا ما را نجات دهد. مزمور ۵:۱۲۱ چنین وعده می‌دهد: «خداوند حافظ تو می‌باشد؛ خداوند به دست راستت سایه توست.» کلمه ایمان تنها دو بار در عهدعتیق قید شده است: تثنیه ۲۰:۳۲

و حقوق ۴:۲. لیکن سایه ایمان در سراسر کتب عهدعتیق احساس می شود. این امر در عبرانیان ۱۱ تأیید شده است. این باب همچنین به روشنی مشخص می کند که امین بودن معنی راستین ایمان به عنوان ثمره روح می باشد.

گفتیم که کلمه *pistis* در ترجمه های مختلف کتاب مقدس، هم به صورت ایمان ترجمه شده و هم به صورت امین بودن. دلیل آن این است که در رابطه مان با مسیح دو جنبه را باید مورد ملاحظه قرار دهیم. ایمان رابطه نزدیک روح ما با استادمان عیسی مسیح می باشد. این ایمان پیش از هر چیز، اعتماد ما است به او برای نجات کامل ما (یوحنا ۱:۱۲؛ عبرانیان ۲۵:۷). دوم، ایمان به مسیح، شخص نجات یافته را به تعهد کامل به نجات دهنده اش سوق می دهد. لذا جنبه اول ایمان ما به عیسی، باعث نجات ما می شود؛ جنبه دوم، باعث وفاداری و امانت ما به او می گردد. «هر که گوید که در وی می مانم، به همین طریقی که او سلوک می نمود او نیز باید سلوک کند» (اول یوحنا ۲:۶). لذا دو کاربرد عمده کلمه *pistis* به ایمان آوردن و امین بودن اشاره می کند.

در زبان یونانی خارج از عهدجدید، کلمه *pistis* عموماً به معنی «قابل اعتماد بودن» به کار می رود، یعنی ویژگی یک انسان قابل اطمینان (William Barclay, ۱۹۷۶). قابل اعتماد بودن به طور ساده به معنی «شایسته اعتماد بودن» است و از شخصی صحبت می کند که می توان کاملاً به او اعتماد کرد. معتمد بودن دارای مفهوم وفاداری به معیارهای راستی و قابل اطمینان بودن در رابطه با دیگران می باشد (Guthrie, ۱۹۷۳). شخص قابل اطمینان کسی است که همواره می توان روی او حساب کرد که آنچه را که درست است انجام می دهد و به وعده هایش عمل می کند. بدینسان، امین بودن به عنوان ثمره روح حاوی مفاهیم بی عیبی، وفاداری، امانت، صداقت، و بی ریایی می باشد.

۳- بر پایه نمونه‌هایی که ارائه دادیم، مفهوم هر یک از این کلمات را بنویسید:

(a) pistis:

(b) omenah:

(c) emun:

(d) amen:

(e) قابل اعتماد بودن:

(f) قابل اطمینان بودن:

۴- کدام یک از این عبارات، مفهوم کلمات ایمان و امین بودن را در کتاب مقدس منعکس می‌سازند؟ عبارات صحیح را علامت بزنید.

(a) قابل اعتماد بودن و قابل اطمینان بودن مفهومی یکسان دارند و ویژگی‌های یک شخص امین می‌باشند

(b) کلمات aman، omenah و amen در عهدعتیق از اعتماد، استواری، و یقین صحبت می‌کنند.

(c) هنگامی که کلمه ایمان را در عهدعتیق به "سایه" تشبیه می‌کنیم، منظورمان این است که بارها و بارها قید شده است.

(d) هنگامی که عیسی اصطلاح «آمین، آمین» را به‌کرات در انجیل یوحنا به‌کار می‌برد، قابل اعتماد بودن و راستین بودن خود را مورد تأکید قرار می‌دهد.

(e) عبارت pistis تنها در اشاره به ایمان نجات‌بخش در عهدجدید به‌کار رفته است.

(f) قابل اعتماد بودن به‌عنوان ثمره روح مشتمل است بر وفاداری به معیارهای راستی و قابل اطمینان بودن در روابط با دیگران.

تشریح امانت

امانت خدا

امانت (امین بودن) صفت تثلیث مقدس است. خدای پدر امین است: «پس بدان که یهوه خدای تو، اوست خدا، خدای امین که عهد و رحمت خود را با آنانی که او را دوست می‌دارند و اوامر او را به‌جا می‌آورند تا هزار پشت نگاه می‌دارد» (تثنیه ۹:۷؛ همچنین اول قرنیتان ۱۳:۱۰ مشاهده شود). خداوند متبارک ما عیسی، «امین و حق» نامیده شده است (مکاشفه ۱۱:۱۹). وی پیشوا (ایجادکننده) و کامل‌کننده ایمان ما است (عبرانیان ۲:۱۲). امانت صفت روح‌القدس نیز هست: «ثمره روح ... امانت است» (غلاطیان ۲:۲۵).

کتاب مقدس به‌کرات بر امانت خدا شهادت می‌دهد برخی از آنها را در اینجا مورد ملاحظه قرار می‌دهیم:

۱- *وی ملبس به امانت است.* «کمر بند کمرش عدالت خواهد بود و کمر بند میانش امانت» (اشعیا ۵:۱۱). این امر یادآور آن است که امانت جزئی از وجود اوست.

۲- *وی در وعده‌هایش امین است.* «و اعتراف امید را محکم نگاه داریم زیرا که وعده‌دهنده امین است» (عبرانیان ۲۳:۱۰). کلام خدا مملو از وعده است و این وعده‌ها از آن ماست. پطرس می‌گوید که به‌وساطت جلال و فضیلت خود «وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها به ما داده شده است» (دوم پطرس ۴:۱). اگر خدا چیزی را به شما وعده داده است، می‌توانید به‌واسطه ایمان و دعا وعده‌اش را مطالبه کنید، زیرا که او امین است.

۳- *همچنین خدا در آمرزش امین است.* ما به این حرف اطمینان داریم زیرا که در اول یوحنا ۹:۱ آمده است: «اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را بیامزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد.» آمرزش او نه بر پایه احساس

ما، بلکه بر پایه ایمان ما استوار است، ایمان و اطمینان به اینکه او آنچه را که وعده داده است انجام خواهد داد.

۴- خدا در دعوت ما/امین است. اولین دعوت او از ما برای نجات است؛ آنگاه او ما را می خواند تا او را خدمت کنیم، همانطور که پطرس را از دریای جلیل خواند و لغزش خوردگان را خواند تا نزد او آیند (ارمیا ۳:۱۲ و ۲۲). وی ما را می خواند تا نقشه و اراده اش را بر ما آشکار کند، همانطور که در مورد سموئیل چنین کرد (اول سموئیل ۳:۱۰ و ۱۱). او ما را می خواند تا تقدیس شده و مقدس باشیم (اول قرنیتان ۲:۱). و یک روز او ما را خواهد خواند تا او را در آسمان، مطابق وعده اش، ملاقات کنیم (اول تسالونیکیان ۴:۱۳-۱۷). و ما این وعده را در اول تسالونیکیان ۵:۲۴ داریم: «امین است دعوت کننده شما که این را هم خواهد کرد.» آیا او شما را فرا خوانده است تا کار خاصی برایش انجام دهید؟ می توانید به امانت او اعتماد کنید که آنچه را که وعده داده است انجام خواهد داد. می توانیم با نبی چنین بگوییم: «از رأفت های خداوند است که تلف نشده ایم، زیرا که رحمت های او بی زوال است. آنها هر صبح تازه می شود و امانت تو بسیار است» (مراثی ارمیا ۳:۲۲ و ۲۳).

۵- کدام آیه نشان می دهد که امانت ویژگی مهم ماهیت خداست؟

۶- دو جنبه امانت خدا در عمل کردن به وعده هایش در غلاطیان ۶:۷ و ۸ آشکار شده است. آنها کدامند؟

۷- دو شرط دریافت آمرزش خدا کدامند؟

۸- چه اطمینانی داریم که خدا در انجام کاری که ما را برای آن خوانده است، به ما کمک خواهد کرد؟

۹- این جمله را برای خلاصه کردن جنبه های امانت خدا که در این درس قید شده اند، تکمیل کنید: خدا در امین است.

اصول امانت

رومیان ۱:۵ چنین می‌گوید: «پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم به‌وساطت خداوند ما عیسی مسیح که به‌وساطت او دخول نیز یافته‌ایم به‌وسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم». ایمان شالوده زندگی مسیحی و همه فضائلی است که ثمره روح را تشکیل می‌دهند، از جمله امین بودن. زندگی جدید در مسیح باید یک زندگی آکنده از امانت (امین بودن) و صداقت باشد، برخلاف زندگی گناه‌آلود گذشته. برای امین بودن، چند اصل مهم وجود دارد که لازم است آنها را در اینجا مورد ملاحظه قرار دهیم. این اصول باید به شیوه زندگی مسیحی ما شکل ببخشند و بر تمام روابطش اثر گذارد.

۱- امین بودن و محبت. غلاطیان ۵:۶ چنین می‌فرماید: «... آنچه که اهمیت دارد ایمان است که با محبت عمل می‌کند» (ترجمه "مژده"). ایمان به‌عنوان شالوده، برای اینکه بروز یابد و عملی شود، نیازمند محبت است. درست همانگونه که یک زن و شوهر محبت و عشق خود را به یکدیگر از طریق وفاداری متقابل به‌اثبات می‌رسانند، ما نیز از طریق امین بودن به کلام خدا و اراده‌اش، محبت خود را به او ثابت می‌کنیم.

۲- امین بودن و رنج. امانت مشتمل است بر رنج بردن به‌خاطر مسیح و با مسیح. در این راستا، امین بودن به‌طرز تنگاتنگی مربوط به صبر و تحمل می‌شود که در درس قبل مورد بحث قرار دادیم. رساله به عبرانیان در حالی نوشته شد که شکنجه و آزار بر مسیحیان حاکم بود. در چنین شرایطی است که ایمان مورد آزمایش قرار می‌گیرد. در عبرانیان ۱۲:۶ عناصر مربوط به امین بودن و صبر در مشقات یافت می‌شود: «و کاهل مشوید بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده‌ها می‌باشند.» امین بودن به‌عنوان ثمره روح سختی‌ها را در همه شرایط تحمل می‌کند.

۳- امین بودن و وعده‌های مان. امین بودن به‌عنوان ثمره روح خیلی به اخلاقیات مسیحی می‌پردازد طبق این ثمره مبارک، معیار رفتار مسیحی، احساس مسئولیت در حرف و در عمل است. زمانی بود که "حرف مرد" ارزش بسیاری داشت

و فشردن دست به اندازه عقد قرارداد کتبی اعتبار داشت. اما افسوس که در عصر ما، این امر دیگر صادق نیست. اما انسانی که با خدا سلوک می‌کند، باید متفاوت باشد، زیرا که ثمره‌ای که امانت و صداقت و بی‌ریایی است در وی می‌باشد. روح‌القدس این قدرت را به مسیحی می‌بخشد که گفته‌اش همیشه اعتبار داشته باشد؛ یعنی کسی باشد که به وعده‌ها و قول و قرارش وفا کند. جامعه ۵۵ می‌گوید: «بهتر است که نذر نمایی از اینکه نذر نموده، وفا نکنی.» هیچ کس مجبور نیست که قول و وعده‌ای بدهد؛ اما اگر داده و نتوانستید آن را وفا کنید، نتوانسته‌اید ثمره روح را نشان دهید طبق مزمو ۴:۱۵، مرد خدا کسی است که دین خود را ادا می‌کند، به قولش وفا می‌نماید و شرافت و حیثیت خود را نگاه می‌دارد. یک چنین ایمان‌داری ارزشش صدها برابر ایمان‌داری است که حرف می‌زنند اما کسی به حرف‌شان اعتماد نمی‌کند. چنین کسانی ثمره روح را ندارند.

۴- امین بودن و وفاداری. امین بودن به‌عنوان ثمره روح باعث می‌شود که نسبت به خدا، اعضای خانواده، دوستان، همکاران، زیردستان، و کارفرمایان خود وفادار و امین باشیم. مرد امین به دفاع از راستی و درستی برمی‌خیزد، حتی اگر سکوت سهل‌ترین راه حل باشد. وی در انجام وظایف خود امین است، حتی اگر کارفرمایش ناظر نباشد این اصل در متی ۱۴:۲۵-۳۰ متصور شده است. غلامانی که امین بودند و حتی در غیاب ارباب وظیفه‌شان را انجام دادند، مورد تأیید و تشویق قرار گرفتند. غلام خلاف‌کار تنبیه شد.

۵- امین بودن و ثابت قدم بودن. بسیاری افراد انجام کاری را آغاز می‌کنند اما هرگز آن را به‌پایان نمی‌رسانند. چه کارهایی را شروع کرده‌اید، اما هرگز به‌تمام نرسانده‌اید؟ آیا عادات مسیحی نظیر فداکاری نسبت به خانواده، نسبت به امور شخصی، مطالعه کتاب مقدس، اهدای دهیک را آغاز کرده‌اید، لیکن نیمه‌کاره رها کرده‌اید؟ اتخاذ این همه تصمیم، اما نیمه‌کاره رها کردن آنها نوعی بی‌وفایی و عهدشکنی است، فقدان ثابت قدمی است. یک مسیحی امین شخصی است ثابت قدم.

وی نسبت به شرکت در جلسات کلیسایی، تعهد به وعده‌های خود، و انجام وظایف محوله امین است. پولس به تیموتاؤس توصیه کرد و فرمود: «در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی» (دوم تیموتاؤس ۲:۴). این امر مستلزم ثابت قدم بودن در انجام وظایفی است که خدا بر عهده او گذاشته بود.

۶- امین بودن در مباشرت. مباشر کسی است که املاک و کارهای کس دیگری را اداره می‌کند. ما مباشران خدا هستیم؛ وی به ما اعتماد کرده است که کار او را مطابق اراده‌اش انجام دهیم. این خدمت ما در راه اوست. امین بودن به‌عنوان ثمره روح در خدمت انجیل از بالاترین اهمیت برخوردار است. این امر در سخنان پولس به خادم جوان تیموتاؤس مشاهده می‌شود: «آن امانت نیکو را به‌وسیله روح القدس که در ما ساکن است حفظ کن» (دوم تیموتاؤس ۱:۱۴). این «امانت نیکو» که به مباشران خدا سپرده شده است، کدام است؟ در وهله اول، بر ما است که گنج الهی یعنی انجیل عیسی مسیح را با دیگران در میان بگذاریم. عیسی پرسید: «پس کیست آن ناظر امین و دانا که مولای او وی را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آذوقه را در وقتش به ایشان تقسیم کند؟» (لوقا ۱۲:۴۲). ما باید در کوشش برای دادن تعلیم صحیح کتاب مقدس امین باشیم. پولس رسول گفت: «از آنچه مکتوب است تجاوز نکنید» (اول قرنتیان ۶:۴). پولس آنقدر مطمئن بود که تعلیمش مطابق کلام خداست که چنین گفت: «و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی، به مردمان امین بسیار که قابل تعلیم دیگران هم باشند» (دوم تیموتاؤس ۲:۲). در اول قرنتیان ۲:۴ چنین نگاشت: «و دیگر در وکلا باز پرس می‌شود که هر یکی امین باشد.»

ما خوانده شده‌ایم تا همچون دیدبانان، خطر هلاکت ابدی را به دنیا اعلام نماییم: هر گناهکاری که توبه نکند، در معرض این خطر قرار دارد. حزقیال ۱۸:۳ این هشدار را به ما می‌دهد: «او حینی که من به مرد شریر گفته باشم که البته خواهی مرد، اگر تو او را تهدید نکنی و سخن‌نگویی تا آن شریر را از طریق زشت او تهدید نموده، او را زنده سازی، آنگاه آن شریر در گناهش خواهد مرد، اما خون او را از دست تو خواهم طلبید.» ما در عصری زندگی می‌کنیم که انسان‌ها در جستجوی لذت و نفع

خودخواهانه و شخصی هستند. مباشر مسیحی با وفاداری، منافع استادش را بالاتر از منافع خود قرار می‌دهد، و در جهت صید جان‌ها برای ملکوت خدا کار می‌کند. امین بودن در مباشرت یعنی اینکه وقت و استعداد و دارایی خود را در اختیار خداوند قرار دهیم و به‌یاد داشته باشیم که همه چیز از آن اوست و ما فقط مباشر هستیم. ما باید در دارایی استادمان امین باشیم زیرا که نوشته شده است: «و اگر در مال دیگری دیانت نکردید، کیست که مال خاص شما را به شما دهد؟» (لوقا ۱۶:۱۲).

متی ۲۵ حاوی دو مثل بسیار مهم عیسی در ارتباط با مباشرتیش می‌باشد. تأکید این دو مثل بر این است که خداوند به‌هنگام بازگشت خود، دو چیز از قومش می‌خواهد: رابطه‌ای کامل با او، و امین بودن نسبت به او.

- ۱۰ - متی ۱۴:۲۵-۲۸ را بخوانید. کدام یک از عبارات ذیل، درس روحانی این مثل می‌باشد؟
- (a) بهتر آن است که به آنچه که خدا به ما داده است بچسبیم تا اینکه با تقسیم آن با دیگران، آن را از دست بدهیم.
- (b) ملکوت خدا برای کسانی آماده شده است که استعدادهای بسیاری دارند که در اختیار خدا بگذارند.
- (c) خدا در مورد طریق صرف آنچه که در اختیار ما گذاشته است، چه کوچک و چه بزرگ، حساب پس خواهد گرفت.

۱۱- اصطلاحات زیر را با اصول مربوط به امانت منطبق کنید.

- (a) از آنجایی که ما مباشرین او هستیم، وقت، استعداد و املاک خود را در اختیار خداوند قرار می‌دهیم.
- ۱- محبت
- (b) به وعده‌های مان عمل خواهیم نمود و قابل اعتماد خواهیم بود.
- ۲- رنج
- (c) مقدسین باید صبورانه زحمات را تحمل کنند.
- ۳- وعده‌های مان
- (d) مستلزم تقسیم گنج الهی، یعنی انجیل مسیح، با دیگران است.
- ۴- وفاداری
- (e) خصوصیتی که برای نشان دادن و عمل کردن به امانت، مورد نیاز است.
- ۵- ثابت قدم بودن
- (f) اگر کاری را برای خداوند شروع کنیم، آن را به انجام خواهیم رساند.
- ۶- مباشرت
- (g) در حفظ عادات نیکویی همچون فداکاری در راه خانواده قصور نخواهم ورزید.
- (h) چون خدا معیار عالی من است، در امور راست، به دفاع از دیگران برخوادم خاست.

تصاویری از امانت

نمونه‌هایی از کتاب مقدس

یوسف، رهبری برجسته و خادم امین خدا بود. وی ترجیح داد که به زندان برود تا اینکه به اربابش خیانت کند. گزارش امانت عظیم او در پیدایش، باب‌های ۳۷ تا ۴۸ یافت می‌شود.

موسی در حضور فرعون دست به انجام معجزات زد. با این حال خدا می‌خواست که او را بکشد زیرا که در امری که ظاهراً ناچیز به نظر می‌آمد، نافرمانی کرد، یعنی پسرش را ختنه نکرده بود (خروج ۴:۲۴). وی دریافت که امین بودن مستلزم اطاعت کامل است. موسی از آن هنگام به بعد یقیناً مطیع گردید زیرا که در عبرانیان ۵:۳ گفته شده است: «موسی مثل خادم در تمام خانه او امین بود.» اطاعت موسی شامل سه چیز بود: ۱) وی از اینکه به‌عنوان پسر دختر فرعون شناخته شود امتناع ورزید (عبرانیان ۱۱:۲۴). به‌عبارت دیگر وی ترجیح داد که راه خدا را برود تا از امتیازات شاهانه برخوردار شود؛ ۲) وی ترجیح داد که همراه با قوم خدا مورد بدرفتاری قرار گیرد. امانت در اطاعت هنگامی مورد آزمایش قرار می‌گیرد که مجبور باشید تصمیماتی بگیرید که از لحاظ انسانی به ضرر شماست؛ ۳) وی بی‌آنکه از خشم فرعون بهراسد، مصر را ترک گفت. اطاعت گاهی اوقات مستلزم این است که چیزی را در پشت سر رها کنیم. موسی همه این کارها را کرد زیرا که خادم امین خدا بود. یوشع برگزیده شد تا بنی‌اسرائیل را به سمت سرزمین موعود رهبری کند، زیرا که مردی امین و قابل اعتماد بود. یک نمونه از امانت او در یوشع باب ۹ یافت می‌شود، هنگامی که وی به قولش وفا کرده، از کشتن جبعونیان امتناع ورزید.

داود مردی با ایمان عظیم بود. برخوردار داود با کلام خدا برای ما بسیار آموزنده است. وی اعتماد کامل داشت که خدا در به‌جا آوردن وعده‌هایش امین است. هنگامی که او به‌عنوان پادشاه تمام اسرائیل منصوب شد، خدا به او وعده داد که خاندان و سلطنتش تا ابد ادامه خواهد داشت. در این هنگام «داود داخل شده، به حضور خداوند نشست» (دوم سموئیل ۷:۱۶ و ۱۸). یقیناً این هنگام، زمان تجدید حیات روحانی عظیمی برای داود بود، زیرا که درست بعد از ترک مکان مقدس، پیروزی عظیمی را بر فلسطینی‌ها به‌دست آورد.

وعده خدا به داود تحقق یافت و سلطنت تا ابدالابد به خاندان داود تعلق یافت. هنگامی که جبرائیل تولد عیسی را پیشگویی کرد، گفت: «خداوند خدا تخت پدرش داود را بلو عطا خواهد فرمود و او بر خاندان یعقوب تا ابد پادشاهی خواهد کرد و

سلطنت او را نهایت نخواهد بود» (لوقا ۱: ۳۲ و ۳۳). تولد عیسی وعدهٔ امین خدا به داود را متحقق ساخت.

داود در جنگ‌های خود قویاً از سوی ۳۰ مرد شجاع و امین حمایت می‌شد؛ آنها در کنار او می‌جنگیدند (دوم سموئیل ۸: ۲۳-۳۹). داود هنگامی که به پادشاهی اسرائیل منصوب شد، ایشان را فراموش نکرد. به همان ترتیب، خداوند عیسی - این پسر داود - خاصان خود را که در این جهان در کمال امانت جنگ نیکوی ایمان را به‌عنوان شاهدان او به پیش می‌برند، فراموش نخواهد کرد.

دانیال حتی به قیمت جانش به خدا وفادار بود. وی حتی به‌هنگام مخالفت شدید دشمنانش، وفادارانه دعا‌های روزانه‌اش را انجام داده، در هر کاری مطیع خدا بود دشمنان او سعی کردند که خطایی در او بیابند، اما هیچ چیز نیافتند که بتوانند او را متهم کنند. وی حتی هنگامی که اسیر شد و به سرزمینی بیگانه برده شد، به خدا و سرزمین خود وفادار ماند. خدا با رهایی دادن او، باعث سرافرازی‌اش گردید. حکایت او در کتاب دانیال آمده است.

یوآش پادشاه خزانه‌دارهایی داشت که آنقدر امین بودند که از ایشان حسابی به‌خاطر هزینه‌های‌شان نمی‌خواست (دوم پادشاهان ۱۵: ۱۲ مشاهده شود). در نمونه‌ای دیگر، ناظران یوشیای پادشاه به‌خاطر پرداخت مزد به کارگران مورد تجسس قرار نمی‌گرفتند، زیرا که بسیار قابل اعتماد بودند (دوم پادشاهان ۷: ۲۲). در اینجا دو نمونهٔ برجسته از امانت کارگزاران در تمامی سطوح مشاهده می‌شود که مسئول نظارت دقیق بر اموال عمومی بودند.

رسولان عهدجدید. پطرس پیش از آنکه از روح‌القدس پر شود، خداوندش را در مقابل یک کنیز انکار کرد (لوقا ۲۲: ۵۴-۶۰). اما بعد از آنکه توسط روح‌القدس قوت یافت، با تهور هر کجا که می‌رفت، ایمانش را اعتراف می‌کرد - حتی در حضور پیشوایان یهود در اورشلیم (اعمال ۱۸: ۴-۲۰).

هنگامی که کتاب اعمال یا رساله‌ها را می‌خوانید، نمونه‌های بسیاری از امین بودن رسولان را می‌بینیم که بی‌باکانه پیام انجیل را موعظه می‌کردند، حتی هنگامی که

به‌خاطر این کار تحت شکنجه و آزار بودند. نویسنده رساله به عبرانیان، در باب ۱۱ که مشهور به باب ایمان است، با بیانی محکم در مورد ایمان ایشان سخن می‌گوید و به مسیحیان یهودی نژاد، امانت عظیم مقدسین عهدعتیق را یادآور می‌شود، و می‌گوید که بسیاری از ایشان شدیداً مورد شکنجه واقع شدند و حتی به‌خاطر ایمان‌شان شهید گشتند. وی توصیف پرشکوه خود را با این گفتار خلاصه می‌کند:

«بنابراین، چونکه ما نیز چنین ابر شاهدان را گرداگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم» (عبرانیان ۱:۲).

۱۲ - از هر یک از این مقدسین امین چه درسی می‌توانیم فرا گیریم؟

(a) یوسف

(b) یوشع

(c) موسی

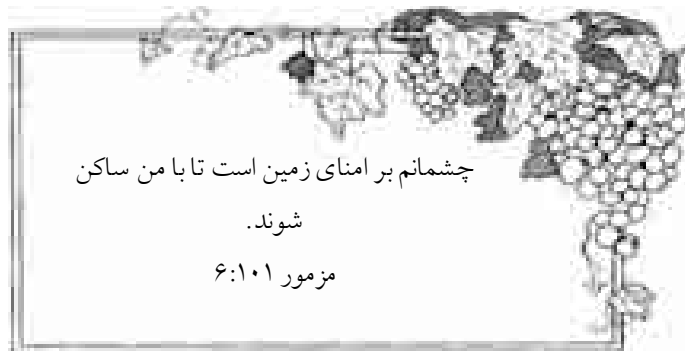
(d) داود

(e) مردان شجاع داود

(f) دانیل

(g) کارگزاران یوآش و یوشیای پادشاه

(h) رسولان عهدجدید

کاربردهای شخصی

برای یک مسیحی، امانت به‌عنوان ثمره روح، در زمینه رابطه‌اش با خدا، با دیگران، و با خودش بسیار مهم است. از آنجا که ایمان پایه اعتقادات ما و شراکت کامل ما با عیسی مسیح است، امانت یعنی فضیلت قابل اطمینان و قابل اعتماد بودن باعث می‌شود که مسیحی تبدیل به شخصی شود که بر روی او می‌توان حساب کرد. خدا در جستجوی اشخاص امین است که با او راه بروند و او را خدمت کنند «چشمانم بر امنای زمین است تا با من ساکن شوند. کسی که به طریق کامل سالک باشد خادم من خواهد بود» (مزمور ۱۰۱:۶).

امانت نسبت به خدا. در تثیه باب ۳۲، موسی در آخرین سخنانش پیش از رحلت خود، به بنی اسرائیل در مورد گام‌های اسف‌بار چندی که بر علیه خدا برداشته بودند هشدار داد؛ آخرین این گام‌ها خیانت (امین نبودن) نسبت به خدا بود (آیه ۲۰). این همان سخنی بود که خدا قرن‌ها بعد از زبان ارمیای نبی فرمود:

«در کوچه‌های اورشلیم گردش کرده، ببینید و بفهمید و در چهارسوهایش تفتیش نمایید که آیا کسی را که به انصاف عمل نماید و طالب راستی باشد توانید یافت تا من آن را بیامرزم... خداوند می‌گوید: هر آینه خاندان اسرائیل و خاندان یهودا به من به شدت خیانت ورزیده‌اند» (ارمیا ۵:۱ و ۱۱).

اسرائیلیان به‌خاطر گناه خیانت (امین نبودن) به خدا، سرانجام به اسارت برده شدند. اما در امثال ۲۸:۲۰ این اطمینان را می‌یابیم که «مرد امین برکت بسیار خواهد یافت.» ایمان کامل به خدا که شامل احترام، اطاعت، و فرمانبرداری است، اولین خط دفاعی ما در مقابل بی‌وفایی و امین نبودن است. ما پیش از آنکه بتوانیم خود را در دیگر روابطمان امین نشان دهیم، باید در وهله اول نسبت به خدا امین باشیم.

ما باید از خود سؤال کنیم: «آیا امانت من نسبت به خدا به اندازه امانت خدا نسبت به من قابل اطمینان است؟ آیا ملبس به امانت هستیم؟ آیا به وعده‌هایم به خدا عمل می‌کنم؟ آیا در ابراز محبتم نسبت به او و در وفا به وعده‌هایم امین هستیم؟ آیا به‌خاطر

انجیل با صبر و از روی اراده متحمل همه چیز می شوم؟ آیا مباشر امین و ثابت قدمی هستم؟ آیا در گنجی که در دستان من قرار داده است، قابل اعتماد هستم؟ اینها سوالات مهمی هستند که باید ما را به امانت بیشتر ترغیب نمایند.

امانت نسبت به دیگران. ثمره امانت که توسط روح القدس در ما ایجاد شده است، باید بر روابطمان با همه اطرافیانمان اثر گذارد. ما باید کاملاً قابل اعتماد باشیم، یعنی کارها و سخنانمان باید باعث شود که دیگران به ما اعتماد و اطمینان کنند. مسیحی امین به قول خود عمل کرده، در زندگی مسیحی اش ثابت قدم است، و عاداتی را کسب می کند که مورد پسند خدا می باشد. وی در امور خانه و خانواده اش امین خواهد بود و ایشان را دوست داشته، برای خیریت آنان کار خواهد کرد. وی در تربیت فرزندانش ثابت قدم خواهد بود. همچنین، کارفرما یا کارمند خوب و محترمی خواهد بود. وی در جلسات عبادتی کلیسا امین بوده، از شبانش حمایت خواهد کرد و با پیروی از سرمشق عیسی، به نیازهای دیگران خواهد رسید. به خاطر امانت او در تمامی کارهایش، بدن مسیح تقویت و تشویق خواهد شد.

امانت نسبت به خود. دوستی برای تبشیر به آمریکای جنوبی می رفت. در یک مصاحبه رادیویی از وی سؤال شد که در آنجا چه خواهد کرد. پاسخ او چنین بود: «آن چیزی خواهم بود که می گویم هستم.» به عبارت دیگر، وی ادعا نخواهد کرد که مباشر امین عیسی مسیح خواهد بود، بلکه یک مباشر امین خواهد بود. چه تعداد از ما واقعاً آن چیزی هستیم که می گوئیم هستیم؟ شخصی که نسبت به خود امین است، دورو نخواهد بود. داود در مزمو ۱۱۹:۱۱۳ گفت: «مردمان دورو را مکروه داشته ام، لیکن شریعت تو را دوست دارم.» یعقوب ۸:۱ می گوید که مرد دورو «در تمام رفتار خود ناپایدار است.» پولس گفت که شماسان باید بی ریا باشند (اول تیموتاؤس ۸:۳). کلمه یونانی برای ریاکار به معنی شخصی است که «دو زبان» دارد. این همان چیزی است که در زبان فارسی، به شخص «دو رو» می گوئیم. چنین اشخاصی برحسب اینکه با چه کسی صحبت می کنند، حرف های متفاوتی می زنند. خدا از ما می خواهد

که آن چیزی باشیم که می‌گوییم هستیم، نه اینکه در قبل تعهدمان نسبت به او دورو باشیم.

پاداش‌های امانت. می‌گویند مهندسی برای کارهای ساختمانی‌اش معماری را استخدام کرد. مهندس شهرت داشت به اینکه خانه‌هایی با کیفیت بسیار بالا می‌سازد و همواره بهترین مصالح را به کار می‌برد. سل‌های متمادی مهندس و آن معمار از نزدیک با یکدیگر کار کردند و خانه‌هایی با کیفیت بالا ساختند.

سرانجام مهندس تصمیم گرفت که به معمار مسئولیت تام دهد؛ لذا او را مأمور کرد که به ازای مقادیری پول خانه‌ای بسازد. خانه مطابق معمول ساخته شد و از بهترین مصالح در دسترس بنا گردید. دفعه بعد معمار بدون کوچکترین نظارتی کار کرد. وی با خود گفت که اگر از مصالحی با کیفیت پایین‌تر استفاده کند، ساختمان ظاهراً همان خواهد بود و هیچ کس متوجه تفاوت نخواهد شد با این کار او می‌توانست مقدار زیادی از پول را برای خود نگاه دارد.

هنگامی که خانه به اتمام رسید، معمار با غرور از مهندس دعوت کرد تا آن را بازرسی نماید. خانه بسیار زیبا بود و فقط معمار می‌دانست که به طرز شایسته بنا نشده است. وقتی بازرسی تمام شد، مهندس رو به او کرد و گفت: «این خانه را به ازای سال‌ها خدمت، به تو هدیه می‌کنم.» حتماً می‌توانید میزان پشیمانی و سرخوردگی آن معمار را تصور کنید. او می‌بایست در خانه‌ای زندگی کند که خودش بنا کرده بود به‌خاطر داشته باشید که «مرد امین بسیار برکت خواهد یافت» (امثال ۲۸:۲۰). کسی که ثمره امانت را در زندگی‌اش دارد، صدای خداوند را خواهد شنید که به او می‌گوید: «آفرین ای غلام نیک متدین!» (متی ۲۵:۲۱). اما آن غلام بی‌نفع «در ظلمت خارجی انداخته خواهد شد، جایی که گریه و فشار دندان خواهد بود» (متی ۲۵:۳۰).

پولس رسول، در انتهای بحث خود در مورد زندگی در روح، این توصیه را به غلاطیان کرد: «خود را فریب مدهید! خدا را استهزای نمی‌توان کرد. زیرا که آنچه آدمی بکارد، همان را درو خواهد کرد. زیرا هر که برای جسم خود کارد، از جسم فساد را

درو کند؛ و هر که برای روح کارد، از روح حیات جاودانی خواهد دروید» (غلاطیان ۷:۶ و ۸). پاداش امانت عبارتست از تأیید استاد و حیات جاودانی!

۱۳ - در دفتر یادداشت‌تان، راه‌هایی را بیان کنید که به تبع آنها می‌توانید نسبت به خدا، به دیگران، و به خودتان امانت نشان دهید. این بخش از درس را مرور کرده، مواردی را بنویسید که لازم است در آنها امین‌تر باشید. از روح‌القدس بخواهید که ثمره امانت را در حد کامل در شما ایجاد کند

۱۴ - برخی از پاداش‌های امانت کدامند؟

۱۵ - برخی از عواقب بی‌امانتی کدامند؟

خودآزمایی

سؤالات چندگزینه‌ای - بهترین پاسخ به هر سؤال را انتخاب کنید.

۱- اصل مربوط به امانت و محبت کدام است؟

(a) محبت مهم‌تر از امانت است.

(b) محبت به واسطه امانت به اثبات می‌رسد.

(c) امانت مهم‌تر از محبت است.

(d) هر یک می‌تواند بدون دیگری عمل کند.

۲- کدام مورد زیر، نمونه‌ای از ایمان طبیعی است؟

(a) پذیرفتن مسیح به‌عنوان نجات‌دهنده

(b) دعا کردن برای کسی تا شفا یابد

(c) راندن یک اتوبوس

(d) داشتن برخی باورهای مذهبی

۳- کدام مورد زیر، محک امانت در رنج است؟

(a) تحمل

(b) ترس

(c) مقاومت

(d) عدم احساس درد

۴- از کدام یک از این‌ها باید اجتناب کرد؟

(a) وعده دادن

(b) وعده دادن و وفا به آن

(c) وعده دادن و آن را به‌جا نیاوردن

۵- اعتماد محکم و تزلزل ناپذیر به خدا که آن را بعد از نجات تجربه می‌کنیم، چه نامیده می‌شود؟

(a) عطای ایمان

(b) ایمان زنده

(c) ثمره ایمان

۶- ثابت قدم بودن به چه معنی است؟

(a) امین بودن

(b) دادن ده یک خود به خدا

(c) راست بودن

(d) ادامه دادن کاری که شروع کرده‌ایم

۷- کدام یک از این کلمات در عهدجدید هم به معنی «اعتقادات» و هم «امانت»

به کار رفته‌اند؟

(a) emenah

(b) amen

(c) emun

(d) pistis

۸- مباشر کسی است که.....

(a) عطای ایمان را ظاهر می‌کند.

(b) مایملک شخص دیگری را اداره می‌کند.

(c) آزار و شکنجه را بدون شکایت تحمل می‌کند.

(d) با فشردن دست قراردادی می‌بندد

۹- ما بر اساس چه معیاری به خدا پاسخگو خواهیم بود؟

(a) نحوه به کار بردن آنچه را که خدا به ما داده است.

(b) آن مقداری که به خدا می دهیم.

(c) مقداری که در مقایسه با دیگران، به خدا می دهیم.

۱۰- پاداش خیانت (امین نبودن) چیست؟

(a) برکت کمتر

(b) مورد آزار بی ایمانان واقع شدن

(c) به درون ظلمت (جهنم) افکنده شدن

(d) حیات جاودانی

۱۱- کدام یک از این افراد بهترین نمونه استواری در امانت می باشند؟

(a) موسی

(b) دانیل

(c) پطرس

۱۲- امانت نسبت به خود به چه معنی است؟

(a) نیازهای خود را نسبت به نیازهای دیگران در اولویت قرار دادن

(b) ادعای امین بودن به عنوان سرمشقی برای دیگران

(c) برای محافظت از خود، دوزبان بودن (دورویی)

(d) آن چیزی باشیم که می گوئیم هستیم

۱۳- کدام یک از اینها مستلزم تقسیم گنج الهی، یعنی انجیل مسیح، با دیگران

می باشد؟

(a) توبه

(b) صداقت

(c) مباشرت

(d) ایمان نجات بخش

۱۴- در زندگی شما، کدام یک از موارد زیر توسط روح القدس ایجاد می‌شود و رشد می‌کند؟

(a) ایمان نجات بخش

(b) ثمره ایمان

(c) ایمان طبیعی

(d) عطای ایمان

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸- وعده‌اش در اول تسالونیکیان ۲:۴۵ مساوی است با «... دعوت‌کننده شما این را هم خواهد کرد.»

(a-۱) ۴- عطای ایمان

(b) ۱- ایمان طبیعی

(c) ۶- ایمان به‌عنوان اعتقادات

(d) ۵- ثمره ایمان

(e) ۳- ایمان زنده

(f) ۲- ایمان نجات‌بخش

۹- (با هر ترتیبی) به وعده‌هایش عمل کرده، ما را می‌آموزد و ما را می‌خواند.

۲- پاسخ خودتان. به معنی این است که وی از اعتماد خود به خدا کاملاً اطمینان داشت.

۱۰- (c) خدا در مورد طریق صرف آنچه که در اختیار ما گذاشته است، چه کوچک و چه بزرگ، حساب پس خواهد گرفت.

۳- (a) ایمان، امانت، اعتقاد، قابل اعتماد بودن

(b) اعتماد

(c) ایمان؛ امانت

(d) راستین بودن

(e) سزاوار اعتماد بودن

(f) می‌توان روی او حساب کرد و اطمینان داشت که کار درست را انجام خواهد داد

۱۱- (a) ۶- مباشرت

(b) ۳- وعده‌های مان

(c) ۲- رنج

(d) ۶- مباشرت

(e) ۱- محبت

(f) ۵- ثابت قدم بودن

(g) ۵- ثابت قدم بودن

(h) ۴- وفاداری

۴- (a) صحیح

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) غلط

(f) صحیح

۱۲- پاسخ‌های خودتان. ما این پاسخ‌ها را پیشنهاد می‌کنیم:

(a) یک مسیحی امین در هر شرایطی قابل اعتماد خواهد بود

(b) یک مسیحی امین همواره به گفته‌اش عمل خواهد کرد

(c) یک مسیحی امین مطیع خدا خواهد بود

(d) یک مسیحی امین به وعده‌هایش عمل خواهد کرد

(e) یک مسیحی امین همواره به اربابش وفادار خواهد ماند

(f) یک مسیحی امین در اعتقادات خود استوار است بدون توجه به آنچه که

انسان‌ها ممکن است با او بکنند.

(g) خادمین امین در ادارهٔ اموال عمومی (یا مایملک دیگری) امین خواهند بود.

h) یک خادم امین خدا ایمان خود را با شهادت اقرار می‌کند حتی اگر مورد شکنجه و آزار واقع شود

۵- اشعیا ۵:۱۱

۱۳- پاسخ خودتان. این ارزیابی خویشتن بسیار مهم است. برای انجام دقیق آن وقت صرف کنید.

۶- شخصی که برای خوشایند خود زیست می‌کند، نابود خواهد شد. شخصی که برای رضایت خدا زیست می‌کند، حیات جاودانی دریافت خواهد کرد

۱۴- هر یک از اینها: تأیید خدا؛ حیات جاودانی؛ قابل اعتماد؛ قابل اطمینان و صادق شناخته شدن؛ برکت زیاد

۷- اقرار و ایمان (اعتقادات)

۱۵- خدا شخص غیر امین را به درون ظلمت خواهد افکند (جهنم)؛ مورد اعتماد دیگران نخواهد بود؛ باعث سرخوردگی خود خواهد شد.

تواضع: ثمره اطاعت

مناسبت حیرت‌انگیزی وجود دارد که در کتاب مقدس مظهر روح القدس کبوتر است و مظهر عیسی بره، و مظهر پیروانش گوسفند. همه این مظهرها حکایت از تواضع دارد، یعنی ثمره روحانی اطاعت.

روح القدس بر عیسی به هنگام تعمیدش در رود اردن، به شکل یک کبوتر نازل شد. یحیای تعمیددهنده، منادی عیسی، وی را به صورت فاتحی قدرتمند معرفی نکرد، بلکه به عنوان بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد (یوحنا ۱: ۳۵). طبیعت مطیع او در این آیه‌ها مشاهده می‌شود: «او مظلوم شد اما تواضع نموده، دهان خود را نگشود. مثل بره‌ای که برای ذبح می‌برند و مانند گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است، همچنان دهان خود را نگشود» (اشعیا ۷۵: ۳). «چون او را دشنام می‌دادند، دشنام پس نمی‌داد و چون عذاب می‌کشید تهدید نمی‌نمود، بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد» (اول پطرس ۲: ۲۳).

عیسی شاگردانش را گوسفند نامید: «من شبان نیکو هستم و خاصان خود را می‌شناسم و خاصان من مرا می‌شناسند ... و جان خود را در راه گوسفندان می‌نهم» (یوحنا ۱۰: ۱۴ و ۱۵). گوسفند موجودی است آرام و مطیع. مسیحی پر از روح که ثمره تواضع و ملایمت را نشان می‌دهد، مطیع خداوند خواهد بود و برای او که شبانش می‌باشد، مفید نیز خواهد بود. این درس به شما کمک خواهد کرد تا اهمیت تواضع یا ملایمت را به عنوان میوه روح درک کنید. باشد که به عنوان گوسفندی وفادار، هر جا که اربابتان شما را هدایت کند، از او پیروی کنید.

رئوس مطالب

بررسی تواضع در کتاب مقدس
تشریح تواضع
تصاویری از تواضع

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- مفاهیم عمده تواضع (praotes) به عنوان ثمره روح را توضیح دهید.
- نمونه‌هایی ارائه دهید که به هر یک از جنبه‌های تواضع مربوط شوند.
- اصولی را از کتاب مقدس بیان کنید که در آنها تواضع روحانی یک عامل مهم به‌شمار می‌رود.
- اصول تواضع روحانی را در خدمت و شهادت روزانه خود پیاده کنید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- این درس را به شیوه درس‌های پیشین مطالعه کنید. به تمام سؤالات پاسخ دهید و مطمئن شوید که می‌توانید به تمام اهداف درس نائل شوید.
- ۲- تمام آیه‌های ذکر شده در متن درس را بخوانید
- ۳- خودآزمایی را انجام داده، پاسخهای خود را مقایسه کنید

متن درس

بررسی تواضع در کتاب مقدس

تعریف کتاب مقدس

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع ... است» (غلاطیان ۵: ۲۲ و ۲۳).

واژه تواضع در غلاطیان ۲۳: ۵، ترجمه واژه یونانی *praotes* می‌باشد. این واژه یونانی به احتمال زیاد از مشکل‌ترین کلمات برای ترجمه است، زیرا که از یک حالت باطنی صحبت می‌کند تا یک عمل بیرونی. سه مفهوم اصلی که در کلمه تواضع (ملایمت) به‌عنوان ثمره روح نهفته است، عبارت است از:

۱ - اطاعت از اراده خدا. این همان چیزی است که عیسی در متی ۲۹: ۱۱ درباره آن صحبت کرد، آنجا که فرمود: «یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعلیم یابید زیرا که حلیم و افتاده دل می‌باشم و در نفوس خود آرامی خواهید یافت.» در اینجا عیسی خود را به‌عنوان کسی توصیف می‌کند که حلیم و متواضع است. همه این‌ها ویژگی‌های کسی است که خود را تماماً مطیع اراده خدا گردانده است.

۲- **قابل تعلیم بودن.** یعنی اینکه شخص غرور خود را کنار بگذارد و مایل به فراگیری باشد. یعقوب ۱:۲۱ از همین مطلب سخن می‌گوید: «با فروتنی کلام کاشته شده را بپذیرید که قادر است که جان‌های شما را نجات بخشد.»

۳- **ملاحظه کار بودن.** اغلب اوقات، *praotes* به ملاحظه‌کاری، ملایمت، تعادل، آرام بودن، توجه به مشکلات دیگران، و مدارا کردن با دیگران اشاره می‌کند. تواضع ضد خشونت است؛ یعنی متعادل و آرام و مطیع بودن، بدون اینکه این حالات ناشی از ضعف یا حقارت باشد. در تواضع بزدلی وجود ندارد؛ تواضع و ملایمت در کتاب مقدس با شهامت، قدرت روحی، و عزم راسخ در ارتباط است. موسی مرد بسیار متواضع و ملایمی بود، اما در عین حال آماده بود تا در سختی‌ها دست به عمل بزند.

درک این نکته مهم است که *praotes* حالت ذهن و دل را توصیف می‌کند، حالتی که ماهیتاً روحانی بوده و ثمره قدرت می‌باشد. پولس رسول در غلاطیان ۱:۶ می‌فرماید: «اما ای برادران اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن که مبادا تو نیز در تجربه افتی.» روحانی بودن در مفهوم کتاب مقدسی‌اش، به معنی قرار گرفتن تحت کنترل و هدایت روح القدس می‌باشد، و در نقطه مقابل قرار گرفتن تحت کنترل روح انسانی است. این آن نوع تواضعی است که توسط پولس در اول تیموتاؤس باب ۶ توصیف شده است. در آیه ۱۱ وی می‌گوید که مرد خدا باید علاوه بر سایر خصوصیات، تواضع داشته باشد. لیکن در آیه بعلی، پولس به تیموتاؤس می‌گوید که «جنگ نیکوی ایمان را بکن» (آیه ۱۲).

تواضع و قاطعیت مکمل یکدیگرند. یک ضرب‌المثل فرانسوی می‌گوید که «انسان باید دستانی فولادین در دستکش‌های مخملی داشته باشد.» پولس خود شبیه به یک مادر دلسوزی بود که از فرزندانش مراقبت کرده، آنها را می‌پروراند (اول تسالونیکیان ۷:۲ مشاهده شود). اما وقتی قرنتیان اقتدار رسالت او را مورد سؤال قرار

تواضع: ثمره اطاعت ۲۱۵

دادند، وی از ایشان پرسید: «چه خواهش دارید؟ آیا با چوب نزد شما بیایم یا با محبت و روح حلم؟» (اول قرنتیان ۴:۲۱). وی به‌عنوان مردی که حامل ثمره روح بود، می‌توانست قاطعیت و تواضع را با یکدیگر تلفیق کند.

- ۱- کدام یک از این عبارات در مورد تعریف کتاب مقدس از تواضع به‌عنوان ثمره روح صحت دارد؟
- (a) کلمه *praotes* معمولاً به رفتار بیرونی نسبت به کسی اشاره می‌کند.
- (b) تواضع در غلاطیان ۲۳:۵ به اطاعت، قابل تعلیم بودن، و ملاحظه‌کاری اشاره می‌کند.
- (c) تواضع کیفیتی است همانند ضعف یا حقارت.
- (d) داشتن تواضع و قاطعیت به‌طور همزمان، امکان‌پذیر است.
- (e) غلاطیان ۱:۶ حاوی این مفهوم ضمنی است که برای بازگرداندن کسی که در گناه گرفتار شده است، باید تأدیب با تواضع و ملایمت همراه باشد.
- (f) یک جنبه از تواضع، ملایمت است.
- (g) شخص روحانی اگر با تواضع با انسان گناهکار رفتار کند، مصون از وسوسه خواهد بود.

تعاریف غیر کتاب مقدسی

گزنوفون (۴۳۴ تا ۳۵۵ پیش از میلاد) یک مورخ، مقاله‌نویس، و سرباز بود. وی *praotes* را برای توصیف تفاهم برادرانه بین سربازانی که مدت طولانی در کنار هم می‌جنگیدند، به‌کار برده است.

افلاطون (۴۲۷ تا ۳۴۷ پیش از میلاد) فیلسوف یونانی برجسته‌ای بود. وی *praotes* را در مفهوم ادب و نزاکت به‌کار برده، معتقد است که این دو فضیلت، عامل پیوند جامعه انسانی است. وی همچنین این عبارت را برای توصیف اسب رام شده‌ای به‌کار برده است که قدرت خود را در راه خواست و نیاز صاحبش به‌کار

می‌برد. قدرت چنین اسبی اگر منضبط شود، مفیدتر می‌گردد. ماهیچه‌های بدن ما هنگامی که تحت انضباط کار یا ورزش قرار می‌گیرند، محکم‌تر می‌شوند. شاید عیسی هنگامی که گفت: «یوغ مرا برگیرید و از من تعلیم یابید» (متی ۲۹:۱۱) همین مفهوم را در ذهن داشته است.

سقراط (۴۷۰ تا ۳۹۹ پیش از میلاد) فیلسوف یونانی برجسته دیگری بود. وی عبارت *praotes* را برای مقایسه تویخ و تواضع به کار برد. وی همچنین این عبارت را در مورد حیواناتی به کار برد که بعد از رام شدن، منضبط می‌گردیدند.

ارسطو (۳۸۴ تا ۳۲۲ پیش از میلاد) فیلسوف دیگر یونانی، *praotes* را به عنوان تعادل میان خشم بسیار زیاد، یا تمایل به خشم و خشم ناکافی، یا ناتوانی در احساس خشم به کار برد. به عبارت دیگر *praotes* به زعم ارسطو، صفت انسانی است که همواره در زمان مناسب خشمگین می‌شود و در زمان نامناسب هرگز خشمگین نمی‌گردد. یعنی در واقع عبارت است از تسلط بر خشم.

این تعاریف غیر کتاب مقدسی به ما کمک می‌کنند تا مفهوم کلمه *praotes* را که پولس رسول برای توصیف تواضع به کار برده، بهتر درک کنیم.

۲- در تعاریف کتاب مقدسی، تعاریفی را بیابید که می‌توان آنها را با هر یک از

تعاریف غیر کتاب مقدسی ذیل مقایسه کرد

(a) اسب رام شده‌ای که قدرت خود را در راه خواست و نیاز صاحبش به کار

می‌برد.

(b) ادب و نزاکت

(c) تفاهم برادرانه میان سربازان

(d) تعادل میان خشم زیاد و خشم اندک

تشریح تواضع

تواضع خدا

تواضع و ملایمت باید نشانه و ویژگی اساسی مسیحیان یعنی پیروان عیسی باشد، زیرا که هر مسیحی از روح‌القدس که در وی ساکن است، مولود شده است. خدای ما خدای ملایمی است. پس چرا مزورنگار می‌گوید که «خدا داور عادل است و هر روزه خدا خشمناک می‌شود» (مزمور ۱۱۷)؟ خشم خدا تنها در برابر گناه و شر است و بر محبت و دلسوزی‌اش نسبت به ما اثر نمی‌گذارد. این تواضعی الهی است. خشم انسانی اغلب گناه‌آلود است. به همین دلیل است که کلام خدا در افسسیان ۲۶:۴ به ما هشدار می‌دهد که «خشم گیرید و گناه مورزید». اما در عین حال می‌گوید: «از بدی نفرت کنید» (رومیان ۹:۱۲). خدا برای ما سرمشق تواضع کامل توأم با قاطعیت است. عیسی ملایم و فروتن بود (متی ۲۹:۱۱)؛ لیکن این بدین معنی نیست که وی نسبت به نادستگی‌ها بی‌تفاوت بود. در یکی از درس‌های پیشین مشاهده کردیم که وی وقتی دید که تاجرها خانه خدا را بی‌حرمت کرده‌اند، تازیانه‌ای از ریسمان ساخت و آنان را از آن مکان مقدس بیرون راند (یوحنا ۲:۱۵ و ۱۶). او توانست با زور اهانت‌کنندگان به خانه خدا را بیرون راند، و در موقعیتی دیگر، زنی را که در حین عمل زنا گرفته شده بود ببخشد (یوحنا ۸:۱۰ و ۱۱). وی تواضع به‌عنوان ثمره روح را توأم با قدرت و قاطعیت نشان داد. می‌بینیم که تواضع هیچ ربطی با ضعف ندارد.

عیسی تعلیم داد که تواضع نشانه بارز شاگردی خواهد بود هنگامی که یک دهکده سامری مقدم عیسی را گرامی نشمرد، برخی از شاگردانش از او خواستند که از آسمان آتش نازل کند تا دهکده نابود شود عیسی ایشان را سرزنش کرد و گفت: «نمی‌دانید که شما از کدام روح هستید، زیرا که پسر انسان نیامده است تا جان مردم را هلاک سازد بلکه تا نجات دهد» (لوقا ۵۵:۹ و ۵۶ مشاهده شود). به‌عبارت دیگر،

وی به شاگردانش یادآور شد که پیام انجیل خدمتی است که باید با کمک روح القدس انجام داد؛ بنابراین باید با ثمره روح القدس یعنی تواضع همراه باشد (همچنین دوم قرنتیان ۸:۳ مشاهده شود).

تواضع و ملائمت عیسی به طرز چشمگیری در یوحنا ۵:۱۳ به تصویر کشیده شده است. در اینجا عیسی خود را فروتن ساخته، پای شاگردانش را می‌شوید تا سرمشقی برای ایشان باشد از اصل خدمت.

بزرگترین جلوه تواضع روح القدس در عیسی در ساعات پیش از مصلوب شدنش مشاهده می‌شود. دعای او، دعای اطاعت کامل از اراده پدر بود، حتی اگر معنی آن رنج و مرگ بود (متی ۳۹:۲۶). وی می‌توانست دوازده لژیون فرشتگان را بخواند تا او را به هنگام دستگیری، نجات دهند؛ اما او با میل خود به سربازان اجازه داد تا بازداشتش کنند (آیه‌های ۵۰-۵۴). وقتی رئیس کهنه و مشایخ او را متهم می‌کردند، هیچ پاسخی نداد، حتی به یک اتهام (متی ۱۴:۲۷). بره ابدی خدا، در روح محبت و تواضع، خود را از روی اراده به‌عنوان کفاره گناهان نوع بشر فدا کرد. وی در کمال تواضع، از روی صلیب برای کسانی که او را به صلیب می‌کشیدند، دعای آمرزش کرد.

۳- جایگاه خشم را در تواضع الهی توضیح دهید.

۴- یک نمونه از مطیع بودن عیسی را نام ببرید.

۵- یک نمونه از فروتنی عیسی را نام ببرید.

۶- سه درسی را که می‌توانیم از نمونه‌های تواضع عیسی فراگیریم، بیان کنید.

اشارات کتاب مقدس به تواضع

تواضع در کتاب مقدس، غالباً با سایر صفات روحانی مرتبط است، یا در تضاد با اعمال خطا قرار دارد. اشارات کتاب مقدسی زیر رهنمودهای مهمی در خصوص

تجلی ثمره تواضع در زندگی ما ارائه می‌دهد. اکنون برخی از این اشارات و پیام‌شان را برای خود، مورد ملاحظه قرار می‌دهیم.

تواضع در نقطه مقابل گناه. «خداوند مسکینان (متواضعان) را برمی‌افرازد و شریران را به زمین می‌اندازد» (مزمور ۱۴۷:۶). کلمه عبری تواضع در این آیه مسکین ترجمه شده است. در اینجا مزمورنگار شخص مسکین یا متواضع و فروتن را در مقابل شخص شریر قرار می‌دهد. منظور این است که روح ملایم و فروتن اثر بازدارنده‌ای در برابر گناه دارد. تواضع به‌عنوان ثمره روح‌القدس به‌صورت حفاظی در برابر گناه در زندگی‌مان عمل می‌کند.

تواضع و حلم. پولس رسول در دوم قرن‌تیاں ۱:۱۰، درخواست خود را از ایمانداران قرن‌تس به‌نام «حلم و رأفت مسیح» مطرح می‌کند. حلم در این آیه به تحمل صبورانه مصائب بدون احساس کینه اشاره می‌کند. رأفت به تواضع و ملایمت در رفتار و خلق و خو اشاره می‌کند - یعنی ضد خشونت و ناهنجاری. پولس نمی‌خواست با کسانی که مطابق معیارهای جهان زندگی می‌کردند با خشونت رفتار کند، اما آماده بود که از انجیل و خدمتش با قاطعیت دفاع کند. برخورد او برخورد برادر مهربانی بود که می‌خواست به خطاکاران هرگونه فرصتی را بدهد تا با روح فرمانبرداری و اطاعت، خود را اصلاح کنند.

تواضع و ملایمت. تواضع بدون ملایمت امکان‌پذیر نیست. افسسیان ۲:۴ می‌گوید: «... با کمال فروتنی و تواضع و حلم متحمل یکدیگر در محبت باشید.» کسی که هم فروتن است و هم ملایم، نه متکبر است و نه لاف‌زن. تواضع و ملایمت حالتی است مبتنی بر اطاعت و تمکین نسبت به دیگران.

تواضع و حکمت. «کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع (praotes) حکمت ظاهر بسازد» (یعقوب ۱۳:۳). شخص خردمند و حکیم، شخصی است متواضع و ملایم. بار دیگر این امر به روح اطاعت و تعلیم‌پذیری اشاره می‌کند که گواهی است بر ثمره تواضع.

تواضع و آرامش. در اول پطرس ۱:۳-۶، پطرس رسول به زنان توصیه می‌کند که مطیع شوهران‌شان باشند طوری که اگر بعضی از ایشان بی‌ایمانند، به واسطه پاک‌ی و احترامی که در زنان‌شان مشاهده می‌کنند، جذب کلام شوند. پطرس تا آنجا پیش می‌رود که می‌گوید زیبایی یک زن نباید تابع زینت‌های بیرونی باشد، بلکه «انسانیت باطنی قلبی در لباس غیر فاسد روح حلیم و آرام که نزد خدا گرانبهاست.» کلمه *proutes* حاوی مفهوم چیزی لطیف و آرام‌بخش همچون یک مرهم می‌باشد. گرچه این متن به‌طور خاص خطاب به زنان است، اصل موجود در آن در مورد همه ما صدق می‌کند: روح ملایم و آرام خیلی بیش از هر استدلال و مباحثات مذهبی، باعث جلب بی‌ایمانان به سوی مسیح می‌گردد.

تواضع و نجات. «زیرا خداوند از قوم خویش رضامندی دارد. مسکینان را به نجات جمیل می‌سازد» (مزمور ۱۴۹:۴). در این آیه، کلمه مسکین ترجمه واژه عبری به معنی فروتن و ملایم می‌باشد. در عهدجدید نیز بار دیگر این ارتباط را می‌بینیم: «پس هر نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را بپذیرید که قادر است که جان‌های شما را نجات بخشد» (یعقوب ۱:۲۱). در این متن کلمه فروتنی ترجمه *proutes* می‌باشد. معنی آن تواضع روح است که باعث می‌شود خود را به خداوند تسلیم کرده، زمینه را برای رشد کلام خدا در درون‌مان مهیا سازیم تا ثمره فراوانی به‌بار آوریم. متی ۱۳ از آن نوع زمینی صحبت می‌کند که به‌دلیل سختی و خشکی، بذر در آن نفوذ نمی‌کند. قلب انسان نیز می‌تواند سخت شود؛ در این صورت، کلام خدا به‌درون آن راه نمی‌یابد زیرا که بر خدا عاصی است. قلب فروتن قلبی است که به‌واسطه تواضع نرم شده است و می‌تواند کلام نجات‌بخش را بپذیرد.

تواضع و هدایت. «مسکینان را به انصاف رهبری خواهد کرد و به مسکینان طریق خود را تعلیم خواهد داد» (مزمور ۹:۲۵). این هدایت در دو زمینه صورت می‌گیرد: یکی در روابط ما با انسان‌ها؛ دیگری در رابطه ما با خدا. در این آیه خدا

برکت هدایت خود را در هر دو زمینه وعده می‌دهد: در امر "انصاف" (روابط ما با انسان‌ها) و در "طریق خود" (رابطه ما با خودش).

۷- تمرین‌های ذیل به شما کمک خواهند کرد تا حقایق یافت شده در این آیه‌ها را خلاصه کنید سعی کنید بدون نگاه کردن به مطالب درس، جملات زیر را تکمیل کنید. سپس پاسخ‌های خود را کنترل کنید و اگر نکته‌ای روشن نیست، آن را مرور نمایید:

(a) خصوصیتی که ضد تکبر و لاف‌زنی است و جزء حیاتی تواضع می‌باشد ... نامیده می‌شود.

(b) یک زن مطیع این فرصت را دارد که با روحی ... و ... شوهرش را جذب کلام نماید

(c) تواضع برای دریافت ... اهمیت دارد زیرا درست همانگونه که باران زمین را برای بذر آماده می‌سازد، تواضع نیز ... را نرم کرده آن را برای دریافت ... آماده می‌سازد.

(d) تواضع در برابر ... نقش محافظ را ایفا می‌کند.

(e) تواضع و ... در ارتباط با خطاکاری، به شخص کمک می‌کند تا صبور بوده، مصائب را بدون احساس کینه تحمل کند.

تصاویری از تواضع

نمونه‌هایی از تواضع

می‌توانیم نمونه‌های بسیاری از ثمره تواضع یا فقدان آن را در زندگی قوم خدا در عهدعتیق و کلیسای اولیه بیابیم. هنگامی که برخی از وقایع کتاب مقدس را می‌خوانید، ممکن است از خود سؤال کنید که تواضع چگونه در چنین رویدادهای غم‌انگیزی می‌تواند به چشم بخورد. در جایی که فقدان تواضع مشهود است، ملاحظه خواهید

کرد که اگر این ثمره وجود می‌داشت، چه نتیجه مثبتی حاصل می‌شد. در اینجا فقط چند نمونه را ارائه می‌دهیم:

ابراهیم. یک مثال چشمگیر از تواضع در فیصله دادن به یک اختلاف در سخنان ابراهیم به لوط مشاهده می‌شود:

«پس ابرام به لوط گفت: زنهار در میان من و تو، و در میان شبانان من و شبانان تو نزاعی نباشد، زیرا که ما برادریم. مگر تمام زمین پیش روی تو نیست؟ ملتمس اینکه از من جدا شوی. اگر به جانب چپ روی، من به سوی راست خواهم رفت؛ و اگر به طرف راست روی، من به جانب چپ خواهم رفت» (پیدایش ۸:۱۳ و ۹).

در نظر اول، ظاهراً ابراهیم زمین‌هایش را از دست می‌داد. اما در انتهای ماجرا، خداوند ابراهیم را که حق انتخاب را به لوط داده بود، برکت داد! اسحاق پسر ابراهیم نیز برای ساکت کردن نزاعی بر سر چاه‌های آب، از سرمشق پدرش پیروی کرد (پیدایش ۲۰:۲۶-۲۶ مشاهده شود). وی نیز از سوی خداوند برکت یافت (آیه ۲۴).

موسی. اعداد ۳:۱۲ می‌فرماید که «موسی مرد بسیار حلیم بود، بیشتر از جمیع مردمانی که در روی زمینند.» نمونه‌های زیادی از حلم او وجود دارد خروج ۲۴:۱۵ و ۲۵ می‌فرماید که چگونه قوم علیه موسی لب به شکایت گشودند و او بلافاصله روی به خداوند کرد. در خروج ۳:۱۷ و ۴ بار دیگر همان اتفاق رخ می‌دهد و بار دیگر موسی روی به خداوند می‌آورد. دفعه بعد قوم علیه موسی فریاد کشیدند و خدا از او حمایت کرده، مستقیماً با هارون و مریم در دفاع از خادمش موسی صحبت کرد در اینجا کلام خدا به ما می‌آموزد که خداوند مدافع فرد متواضع و حلیم و ملایم است. در اعداد ۱۶ گفته می‌شود که شورشی بر ضد مقام رهبری موسی بر پا شد. بار دیگر تواضع و فروتنی او مشهود گردید و خدا از او حمایت کرد

پولس. چنانکه قبلاً دیدیم، پولس رسول اغلب در مورد اهمیت روح تواضع مطالبی می‌نگاشت. ثمره روح دائماً در نحوه برخورد او با کسانی که تحت حمایتش بودند، و نیز در اطاعت او از اراده خداوند و نجات‌دهنده‌اش مشهود است. پولس

پیش از توبه، مرد خشمگین و جنگجویی بود که می‌خواست پیروان مسیح را نابود سازد. اما بعد از توبه، او در تواضع و ملایمت، طبق انجیل زندگی می‌کرد و پیام آن را اعلام می‌نمود.

۸- دوم تیموتاؤس ۱۶:۴ را بخوانید. چه کلماتی در این آیه، ثمره تواضع را در زندگی پولس منعکس می‌سازد؟

۹- بر پایه نمونه‌های ذکر شده در اینجا، سه طریقی را بازگو کنید که به تبع آنها می‌توانید از طریق ظاهر ساختن ثمره تواضع در زندگی‌تان، برای مسیح سودمندتر واقع شوید.

کاربردهای عملی

برای خدمت مؤثر برای خداوند، تواضع خصوصیتی است اساسی. خدا ما را برگزیده تا در جهانی از دست رفته و در حال تباهی، نماینده او باشیم. آنچه که جهان در ما می‌بیند، همان چیزی است که مردم را به سوی مسیح خواهد کشید. تمام جنبه‌های تواضع یعنی اطاعت، قابل‌تعلیم بودن، ملاحظه‌کاری، تسلط بر خشم، عناصر ضروری خدمت مسیحی‌مان می‌باشد، چه شهادت به گمشدگان باشد، چه شاگردسازی برای عیسی، و چه بازگرداندن یک برادر ضعیف.

شهادت و بشارت. در اول پطرس ۱۵:۳ و ۱۶ به ما تعلیم داده شده که پیام

مسیح را به دیگران بشارت دهیم:

«بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس نماید و پیوسته مستعد باشید تا هر که سبب امیدی را که دارید از شما بپرسد، او را جواب دهید لیکن با حلم و ترس. و ضمیر خود را نیکو بدارید تا آنانی که بر سیرت نیکوی شما در مسیح طعن می‌زنند، در همان چیزی که شما را بد می‌گویند، خجالت کشند.»

۱۰ - چه کلماتی در آیه‌های بالا، اهمیت اطاعت را مورد تأکید قرار می‌دهد؟

۱۱ - چه کلماتی نشان می‌دهد که به‌هنگام بشارت، نیاز به ملاحظه‌کاری داریم؟

به‌خاطر داشته باشید که ملکوت خدا به‌زور وارد دل انسان نمی‌شود؛ ملکوت خدا را باید پذیرفت. اگر عیسی می‌خواست که ملکوت خود را به‌زور بر جهان تحمیل نماید، در باغ جتسیمانی این کار را می‌کرد چرا که فرمود: «آیا گمان می‌بری که نمی‌توانم الحال از پدر خود درخواست کنم که زیاده از دوازده فوج از ملائکه برای من حاضر سازد؟» تواضع به‌عنوان ثمره روح به‌طرز تنگاتنگی با شهادت مؤثر ما در مورد مسیح ارتباط دارد. یک مسیحی بی‌ملاحظه ممکن است شخص گمشده‌ای را از ملکوت خدا بیرون راند. وی سعی خواهد کرد عقاید خود را بر دیگران تحمیل کند به‌جای آنکه تواضعی را نشان دهد که ناشی از عیسی مسیح می‌شود. از سوی دیگر، یک مسیحی مهربان و با ملاحظه تنها با رفتار خود باعث خواهد شد که خدانشناسان از سخنان پلید خود نسبت به او شرم‌منده شده، به‌واسطه شهادت ملایم او مجذوب مسیح شوند.

شاگردسازی برای عیسی. نجات تنها کار خداست، اما شاگردسازی مسئولیت

کلیساست. کلیسا باید با تعلیم دادن به نوایمانان، ایشان را شاگردان امین مسیح بسازد

عامل حیاتی در این خدمت تعلیم، تواضع به‌عنوان ثمره روح می‌باشد:

«لیکن از مسائل بیهوده و بی‌تأدیب اعراض نما چون می‌دانی که نزاع‌ها پدید می‌آورد. اما بنده خدا نباید نزاع کند بلکه با همه کس ملایم و راغب به تعلیم و صابر در مشقت باشد، و با حلم مخالفین را تأدیب نماید» (دوم تیموتاؤس ۲: ۲۳-۲۵).

گاهی اوقات در روند شاگردسازی، ممکن است شخصی برخیزد و با ما ضدیت

کند. ما نباید به خود اجازه دهیم که توسط مسائل بیهوده منحرف شویم، بلکه در عوض باید روح‌القدس را بخوانیم تا ثمره تواضع را در ما ایجاد نماید، طوری که بتوانیم حقیقت را با مهربانی و قاطعیت تعلیم دهیم. بحث فقط ذهن را قانع می‌کند،

حال آنکه تواضع به دل نفوذ می‌کند. در دنیای ما، آمیختن تواضع و تأدیب بسیار نادر است؛ اما در کلیسای خدا به واسطه قدرت روح القدس این کار امکان‌پذیر است.

۱۲ - نوایمانی که تحت تعلیم قرار دارد، در کدام مورد زیر بیشترین فایده را از تعلیم روحانی خواهد برد؟

(a) هر گاه که با نظر معلم مخالف است، با او بحث و جدل کند و مطالب او را مورد سؤال قرار دهد.

(b) مطیع و قابل تعلیم باشد.

(c) اغلب به معلمش یادآور شود که باید با تواضع تعلیم دهد.

۱۳ - مسئولیت عمده معلم به هنگام شاگردسازی عبارتست از:

(a) تعالیم درست و قاطع را با روح تواضع و ملایمت بیان کند

(b) از موضع خود به هر قیمتی دفاع کند.

(c) ثابت کند که آنچه می‌گوید درست است.

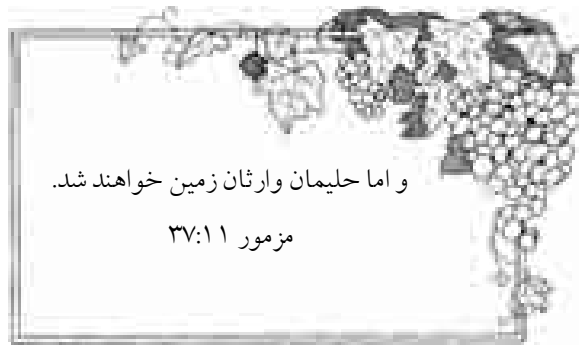
بازگرداندن برادر ضعیف. «اما ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود،

شما که روحانی هستید، چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید» (غلاطیان

۱:۶). برای کمک و تأدیب یک برادر خطاکار، *praotes* به‌عنوان ثمره روح لازم

است. اگر کسی در خطایی گرفته شود، باید اصلاح شود. اما اصلاح باید با تواضع

انجام شود و این امر تنها توسط کسی امکان‌پذیر است که روحانی باشد.

- ۱۴ - یک شخص روحانی که می‌خواهد برادر گناهکاری را اصلاح کند، از چه چیزی باید برخوردار باشد؟
- (a) احساس رضایت از اینکه قادر به ارتکاب چنین گناهی نبوده و با برادرش با خشونت رفتار کند تا او تشخیص دهد که چقدر خطاکار بوده است.
- (b) محبت و دلسوزی بسیاری خواهد داشت و تصدیق خواهد کرد که این قدرت روح‌القدس است که ما را از گناه بازمی‌دارد

پاداش‌های تواضع

در مزمور ۱۱:۳۷ این کلمات دیده می‌شود: «اما حلیمان (متواضعان و فروتنان) وارث زمین خواهند شد و از فراوانی سلامتی متلذذ خواهند گردید.» در این آیه دو پاداش برای تواضع و حلم قید شده است. یک پاداش مربوط به آینده است: کسانی که به‌واسطه روح‌القدس از ثمره تواضع برخوردارند، هنگامی که پادشاه در جلال کامل خود بیاید وارث ملکوت خدا خواهند شد. پاداش دیگر مربوط به زمان حال است: متلذذ شدن از فراوانی سلامتی (بهره‌مند شدن از آرامشی عظیم). گاهی اوقات انسان‌های دنیوی با تلاش و زحمت عظیم، آنچه را که می‌خواهند بدست می‌آورند اما در ملکوت خدا، مقدسین فقط به‌واسطه تواضع و حلم‌شان وارث برکت خداوند

تواضع: ثمره اطاعت ۲۲۷

می‌شوند. عیسی هنگامی که خط‌مشی‌های ملکوتش را اعلام فرمود، این حقیقت را مورد تأکید قرار داد (متی ۵:۵).

۱۵ - متی ۵:۵ را بخوانید. منظور عیسی از گفتن اینکه «حلیمان وارث زمین خواهند شد» چیست؟

(a) اگر ثمره تواضع در ما باشد، در این دنیا از مال بسیار برخوردار خواهیم شد که به ما آرامش عظیمی خواهد داد.

(b) کسانی که ثمره تواضع را دارند، با عیسی در ملکوتی که بر روی این زمین برقرار خواهد کرد، سهم خواهند شد.

پادشاه‌های دیگر تواضع را در زندگی روزمره‌مان خواهیم دید، یعنی زمانی که اطرافیانمان به روح حلیم و متواضع ما واکنش مثبت نشان دهند. به مواردی فکر کنید که ثمره تواضع در زندگی‌تان تفاوتی را ایجاد کرده است. از روح‌القدس بخواهید که این ثمره را به‌طرزی وافر در شما ایجاد کند. در این صورت حقیقتاً خواهید توانست مطیع اراده خداوند باشید، قابل تعلیم شوید، خشم‌تان را به‌درستی کنترل کنید، و با دیگران مهربان و ملایم و ملاحظه‌کار باشید.

خودآزمایی

پاسخ کوتاه - به هر یک از سؤالات به اختصار پاسخ دهید:

۱- توضیح دهید که هر یک از این مظاهر در کتاب مقدس به چه چیزی اشاره می‌کنند:

(a) کبوتر

(b) بره قربانی

(c) گوسفند

(d) هر یک از این مظاهر بیانگر ویژگی ... می‌باشند.

۲- یک اسب رام شده بیانگر یک جنبه از تواضع است که ... نام دارد

۳- به زعم ارسطو، praotes ویژگی انسانی است که همواره در زمان مناسب ... می‌شود و هرگز در زمان نامناسب ... نمی‌شود.

۴- متواضع بودن ضد ... است.

۵- برای بازگرداندن یک برادر ضعیف، باید اصلاح را با ... توأم سازیم.

سؤالات چندگزینه‌ای - به دور حرف بهترین پاسخ به هر سؤال دایره‌ای بکشید.

۶- کدام یک از این‌ها به دقیق‌ترین وجه معنی praotes را می‌رساند؟

(a) تواضع و فروتنی

(b) تواضع و ضعف

(c) قوت و قدرت

(d) تواضع و قاطعیت

۷- تواضع به عنوان ثمره روح مشتمل است بر جنبه های اطاعت، قابل تعلیم بودن،

و.....

(a) ملاحظه کاری

(b) خشونت

(c) خشم

(d) تأدیب و انضباط

۸- داوری خدا بر شر و بدی نمونه ای است از:

(a) خشم خشونت آمیز

(b) خشم در زمان نامناسب

(c) خشم به موقع

(d) ضعف

۹- نمونه های زندگی عیسی آشکار می کند که وی قویاً در برابر موارد ذیل

مقاومت ورزید:

(a) مبادرت به وارد آوردن صدمه جسمانی به او

(b) هر عملی که خانه یا نام خدا را بی حرمت سازد

(c) گناهکارانی که در طلب کمک نزد او آمدند

(d) اهانت و ناسزای شخصی

۱۰- تواضع روح را که دل را برای نجات آماده می سازد، می توان به این موارد

تشبیه کرد:

(a) گوسفندی که از شبان پیروی می کند

(b) یک حیوان اهلی شده

(c) باران بر زمین خشک تا بتواند بذر را بپذیرد

(d) معلمی که شاگردش را اصلاح می کند

۱۱- یک زن مطیع از کدام طریق زیر می‌تواند به بهترین وجهی شوهرش را جذب خداوند نماید؟

(a) ظاهر خود را زیبا کردن

(b) گفتگو با او تا متقاعد شود که به نجات نیاز دارد

(c) در اولویت قرار دادن فعالیت‌های کلیسا

(d) داشتن روحی آرام و ملایم

۱۲- دو پاداش تواضع (حلم) عبارتند از سلامتی و ...

(a) کامیابی

(b) ورود به ملکوت خدا

(c) مسئولیتی بزرگ در کلیسا

(d) حرمتی عظیم نزد انسان‌ها

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۸- «مباد که این بر ایشان محسوب شود» (وی برای کسانی که او را ترک کردند، طلب آمرزش کرد).

(a-۱) غلط

(b) صحیح

(c) غلط

(d) صحیح

(e) صحیح

(f) صحیح

(g) غلط

۹- پاسخ خودتان. شاید صلح طلب بودن را پیشنهاد کرده‌اید؛ عدم سعی در دفاع از خود و اجازه دادن به اینکه خدا مدافع شما باشد؛ شاهدهی قوی بودن که دیگران را به سوی حقیقت انجیل هدایت کند؛ نشان دادن محبت، توجه، مدارا با همگان؛ یا طرق دیگر.

۲- پاسخ خودتان. پاسخ‌های پیشنهادی ما از این قرارند:

(a) اطاعت از اراده خدا، یا قابل تعلیم بودن

(b) ملاحظه کار بودن؛ متحمل دیگران شدن به خاطر محبت

(c) شجاعت، قدرت تحمل، و عزم راسخ

(d) تلفیق تواضع با قاطعیت به هنگام ضرورت برای اصلاح (طریق رفتار با برادری که در گناه گرفته شده است).

۱۰- «مسیح خداوند را در دل خود تقدیس نمایید.»

۳- خشم خدا همواره علیه گناه و شر است؛ وی با کسانی که به او تعلق دارند و از او پیروی می‌کنند، ملایم و مهربان است.

۱۱- این کار را با «حلم و ترس» انجام دهید.

۴- اطاعت از اراده پدرش، اطاعت از سربازانی که او را دستگیر کردند.

۱۲- (b) مطیع و قابل تعلیم باشد

۵- یک نمونه آن شستن پاهای شاگردانش بود - درسی از خدمت

۱۳- (a) تعالیم درست و قاطع را با روح تواضع و ملایمت بیان کند

۶- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی ما از این قرار است: خدا از ما می‌خواهد که مطیع او باشیم؛ تواضع به‌عنوان ثمره روح با قدرت توأم است؛ پیام انجیل باید با تواضع اعلام شود

۱۴- (b) محبت و دلسوزی بسیاری خواهد داشت و تصدیق خواهد کرد که این قدرت روح‌القدس است که ما را از گناه باز می‌دارد.

۷- (a) فروتنی

(b) ملایم، آرام

(c) نجات، دل، کلام خدا

(d) گناه

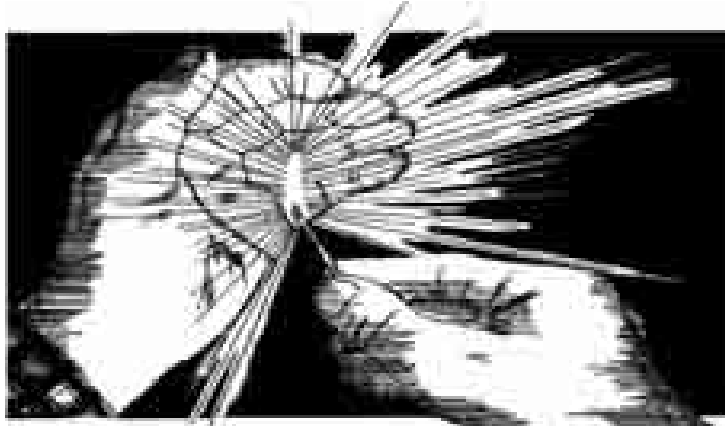
(e) حلم

۱۵- (b) کسانی که ثمره تواضع را دارند، با عیسی در ملکوتی که بر روی این زمین برقرار خواهد کرد، سهیم خواهند شد

پرهیزکاری: ثمره انضباط

در شب ۸ اکتبر سل ۱۸۷۱، زنی به نام "اولیری" (O'Leary) چراغ کوچکی را افروخت و آن را به اصطبل برد تا بتواند شیر گاوش را بدوشد. گاو لگدی به چراغ زد؛ چراغ افتاد و آتش آن به اطراف منتشر شد. با بادی که به شدت می‌وزید، آتش به سرعت اصطبل را فرا گرفت. آتش مدت ۲۴ ساعت شعله‌ور بود و محله تجاری مرکزی شهر بزرگ شیکاگو را سوزاند و ۱۷،۴۵۰ ساختمان را در ناحیه‌ای بالغ بر سه و نیم مایل مربع را نابود ساخت. دست کم ۳۰۰ نفر کشته و ۹۰،۰۰۰ نفر بی‌خانمان شدند و معادل ۲۰۰ میلیون دلار خسارت مالی به شهر وارد شد. همه اینها فقط به خاطر این بود که یک گاو به چراغی که شعله ضعیفی داشت، لگد زده بود. آتش بسیار ضروری است و اگر تحت کنترل باشد، کاربردهای فراوانی دارد. اما هنگامی که از کنترل خارج می‌شود، بدل به دشمن خطرناکی می‌گردد که همه چیز را نابود می‌سازد. کنترل مناسب در استفاده از آتش به عنوان منبع مهمی از انرژی، بسیار اساسی است.

انسان سرشار از انرژی ذهنی، جسمانی، عاطفی، و روحانی خلق شده است. این انرژی‌ها برای فایده‌مند بودن باید به طرز مناسبی کنترل شده، به کار گرفته شود. این انرژی باید تحت کنترل روح‌القدس درآید. در این درس، به آخرین جنبه از ثمره نه‌گانه روح‌القدس خواهیم پرداخت. این جنبه از ثمره روح، پرهیزکاری (تسلط بر نفس یا خویش‌تنداری) می‌باشد. پرهیزکاری ثمره انضباط است. شخصی که به روح‌القدس اجازه می‌دهد که وی را به صورت عیسی درآورد، در تمام زمینه‌های زندگی خود پرهیزکار خواهد بود.

آیا در زندگی مسیحی تان نیاز به انضباط بیشتری دارید؟ راه حل آن، پرهیزکاری به واسطه قدرت روح القدس است، یعنی کنترل روح القدس بر زندگی تان. برای این منظور، باید در تمام شئون زندگی، به طور کامل تسلیم هدایت روح القدس باشیم.

رئوس مطالب

بررسی پرهیزکاری در کتاب مقدس

تشریح پرهیزکاری

تصاویری از پرهیزکاری

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- تعاریف کتاب مقدسی و دنیوی از پرهیزکاری را بیان کنید
- توضیح دهید که چه کاری باید انجام شود تا از ثمره پرهیزکاری به واسطه روح القدس برخوردار شد
- عبارات اعتدال، میانه روی، ریاضت، و پرهیز را تعریف کنید

- به‌عنوان پشتوانه اصول میانه‌روی و پرهیزکاری، آیه‌های کتاب مقدس را ذکر کنید.

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- این درس را طبق روش درس‌های پیشین مطالعه کنید. تمام آیه‌های مذکور در متن درس را بخوانید و به تمام سؤالات پاسخ دهید.
- ۲- به‌عنوان زمینه این درس، رومیان ۸ را بخوانید
- ۳- خودآزمایی را انجام داده، پاسخ‌های خود را کنترل کنید.

متن درس

بررسی پرهیزکاری در کتاب مقدس

تعاریف کتاب مقدس

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است» (غلاطیان ۲۲:۵ و ۲۳).
نقشه خدا این است که انسان را نجات دهد و او را به سوی زندگی پرهیزکارانه هدایت کند. «زیرا که فیض خدا که برای همه مردم نجات‌بخش است، ظاهر شده، ما را تأدیب می‌کند که بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده، با خرداندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم» (تیتوس ۲:۱۱ و ۱۲). پرهیزکاری به‌عنوان ثمره روح عبارت است از نفی امیال و لذات پلید. پرهیزکاری در مقابل این «اعمال جسم» قرار دارد (غلاطیان ۲:۱۵): مستی و لهو و لعب؛ این‌ها به عیاشی‌های افراطی اشاره می‌کند.

کلمه اصلی یونانی که «پرهیزکاری» ترجمه شده، *enkrateia* می‌باشد که به‌صورت اسم، فقط در سه آیه آمده است: غلاطیان ۲:۵، اعمال ۲۴:۲۵ و دوم

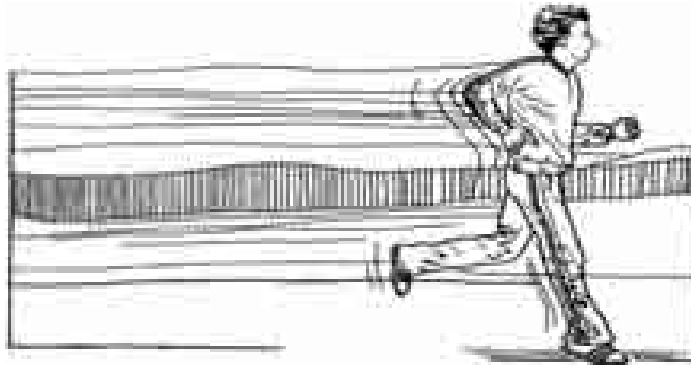
پطرس ۱:۶. در غلاطیان ۲۲:۵ برای نام بردن آخرین جنبه از ثمره نه‌گانه روح به کار رفته است. در اعمال ۲۴:۲۵ پولس این عبارت را هنگامی به کار برد که به فیلکس در مورد «عدالت و پرهیزکاری و داوری آینده» موعظه می‌کرد. در دوم پطرس ۱:۵ و ۶ کلمه مزبور در فهرست فیض‌ها آمده است: «در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید و در فضیلت علم و در علم عفت؛...»

مفهوم اساسی *enkrateia*، تسلط و اقتدار بر خویشتن می‌باشد؛ یعنی حاکم بودن بر خود و تسلط بر نفس. این کاری است که ما باید انجام دهیم، یعنی خود را تحت هدایت روح‌القدس اداره نماییم. پرهیزکاری به‌عنوان ثمره روح، منضبط کردن خویشتن می‌باشد.

این کلمه یونانی در حالت فعل، *enkrateuomai* می‌باشد که در اول قرن‌تین ۲۵۹ برای توصیف تمرین سخت و انضباط ورزشکارانی به کار رفته است که مشتاق دستیابی به جایزه می‌باشند. قیاس ورزشکار و سرباز غالباً در نوشته‌های پولس به چشم می‌خورد. هر دو به‌طور بدیهی به پرهیزکاری اشاره می‌کنند که در امور ورزشی و نظامی بسیار اساسی هستند. پولس قرن‌تین را تشویق می‌کند تا «به این‌طور بدوید تا به کمال بپردازید» (آیه ۲۴). وی چنین ادامه می‌دهد: «پس من چنین می‌دوم، نه چون کسی که شک دارد؛ و مشت می‌زنم، نه آنکه هوا را بزنم. بلکه تن خود را زیون می‌سازم و آن را در بندگی می‌دارم، مبادا چون دیگران را وعظ نمودم، خود محروم شوم» (آیه‌های ۲۶ و ۲۷). منظور پولس در اینجا این نیست که بدن خود را مورد ضرب و شتم قرار دهد؛ بلکه می‌گوید که بدن خود و امیال نفسانی را که مورد پسند خدا نیست، تحت انقیاد و انضباط در می‌آورد.

ورزشکاری که فقط زمانی که مربی‌اش در محل حاضر است تلاش و تمرین می‌کند، هرگز راه به جایی نخواهد برد. راننده‌ای که تنها به‌هنگام نزدیک بودن پلیس از قواعد رانندگی پیروی می‌کند، اصل تسلط بر نفس را اجرا نمی‌کند. کارگری که به‌هنگام غیبت کارفرما کم‌کاری می‌کند، انضباط شخصی ندارد. همه این‌ها نشان

می‌دهد که این افراد صرفاً در ظاهر انتظارات دیگران را به‌جا می‌آورند، بی‌آنکه تغییر واقعی در درون‌شان به‌وقوع پیوسته باشد.

حالت فعلی *enkrateuomai* در اول قرن‌تین ۹:۷ در اشاره به تسلط مسیحی بر امیال جنسی به‌کار رفته است: «لکن اگر (ازدواج نکرده‌ها) پرهیز ندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است.» در درس آخرمان دریافتیم که *praotes* (تواضع و ملایمت) مشتمل بر مفهوم پرهیزکاری در زمینه خشم می‌باشد: یعنی خشمگین شدن در زمان مناسب و خشمگین نشدن در مواقع نادرست. *enkrateia* بیشتر به کنترل هیجانات جسمانی اشاره می‌کند تا به خشم، نظیر تسلط بر امیال جنسی یا میانه‌روی در خوردن و نوشیدن. به‌عبارت دیگر، پرهیزکاری عبارت است از تسلط بر امیال نفسانی.

- ۱- کدام یک از تعاریف زیر، بیانگر مفهوم کتاب مقدسی پرهیزکاری است؟
- (a) سوختن در آتش هوس
 - (b) امتناع از خوردن و نوشیدن هر چه که لذت بخش است
 - (c) انضباط شخصی در عادات روزانه
 - (d) تسلط بر امیال پلید یا خودخواهانه
 - (e) تنبیه بدنم به خاطر امیال قوی‌اش
 - (f) قدرت در فائق آمدن بر وسوسه
 - (g) اداره نفس به واسطه هدایت روح القدس

۲- پولس رسول در اول قرن‌تین ۲۵۹-۲۷ تعلیم داد که ما که پیروان مسیح هستیم باید:

- (a) بدن خود را به واسطه اشکال مختلف تنبیه، نظیر اجتناب از تجربه‌های لذت بخش، تحت انقیاد درآوریم.
- (b) با تمرین سخت یاد بگیریم که امیال خود را کنترل کنیم طوری که شایسته تأیید خداوند قرار بگیریم.

تعاریف غیر کتاب مقدسی

افلاطون *enkrateia* را «پرهیزکاری» نامید. آن عبارت است از تسلط شخص بر امیال و عشق به لذات. وی همچنین این کلمه را ضد بی بندوباری در قبال خوراک و امور جنسی تعریف کرده است. یکی از دانشمندان کتاب مقدس هشدار می‌دهد که افراط در این مفهوم منتهی به ریاضت می‌گردد یعنی اهتراز از گوشت، شراب و ازدواج. وی خاطر نشان می‌سازد که ریاضت انحرافی است از معیار عهدجدیدی در مورد پرهیزکاری. ما این مفهوم را به‌طور کامل‌تر طی این درس مورد بحث قرار خواهیم داد

ارسطو شخص مسلط بر نفس را کسی توصیف می‌کند که امیال نیرومندی دارد لیکن آنها را تحت کنترل قرار می‌دهد وی شخصی را که فاقد پرهیزکاری است، کسی می‌داند که از روی اراده کار غلط را انتخاب نمی‌کند، بلکه کسی است که قدرت مقاومت در برابر وسوسه را ندارد.

در زبان یونانی غیر کتاب مقدسی، عبارت *enkrateia* برای توصیف فضائل یک فرمانروا به کار رفته است که هرگز اجازه نمی‌دهد منافع شخصی‌اش بر اداره قوم اثر بگذارد.

۳- رومیان ۱۴:۷-۲۰ را بخوانید. در این آیات، توصیف پولس از شخص غیر روحانی شبیه به مفهوم کدام یک از این موارد است؟

(a) ریاضت

(b) فرمانروایی که تحت تأثیر امیال شخصی نمی‌باشد

(c) توصیف ارسطو از شخصی که فاقد پرهیزکاری است

(d) توصیف افلاطون در مورد بی‌بندوباری در خوراک و امور جنسی

راز پرهیزکاری

در افسسیان ۱۸:۵ پولس رسول، مست شراب شدن را با پر شدن از روح القدس مقابله می‌کند و می‌فرماید: «مست شراب مشوید که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید.» فقدان پرهیزکاری منتهی به افراط و ارضای امیال گناه‌آلود نفس می‌شود. بهترین پادزهر برای این بلا، پر شدن از روح می‌باشد. شخصی که از روح پر است، تحت کنترل روح می‌باشد و از او برای تسلط بر ضعف‌هایش و کنترل خویشتن کمک دریافت خواهد کرد. پولس رسول نحوه عمل این امر را چنین توضیح می‌دهد: «زیرا آنانی که برحسب جسم هستند، در چیزهای جسم تفکر می‌کنند، و اما آنانی که برحسب روح هستند، در چیزهای روح، از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر روح حیات و سلامتی است. زانرو که تفکر جسم دشمنی خداست،

چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی‌کند، زیرا نمی‌تواند هم بکند و کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد» (رومیان ۸: ۵-۹).

آیا می‌توانید شباهتی میان توضیح پولس و سخنان عیسی در یوحنا ۳: ۶ مشاهده کنید که می‌فرماید: «آنچه از جسم مولود شد، جسم است؛ و آنچه از روح مولود گشت روح است؟» بدون کمک روح‌القدس، گرایش طبیعی ما این است که تسلیم امیال گناه‌آلود شویم. اما هنگامی که از روح متولد می‌شویم، طبیعت نوین الهی در درون ما باعث می‌شود که آنچه را که روح‌القدس برای ما می‌خواهد، بخواهیم. در این صورت متوجه این نیاز می‌شویم که پولس رسول مورد تأکید قرار داد، یعنی پر بودن از روح‌القدس تا امیال گناه‌آلود را بکشیم و خواست روح را متحقق سازیم.

۴- با کلمات خاص خود توضیح دهید که راز دستیابی به تسلط بر امیال پلید

چیست.

تشریح پرهیزکاری

زندگی متعادل

اصل تعادل یکی از قوانین طبیعی عالم هستی است. کنترل کامل خدا بر طبیعت در کتاب ایوب قید شده است:

«ایوب، بایست و در اعمال عجیب خدا تأمل کن! آیا مطلع هستی وقتی که خدا عزم خود را به آنها قرار می‌دهد و برق، ابرهای خود را درخشان می‌سازد؟ آیا تو از موازنه ابرها مطلع هستی؟» (ایوب ۳۷: ۱۴-۱۶).

تعادل موضوع جامعه ۱: ۳-۸ نیز می‌باشد. می‌فرماید: «برای هر چیز زمانی است و هر مطلبی را زیر آسمان وقتی است» (آیه ۱).

خدا مایل است که مسیحیان زندگی متعادلی داشته باشند. این امر شامل تعادل روحانی، جسمانی، ذهنی، و عاطفی می‌شود. به‌عنوان مثال، پولس رسول باب‌های ۱۲-۱۴ اول قرنتیان را نوشت تا اهمیت تعادل در استفاده از عطایای روح القدس در کلیسا را مورد تأکید قرار دهد. در کلیسای قرنتس در استفاده از عطایای روح سوءاستفاده می‌شد. اما در کلیسای تسالونیکیان، کنترل زیادی بر استفاده از عطایای روح اعمال می‌شد و این امر منتهی به عدم تعادل گردید. این ایمانداران از عملکرد روح ممانعت به‌عمل می‌آوردند و عطایای روح را به‌ویژه مهم‌ترین آنها یعنی نبوت را مورد بی‌اعتنایی قرار می‌دادند (اول تسالونیکیان ۱۹:۵ و ۲۰ مشاهده شود). این دو نمونه، نیاز به تعادل در همه زمینه‌های زندگی مان را به‌تصویر می‌کشند.

همه قدرت‌های انسانی که خدا به ما بخشیده است، نظیر قابلیت تعقل، احساس، و اراده، ممکن است مورد سوءاستفاده قرار گیرند. به همین دلیل است که برای فرا گرفتن پرهیزکاری، به کمک روح القدس نیاز داریم تا در اعمال این نیروها، تعادلی در زندگی ما برقرار شود

زندگی متعادل، زندگی مملو از اعتدال و میانه‌روی است. این سخن به معنی اجتناب از افراط در رفتار یا ابراز احساسات می‌باشد و ما را به حفظ حدود معقول ترغیب می‌کند. چنانکه پیش از این قید کردیم، این امر به معنی ریاضت نمی‌باشد، یعنی پرهیز کامل از چیزهایی نظیر گوشت، شراب، یا ازدواج. پولس در اول تیموتاؤس ۳:۴ و ۴ به تیموتاؤس هشدار می‌دهد که به تعالیم دروغگویان ریاکار که ریاضت را تعلیم می‌دهند گوش فرادهد:

«از مزاجت منع می‌کنند و حکم می‌نمایند به احتراز از خوراک‌هایی که خدا آفرید برای مؤمنین و عارفین حق تا آنها را به شکرگزاری بخورند. زیرا که هر مخلوق خدا نیکوست و هیچ چیز را رد نباید کرد، اگر به شکرگزاری پذیرند زیرا که از کلام خدا و دعا تقدیس می‌شود.»

یقیناً چیزهایی وجود دارد که مسیحی باید کلاً از آنها اجتناب کند. این‌ها اعمال طبیعت گناهکار می‌باشند که فهرست آنها در درس ۱ آمده است (غلاطیان ۱۹:۵ و

۲۱، رومیان ۱: ۲۹-۳۱، رومیان ۱۲: ۳-۱۸، و مرقس ۷: ۲۲ و ۲۳ مشاهده شود). لیکن خدا چیزهای نیکوی بسیاری را برای ما آفریده است تا با میانه‌روی و تحت هدایت روح‌القدس و بر طبق حدود تعیین‌شده در کلام خدا از آنها برخوردار شویم. اجازه دهید که به آنچه که کتاب مقدس در مورد پرهیزکاری در زمینه‌های خاص زندگی مان می‌فرماید، نظری بیفکنیم.

۱ - کنترل زبان. پرهیزکاری با زبان آغاز می‌شود. یعقوب ۱: ۳ می‌فرماید: «اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می‌تواند عنان تمام جسد خود را بکشد.» یعقوب در ادامه سخن خود، توصیف می‌کند که کنترل زبان برای ما چقدر دشوار است.

۵- یعقوب ۲: ۳-۱۲ را بخوانید. کدام کلمات به ما نشان می‌دهند که برای کنترل زبانمان باید از کمک روح‌القدس برخوردار شویم؟

شخصی که حقیقتاً مایل است ثمره پرهیزکاری را در زندگی‌اش داشته باشد، باید ابتدا اجازه دهد که روح‌القدس زبان او را کنترل کند. اگر او زبان ما را تحت اختیار داشته باشد، در این صورت هر جزء دیگر زندگی ما را نیز تحت اختیار خواهد داشت. زبانی که تحت کنترل روح‌القدس قرار داشته باشد، نمی‌تواند در آن واحد هم خدا را ستایش کند و هم انسان‌ها را که به صورت خدا آفریده شده‌اند، نفرین کند.

۲ - کنترل میل جنسی. کتاب مقدس مطالب زیادی در این زمینه تعلیم داده است. پیوند جسمانی زن و شوهر محترم و برکت یافته از سوی خداست. پولس رسول در اول قرن‌تین باب ۷ توصیه‌هایی در مورد کنترل مناسب میل جنسی در چارچوب ازدواج می‌دهد. وی می‌گوید که اگر مجردین و بیوه‌زنان «پرهیز ندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است.» کلمه کنترل (پرهیز) از لغت *enkrateuomai* ترجمه شده است، یعنی همان فعلی که برای پرهیزکاری به‌عنوان ثمره روح به‌کار رفته است. کسانی که مایلند مجرد باقی بمانند، برای کنترل امیال

طبیعی جنسی نیاز به *enkrateuomai* روح القدس دارند. اهمیت این کنترل در اول تسالونیکیان ۴:۳-۷ روشن شده است: «زیرا که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از زنا پرهیزید. تا هر کس از شما بداند چگونه باید ظرف خویشتن را در قدوسیت و عزت دریابد و نه در هوس شهوت، مثل امتهایی که خدا را نمی‌شناسند. و تا کسی در این امر دست تظاول یا طمع بر برادر خود دراز نکند، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انتقام کشنده است. چنانکه سابقاً نیز به شما گفته و حکم کرده‌ایم، زیرا خدا ما را به ناپاکی نخوانده است بلکه به قدوسیت. لهذا هر که حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی‌شمارد بلکه خدا را که روح قدوس خود را به شما عطا کرده است.»

۶- بر طبق آیات فوق، کسی که فاقد پرهیزکاری در امور جنسی است، در حق چه کسی گناه می‌کند؟

(a) خدا

(b) جسم خود

(c) شخص دیگر

۳- اعتدال در عادات روزمره. پولس رسول در اول قرنیتیان ۱۲۶-۲۰ درباره این موضوع صحبت می‌کند که باید با بدن خود خدا را جلال دهیم. وی در این آیه‌ها نه تنها در مورد زنا صحبت می‌کند، بلکه در مورد هر عمل دیگری که باعث بی‌حرمتی به بدن می‌شود، زیرا این کار توهین به خدا محسوب می‌شود:

«همه چیز برای من جایز است لکن هر چیز مفید نیست. همه چیز برای من رواست، لیکن نمی‌گذارم که چیزی بر من تسلط یابد. خوراک برای شکم است و شکم برای خوراک، لکن خدا این و آن را فانی خواهد ساخت» (آیه‌های ۱۲ و ۱۳).

۷- کدام کلمات در این آیها صحبت از داشتن کنترل در همه زمینهای زندگی می‌کند؟

شکمبارگی و مشروب‌خواری عادات گناه‌آلود ناشی از بی‌بندوباری است؛ کتاب مقدس در مورد آنها به ما هشدار داده، می‌فرماید: «از زمره میگساران مباش و از آنانی که بدن‌های خود را تلف می‌کنند، زیرا که میگسار و مسرف فقیر می‌شوند» (امثال ۲۰:۲۳ و ۲۱). چگونه می‌توانیم کسی را برای میگساری محکوم کنیم، زمانی که خود در غذا خوردن افراط می‌کنیم، و با افزایش وزن، به بدن خود صدمه می‌زنیم؟ بسیاری از ما برای فرا گرفتن پرهیزکاری و میانه‌روی در عادات غذایی‌مان، نیاز به کمک روح‌القدس داریم.

۴- **اعتدال در استفاده از وقت.** بهترین مثال بی‌بندوباری در کتاب مقدس، آن ثروتمند نادانی است که به خود گفت: «ای جان، اموال فراوان اندوخته شده به جهت چند سال داری. الحال بیارام و به اکل و شرب و شادی پرداز» (لوقا ۱۲:۱۹). عیسی در بحث خود در مورد هشیار بودن، اهمیت استفاده خردمندانه از وقت را مورد تأکید قرار داد (لوقا ۱۲:۳۵-۴۸). کسی که یک زندگی متعادل دارد، وقت کافی به کار، مطالعه کتاب مقدس و دعا، استراحت و تفریح اختصاص خواهد داد. کسی که آنقدر غرق در کار است که خانواده خود را فراموش می‌کند، نیاموخته است که وقت خود را به‌طور مناسب کنترل کند. شخصی که تنبل است یا وقت خود را در کارهای بی‌اهمیت صرف می‌کند، نمی‌توان او را پرهیزکار شمرد. پولس رسول چنین توصیه می‌کند: «بنابراین، مثل دیگران به خواب نرویم بلکه بیدار و هشیار باشیم. زیرا خوابیدگان در شب می‌خوابند و مستان در شب مست می‌شوند. لیکن ما که از روز هستیم، هشیار بوده، ...» (اول تسالونیکیان ۵:۶-۸).

۵- **تسلط بر فکر.** «عیسی مسیح خداوند را بیپوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نبینید» (رومیان ۱۳:۱۴). «خلاصه ای برادران هر چه راست باشد و هر چه مجید و هر چه عادل و هر چه پاک و هر چه جمیل و هر چه نیک‌نام است و هر

فضیلت و هر مدحی که بوده باشد، در آنها تفکر کنید» (فیلیپیان ۴:۸). این دو آیه تأکید دارند بر اینکه باید فکر و ذهن خود را کنترل کنیم؛ ما نباید فکر خود را با چیزهای پلید تغذیه کنیم، بلکه با افکار زیبا و خداپسندانه. در جهان امروز، بسیاری چیزهای جذاب وجود دارد که افکار ما را از مسئولیت‌مان نسبت به خدا منحرف می‌سازند. آنچه که می‌خوانید، آنچه که در تلویزیون می‌بینید، و آنچه که می‌شنوید، همگی بر پرهیزکاری ذهنی شما اثر می‌گذارند. برای اینکه افکار خود را بر روی آنچه که مورد پسند اوست متمرکز سازیم، نیاز به کمک روح القدس داریم.

۸- کدام یک از این عبارات، برای توصیف پرهیزکاری در کتاب مقدس به کار رفته است؟

(a) رفتار یا احساسات افراطی

(b) اعتدال

(c) ریاضت

(d) تعادل

(e) افراط

(f) میانه‌روی

(g) بی‌بند و باری

- ۹- کدام یک از این عبارات، توصیف درستی از یک زندگی مسیحی متعادل یا پرهیزکارانه می‌باشد؟
- (a) زندگی متعادل آن است که نه زیاده تحت کنترل باشد، و نه اینکه هیچ کنترلی نداشته باشد
- (b) ریاضت جزء ضروری پرهیزکاری می‌باشد زیرا که کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که باید از هر شکل لذتی بپرهیزیم.
- (c) برخی چیزها وجود دارد که یک مسیحی اگر بخواهد زندگی پرهیزکارانه‌ای داشته باشد، باید از آنها پرهیز کند.
- (d) در مقایسه با زمینه‌هایی از زندگی شخص که نیاز به پرهیزکاری دارد، کنترل زبان کم اهمیت‌ترین آنها خواهد بود.
- (e) یکی از رازهای پرهیزکاری این است که شخص تحت سلطه هیچ چیز نباشد.
- (f) راه حل پیشنهادی کتاب مقدس برای کسی که نمی‌تواند میل جنسی را کنترل کند، ازدواج کردن است.
- (g) هر کاری اگر با میانه‌روی توأم باشد مجاز است.
- (h) پرهیزکاری ذهنی از طریق امتناع از اندیشیدن در مورد چیزهایی که ممکن است منتهی به گناه شود، امکان‌پذیر است.
- (i) کنترل در وقت به معنی تعادل مناسب میان کار، عبادت، و استراحت می‌باشد.
- (j) شخص شکمباره بیش از شخص میگسار پرهیزکاری دارد

زندگی مقدس

خدا بیش از هر چیز، می‌خواهد که ما مقدس باشیم! این امر بارها در کتاب مقدس مورد تأکید قرار گرفته است: «زیرا من یهوه هستم که شما را از زمین مصر بیرون آوردم تا خدای شما باشم. پس مقدس باشید زیرا من قدوس هستم» (لاویان ۱۱:۴۵).

«و خداوند خدای اسرائیل متبارک باد زیرا از قوم خود تفقد نموده، برای ایشان فدایی قرار داد ... تا او را بی‌خوف عبادت کنیم در حضور او به قدوسیت در تمامی روزهای عمر خود» (لوقا ۱: ۶۸ و ۶۹، ۷۴ و ۷۵).

«پس ای عزیزان چون این وعده‌ها را داریم، خویشتن را از هر نجاست جسم و روح طاهر بسازیم و قدوسیت را در خداترسی به کمال رسانیم» (دوم قرنتیان ۱: ۷).

«و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که به غیر از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید» (عبرانیان ۱۲: ۱۴).

روح‌القدس قدرتی است که در درون ما کار می‌کند و قدوسیت را در ما کامل ساخته، مسیح را به واقعیتی زنده در زندگی ما بدل می‌کند. وی این کار را در ما از طریق ایجاد ثمره پرهیزکاری انجام می‌دهد. وی به ما نشان می‌دهد که میان ظلمت و روشنایی (خیر و شر) نمی‌تواند رابطه‌ای وجود داشته باشد. وی در ما میل به جدا ساختن خود از جهان گناهکار و زندگی خداپسندانه را ایجاد می‌کند.

پیشتر در این درس قید کردیم که پرهیزکاری برای یک مسیحی در واقع قرار گرفتن تحت کنترل روح‌القدس است. این مطلبی بود که پولس رسول در رومیان ۸: ۸-۱۰ مطرح ساخت: «کسانی که جسمانی هستند، نمی‌توانند خدا را خوشنود سازند. لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست. و اگر مسیح در شماست، جسم به سبب گناه مرده است و اما روح به سبب عدالت (قدوسیت) حیات است».

بدینسان، پرهیزکاری به‌عنوان ثمره روح در نقطه مقابل تمام کارهای طبیعت گناه‌آلود قرار می‌گیرد. زمانی که نجات می‌یابید و روح‌القدس در زندگی شما جای می‌گیرد، دیگر تحت اسارت طبیعت گناه‌آلود نمی‌باشید. با اینحال، در سراسر زندگی زمینی تان لازم خواهید داشت که امیال جسمانی خود را تحت کنترل و انضباط نگاه دارید. جسم (طبیعت گناه‌آلود) برای کنترل زندگی شما هر کاری که بتواند می‌کند. اما هنگامی که کنترل را به دست روح‌القدس سپردید، وی مانع از این می‌شود که جسم بر شما مسلط شود. این امر پرهیزکاری را امکان‌پذیر می‌سازد.

مقدس بودن یعنی مسیح‌گونه بودن. خصوصیات آن که در غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳ ثمره روح نامیده شده، خصوصیات مسیح است که به واسطه روح القدس در ما ایجاد می‌شود، به شرطی که خود را تحت کنترل او در آوریم. پرهیزکاری خصوصیتی است که باعث می‌شود خود را از دنیا جدا سازیم تا از آن خدا باشیم. پرهیزکاری فرایندی است که به واسطه آن تقدس در ما کامل می‌شود. تقدس یعنی بر خود مسلط بودن؛ و بر خود مسلط بودن یعنی تحت کنترل روح درآمدن!

۱۰- فرایندی را که به واسطه آن روح القدس، تقدس را در ما کامل می‌سازد، به اختصار توضیح دهید.

تصاویری از پرهیزکاری

سرمشق عیسی

کتاب مقدس می‌فرماید که عیسی «آزموده شده در هر چیز به مثال ما بدون گناه» است (عبرانیان ۴:۱۵). این یک نمونه کامل از پرهیزکاری تحت قدرت روح القدس است. اجازه دهید که به گزارش لوقا از آزمایش عیسی توسط شیطان نظری بیفکنیم. در لوقا ۴:۱-۱۳ به این نکات برمی‌خوریم:

۱- موقعی که عیسی در معرض تجربه قرار گرفت، پر از روح القدس بود.
 ۲- شیطان در جستجوی نقطه ضعفی در عیسی بود؛ و چون می‌دانست که وی چهل روز روزه دار بوده است، دانست که گرسنه است. لذا وسوسه را با پیشنهاد نان آغاز کرد

۳- عیسی اجازه نداد که ذهنش از میل به خوراک پر شود. او بر دانش خود از کتاب مقدس تکیه کرد و وسوسه دشمن را نهیب داد

۴- هنگامی که شیطان وسوسه خود را ادامه داد، عیسی با تعالیم کلام خدا با او مقابله کرد.

۵- بعد از آنکه شیطان تمام این وسوسه را به پایان برد، عیسی در قدرت روح به جلیل بازگشت.

در این ماجرا، مشاهده می‌کنیم که عیسی برای مقابله با شیطان سعی نکرد بر قدرت انسانی خود تکیه کند. وی پر از روح‌القدس بود و در قدرت روح عمل کرد همچنین مشاهده می‌کنیم که وی با متمرکز کردن ذهن خود بر کلام خدا، اندیشه‌های خود را تحت کنترل در آورد. تمام تلاش شیطان برای وسوسه او بی‌تأثیر ماند. عیسی به‌واسطه قدرت روح‌القدس پرهیزکاری کامل را از خود نشان داد

پرهیزکاری: شرط رهبری

یکی از شرایط و مقتضیات مهم رهبری در کلیسای عهدجدید، پرهیزکاری بود این امر در آیه‌های زیر آشکار شده است:

- ۱- اول تیموتاؤس ۱:۳ و ۲، ناظر یا اسقف باید شخصی متعادل و پرهیزکار باشد.
- ۲- اول تیموتاؤس ۸:۳، شماسان نباید شراب زیاد بنوشند.
- ۳- اول تیموتاؤس ۱۱:۳، همسر شماس باید میانه‌رو باشد.
- ۴- تیطس ۷:۱ و ۸، از آنجا که ناظر متعهد به انجام کار خدا است، باید پرهیزکار، مقدس، و منضبط باشد.
- ۵- تیطس ۲:۲ و ۶، مردان مسن باید بیاموزند که متعادل باشند - مردان جوان باید تشویق شوند که متعادل باشند.

۶- تیطس ۲:۳-۵، زنان مسن باید پرهیزکار باشند تا بتوانند به زنان جوانتر تعلیم دهند که پرهیزکار باشند.

۱۱- در نمونه عیسی، چه درس‌هایی می‌بینید که می‌توانند به شما کمک کنند که پرهیزکار بوده، در برابر شیطان مقاومت کنید؟

۱۲- چرا اهمیت دارد که رهبران پرهیزکار باشند؟

۱۳- برای اختتام این درس، زندگی خود را ارزیابی نمایید تا معین شود که در کدام جنبه‌های زندگی‌تان، نیاز به اعمال پرهیزکاری دارید. این مطلب را موضوع دعای صمیمانه و تمرین روزانه قرار دهید.

در این امور پرهیزکاری دارم	همواره	معمولاً	اغلب	ندرتاً	به کمک روح‌القدس نیاز دارم
عادات غذایی					
مشروبات الکلی					
مواد مخدر					
وقت خود					
نیازهای جنسی					
فکر خود					
امیال غلط					
عادات بد					
زبان خود					

خودآزمایی

سوالات چندگزینه‌ای - بهترین پاسخ به هر سؤال را انتخاب کنید:

۱- چه عبارت دیگری برای پرهیزکاری می‌توان استفاده کرد؟

(a) بی‌بندوباری

(b) ریاضت

(c) پرهیز

(d) تسلط بر نفس (انضباط شخصی)

۲- دو نمونه از بی‌بندوباری افراطی چیست؟

(a) خوردن و آشامیدن

(b) میگزساری و عیاشی

(c) اعتدال و میانه‌روی

(d) تربیت و اداره سختگیرانه یک قوم

۳- Enkrateia به کنترل کدام مورد زیر اشاره می‌کند؟

(a) هوس‌های جسمانی

(b) خشم

(c) دیگر افراد

(d) عطایای روح

۴- ریاضت عبارت است از اعمال:

(a) پرهیزکاری

(b) خوردن افراطی گوشت و نوشیدن شراب

(c) پرهیز از چیزهایی نظیر گوشت، شراب و ازدواج

(d) بی‌عفتی جنسی

۵- هنگامی که کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که رهبران باید اعتدال داشته باشند، بدین معنی است که باید:

- (a) بر دیگران اقتدار رانند.
 - (b) هیچ کاری را با افراط انجام ندهند.
 - (c) از فعالیت‌های لذت‌بخش پرهیز کنند.
 - (d) تمام وقت خود را صرف کار نمایند.
- ۶- پرهیزکاری با کنترل کدام مورد زیر آغاز می‌شود؟

- (a) زبان
- (b) امیال جنسی
- (c) وقت
- (d) ذهن

۷- کدام یک از جملات زیر بهترین تعریف از آن چیزی است که باید انجام دهید تا ثمره پرهیزکاری به واسطه روح القدس را داشته باشید.

(a) باید کنترل زندگی خود را به روح القدس بسپارید و نسبت به هدایت او در زندگی‌تان حساس باشید.

(b) باید وابسته به قدرت مقاومت انسانی خود باشید تا وسوسه‌های شیطان را که می‌خواهد شما را از داشتن کنترل محروم سازد، خنثی کنید.

۸- برای تقسیم وقت خود بین کار، عبادت و تفریح، کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که باید

- (a) اکثر وقت خود را صرف فعالیت‌های عبادتی نماییم.
- (b) زندگی متعادلی داشته، وقت معینی را صرف هر یک از این فعالیت‌ها نماییم.
- (c) اولویت را به کار، سپس به عبادت بدهیم و از تفریح اجتناب کنیم.

سؤالات درست یا غلط - جملات صحیح را با حرف T ، و جملات غلط را با حرف F مشخص کنید.

- ۹- در رومیان باب ۷، پولس شخص غیر روحانی را به‌عنوان کسی توصیف می‌کند که مایل نیست در برابر وسوسه مقاومت کند.
- ۱۰- راز پرهیزکاری، فرار گرفتن تحت کنترل روح است.
- ۱۱- یک زندگی متعادل با رفتار افراطی مشخص می‌شود.
- ۱۲- کلمه اعتدال به معنی پرهیز از نوشابه‌های الکلی است.
- ۱۳- تقدس بدون پرهیزکاری غیر ممکن است.
- ۱۴- بر طبق کتاب مقدس، فقط رهبران نیاز به ثمره پرهیزکاری دارند.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۷- «نمی‌گذارم که چیزی بر من تسلط یابد» (آیه ۱۲).

۱- c) انضباط شخصی در عادات روزانه

d) تسلط بر امیال پلید یا خودخواهانه

f) قدرت در فائق آمدن بر وسوسه

g) ادارهٔ نفس به واسطهٔ هدایت روح القدس

۸- b) اعتدال

d) تعادل

f) میانه‌روی

۲- b) با تمرین سخت یاد بگیریم که امیال خود را کنترل کنیم، طوری که شایستهٔ

تأیید خداوند قرار بگیریم.

۹- a) صحیح

b) غلط

c) صحیح

d) غلط

e) صحیح

f) صحیح

g) غلط

h) صحیح

i) صحیح

j) غلط

۳- c) توصیف ارسطو از شخصی که فاقد پرهیزکاری است.

۱۰- پاسخ شما باید مشابه این باشد: به واسطه ثمره پرهیزکاری است که می‌توانیم خود را از جهان جدا کرده، به خدا بپیوندیم. برای این کار باید کنترل زندگی مان را به روح القدس بسپاریم و به او اجازه دهیم که خصوصیات مسیح را در ما پدید آورد.

۴- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی ما: راز آن پر شدن از روح است. باید به روح القدس اجازه بدهم که کنترل زندگی ام را به دست گیرد. سپس خواهم خواست که آنچه که مورد پسند اوست انجام دهم.

۱۱- پاسخ خودتان. پاسخ پیشنهادی ما: این ماجرا به من نشان می‌دهد که در تمام اوقات نیاز به قدرت روح القدس دارم و احتیاج دارم که ذهن خود را بر کلام خدا متمرکز سازم تا با دشمن مبارزه کنم.

۵- هیچ انسانی نمی‌تواند زبان را رام کند (آیه ۸).

۱۲- زیرا که رهبران سرمشق دیگران می‌باشند و نمی‌توانند به دیگران تعلیم دهند که پرهیزکار باشند مگر آنکه خود پرهیزکار باشند.

۶- (a) خدا

۱۳- پاسخ خودتان. به خاطر داشته باشید که روح القدس هرگز کنترل خود را بر شما تحمیل نخواهد کرد - شما باید خودتان کنترل را به او بسپارید تا وی بتواند ثمره پرهیزکاری را در شما ایجاد نماید.

ثمردهی: قانونی علیه آن وجود ندارد

در آغاز این دورهٔ درسی، در مورد تمثیلی که عیسی از باغبان، تاک، و شاخه‌هایش به کار برد، صحبت کردیم. در این تمثیل خدای پدر باغبان، عیسی تاک، و ما که به او متصل هستیم، شاخه‌ها می‌باشیم. شاخه مادامی که به تاک متصل باشد، منبع حیاتی خود را از تاک می‌گیرد. شاخه باید از این منبع حیات‌بخش تغذیه کند تا رشد کند و میوه به‌بار آورد. به‌هنگام نیاز، باغبان شاخه را هرس می‌کند تا میوهٔ بیشتری بیاورد شاخه‌ای که به تاک متصل نماند، بریده و سوزانده می‌شود.

نقشهٔ خدا برای من و شما این است که مسیحیان بارآوری باشیم. به‌عبارت دیگر، وی از ما می‌خواهد که خصوصیات مسیح را در زندگی روزمره‌مان متجلی سازیم، درست مثل شاخه‌ای که خصوصیات تاک را که به آن متصل است، ظاهر می‌سازد وی این کار را از طریق اعطای روح قدوس خود امکان‌پذیر می‌سازد، روحی که در ما ساکن است و خصوصیتی را تولید می‌کند که در غلاطیان ۲:۲۵ و ۲۳ ثمرهٔ روح نامیده شده است.

در این درس پایانی، ثمرهٔ نه‌گانه روح را مرور کرده، به رابطهٔ میان شریعت عهدعتیق، آزادی مسیحی، و ثمرهٔ روح نظری خواهیم افکند. بر علیه بسیاری چیزها قوانینی وجود دارد، لیکن قانونی علیه ثمردهی یا بارآوری که همان مسیح‌گونگی است، وجود ندارد. اجازه دهید که روح‌القدس در زندگی شما کار کند تا شبیه به شاخهٔ سالمی گردید که میوهٔ بسیار به‌بار می‌آورد.

رئوس مطالب

شریعت و آزادی مسیحی
مرور ثمره

اهداف درس

پس از مطالعه این درس، باید بتوانید:

- توضیح دهید که چه اتفاقی باید در زندگی شخص بیفتد تا آزادی از اسارت شریعت و گناه را تجربه کند
- توضیح دهید که داشتن آزادی مسیحی چه معنایی دارد.
- خصوصیات اساسی نه بُعد ثمره روح را خلاصه کنید
- تصمیم بگیرید که در روح زندگی کنید، طوری که خصوصیات مسیح به وفور در شما تولید شود

فعالیت‌های یادگیری

- ۱- به‌عنوان زمینه این درس، تمام شش باب رساله به غلاطیان را بخوانید.
- ۲- بر روی متن درس به شیوه معمول کار کنید. تمام آیه‌های قید شده را خوانده، به تمام سؤالات درس پاسخ دهید. استفاده از اصول اساسی این دوره درسی در زندگی شخصی‌تان، تأکید اصلی این درس است.
- ۳- خودآزمایی را انجام دهید و پاسخ‌های خود را کنترل کنید.
- ۴- دروس ۷ تا ۱۰ را مرور کنید. سپس به سؤالات آزمون میانی ۳ پاسخ دهید.

متن درس

شریعت و آزادی مسیحی

آزادی از اسارت

«لیکن ثمره روح، محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان و تواضع و پرهیزکاری است که هیچ شریعت مانع چنین کارها نیست» (غلاطیان ۲:۵ و ۲۳).

آیا هرگز به این اندیشیده‌اید که چرا بشر قانون دارد؟ اگر قانونی وجود نداشت، جامعه چگونه می‌شد؟ اگر قانون نمی‌دانستیم، هر کس هر چه که می‌خواست انجام می‌داد. در این صورت، تا زمانی که انتخاب یک شخص با انتخاب دیگران مغایر نباشد، مشکلی پیش نمی‌آید. اما آیا امکان دارد انسان طوری رفتار کند که هرگز با دیگری اختلافی پیدا نکند؟ برای مثال، اگر کسی تصمیم بگیرد که اتومبیلش را در سمت چپ جاده براند و شخص دیگری ترجیح دهد در سمت راست رانندگی کند، چه می‌شود؟ اگر بر روی همان جاده به هم برسند، قطعاً تصادف خواهد شد. اینطور نیست؟ در این صورت، باید با عواقب آن نیز مواجه شوند.

ما بر علیه تقلب، دزدی، قتل، تخطی از مقررات رانندگی، سوءاستفاده از حقوق دیگران و علیه بسیاری خطاها و شرارت‌های دیگری که در جامعه رخ می‌دهد، قانون داریم. اما قوانینی علیه ثمره روح وجود ندارد! ثمره روح کلید آزادی واقعی از اسارت است.

پولس رسول رساله‌اش را برای کلیسای غلاطیان نوشت زیرا که تعالیم غلطی به آنجا رخنه کرده بود. بعضی تعلیم می‌دادند که مسیحیان بعد از دریافت نجات، باید کماکان از تمام قواعد و مقررات شریعت عهدعتیق پیروی کنند. پولس می‌خواست این تعلیم را اصلاح کند و می‌خواست که غلاطیان بدانند که نجات ایشان بر پایه ایمان به کفاره عیسی مسیح قرار دارد و عطیه رایگان فیض خدا است. نجات به واسطه اعمال به دست نمی‌آید؛ و برای نگه داشتن آن، لزومی به انجام کار خاصی نیست.

شریعت عهدعتیق نتوانست قوم را از انجام امور خطا باز دارد؛ اما امور خطا را به ایشان شناساند. اطاعت یا عدم اطاعت از شریعت به تصمیم خود شخص بستگی داشت. اگر کسی تصمیم به نافرمانی از شریعت می‌گرفت، باید انتظار برخی عواقب را نیز می‌داشت.

اگر ماجراهای مربوط به قوم اسرائیل را در عهدعتیق خوانده باشید، می‌دانید که قوم برگزیده خدا بارها از شریعت سرپیچی کرد و به‌خاطر نافرمانی متحمل رنج شد خدا می‌دانست که انسان‌ها با تلاش خود نمی‌توانند از همه اجزاء شریعت پیروی کنند. به همین دلیل، وی قربانی را برای کفاره گناه مقرر کرد. اما هنگامی که عیسی خود را به‌عنوان کفاره ما قربانی کرد، یکبار و برای همیشه اقتضای شریعت را متحقق ساخت. شریعت عهدعتیق میثاق قدیم بود؛ قربانی شدن عیسی برای ما راه را برای میثاقی جدید میان خدا و انسان گشود. آن میثاق جدید آموزش گناهان را به‌واسطه فیض خدا از طریق ایمان به عیسی مسیح مهیا کرد. و آن عطیه‌ای است رایگان. انسان‌ها دیگر تحت انقیاد شریعت قدیم نیستند. به‌واسطه عیسی مسیح، ما از شریعت آزاد شدیم (ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴ مشاهده شود).

این به چه معنی است؟ آیا معنی آن این است که چون انسان‌ها از شریعت آزاد شده‌اند، می‌توانند به دلخواه خود زندگی کنند؟ مطمئناً خیر! معنی آن این است که روح مسیح اکنون در درون ما ساکن است و طبیعت نوین و الهی ما را کنترل می‌کند. این طبیعت نوین در پی ارضاء امیال پلید یا خودخواهانه نیست، بلکه درصدد آن است که مورد پسند خدا واقع شود. طبیعت نوین برای ایماندار اطاعت از خدا و زندگی مورد پسند او را ممکن می‌سازد.

اگر تمام شش باب رساله به غلاطیان را بخوانید، متوجه خواهید شد که تأکید پولس در سراسر این رساله این است که ما به‌واسطه ایمان‌مان به عیسی مسیح، و مستقل از مقررات شریعت، در حضور خدا عادل شمرده شده‌ایم. روح‌القدس که در ما ساکن است، پایه زندگی جدید ما در مسیح است.

بروس (F.F. Bruce)، متفکر بزرگ مسیحی گفته است: «آزادی از شریعت به‌هیچ‌وجه تعهدات اخلاقی و رفتاری ما را نفی نمی‌کند. اما از این پس، تعهدات و الزامات اخلاقی به‌جای آنکه توسط قواعد شریعت ترغیب شوند، توسط عمل روح‌القدس که روح آزادی است، در شخص شکوفا می‌شود ... آزادی روح پادزهری است هم برای اسارت شریعت و هم برای لاقیدی و بی‌بند و باری.»

اجازه دهید که معنی این مطلب را خلاصه کنیم:

- ۱- شخصی که به‌واسطه ایمان به عیسی مسیح نجات یافته است، دیگر تحت انقیاد شریعت عهدعتیق نمی‌باشد.
- ۲- به‌هنگام نجات، روح‌القدس در ایماندار ساکن می‌شود و او طبیعت روحانی جدیدی را دریافت می‌دارد.
- ۳- ایماندار تا زمانی که کنترل زندگی‌اش را در اختیار روح‌القدس باقی بگذارد، زندگی مسیحی ظفرمندی خواهد داشت.
- ۴- رفتار ایماندار اکنون بستگی به میزان تسلیمش به روح‌القدس دارد. وی دیگر نه در انقیاد شریعت است و نه در انقیاد طبیعت کهنه و امیال آن.

۱- اصل زندگی جدید در مسیح چیست؟

۲- پاسخ به مسائل مربوط به کنترل شریعت و کنترل امیال گناه‌آلود چیست؟

۳- کدام یک از جملات ذیل مفهوم واقعی آزادی از اسارت شریعت یا گناه را بیان می‌کند؟

- (a) زندگی در روح
- (b) آزادی برای انجام هر چه که می‌خواهم
- (c) آزادی از تعهدات اخلاقی
- (d) نجات به‌واسطه ایمان به مسیح
- (e) ارضاء امیال شخصی
- (f) عملکرد روح در من
- (g) به‌جا آوردن تمام جزئیات شریعت
- (h) ظاهر ساختن ثمره روح

شریعت آزادی

در غلاطیان باب ۵، تعلیم پولس در مورد موضوع شریعت و آزادی تشریح شده است. در آیه ۱، پولس بار دیگر به غلاطیان در مورد کشیده شدن به سوی اسارت شریعت هشدار می‌دهد. وی به‌جا آوردن مناسک و قواعد شریعت را به یوغ اسارت تشبیه می‌کند. اگر کسی یکی از اجزاء شریعت را به‌جا آورد، مجبور است که تمام اجزاء آن را به‌جا آورد. اگر یک جزء از شریعت نقض شود، مثل این است که تمام اجزاء آن نقض شده باشد. اما مسیحیان به‌واسطه ایمان به مسیح، تحت میثاق جدید هستند؛ لذا ما از به‌جا آوردن مناسک دشوار شریعت آزاد هستیم. میثاق جدید به‌واسطه خود مسیح، آزادی، عدالت، و حیات را امکان‌پذیر ساخته است. در غلاطیان ۲:۶ انجیل، «شریعت مسیح» نامیده شده است، اما شریعت آزادی برای خدمت به خدا، نه به گناه. زیرا که همراه با آزادی روحانی، مسئولیت زندگی خداپسندانه می‌آید - ما فقط با قدرت روح‌القدس ساکن در خود می‌توانیم از چنین زندگی برخوردار باشیم.

مسیحیان غلاطیه سعی داشتند که در آن واحد، هم شریعت را به‌جا آورند و هم مسیح را خشنود سازند. این همان چیزی است که پولس در این رساله در مورد آن صحبت می‌کند. در رساله دیگر به کلیسای روم، وی در مورد همان موضوع چنین می‌نویسد:

«بنابراین، ای برادران من، شما نیز به‌وساطت جسد مسیح برای شریعت مرده شدید تا خود را به دیگری پیوندید، یعنی با او که از مردگان برخاست، تا به جهت خدا ثمر آوریم. زیرا وقتی که در جسم بودیم، هوس‌های گناہانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل می‌کرد تا به جهت موت ثمر آوریم. اما الحال چون برای آن چیزی که در آن بسته بودیم مردیم، از شریعت آزاد شدیم، به حدی که در تازگی روح بندگی می‌کنیم نه در کهنگی حرف» (رومیان ۴:۷-۶).

پولس قدم به قدم زندگی در روح را به غلاطیان تعلیم می‌دهد ابتدا وی حقیقت اساسی مولود شدن از روح را قید می‌کند (۲۹:۴)؛ سپس در مورد زندگی به واسطه روح سخن می‌گوید (۱۶:۵)؛ و سرانجام به غلاطیان توصیه می‌کند که در روح سلوک کنند (۲۵:۵).

نقطه اوج این رساله هنگامی فرا می‌رسد که پولس زندگی در جسم را (غلاطیان ۱۹:۵-۲۱) با زندگی در روح مقایسه می‌کند. به دو فهرستی که در درس ۱ تهیه کردید، مراجعه نمایید و بار دیگر آنها را مقایسه کنید. تعلیم پولس این نیست که جنگی دائمی در درون ما جریان دارد که مانع زندگی خداپسندانه می‌شود. وی فقط نتایج زندگی در شریعت‌گرایی و جستجوی کمال از طریق تلاش‌های شخصی را توصیف می‌کند. کسانی که به مسیح تعلق دارند، چنانکه پولس می‌گوید، طبیعت گناه‌آلود و هیجان‌ناز و امیالش را مصلوب کرده‌اند. زندگی ایشان اکنون توسط روح‌القدس هدایت می‌شود: ایشان از روح مولود شده‌اند، و به واسطه روح زندگی می‌کنند، و در روح سلوک می‌نمایند. این است شریعت آزادی.

۴- شریعت آزادی بدین معنی است که به واسطه قدرت روح‌القدس، برای آزادی داریم، نه برای

۵- فرایندی را که شریعت آزادی را امکان‌پذیر می‌سازد توضیح دهید

مرور ثمره

رشدی تدریجی

مریل تنی (Merril C. Tenny)، نویسنده معروف مسیحی، در تفسیر خود از رساله به غلاطیان گفته است: «هدف آشکار این رساله آماده کردن غلاطیان برای گذراندن امتحان نبود، بلکه آماده کردن ایشان برای یک زندگی بود.» می‌توانیم در

مورد این دوره درسی مربوط به ثمره روح نیز همان مطلب را بگوییم. مهم‌ترین هدف این دوره درسی، ایجاد میل به این است که ثمره روح در زندگی شما به‌وفور ایجاد شود. به‌خاطر داشته باشید که ثمره روح عبارت است از رشد تدریجی حیات و طبیعت عیسی مسیح در ایماندار.

هدف ما این است که شبیه به عیسی شویم. سی. اس. لوئیس (C.S. Lewis) می‌گوید: «الگوی ما عیسی، نه فقط عیسای جلجتا، بلکه عیسای دکان نجاری، جاده‌ها، انبوه جمعیت، فریادها و شکایات، و مطمئناً ضدیت‌ها، محرومیت از آرامش و استراحت نیز بود. برای همین، ... الگوی ما یک زندگی الهی است که تحت شرایط انسانی عمل می‌کند.»

گاهی اوقات راحت‌تر است که یک زانو را در مهراب خم کرده، متعهد شویم که از عیسی پیروی می‌کنیم تا اینکه آن تعهد را در عمل پیاده کنیم. آیا می‌توان هنگامی که در محل کار، یا در حال رانندگی، یا در میان مردم هستید، سیرت مسیح را در شما مشاهده کرد؟ آیا وقتی حرفی ناحق به شما می‌زنند یا چیزی نامعقول از شما می‌خواهند، سیرت مسیح در شما دیده می‌شود؟ آیا در بحران‌ها و آشفتگی‌های زندگی، سیرت مسیح‌گونه را متجلی می‌سازید؟ هرگز فراموش نکنید که ما در هر شرایطی مددکار نیرومندی با خود داریم. مادامی که در روح سلوک کنیم، وی به ما کمک خواهد کرد تا همانند عیسی زندگی نماییم و زیبایی او در ما مشهود خواهد بود.

موضوع‌های اصلی

در خاتمه، اجازه بدهید که ثمره نه‌گانه روح را مرور کرده، یک بار دیگر موضوع‌های اصلی این دوره درسی را مورد ملاحظه قرار دهیم.

۱ - **محبت**. اولین بُعد ثمره روح محبت الهی (agape) است، محبتی عاری از خودخواهی، محبتی عمیق و دائمی که بزرگترین جلوه آن در محبت خدا و در محبت

عیسی بر روی صلیب یافت می‌شود. آن محبتی است که در اول قرن‌تین باب ۱۳ با کلمات صبور، مهربانی و عاری از خودخواهی توصیف شده است؛ محبتی که حسد نمی‌ورزد، تکبر و غرور و خشونت ندارد، زود به‌خشم نمی‌آید، و با راستی شادی می‌کند. این محبت به خطاها توجه نمی‌کند و از بدی خوشحال نمی‌شود. آیا توجه دارید که تعاریفی که در مورد سایر ابعاد ثمرهٔ روحانی ارائه دادیم، در مورد محبت نیز صدق می‌کند؟ محبت خصوصیت مسیح است که از تمامی خصوصیات بیرون می‌تراود.

۲- خوشی. این ویژگی فیضی است الهی که منتهی به رفتاری مملو از خرمی، شادی توأم با آرامش، و شمع عظیم بر پایه زندگی در روح می‌شود. این خوشی نتیجهٔ ایمان به خداست و تحت تأثیر شرایط زندگی قرار نمی‌گیرد. این شادی از نجات ناشی می‌شود، از آگاهی به این حقیقت که قدرت خدا به نفع ما عمل می‌کند؛ و همچنین از برکت سلوک روزانه با خدا و مشارکت با او از طریق کلامش و دعا، ناشی می‌شود. برای مسیحی، پیوند محکمی میان رنج و شادی وجود دارد. شادی خداوند در اوقات سخت به ما قوت می‌بخشد.

۳- سلامتی. سلامتی که روح‌القدس می‌بخشد، مشتمل است بر سکون، آرامش، اتحاد، هماهنگی، امنیت، اعتماد، سرپناه، و پناهگاه. این سلامتی عبارت است از احساس سلامت روحانی، معرفت بر اینکه با خدا رابطه‌ای درست داریم، و اطمینان به اینکه می‌توانیم به خدا برای برآورده ساختن تمام نیازهایمان اعتماد کنیم. به‌هنگام نجات، سلامتی را با خدا تجربه می‌کنیم. سلامتی خدا درونی است و جایگزین خشم، احساس گناه، و نگرانی می‌شود. کتاب مقدس ما را بر آن می‌دارد که حتی‌الامکان با همگان در صلح و صفا زندگی کنیم، صلح‌جو باشیم و آن را تعاقب کنیم. صلح و صفا با انسان‌ها، مستلزم این است که صلح‌طلب باشیم.

۴- حلم و بردباری. این بُعد از ثمرهٔ روح در مورد متحمل بودن، متعادل بودن و پرهیزکار بودن سخن می‌گوید. حلم یا صبر عبارت است از پایداری و تحملی که

تسلیم شرایط سخت و مغلوب و سوسه‌ها نمی‌گردد. صبر از صفات خدا نیز هست؛ چنانکه در خروج ۶:۳۴ آمده است، وی دلسوز، فیاض، دیر غضب، و امین بوده، محبت خود را نسبت به ما حفظ می‌کند و بخشنده می‌باشد. این‌ها تماماً توصیف‌های کسی است که صبور می‌باشد.

۵- مهربانی. شخصی که مهربان است، دلسوز است و حالتی شیرین دارد که از پاکی درون بر می‌خیزد. وی مایل است کاری را بکند که نیکوست. مهربانی به طرز تنگاتنگی با نیکویی مرتبط است. مهربانی حالتی است درونی؛ نیکویی حالتی است بیرونی و تجلی عملی مهربانی می‌باشد.

۶- نیکویی. این خصوصیت عبارت است از بروز مهربانی - یعنی انجام آنچه که نیکوست؛ و مشتمل است بر خدمت به دیگران و سخاوت. نیکویی می‌تواند هم مهربان باشد و هم قاطع. نیکویی می‌تواند حتی شامل توبیخ و انضباط باشد تا شخص خطاکار را به سوی توبه و آمرزش سوق دهد و او را نجات بخشد.

۷- ایمان و امانت. این فضیلت شخصی است که دارای ایمان می‌باشد، و شامل این خصائص می‌گردد: قابل اعتماد بودن، صداقت، وفاداری، امانت، درستکاری، و بی‌ریایی. امانت ما بر پایه اعتماد ما به عیسی که ما را نجات می‌دهد و سرسپردگی مطلق به او به‌عنوان خداوند و نجات‌دهنده‌مان قرار دارد. شخص امین قابل اطمینان است - می‌توان بر روی او حساب کرد که کار درست را انجام داده، به قول‌هایش وفا می‌کند. وی در مباشرت امین است - می‌توان به او اعتماد کرد که کار خدا را بر طبق اراده‌اش انجام می‌دهد وی می‌داند که وقت، استعداد، و دارایی‌اش تماماً به خداوند تعلق دارد و در اداره این چیزها قابل اطمینان است.

۸- تواضع و ملایمت. سه مفهوم عمده تواضع عبارتند از: (۱) اطاعت از اراده خدا؛ (۲) قابل تعلیم بودن و (۳) ملایم و ملاحظه‌کار بودن. تواضع مشتمل است بر کنترل خشم - یعنی دانستن اینکه چه هنگام باید خشمگین شد و چه هنگام نشد

تشبیهاتی از قبیل مسیح بره خدا، روح القدس به عنوان کبوتر، و ایمانداران به عنوان گوسفند، خصوصیات تواضع و ملایمت را در زندگی مسیحی به تصویر می کشد.

۹- پرهیزکاری. آخرین بُعد ثمره روح، پرهیزکاری یا تسلط بر نفس است. برای درک بهتر آن، می توان تمرین و انضباط ورزشکاران را برای برنده شدن در مسابقه مثال زد. پرهیزکاری مستلزم تسلط بر هوس های جسمانی و میانه روی در عادات روزانه می باشد. پرهیزکاری در نقطه مقابل بی بند و باری قرار می گیرد. یک مسیحی باید یک زندگی متعادل و به دور از افراط داشته باشد. موارد خاص تسلط بر نفس عبارت است از کنترل زبان، امیال جنسی، تنظیم وقت، کنترل افکار، و اعتدال در اموری نظیر خوردن و آشامیدن. پرهیزکاری به واسطه طبیعت نوین ما امکان پذیر می گردد چرا که کنترل زندگی مان را به روح القدس می دهد. پرهیزکاری برای زندگی مقدس اساسی است؛ پرهیزکاری در واقع یعنی کنترل روح القدس بر زندگی ما، یا تسلیم ارادی خویشتن به کنترل روح القدس.

۶- ثمره روح را از ستون سمت چپ با توصیف کوتاه هر یک از جملات سمت راست منطبق کنید

(a) اعمال یا ابراز مهربانی که شامل خدمت به دیگران و سخاوت نیز می شود.	(۱) محبت
(b) مستلزم اطاعت، قابل تعلیم بودن و ملاحظه کاری است.	(۲) خوشی
(c) حالت خوشی عظیم که بر پایه ایمان به خدا قرار دارد نه شرایط زندگی.	(۳) سلامتی
(d) مستلزم تمرین سخت، اعتدال، میانه روی و تعادل است.	(۴) حلم
(e) آرامش، اتحاد، هماهنگی و امنیت.	(۵) مهربانی
(f) خصوصیتی که بر تمام خصوصیات	(۶) نیکویی
	(۷) ایمان و امانت

- دیگر اثر می‌گذارد و در مرگ مسیح بر صلیب متجلی شده است.
- (۸) تواضع
(۹) پرهیزکاری
- (g) کیفیت باطنی شفقت، دلسوزی و شیرینی.
(h) قابل اعتماد بودن، امانت، بی‌ریایی، و مباشرت درست.
(i) استقامت، کیفیت متحمل و متعادل بودن.

۷- غلاطیان ۵:۲۲ و ۲۳ را حفظ کنید و آن را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس آن را با صدای بلند برای کسی نقل قول کنید

۸- عناوین ذیل را در دفتر یادداشتان رونویسی کنید و وقت کافی اختصاص دهید تا وجود ثمره روح را در زندگی خودتان ارزیابی کنید. فکر کنید که چطور می‌توانید مطالبی را که در این درس‌ها فرا گرفته‌اید، در عمل پیاده کنید. به نیازی که در ارتباط با ظهور ثمره روح در زندگی‌تان دارید، فکر کنید.

ثمره روح			
نیازهایی که برای رشد دارم	وجود این خصوصیت در من	توصیف کوتاه خصوصیت	خصوصیات

بعد از تکمیل جدول، صمیمانه دعا کنید تا روح‌القدس به‌گونه‌ای وافر این خصوصیات مسیح را در شما تولید نماید. به‌خاطر داشته باشید که ثمره روح یعنی شکوفایی تدریجی سیرت مسیح‌گونه در شما، به‌شرطی که در فیض او رشد کنید و از هدایت روح‌القدس اطاعت کنید. ممکن است بارها شکست بخورید، اما روح‌القدس به شما کمک خواهد کرد تا تبدیل به شاخه‌ای شوید که میوه بسیار به‌بار می‌آورد، چون همواره کنترل زندگی‌تان را به او داده‌اید.

در خاتمه این توصیه را از پولس رسول نقل می‌کنیم: «اما می‌گوییم به روح رفتار کنید ... اگر به روح زیست کنیم، به روح هم رفتار بکنیم... زیرا هر که برای جسم خود کارَد، از جسم فساد را درو کند؛ و هر که برای روح کارَد، از روح حیات جاودانی خواهد دروید» (غلاطیان ۱۶:۵ و ۲۵؛ ۸:۶).

خودآزمایی

سؤالات درست یا غلط - جملات درست را با حرف T و جملات غلط را با حرف F مشخص کنید.

- ۱- در صحبت از ثمره روحانی، به یک ثمره با نه بعد یا نه جنبه اشاره می‌کنیم.
- ۲- اصطلاحات ثمره روح و خصوصیات مسیح به یک مفهوم اشاره می‌کنند.
- ۳- آزادی مسیحی بدین معنی است که مسیحی می‌تواند احکام خدا را نادیده گرفته، هر چه می‌خواهد بکند.
- ۴- نجات به واسطه ایمان به مسیح دریافت شده، به واسطه کارهای نیکو حفظ می‌شود.
- ۵- هدف شریعت عهدعتیق این است که انسان را نزد خدا نامقبول سازد.
- ۶- اصل هدایت‌کننده زندگی جدید در مسیح روح القدس ساکن در ماست.
- ۷- آزادی روح هم مسأله اسارت شریعت را حل می‌کند و هم اسارت در امیل گناه‌آلود.
- ۸- میثاق جدید شریعت آزادی است برای خدمت خدا، نه گناه.
- ۹- از مسیحیان هنوز انتظار می‌رود که برخی از مناسک و تشریفات شریعت عهدعتیق را به جا آورند.
- ۱۰- مادامی که شخص کنترل زندگی خود را به روح القدس تسلیم می‌کند، این گواه بر این واقعیت است که وی خدا را از روی انتخاب خدمت می‌کند و نه از روی شریعت.
- ۱۱- ثمره روح یعنی شکوفایی و رشد تدریجی زندگی و طبیعت عیسی مسیح در ایماندار.
- ۱۲- ثمره روح به طور کامل در هر ایماندار به هنگام نجات و به هنگام ساکن شدن روح القدس در وی ایجاد می‌شود.

پاسخ صحیح تمرین‌ها

۵- مولود شدن از روح، زیستن به واسطه روح و سلوک در روح

۱- ساکن شدن روح القدس در ما

۶-۶ (a) نیکویی

۸-۸ (b) تواضع

۲-۲ (c) خوشی

۹-۹ (d) پرهیزکاری

۳-۳ (e) سلامتی

۱-۱ (f) محبت

۵-۵ (g) مهربانی

۷-۷ (h) ایمان و امانت

۴-۴ (i) حلم یا صبر

۲- آزادی روح القدسی که در ما ساکن است.

۷- پاسخ خودتان.

۳-۳ (a) زندگی در روح

(d) نجات به واسطه ایمان به مسیح

(f) عملکرد روح در من

(h) ظاهر ساختن ثمره روح

۸- پاسخ خودتان.

۴- خدمت به خدا، گناه

این آخرین درس از بخش سوم و نیز آخرین درس این کتاب است. بعد از اتمام این خودآزمایی، درس‌های ۷ تا ۱۰ را مرور کرده، به سؤالات آزمون میانی شماره ۳ پاسخ دهید. از رهنمودهای داده شده پیروی کنید.

پاسخ خودآزمایی‌ها

درس ۱

- ۱- غلط
- ۲- غلط
- ۳- غلط
- ۴- صحیح
- ۵- صحیح
- ۶- صحیح
- ۷- صحیح
- ۸- غلط
- ۹- صحیح
- ۱۰- صحیح
- ۱۱- صحیح
- ۱۲- غلط
- ۱۳- ۲ (a) - هلف ثمردهی
- ۱۳ (b) - شرایط ثمردهی
- ۱۳ (c) - راههای پدید آوردن ثمردهی روحانی
- ۱۴- سیرت مسیحی
- ۱۵- محبت، خوشی، سلامتی، حلم، مهربانی، نیکویی، ایمان، تواضع، و پرهیزکاری
- ۱۶- با آوردن ثمر بیشتر

درس ۲

- (b-۱) محبت برادرانه
- (a-۲) محبت آگاپه
- (d-۳) رابطه جسمانی
- (d-۴) هر سه بُعد اساسی است؛ هیچ یک نمی تواند بدون بقیه وجود داشته باشد
- (b-۵) «خداوند، خدای خود را با تمامی دل و جان و قوت و فکر دوست بدار و همسایهات را همچون خود دوست بدار.»
- (a-۶) اطاعت، محبت نسبت به یکدیگر
- (d-۷) کمک به کسی که خداوند وارد زندگی تان می کند، چه دوست، چه دشمن، چه بیگانه
- (b-۸) خود را آنگونه ببینم که عیسی مرا می بیند، آفریده شده به صورت او.
- (c-۹) برای خدمت مؤثر باید تعادلی میان ثمره و عطایا وجود داشته باشد
- (b-۱۰) محبت مقدم بر خدمت است.
- (a-۱۱) کلیسای کولسی
- (a-۱۲) محبت پر شور، قدرشناس و ایثارگر است.

درس ۳

- (a-۱) ۱- شادی انسانی
- (b) ۲- شادی روحانی
- (c) ۲- شادی روحانی
- (d) ۱- شادی انسانی
- (e) ۲- شادی روحانی
- (f) ۲- شادی روحانی
- (g) ۳- شادی انسانی و شادی روحانی هر دو

- ۲- غلط
- ۳- صحیح
- ۴- غلط
- ۵- صحیح
- ۶- صحیح
- ۷- غلط
- ۸- صحیح
- ۹- صحیح
- ۱۰- صحیح
- ۱۱- صحیح
- ۱۲- غلط
- ۱۳- صحیح
- ۱۴- پاسخ خودتان

درس ۴

- ۱- پاسخ‌های a, b, e, f, h, i, j جنبه‌هایی از آرامش و سلامتی روحانی است.
- ۲- c) محبت و خوشی
- ۳- b) عدالت، سلامتی و خوشی
- ۴- c) کامل بودن یا کامل
- ۵- a) زمین
- ۶- a) کسانی که انجیل مسیح را اعلام می‌کنند، باید سلامتی را نشان دهند.
- ۷- c) داشتن سلامتی درونی به‌عنوان محافظ
- ۸- b) مصالحه با خدا به‌واسطه عیسی مسیح
- ۹- c) حقوق خودمان
- ۱۰- a) نهر یا رودخانه

درس ۵

۱-ا) متحمل بودن

ب) تسلط بر خود

ع) پایداری

۲-ج) تحمل

۳-ا) شخصیت

۴-ب) می خواهد به مردم فرصت زیادی برای توبه و نجات بدهد

۵-ف) همه موارد فوق

۶-ج) بخشنده بودن نسبت به دیگران

۷- صحیح

۸- صحیح

۹- غلط (این را روح القدس در ما شکوفا می سازد به شرطی که مطیع هدایت او

گردیم)

۱۰- غلط

۱۱- صحیح

۱۲- صحیح

۱۳- غلط

۱۴- غلط (این فصل ها از درون مشارکت مسیحی نیز حاصل می شود)

۱۵- صحیح

درس ۶

۱- هر یک از این‌ها: کیفیت پاکی، رفتار پرمهر، شیرین، پسندیده، پر از لطف و شفقت، و آماده برای انجام کار درست یا نیک.

۲- عمل کردن یا بروز دادن مهربانی، انجام دادن نیکویی، گشاده‌دست بودن

۳- همانطور که غلام محبت به خواست خود برای تمام عمر خدمتکار اربابش می‌گردد، ما نیز وقتی نجات می‌یابیم، به‌خواست خودمان برای تمام عمر خادم ارباب‌مان مسیح می‌شویم. با کارهای مهربان و نیک در حق دیگران، در واقع مسیح را خدمت می‌کنیم.

۴- (c) خدمت

۵- (a) ملایمت در خصوصیات اخلاقی

۶- (b) می‌تواند هم مهربان باشد و هم قوی

۷- (c) رحمت و فیض

۸- (a) نجات و خدمت

۹- (c) در دادن گشاده‌دست هستم، حتی اگر جنبه فداکاری داشته باشد

۱۰- (d) فیض است

۱۱- (b) بی‌طرفی

۱۲- (c) توبه

درس ۷

۱- (b) محبت به‌واسطه امانت به اثبات می‌رسد.

۲- (c) راندن یک اتوبوس

۳- (a) تحمل

۴- (c) وعده دادن و آن را به‌جا نیاوردن

۵- (b) ایمن زنده

۶-d) ادامه دادن کاری که شروع کرده‌ایم

۷-d) *pistis*

۸-b) مایملک شخص دیگری را اداره می‌کند.

۹-a) نحوه به کار بردن آنچه را که خدا به ما داده است.

۱۰-c) به درون ظلمت (جهنم) افکنده شدن

۱۱-b) دانیل

۱۲-d) آن چیزی باشیم که می‌گوییم هستیم

۱۳-c) مباشرت

۱۴-b) ثمره ایمان

درس ۸

۱-a) روح القدس

b) عیسی مسیح

c) پیروان مسیح (مسیحیان)

d) تواضع و ملایمت

۲- فرمانبرداری و اطاعت

۳- خشمگین، خشمگین

۴- تکبر و لاف زدن

۵- تواضع و ملایمت

۶-d) تواضع و قاطعیت

۷-a) ملاحظه کاری

۸-c) خشم به موقع

۹-b) هر عملی که خانه یا نام خدا را بی حرمت سازد

۱۰-c) باران بر زمین خشک تا بتواند بذر را بپذیرد

۱۱-d) داشتن روحی آرام و ملایم

۱۲- b) ورود به ملکوت خدا

درس ۹

۱- d) تسلط بر نفس (انضباط شخصی)

۲- b) میگساری و عیاشی

۳- a) هوس‌های جسمانی

۴- c) پرهیز از چیزهایی نظیر گوشت، شراب و ازدواج

۵- b) هیچ کاری را با افراط انجام ندهند

۶- a) زبان

۷- a) باید کنترل زندگی خود را به روح‌القدس بسپارید و نسبت به هدایت او در

زندگی‌تان حساس باشید

۸- b) زندگی متعادلی داشته، وقت معینی را صرف هر یک از این فعالیت‌ها نماییم.

۹- صحیح

۱۰- صحیح

۱۱- غلط

۱۲- غلط

۱۳- صحیح

۱۴- غلط

درس ۱۰

۱- صحیح

۲- صحیح

۳- غلط

۴- غلط (ایمان به مسیح تنها شرط لازم است)

۵- غلط

٦- صحیح

٧- صحیح

٨- صحیح

٩- غلط

١٠- صحیح

١١- صحیح

١٢- غلط

حیات وافر

ثمره روح

(بررسی سیرت مسیحی)

آزمون‌های میانی

دانشجوی گرامی

این آزمون‌های میانی به منظور یادگیری بهتر تمامی جزئیات این کتاب درسی تهیه شده است. هر آزمون مربوط به چند درس می‌باشد. لطفاً پس از مطالعه درس‌های مشخص شده، آزمون مربوط به آنها را بگذرانید.

پاسخ‌های صحیح را در ورقه پاسخنامه علامت بزنید. پس از گذراندن هر سه آزمون میانی، ورقه پاسخنامه را برای تصحیح برای ما بفرستید.

در صورتی که مایلید این درس را به صورت رسمی امتحان دهید و یک واحد دانشگاهی کسب کنید، لطفاً جهت ثبت نام و انجام تشریفات امتحان با ما تماس حاصل فرمایید

با آرزوی موفقیت

آزمون میانی شماره ۱

(مربوط به درس‌های ۱ تا ۴)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

- جملات صحیح را با حرف **a** و جملات غلط را با حرف **b** مشخص نمایید.
- ۱- اگر بگوییم که طبیعت کهنه سیرت مسیح‌گونه را ایجاد می‌کند، به اصل ثمردهی اشاره کرده‌ایم.
 - ۲- در تمثیل درخت تاک و شاخه‌ها، باغبان مظهر ایماندار است.
 - ۳- کامل‌ترین نوع محبت، محبت «آگابه» می‌باشد.
 - ۴- خوشی روحانی اغلب به‌واسطه رنج و سختی تقویت و شکوفا می‌شود.
 - ۵- برای یک مسیحی، سرچشمه خوشی روحانی در روابط انسانی یافت می‌شود.
 - ۶- سه جنبه از سلامتی روحانی عبارت است از آرامش، اتحاد، و امنیت.
 - ۷- مصالحه کردن یعنی نداشتن اتحاد و هماهنگی با خدا.

بخش دوم - سؤالات چندگزینه‌ای

صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید و علامت بزنید.

- ۸- تمثیلی از اصل ثمردهی این است که
 - a) درخت موز تولید بذری می‌کند.
 - b) طبیعت کهنه اعمال جسمانی را تولید می‌کند.
 - c) اکثر بذرها بعد از کاشته شدن می‌میرند.
 - d) اکثر شاخه‌ها میوه‌های بسیاری تولید می‌کند.

۹- اصطلاح «ثمره روح» به چه اشاره می‌کند؟

- (a) انجام کارهای نیک
 - (b) خصوصیات زندگی مسیحی
 - (c) داشتن یک زندگی کامل
 - (d) بخشایش گناهان و مصالحه با خدا
- ۱۰- در تمثیل تاک و شاخه‌هایش، شاخه‌هایی که میوه‌ای نمی‌آورند،
(a) هرس می‌شوند.
(b) مجدداً کاشته می‌شوند.
(c) بریده می‌شوند.
(d) آبیاری می‌شوند.

۱۱- مهربانی برادرانه یا دوستی در مرتبه‌ای پایین‌تر از محبت آگاپه قرار دارد، زیرا

مبتنی است بر کدام یک از موارد زیر؟

- (a) خودخواهی
- (b) تماس فیزیکی
- (c) رابطه متقابل
- (d) دریافت از طرف مقابل و نه دادن

۱۲- محبتی که از غرایز طبیعی و احساسات یا هیجان‌ات و هوس‌ها سرچشمه

می‌گیرد، چه نامیده می‌شود؟

- (a) Eros یا محبت و عشق جسمانی و فیزیکی
- (b) Philia یا محبت برادرانه
- (c) Agape (آگاپه) یا محبت الهی

۱۳- وقتی می‌گوییم که آگاپه محبتی است به دور از خودخواهی، منظورمان این است که این نوع محبت

- (a) نیازهای شخصی را مهم‌ترین چیز تلقی می‌کند.
 - (b) مستلزم این است که شخص از خود متنفر باشد.
 - (c) فقط متوجه خدا است.
 - (d) نیازهای دیگران را مقدم بر نیازهای خود می‌داند.
- ۱۴- کدام یک از موارد زیر خوشی روحانی را تعریف می‌کند؟
- (a) رضایت و لذت از چیزهای خوب زندگی
 - (b) آرامش و شادی که سرچشمه‌اش کامیابی و امنیت شخصی است
 - (c) خوشی که ناشی رابطه‌ای پرمحبت با دیگران است
 - (d) حالت خرمی، شادی توأم با آرامش، و خوشی عظیم که بر شرایط زندگی استوار نیست زیرا شالوده‌اش خدا است.

۱۵- سرچشمه اصلی خوشی و شادی روحانی چیست؟

- (a) خود خدا
 - (b) کارهای پر قدرت خدا
 - (c) برکات خدا
 - (d) امید ما به حیات جاودانی
- ۱۶- از کلام خدا می‌دانیم که پیوند مستحکمی وجود دارد میان شادی و
- (a) خوشحالی
 - (b) ثروت
 - (c) رنج و سختی
 - (d) شک

۱۷- بر اساس فرمایش عیسی، عواملی که نشان می‌دهند که ملکوت خدا در درون ما است، عبارتند از سلامتی، خوشی، و

(a) خوراک و نوشیدنی

(b) عدالت

(c) روحی آرام

(d) خدمت

۱۸- سلامتی و صلح با خدا به کدام مورد زیر اشاره دارد؟

(a) برخورداری از میانجی میان خدا و انسان

(b) اعتراف به گناه

(c) مصالحه

(d) تقدیس

۱۹- دانیال در چاه شیران، تصویری است از این اصل که سلامتی ناشی می‌شود

از.....

(a) اعتماد به خدا

(b) قدرتمند بودن

(c) اطاعت از مقامات

(d) پرهیز از گناه

آزمون میانی شماره ۲

(مربوط به درس‌های ۵ و ۶)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

- جملات صحیح را با حرف **a** و جملات غلط را با حرف **b** مشخص نمایید.
- ۱- رویارو شدن با سختی‌ها با صبر و تحمل، یعنی شکایت کردن از آنها.
 - ۲- دو جنبه از حلم و صبر الهی، تحمل مشقات و تعادل در خلق و خو است.
 - ۳- تأخیر در بازگشت خداوند عمدتاً به خاطر آزمایش صبر ایمانداران است.
 - ۴- کلمه‌ای که در غلاطیان ۵:۲۲ مهربانی ترجمه شده است، به معنی ملایمت و شفقت و شیرینی شخصیت است.
 - ۵- مهربانی خدا در رحمت او نمایان شده است، و نیکویی‌اش در کار تأدیب و اصلاح بشر.
 - ۶- نیکویی به‌عنوان ثمره روح اشاره به حالت درونی و غیرفعال دارد.
 - ۷- برای مهربانی و نیکویی خدا حد و مرزی وجود ندارد، حتی در حق کسانی که عاصی‌اند و مایل به توبه نیستند.

بخش دوم - سؤالات چند جوابی

- صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید.
- ۸- وقتی عیسی فرمود که ما باید صلیب خود را برداریم و او را پیروی کنیم، منظورش این بود که باید آماده باشیم که
(a) بیخشیم.
 - (b) وارد خدمت تمام‌وقت شویم.

(c) علیه دشمنان او بجنگیم.

(d) در راه او متحمل رنج و مشقت گردیم.

۹- کتاب مقدس تعلیم می دهد که رنج و سختی کدام یک از موارد زیر را تولید

می کند؟

(a) پایداری و حلم

(b) یأس و سرخوردگی

(c) شفا

(d) ایمان

۱۰- در اول قرن تیان باب ۱۳، می بینیم که محبت زود به خشم نمی آید، حساب

خطاهای دیگران را نگه نمی دارد، و همیشه متحمل و استوار است. همه اینها

خصوصیت کدام بُعد از ثمره روح است؟

(a) خوشی

(b) سلامتی

(c) حلم و صبر

(d) ایمان و امانت

۱۱- کدام یک از موارد زیر تعریف درستی از حلم و صبر خداوند «نیست»؟

(a) پرشفتت و مهربان

(b) زودغضب

(c) پر از محبت و وفاداری

(d) آمرزش گناهان

۱۲- کدام یک از موارد زیر بیانگر جنبه‌ای از حلم و صبر «نیست»؟

- (a) مریم منتظر کسی که سر قرار دیر بیاید نمی‌شود.
- (b) گرچه اتومبیل سهراب قدیمی است، اتومبیل جدیدی نخواهد خرید تا زمانی که به اندازه کافی پس‌انداز کرده باشد.
- (c) آنا به مدت شش ماه به علت بیماری بستری است، اما اعتمادش به خداوند است و همیشه حالتی شیرین دارد و خوش‌برخورد است.
- (d) رامین از پسر نامطیعش ناامید نمی‌شود، و وفادارانه برای او دعا می‌کند و از اشتباهاتش چشم‌پوشی می‌کند.

۱۳- کدام یک از موارد زیر، نیکویی به‌عنوان ثمره روح را توصیف می‌کند؟

- (a) پاکی
- (b) شفقت
- (c) شیرینی
- (d) گشاده‌دستی

۱۴- پاکی و تقدس اخلاقی با کدام یک از خصوصیات زیر مرتبط است؟

- (a) حلم و صبر
- (b) نیکویی
- (c) مهربانی
- (d) گشاده‌دستی

۱۵- کدام یک از موارد زیر، حد و مرز مهربانی خدا را توصیف می‌کند؟ مهربانی

خدا شامل حال

- (a) همه ایمانداران می‌شود.
- (b) ایماندارانی می‌شود که ثمره روح را ظاهر می‌سازند
- (c) همه مردم می‌شود، چه ایماندار و چه بی‌ایمان.
- (d) آنانی می‌شود که گناهی در زندگی‌شان نیست.

۱۶- دو اصل مربوط به خداترسی و نیکویی در کدام مورد زیر منعکس است؟

(a) عدالت و رحمت

(b) نجات شخصی و خدمت به دیگران

(c) پاکی و گشاده‌دستی

(d) محبت و خوشی

۱۷- خدا از آدم و حوا پرسید: «کجایی؟» این سؤال بیانگر نگرانی خدا در چه

زمینه‌ای از زندگی ایشان بود؟

(a) شرایط روحانی‌شان

(b) امنیت‌شان

(c) ناپدید شدن‌شان

(d) موقعیت اجتماعی‌شان

۱۸- گشاده‌دست بودن یعنی

(a) آمادگی برای خدمت

(b) سخاوتمند بودن

(c) فقیر بودن

(d) ثروتمند بودن

۱۹- رحمت، عدالت، و راستی، در کدام یک از موارد زیر یافت می‌شود؟

(a) شریعت

(b) برقراری انصاف

(c) کفار عیسی مسیح

(d) معرفت و دانش

آزمون میانی شماره ۳

(مربوط به درس‌های ۷ تا ۱۰)

بخش اول - سؤالات صحیح و غلط

جملات صحیح را با حرف a و جملات غلط را با حرف b مشخص نمایید.

- ۱- در عهدجدید، دو کاربرد اصلی کلمه pistis، ایمان و امانت می باشد.
- ۲- تعلیم‌پذیر بودن و اطاعت از خصوصیات تواضع است.
- ۳- وعده دادن و بعد شکستن آن بهتر است از وعده ندادن.
- ۴- شخص متواضع و ملایم معمولاً شخصی است ضعیف و فاقد شهامت برای عمل، زیرا نمی‌خواهد کسی را برنجانند.
- ۵- پرهیزکاری و تسلط بر نفس شامل پشت‌پا زدن به لذات و خواسته‌های گناه‌آلود می باشد.
- ۶- پولس رسول تعلیم داد که هیچ قانون و شریعتی علیه تجلی ثمره روح وجود ندارد.
- ۷- ریاضت به‌عنوان جزئی از پرهیزکاری ضروری است.

بخش دوم - سؤالات چند جوابی

صحیح‌ترین پاسخ را انتخاب نمایید.

- ۸- آن جنبه از ایمان که منتهی به توبه می شود، چه نام دارد؟
 - (a) عطای ایمان
 - (b) اعتقادات
 - (c) ایمان نجات‌بخش

(d) ایمان زنده

۹- مباشرت یک جنبه از امانت است به معنی
.....

(a) تحمل همراه با صبر

(b) به پایان بردن کاری که شروع کرده‌ایم

(c) اداره درست امور و دارایی شخصی دیگر

(d) وفا به عهد

۱۰- کدام یک از موارد زیر جنبه‌ای از امانت «نیست»؟

(a) عدم صداقت

(b) قابل اعتماد بودن

(c) ثابت قدم بودن

(d) مباشرت

۱۱- سه اندیشه اصلی که در کلمه «تواضع» در غلاطیان ۵:۲۳ وجود دارد، عبارت

است از اطاعت از اراده خدا، تعلیم پذیر بودن، و...

(a) داشتن اعتماد به نفس

(b) آرام بودن

(c) ضعیف بودن

(d) ملاحظه کار بودن

۱۲- کلمه *praotes* یا تواضع، در زبان یونانی غیر کتاب مقدسی به چه معنایی

است؟

(a) هرگز عصبانی نشدن

(b) رام کردن یا منضبط کردن یک حیوان

(c) شریک شدن در یوغ اسارت

(d) سربازی که از جنگیدن با دشمن امتناع می‌ورزد

۱۳- اهمیت تواضع به‌عنوان ثمره روح، در همه نمادهای (مظهرهای) کتاب مقدسی زیر مشاهده می‌شود، جز در یک مورد. آن مورد کدام است؟

(a) روح القدس به‌عنوان کبوتر

(b) عیسی به‌عنوان بره خدا

(c) شاگردان مسیح به‌عنوان حیوانات رام شده

(d) ایمانداران به‌عنوان گوسفند

۱۴- مثال‌ها و تشبیهات پولس در زمینه ورزشکار و سربازی که تحت آموزش هستند، نمونه‌هایی می‌باشند از

(a) تسلط بر نفس

(b) انکار نفس

(c) تواضع

(d) آزادی مسیحی

۱۵- خصوصیتی که در نقطه مقابل پرهیزکاری و تسلط بر نفس قرار دارد، کدام است؟

(a) ریاضت

(b) میانه‌روی

(c) اعتدال

(d) افراط در لذات

۱۶- مطابق رومیان باب ۸، راز تسلط بر خواسته‌ها و امیال پلید، کدام است؟

(a) پرهیز مطلق

(b) پر ماندن از روح القدس

(c) تسلیم شدن به طبیعت کهنه

(d) سوختن در آتش هوس

۱۷- پولس به غلاطیان تعلیم داد که نجاتشان وابسته است به

(a) انجام کارهای نیک و ادامه همیشگی آن

(b) کفاره عیسی مسیح و دیگر هیچ

(c) برخورداری از همه عطایا و ثمره روح

۱۸- اصل مربوط به زندگی جدید در مسیح چیست؟

(a) تولد از روح القدس، زندگی به واسطه روح القدس، و رفتار در روح القدس

(b) اطاعت از تمام جزئیات شریعت و انجام کارهای نیک

(c) آزادی کامل برای زندگی طبق خواسته و میل خود

(d) اجرای دقیق مناسک مذهبی

۱۹- بهترین تعریف ثمره روح کدام است؟

(a) زندگی مقدس به دور از هر گناه.

(b) عطایای مافوق طبیعی روح القدس که برای خدمت قدرت می دهد و به طور

برابر در اختیار همه ایمانداران قرار دارد

(c) رشد و شکوفایی تدریجی حیات و طبیعت عیسی مسیح در ایمانداران.

(d) آزادی مسیحی.